

۲

شانازي مرقايتي

محمد
صلی اللہ
علیہ وسلم

(تہ مانہت - تہ بلیغ - فہتانہت)

نوری زہر

محمد فتح اللہ گولہن

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.afhamontada.com

لتحميل كتب متنوعة راجع: «مُنْتَدَى اقْرَأْ الثَّقَافِي»

يُؤَدِّبُهَا كَتِّيبُ سَهْرَانِي: «مُنْتَدَى اقْرَأْ الثَّقَافِي»

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

منتدى اقرأ الثقافي

---

www.iqra.ahlamontada.com

شانازي مرقايي
نوري

۲

(نهمانهت - تبليغ - فهتانهت)

شانازي مروقايرني
نورى نمر
۲

(ئەمانەت - تەبلىغ - فەتانەت)

محمد فتح الله گولەن

شانازنی مؤفایه

نووری نیر

۲

(نهمانهت - تبلیغ - فعتانهت)

نوسینی

محمد فتح الله گولمن

یورگیزلی

دهسته یورگیزلانی دهزگی چاپ و بهخشی گانی عرفان

چاپی بهکم

تعموز ۲۰۱۳

تیراژ ۵۰۰۰ دانه

زمارهی سپاردنی (۲۴۸) ی سالی ۲۰۰۸ ی پیبه خسراوه

شوننی چاپ

Neşe
Basım-Yayın

Neşe Matbaacılık - İstanbul - TURKEY

+90 212 886 8330

www.nesematbaacilik.com

هموو مالیکتی چاپ و لمبرگرتنمید و بلاوکرینمیدی بارئیزرایه.

Copyright © İrfan Publishing 2013

دهزگی چاپ و بهخشی گانی عرفان

www.irfanpublishing.com

پږستی باب ته کان

پیشه کی ۱۰

ټاکاری پیغه مبه ران

دو و دم: نه مانه ت- نه مینی ۲۴

نه منیه ت له پیغه مبه ری خوا دا ۲۷

(ا) نه منیه تی سه روه رمان به رامبه ر نه رکی پیغه مبه رتی ۲۷

(ب) به رامبه ر هه موو بوونه وهران نه مین بوو ۳۱

(ج) بانگ پیشت کردنی نوممه ته که ی به ره و نه منیه ت ۳۶

(د) نه منیه ت له کاتی هیجره تدا ۴۲

(ه) نه منیه ت له مهیدانی جه نگدا ۴۳

(و) ته سلیمیه تی سه رسو وړه ین ۴۴

(ی) نه ی خونچه کانی نومید! ۵۲

سییه م: ته بلینگ ۵۳

(ا) سږ بنه مای ته بلینگ ۵۵

۱. گشتگیری ۵۶

۲. چاو وړئ نه کردنی پاداشت ۵۸

۳. به جیه پیشتنی نه انجام بؤ خوی گه وړه ۵۸

(ب) شیوازی ته بلینگ ۵۹

۱. بانگه واز به شیک بوو له سروشتی ۶۶

۲. سوور بوون له سه ر ته بلینگ ۶۸

بانگه وازی نه بوتالیب ۶۸

بانگه وازی وه حشی ۷۰

۷۵	بانگه‌وازی عیگریمه .....
۷۸	۳. دهردی تەبلیغ خەوی زپاندیوو .....
۸۱	۴. عەشقی تەبلیغ لای ھاوێلان .....
۸۴	(ج) پەيام بۆ سەرۆك دەرۆلەتان .....
۸۴	۱. نەجاشی .....
۸۶	۲. ھەرقل .....
۸۹	۳. ئەوانی تر .....
۹۰	(د) حودەیبیە لە پروانگە تەبلیغەو .....
۹۱	(هـ) تاك لە پروانگە تەبلیغەو .....
۹۳	(و) بەھرەمەندی لوتفی خوازی .....
۹۷	(ی) چەند تاییەتمەندییەکی گرنگی تەبلیغ .....
۹۸	۱. باش ناسینی تاکەکان .....
۱۰۳	۲. بەکرەووە کردنی ئەو شتانە بانگه‌وازیان بۆ دەرکێت .....
۱۰۷	۳. چاوەڕێ نەکردنی پاداشت .....
۱۱۳	چوارەم: فەتانهت .....
۱۱۵	(أ) فەتانهتی پێغەمبەرمان .....
۱۱۸	(ب) چەند نموونەیەك .....
۱۱۸	نۆژەنکردنەوی کەعبە .....
۱۲۰	چاك ناسینی دووئراوەکانی .....
۱۲۲	قسەکردن بە گۆڕێ دەوێراو .....
۱۲۵	وتارەکە حوێن .....
۱۳۲	(ج) گووئارەکانی پێغەمبەرمان لە پروانگە فەتانهتەو .....

- شيكارى چه پكك فەرموودە ١٤٢
١. چەند ترۆپكە بەيژنىك سەبارەت بە تەوحىد ١٤٢
٢. مەروۇف رېبوارە ١٤٣
٣. سەرەنجامى راستى و درۆ ١٤٤
٤. مەروۇف لە گەل ئەو دەدايە كە خوشى دەوێت ١٤٨
٥. تەقوا ١٤٩
٦. خۆتان چۆن بن، وەها فەرمان پەرواى دەكرێن ١٥٠
٧. كار و كردەوەكان بە گۆرەى نىيەتن ١٥٤
- نىيەت ١٥٥
- هيجرەت ١٥٨
- هيجرەت لە گوناھ ١٥٩
- هيجرەت بەرەو پەرحەمەتى ئىلاھى ١٦٠
٨. بەلای زمان و دەست ١٦٣
- ئىماندارى نمونەى ١٦٣
- سيلم و موسولمان ١٦٤
- بۆچى دەست و زمان؟ ١٦٥
٩. وازەينان لەوەى پەيوەندى پێتەو نىيە،
- لە جوانى ئىسلامەت يەوئە ١٦٨
- جەدىيەتى ناخ لە پەرالەتدا پەنگ دەداتەو ١٦٩
- هەستى ئىحسان و جەدىيەت ١٧٠
- ئىتقان لە هەموو كارنەكدا ١٧١
- "ما لا يعنى" چيە؟ ١٧٢

۱۷۳	..... ۱۰. ئارامگرى
۱۷۳	..... سەردانى گۆر
۱۷۴	..... جۆرەكانى ئارامگرى
۱۷۵	..... ھالەت گۆرپىن
۱۷۸	..... ۱۱. دەستى بالا (بەخشەر)
۱۸۰	..... ھەندى جار وەرگەر باشتەر
۱۸۱	..... ئامۇزگارپەكان
۱۸۲	..... پېتەرى نېودەولەتى
۱۸۲	..... ۱۲. ئەوسى ئاقمەلى لە قىيامەتدا گىرنگىيان پىئادىرەت
۱۸۳	..... پوختەواتا پۇلى پوانىنگا دەپىنى
۱۸۴	..... سى يېپەشى
۱۸۴	..... يېپەش بوون لە ئاخاوتن
۱۸۵	..... يېپەش بوون لە نەزەرى ئىلاھى
۱۸۶	..... يېپەش بوون لە تەزكىيە
۱۸۶	..... عاقىبەت: سزايەكى بەسوى
۱۸۷	..... خۇ بەزلزانى و لووتبەرزى
۱۸۹	..... مەنتكار
۱۹۱	..... سزايەك لە پەگەزى كردار
۱۹۲	..... ۱۳. بەلاى زمان و عىففەت
۱۹۳	..... قەسەكردن نىعمەتە
۱۹۴	..... ئەدەب لە قەسەكردندا
۱۹۵	..... نىوان دامپىن
۱۹۷	..... ويلايەتى ستوونى

۱۴. ئەو كردهوانى ھەلەكان دەسپنەوہ و پلەكان بەرز دەكەنەوہ ۲۰۰
- نامانج نوژنە ۲۰۲
- نامادەكارى بۆ نوژنە ۲۰۳
- سپرنەوہى ھەلەكان ۲۰۶
- رېياپ ۲۰۷
۱۵. مژدەگەلىكى چاوەپرواننەكراو بۆ بەندە صالحەكان ۲۱۲
۱۶. بەھەشت بە نارەھەتى دەورەدراوہ و، دۆزەخىش بە شەھوہ ۲۱۶
۱۷. سى ماف: مافى خوا، مافى دەولەت، مافى دىن ۲۲۱
۱۸. دووجار گەستەران لە يەك كۆنەوہ ۲۲۴
۱۹. مەزفەكان وەك كاتزان ۲۲۵
۲۰. سەتەم بى سزا نامىننەتەوہ ۲۲۷
۲۱. ھەوت كۆمەل لە سىبەرى ەمرشدا ۲۲۹
۲۲. دنيا سىبەرنەكە ۲۳۳
۲۳. پىنج شت كە نەدراوہ بەوانەى پىشووتر ۲۳۳
۲۴. نىماندار مەزفەى بەرپرسيارتىيە ۲۳۸
۲۵. چەند ھەرام و مەكرووھىك ۲۴۰
- ياخى بوون لە دايلك ۲۴۱
- زىندەبەچال كەردنى كچان ۲۴۱
- ناپاكىيە لە ئەمانەتدا ۲۴۲
- قەسە و قەسلۆك ۲۴۳
- پرسىارى زۆر ۲۴۴
- بەفەرۆدانى سەرۆت و سامان ۲۴۵
۲۶. نىحسان ۲۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

پيشه کی

باسکردنی که سایه تویی بهرز و ناوازی هه زه تی محمد المصطفی (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ)،
 زیاد له باسکردنیش، پیشکش کردنی وهك چاره یهك بۆ پزگاریی مرؤفایه تی و،
 ئیکسیرتک بۆ ده رده ناسۆره کانی.. ههروهها ناساندنی ژیا نی موباره کی به شیوه یهك که
 شایسته ی نهو زاته مه زنه ییت، لهو بابته گرنگانه یه که وهك زۆر که سی تر، دنیا ی
 هزر و ههستی منیشی خستبووه ژیر فشاره وه و له هه موو پرویه که وه بووبوه خواست و
 خولیا یه کی به رنه گیراو...

نهو مایه ی شانازی مرؤفایه تییه. نهو هتا چواره ده سه ده یه له سه رانه سه ری دنیا دا،
 گه وه ره ترین بیرمه ند و که له فه یله سوف و نهو زانا و پروونا کبیرانه ش که هه ر یه که یان
 نه ستیره ی گه شی ناسمانی هزر و بیرمان، له دوا یه وه ده سه نه زه وه ستاون و، له پرویدا
 ده لێن: "تۆ نهو مرؤفه ییت که شانازی به شو ئنکه وته ییته وه ده که ین."

بۆ گه وه یی نهو نه وه نه ده به سه که سه ریاری نهو هه موو تیکدان و کاولکاریه مادی
 و مه عنه و بیانه ی له م چه رখে دا کراون، که چی هیشتا له مناره کانه وه زایه له ی "أَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ" ده یستین و، شابال گرتی پۆخی په وانی موحه ممه دی به هه موو
 لایه کدا ده بینین و، له گه ل پۆحانییه کاند پۆزی پینج جار ئیمه ش دیننه جۆش و
 خرۆش.. دیسانه وه سه به رته به مه زنی و شکۆی نهو ده توانین بلێین: سه ره پای هه ولێ
 سه رومرێ دوژمنانی دین له ناوه وه و ده ره وه له پیناو گو مرپا کردن و له پۆی لادانی نه وه ی
 نوێ، که چی وا نه مرپۆ چه نه ده ها لوی تازه پینگه نیشوو، هه رچه ند له قۆناغێکی زه مه نی
 نهو تو شدان که ده رککردنیان به "حه قیقه تی نه حمه دی" وهك پتویست سه خت و دژواره،
 چه شنی به ره و پیرچوونی په روانه بۆ پرووناکی، به ره و هه زه تی موحه ممه د بال ده گرن.

بەم كارەشيان ھەلۋىستىك دەنۋىنن كە لە دىيادا ھاوتاي نىيە. دەستى زەمەن كۆتاتر بوو لەوى بتوانىت ھىچ حەقىقەتتىكى تايبەت بەو لە ناخماندا كۆن و پەنگەپر بكات. بەلى، ئەو ھىشتا تەرۋ تازەيە لە سىنەماندا. ھەرەك زۆر جار بە دۆستە كانىشم دەلىم، ھەركات دەچمە مەدىنى مۇنەۋۋەر، بۆن و بەرامەى ئەو سەرۋەر بە جۆرى دەمىچىت، ھەر دەلىى ھەنگاۋىك لەولاترەو بەخۆى شاد دەبم و بە دەنگە ژيانبەخشە كەيەو پىم دەلى: ”مَرْحَباً، أَهْلاً وَسَهْلاً“ و بەخىراتەم دەكات. جا ئىتر پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە نىوماندا تا ئەو رادىيە زىندە و تازەيە، ھەر واش بە تازەيى و پاراۋى دەمىنەتەو.

بەلى، زەمەن پىر دەبىت و بەسالا دەچىت. ھەرەك چۆن ھەندىك فىكر و بۆچۈنىش پوچ و نابوود دەبن و لە بەھا دەكەون. كەچى حەزرەتى موحەممەد بە وىئەى ئەو خۇنچەيەى كە پۇژ دواى پۇژ ئالتىر و پاراوتر دەبى، ھەمىشە لە نۆتبونەو دەيە.

پىم وايە ئەگەر ھىندەى كەسانى دى كە شتانى تر باس دەكەن بمانتوانىبايە پىغەمبەرى نازدار باس بگەين - كە بەداخەو نەمانتوانىو - بەو ئەندازەيەى كەسانى تر باس دەكرىن و برەيان پىج دەدرىت، زەمىنە بسازايە بۆ پۇشنايى خستە سەر لايەنەكانى كەسايەتسى ئەو سەرۋەر، ھونەر و گشت يەكە و دامەزراۋەكانى ژيان بۆ ناساندنى ئەو سەفەرەبەر بكرانايە، ئەوا ئەو كات، لە دەروونى نەوەكانى ئەمپۇدا تەنھا ئەو تەختى دادەنا و دلەكانىش تەنھا بۆ ئەو لىيان دەدا.. سەرەپاى ھەموو ئەمانە، وا نىستا لە خۆرەلەت و خۆرناۋاى دىيادا، پۇژ دواى پۇژ مەۋقەكان ھەريەكە و بە گۆزەكەى دەستىەو، بەرەو ئەو سەرچاۋە سازگار و خاۋىنە رادەكەن كە بە ”مىنھل العذب المورود“ ناۋى دەبەم و كۆششى ئەو دەكەن بگەنە مەنزىلى ئەو سولتانەى كە تاج لەسەرى خۆرەكان دەنىت.

بەلى، ئەمپۇ لە زۆرىەى ۋلاتانى جىھاندا، لە پىشى ھەمووشيانەو ئەمىرىكا، بەرىتانىا، فەرەنسا و ئەلمانىادا تىيىنى بوۋانەۋەيەك دەكەين پوۋو ئەو. لە زۆر جىشدا موسولمانان بە تەشەببەكەى دەستيان سەرگەرمى رىستنى بنەماكانى بەرنامەكەى ئەون و نەخش و نىگارى ناسك و دلرپىن دەريارەى ئىسلام دەچن. ھەر دەلىى پۇجىەتى ”عەصرى سەعادەت“ سەرلەنۋى لە نىو موسولماناندا زىندوۋىوۋەتەو. بارودۇخى جىھانى

نیسلامیش جی اوازیه کی نه وتۆی له گهڵ نه مه دا نییه... نه وه تا له بری نهوانه ی که یه ک دوو سه ده له مه وهر به یه هیه داوهریه کی ژیری و هه روا به ساکاری هاتبونه پیزی موسولمانانه وه، نه مرۆ چینیکی پۆشنبیر و خۆنده وار هاتووته گۆرێ که لیکۆلینه وه ی زانستیانه ی لایه نه کانی نیسلام ده کات و له ژێر شه به نگه ی پرشنگداری زانستدا شوێن هه زه ته ی موحه ممه د (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که وتوو... نهوانه ش که تا دوێنێ توێژی خۆنده وارانیان بۆ مه رامی خۆیان به کارده هینا و، زانکۆ و مه لبه نده کانی فیزیوونیان کردبووه شوێنکه وته ی تاقمیک "...یزم" و، ده زگا نیشتیمانیه کانیشیان بۆ به رزموهندی کوفر وه گه پخستبوو، له مه ودوا ههروه کانه وه ی شه خته سه هۆلینه کان، یه ک له دوا ی یه ک ده ترینه وه و به خیرایی به رهو رسول الله (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمِ) ده که ونه پێ.

نهوانه ی چه نده ها سا له هه زاره ها جار شوێنیان گۆرێ و وێلێ لقیکن که خۆیانی پێوه راگیریکه ن، نهوانه ش که وا له م سیستم بۆ نهو سیستم و، له م پێباز بۆ نهو پێباز له هه ناسه پرکێدان، زوو بیته یا درهنگ، مایه بووچی و به ئاکامیی کرد و کۆشه کانیان ده بینن و به پرتاو به رهو مه کته به که ی هه زه ته ی موحه ممه د (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پاده که ن، نهو مه کته به ی که هه رگیز نهو ستی به خۆیه وه نه دیوو. نهوه "مۆرس بۆکای" و "رۆجی گارودی" و چه نده های تری نه ناسراویش...

به لام داخۆ ئیمه وه ک پێویست نهو "سولتانی دلان" هه مان ناسیوه که سولتانه کان فیزی سولتانداری ده کات؟ جا بۆچی ئیوه سه غله ت به کم! ئایا مێیک که له پێنج سالییه وه سه رم له سوچه دایه و خۆم به "قطمیر" ای گه ردن به ستراوی ده رگانه که ی ده زانم، توانیومه به ته وای بیناسینم؟ یاخود تا چه ند سه رکه وتوو بووم له گه یاندنی نه وه ی که ده یزانم؟ جا بۆیه لێره دا پروی گوشتارم ده که مه هه موو نهوانه ی وان له مه قامی ناساندنی نه ودا و، خۆشم ده خمه ریزیانه وه و، ده لیم: ئایا توانیومه نهو سه ره وه ی که شاه ی ته ختی دلانه، به شیویه ک شایانی قه در و قیمه تی بیته، به مرۆفی نه م سه رده مه بناسین و بلێسه ی تاسه و شه یدایی له ناخیاندا تاو به دین؟..

۱ قطمیر نهو ناویه که له سه گه کی "أصحاب الکهف" نهروه.

نەخىر! نەگەر مەۋقايەتى ئەۋى بىناسىيە، دەۋرە مەجنۇنى و دەيدايە ئەۋ كەز و ھەردە. ھەر كاتىش يادى شىرىنى ئەۋ پۇرۇخە كانى پىچابا، دلى دەكەۋتە جۇش و چاۋە كانى نەسرىنيان بۇ دەپشت. جا ئەۋ دەم، بۇ چۈنە نىۋ جىھانى پاكى پىغەمبەرايەتتە كەيەۋە دەكەۋتە پەرواز و لە پىتاۋ گيان بەبەردا كەردنەۋى خۇلەمىشى دلى سۈۋتاۋى، كە لەتاۋ عەشقى ئەۋ گرى سەندېۋ، خۇى دەدايە بەر شىنەى با تا بەرۋە ھەۋارگەى ئەۋىنى ئەۋ راپىچى بكا...

لە كاتىكدا ئادەمىزاد ھىندەى ئاشىنى و ناسىنى، خۇشەۋىستى ئاراستەى شتان دەكات، بەرامبەر ئەۋ شتانەش كە نازىنەت و ئاشىنى نىيە، ھەردەم جۇرەك لە دۈژمنايەتى نۈندۈۋە. ھەر بۇيە ئەۋ خالەى كە دۈژمنان بە درىژايى تەمەنيان ھەۋلە كانىيانى تىادا چەدەكەنەۋە، بىرىتە لە سىرپىنەۋى "نامى جەلىلى موحەممەدى" لە يادگە كاندا و، گۇشكەردى نەۋى نۈى لەسەر دۈژمنايەتى كەردى فەخرى كائىنات (عَلَيْهِ السَّلَام). بەلام ئەۋە چ درەۋشانەۋىيەكى لوتف نامىزە كە سەرەراى خواستى دۈژمنان بۇ رىشەكەن كەردى ناۋى ئەۋ لە درەۋنە كاندا، كەچى وا ئەمىرۇ تىكپراى بەربەستە كانى گەيشتن بەۋ تەى كراۋن! نەخۈۋەلا لاۋان، كە ۋەك دلىخۇشى ئەۋ كەسەى لە بىباباندا خەرىك بوۋىت لە تىنۈندا بەرىت، كەچى لە پرىكدا و بە شىۋىيەك كە ھەرگىز چاۋەپۋانى نەكەردىت، لە پەنا سەرىدا ناۋىكى سازگارى كەسەرئاساى دەستكەۋىتت، ئاۋەھا بەۋ چەشەنە خۇيان ھەلدەنە نامىزى پىر سۇزى ئەۋ نازدارۋە. بىنگۈمان ئەۋ سىنە پىر سۇز و مېھرەش لە نامىزىان دەگرىت و ھەرگىز ئەۋ كەسانە بىبەش ناكات كە بەرۋە لاى دىن.

نازانم، قەت سەرنجى ئەۋ كەسانەتان داۋە كە لە پۇژانى ھەينىدا مزگەۋتەكان سەرپۇز دەكەن؟ ئەگەر بەدىقەتەۋە سەرنجتان دايىت، ئەۋا بىنىۋتانه كە زۇربەيان لە گەنجان. داخۇ دەيت ئەۋ پالەنرە چى بىت كە لەبەرامبەر پەلىكىشكارى بەرنامە بۇ داپىژراۋى نەۋەكان بۇ نىۋ گىژاۋى ترسناكى گومراپى و سەركەشىدا، واى لەۋ گەنجانە كەردىچ كە بەيچ گۈندانە ساردوسىرى زىستان و، لەگەل ئەۋەشدا كە ھەلدەلەرزىن لە سەرمادا، دەستۈرۇز بگىرن و لە ناھەمۋارتىن ھەلۈمەرجدا بەرۋە مزگەۋتەكان ھەنگاۋ

بنین؟ گەر پیتان باش ییج من وهلام ددهمهوه. نهوه جازیهی قودسیی حهزهرتی موحهمهده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ)...

نه گهر عقل و ههسته کانیسمان ههرگیز پهیی ییج نه بهن، نهوا دهروونه کان بوونه ته پهروانهی دهوری نهو شه معه، نهو خۆره.. له داهاتویه کی زۆر نزیکیشدا نهو عقله دهربه دهه و په ریشانانهدی که تا ئیستا نه یانتوانیوه به رهو نهو بدنه پرتاو و به وینه میشی زستان له ملای نهولادا په کیان کهوتوه، بۆ ئهم حاله یان دهستی په شیمانی ده گهزن و، به خۆیان ده لێن: ”ناخ و داخ! ئیمه بۆ نه بوینه پهروانه و به رهو نهو نه پویشتین؟“ بهلام نهو کات لهوانیه بۆ هه ندیکیان زۆر درهنگ بوو ییت و هه موو شتیک کۆتایی هاتییت...

جیهان به هه له داوان به رهو لای نهو دیت. نهو هتا ناوهنده زانستی و نه کادی مییه کان لیکۆلینه وهی له سه ره ده کهن و، نهو دهرووانهش که به پرووی جیهانی فیکردا والان، شورتی ده کهون و، زۆر نیکیش لهوانه ی که تا پۆژانیک له به ره ی دۆژمانیدا بوون، ده به نه دۆستی زۆر نریک و ده چنه دالده ی نهو وه، ههروهک به راستیش چوون... ئیدی نه مرۆ ته نانه ت به پێوانه و کیشانه کانی به ره ی به رامبه ریش حهزهرتی موحه مه ده (عَلَيْهِ السَّلَام) سهنگی خۆی ههیه و نهوانیش دان ده نین به قه در و گه وه ییه کهیدا... پێغه مبه ری خوا له فهرمووده یه کدا ده فهرمو ی: ”به ده کهس له ئومه ته کهم کیشرام، من سهنگینتر ده رجووم. نهو جا به سه د، له پاشان به هه زار کهس کیشرام، دیسان هه ر من سهنگینتر بووم. له به رامبه ر نه مه دا، نهو دوو مه لائیکه ته ی به م کاره پاسپێر رابوون، وتیان: وازی نه، خۆ نه گهر به هه موو ئومه ته کهشی بکیشری، هیشتا هه ر ئهم قورستر ده بییت.“^۱ جا خۆ نهو ههش هاته دی. پێغه مبه ری خوا یه کێک لهو خهوانه مان بۆ ده گیر پێته وه که دیویه تی: ”له تابه کی ته رازوودا من و له تاکه ی تریشیدا هه موو ئومه ته کهم دانرا، من سهنگینتر بووم.“^۲

به لێ، نه گهر سه رجهم نه صاحب و تابیعین و شۆنکه وتوانی تابیعین و نهوانه ی دوا ی

۱ الدارمی، المقدمة ۳؛ بزار، المسند ۴۳۷/۹؛ الهیثمی، مجمع الزوائد ۲۵۵/۸.

۲ أحمد بن حنبل، المسند ۷۶/۲؛ الهیثمی، مجمع الزوائد ۵۸/۹.

ئەوانىش و ئەو كەسايەتتە مەزنانەش كە تا پۇژى قىيامەت دىن و ئەو خواناسانەش كە پىچكەى چۈنە نىۋ دلايان دۇزىۋەتەو و تىكرى ئەوليا و ئەصفيا و موقەررەبىن، ھەر ھەموريان لە تاى تەرازوۋىە كدا دابىرىن، ئەو ديسان سولتانى دلا، نوورى چاۋان قورستر دەيت. ئاخىر چۆن نا! لە كاتىكدا بوون لەبەر حورمەتى پۇوى ئەو بەدى ھىتراۋە.

پىغەمبەرى خوا ھۆى بەدىھاتنى بوونەۋەرەنە. لە وتەيە كدا كە ۋەك فەرمۇدە ناۋيانگى دەركردوۋە، بەم جۆرە باسكراۋە: لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ مَا خَلَقْتُ الْإِنْسَانَ نَبُوءَتِي، بونم بەدى نەدەھىنا.^۱ بەلى، نووسىنى كىتەبىك كە تىگەيشتىنى مەھال يىت، كارىكى يىھودەيە. خۇى گەۋرەش لە ھەموو كارىكى يىھودە و بەھەۋاتتە پاك و يىگەردە. بەم جۆرە، زۆر پىۋىست بوو كە پابەرىكى دەنگ زولالى ۋەك سەردارى زەمان و مەكان، ھەزرىتى عالى مەقام (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) واتاى دىپە كانى گەردوون پوون بىكاتەۋە. ئەمە وىراى ئەۋەى كە بوونى پافە كار و پاگەيەنەرىك زۆر پىۋىست بوو تا ئەۋەى يىت و راستىيە كانى پىشت پەردەى بوون ئاشكرا بىكات. ھەروەھا ئەو مەۋقەى كە گەردوونى بىچ بن، بە خۆر و مانگ و ئەستىزە كانى ناۋىۋە بوو خەمەتى رام كراۋە، ئاگادار بىكاتەۋە لەۋەى كە لە كۆنۋە ھاتوۋە.. بوو كۆى دەپوات.. و نامزەدى چ شىتەكە... كەۋابىچ، ئەگەر ئەو نەبوۋايە، گەردوونىش و مەۋقەش ھىچ مانايە كيان نەدەبوو... بەلى، ھەزرىتى موحەممەد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەو مەۋقەيە كە واتاى بۇ شتان گەپاندەۋە. ئەو لە نازدارترىن خۇشەۋىست خۇشەۋىستىرە لامان.

لېرەدا - لەگەل دان نانم بەۋەى كە خۇم بە گوناھبارترىنى باۋەپداران دەزانم - ھەستىكەم ھەيە، بىچ باسكردنى تىناپەرم. نىازىشم لە گىپرانەۋەى ئەۋەيە كە: ئەگەر مەن تا ئەو پادەيە پىغەمبەرى خوام خۇشبويت، كى دەزانى مەشخەلى ئەۋىنى ئەو لەو دلاەدا كە لىھاتنىيان ھەيە، تا چ پەلەيەك بلىسەى سەندوۋە!.. بۇيە دەيت لەم سۆنگەيەۋە بىرۋانرىتە ئەو ھالەتە پۇچىيەى دىگىپ مەۋە. دەنا، پىم شەرمە لە حوزوورتاندا باسى شىتەك بىكەم كە پەيۋەندى بە خۇمەۋە ھەيت.

ئەو كاتەى خۇى گەۋرە بە نىسبى كىردم كە دەموچاۋى گوناھكارم بىسووم بەو خاكە

۱ علي القاري، الاسرار المرفوعة ۳۸۵؛ عجلوني، كشف الخفاء ۲/۲۱۴.

موباره كەدا، شارەكەى پىڧەمبەرى خوا ھىندە درەشاوہ بوو لەلام و چىژىكى پۇجى وام چەشت، كە ئەگەر لەو كاتەدا - بە فرزى مەحەل - لە ھەموو دەرۋازەكانى بەھەشتەوہ بانگھىشت بىكرامىيە، باوەر بىكەن نەدەچووم بۇ ھىچ كامىكىيان و، مانەوہم لە شارەكەى رسول اللہ دا پەسەند دەكرد. لەراستىدا بەھەشت ناوات و ئارەزووى ھەموومانە، تاكە موسولمانىكىش نىيە كە ئەم ناواتەى نەيىت. ئەى مەگەر ھەموو بەيانى و ئىوارانىك لە دوعاكاناندا لە پەرۋەردگار ئاپارپىنەوہ كە پەنامان بەدات لە دۆزەخ و بمانخاتە بەھەشتەكەيەوہ؟ لەگەل قبوڵكردنى ھەموو ئەمانەدا، دەليىم: ئەگەر لەو كاتەدا بانگ بىكرامىيە بۇ بەدەست ھىنانى ئەو پايە بەرزى كە لە دواپۇژدا بەدەست دىت، لەوانەيە مۆلەتم لە پەرۋەردگارم بخواستايە و عەرزى ئارەزووى مانەوہم بىكرادىە لە رەوزى پاكى رسول اللہ دا. تىكا دەكەم وا گومان نەبەن كە بەمانە شاىستەيى و لىتاتووى خۆم بۇ ئەو مەقامە بەرزانە دەرپرىيىت. بەلكو تەنھا ويستوومە ئامارمەك بۇ ئەو خۆشەويستىيە بىكەم كە بۇ پىڧەمبەرى خوا مەيە. ئەگەرنا، بەدرىزايى ژيانم لەو كەسانە بووم كە دوعا دەكەن و دەپارپىنەوہ كە خواى گەورە شەرەفمەنديان بىكات بەوى كە بىنە كۆيلەى گەردن بەندى بچوكتىن ھاوئى پىڧەمبەرى خوا. زۆرجارش ئەم دوعايە ويردى سەر زويانمان بوو. ”پەرۋەردگارا، بۇ ساتىكىش يىت، لە خولياى دەموچاو سوين بە تۆزى بەر پىيان بەدوورمان مەگرە.“ نامين.

لە ”مالى خوا“شدا ناخ لە ھەمان جۆش و خرۆش تەزى بوو. لەوانەيە ئەمانە ھەست و نەستى ھاويەشى ھەموومان يىت. ماوتەوہ بليىم، ئەوانەى پراپىرى ئەم ھەستانە دەژين، تەنھا من و چەند كەسيكى ھاوشىوہى من نين، بەلكو پىڧەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شەيدا و ئەويندارى واى ھەيە، ئەم حالەتە پۇجىيەى من گىپرامەوہ، بەلاى ئەوانەوہ زۆر كىچ و كال و سەرەتايى دەيىت.

جا مادەم باس گەيشتە ئىرە، پىم خۆشە بىرەوہريەكى ترىشتان عەرز بىكەم: لەگەل كاك ”عارف ھىكەمت“ كە ئەو كاتە ئەندام پەرلەمان بوو، لە حەج پىكەوہ بووين. كاك عارف پەيمانى داوہو كە: ”ئەگەر بچمە مەدينە، شەرت بىج وەك گوردرىژ لە خۆلەكەيدا خۆم بگەوزىتم.“ جا ھەر كە پىي نايە خاكى مەدينەوہ، پەيمانەكەى ھىتايە

جی و، ئەو پڕۆخە بەرزە خۆی لە خۆلدا گەوزاند و تەپاوتلی تیا دەکرد. لێرە و لەوی هەركات ئەو دیمەنەم دیتەوه یاد، خۆم پێناگیرئ و چاوانم پڕ دەبن لە فرمیسك.

حەزرتی موحەممەد پێغەمبەرنكە. بەلام پێغەمبەرنك كە گشت پێغەمبەرانى پێش خۆی لە منارەى پێغەمبەرایەتیانەوه مزگینى هاتنیان داوه. خۆی گەوره لە قورئانى پیرۆزدا ئەو پەیمانەمان بۆ تۆمار دەكات كە لە سەرچەم پێغەمبەرانى وەرگرتوه سەبارەت بە باوەڕهێنان و پشتیوانى كردنى ئەو پێغەمبەرهى كە خۆیان مژدەى هاتنیان داوه.

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ، وَلَتَنْصُرُنَّهُ، قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل-عمران: ۸۱)

”(یادیان بێنە) كاتيك خوا پەیمانى لە یەكە یەكەى پێغەمبەران وەرگرت، كاتيك كتیب و دانایی پێبەخشین بەوهى كە ئەگەر: لە ئابنەدا پێغەمبەریكم بۆ ڕەوانە كردن و بەراستدانەرى ئەوهى ئێوهش بوو، ئەوه دەبیت باوەرى پێ بهێنن و پشتگیری بكەن. ئینجا خوا فەرمووی: ئایا بپاریتاندا و پەیمانى مننان بەو جۆره وەرگرت كە پێم ڕاگەیاندن؟ وتیان: بپاریماندا (و هەروا دەكەین). ئەوسا خوا پێى فەرموون: دە بەشایەت بن و منیش لەگەڵتان یەكیکم لە شایەتەكان.”

نێتر ئەو پێغەمبەرانەش لەو پەیمانەیاندا كە بە پەروردگاریان داو، ڕاستگۆ بوون و لە هەموو جوولە و كردهیه كیاندا ئەو چوارچێوهیدا مانەوه. ئەوفا كاتيك سەرورەمان میعراجی كرد، هەمویان بە پڕۆحیانەت لەدوایه نوێژیان كرد. ١ بەلێ، وەك بەلێ هەموو پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) لە پێشەكى هەمووشیانەوه، حەزرتی ئیبراھیم و حەزرتی نوح و حەزرتی موسا و حەزرتی عیسا دەیانویست ببنە بانگییتر و قامەتخوێنى. حەزرتی مەسیح لە ئینجیلدا ئەو پێغەمبەرە قەدربەرزی دەخستە بەرچاو و، دەپوت: ”من

دەرپۇم تا سەردارى زەمان يىت. “ بەلج، ئەو دەمەى بەرەو ئاسمان بلند بووۋە، دامىنى ئاسمانەكان پر بوون لە گەوھەر و، ئەستىرەكان بەوئەنى بەردى سەرپر، لەژىر پىيدا پاخران. كاتىكىش خۆر گەيشتە ئاسۆكەى حەزرىتى موحەممەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خوليا و سەوداى سەرى بووۋە ئەوەى بېتتە گەوھەرنىك لە تاجەكەى مۇستەفادا. بەلج، ھەموو ئەمانە ۋەك پەرۋانە بەدەۋرى پىغەمبەرايەتتە كەيدا پەرۋاز بېوون و دەسۋرپانەۋە. ئىتر لەمانەۋە چى دەرىجىت!

لەتاۋ شەمەى نوورى ئەحمەد جىرىل بوو پەرۋانە

لەتاۋ جەمالى نوورى موحەممەد مەلەك پەرۋانەئاسا

سەرگەرمى سوۋرپانە...

ھاۋدەم لەتەك ئەمانەشدا، لە پروانگەى خەسلەتە ئادەمىيەكانىشەۋە لە لوتكەدا بوو و راپەرايەتى و پىشەنگىي ئىمەى ئادەمىي دەکرد. بۆ نمۇنە، پىغەمبەرى خوا سەرنىك خىزانىكى كاملى بىچ ھاۋتا بوو. ئەۋەتا لە ماۋىيەكى ديارىكراۋى ژيانىدا، نۆ دانە ئافەت لە ژىر نىكاح و بەرپۇبەردى ئەۋدا بوون.^۱ لەگەل ئەمەشدا بوۋى ئەدا لە ئىۋانىندا ھىچ جۆرە دەمەقالى و بارگىزىيەك پروۋىدا. جا ئەگەر ئەو پۇلانى لەو خانەيدا - كە ئىكسىرى نبوۋەتى تىۋك تىۋك لىدەچۆرى - گۆش و پەرۋەردە كران، ھەرىكەۋ بەسەر سەدەيەكدا دابەش بىكرانىيە، ئەۋا دەۋونە مۇجتەھىد و مۇجەددىدانىك كە بەس بن بۆ پۇشن كەردنەۋەى ئەو سەدەيە. داخۇ دەيت چەند كەس لەم پۈۋەۋە پىغەمبەرى خۋايان ناسىيىت!..

حەزرىتى فەخرى عالم (عَلَيْهِ أَفُ صَلَاةٌ وَسَلَام) لە ھەمان كاتدا سەركەدەيەكى سەربازىي بىچ وئەش بوو. ئەۋەتا بە مىشتىك مۇۋەۋە كە ۋەك خەرمانى مانگ دەۋريان دابوۋ، جەنگى بەرپروۋى جىھاندا راگەياندا و تەخت و سەراى چەندىن گەۋرە سولتانى يەكسانى خاك كەرد و چەندىنى تىرشىيانى كەردە بەندەى بەر دەرگانەكەى. ئەمە

۱ يوحنا، باب ۱۶، رىستەى ۷-۱۵.

۲ البخارى، النكاح، ۴، ۱۰۲.

له کاتیکدا که به پړواله هونەر و زانستی جهنگی له کهسهوه فیرنه بوو.

نینجا پیغه مبهری نازدار (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، شو مروځه مهزنه بوو که زانسته کان لای شو ده گیشته پایان. دهوت له شاشیه کدا ته ماشای شو پروداوانه ده کات که تا پوژي قیامت دینه سهر شانوی بوون، یان ههروه که شوهی له تومارنکی غه بیدا بیانخوښته وه، شاوا له یه که به یه کیان ده دوا، ته نانهت دواي تپه پوونی شو هه موو سه دهیه ش به سهر کوچکردنیدا بو خانای جاویدانی، که چی وا نه مروځ هه موو لایه کمان لهو کوټا خاله دا که زانست و ته کنه لو جیای پشکه وتوی سهر دم پنی گه شتوه، شو به یداخه شه کاویه ده بینین که رسول الله (صَلَّواتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) چوارده سده له مه ویش هلی کردوه.. ئیدی نه وانه یان که خوی گه وره هیدایه تی له چاره نووسیون، "که لیمه قودسییه ته ییه" دهینن و، هه یه کیکیان ده بیته نه لقه یه کی نورین له زنجیره کاروانی موسولماناندا. نه مهش نمونه یه که له نپو هه زاران نمونه دا:

له کاسپیکي فیډیویدا ته ماشای دکتورنکی به پره گز که نه دیم کرد که ناوی "کیث مور" بو. شم دکتوره، پسپوړی زانستی کوږه له زانی و پرپو فیسوری توڅکریه نه کو لیژی پزشکی زانکوی "توروتو". مور کاتیک له نایه ته کانی قورنای پیروزهوه گوتیستی قوناغه کانی گه شوی کوږه له دهیت له سکی دایکدا، که راستیه کی زانستیه و ته نها له ریځگی ته کنه لو جیای پشکه وتوی شم سهرده مهوه دوزراوته وه، یه کسه "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ" دهلیت و، ته سلیمیه تی خوی بو پیغه مبهری خوا ده ده پرت. ههروه ها زانیه کی فیسولوجی یابانییش کاتیک نایه ته کانی قورنای سهارهت به بواره که ی خویه وه ده بینین، "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" - هه رجهنده له سهر زاریشی گران بو- دهلیت و، ساتیک دوودل نایت لهوهی که بیته ناو نیسلاموه.

به لی، ههروه که ناشکریه، لهو شوتنه دا که زانسته کان ده چهن و په کیان ده که ویت، قورنای پیروز چهن دین دهره و زانیان به پرودا والا ده کات. کوټا خالیش که زانست و زانیاری پی بگات، له گهل خالی ده سپیکي پیغه مبهری خوادا یه که ده گرتوه. باشه، به لام کی نه مانه ی فیر کردوه؟ شو وانه ی له زاتی "العَلِیم" و "الْخَبِیر" وه وه گرتبوو

و، "موعه‌للیمی نه‌زلی" له‌ودیو ره‌خله‌ی تەدریسه‌که‌یه‌وه بوو. هه‌ریۆیه ده‌ستی زه‌مه‌ن نه‌گه‌یشه‌ چمکی مه‌عرفه‌ته‌که‌ی تا کۆنی بکات. به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه، به‌ تێپه‌ر‌بوونی رۆژگار، پاراو‌تر و نوێ‌تر ده‌بووه‌وه. هه‌تا دنیا‌ش دنیا بی‌ت، هه‌ر له‌ تازه‌بوونه‌وه‌دا ده‌بی‌ت.

ئینجا هه‌زره‌تی حبیب الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) به‌ شیۆه‌یه‌که‌ بۆ هه‌یج که‌سیکی تر نه‌ره‌خساییت، له‌لایه‌ن هاوه‌له‌کانیه‌وه خۆشه‌بو‌سترا. بۆ نمونه: له‌ کۆتایی رووداوی "ماء‌ الر‌جیع"دا، کاتێک کافرانی دڵ پر له‌ قین "خوبه‌ییی کورپی عه‌دی"یان راپیچی په‌تی سێداره‌ ده‌کرد، ئه‌م په‌رسیاره‌یان ئاراسته‌ کرد: "ئایا پێت خۆش بوو ئیستا موحه‌مه‌د له‌ جیگه‌ی تۆدا بووایه‌ و تۆش له‌ناو ماڵ و منالی خۆتدا به‌ ئاسروده‌یی ژیا‌نت به‌سه‌ر به‌ردایه‌؟" وه‌لامی ئه‌م په‌رسیاره‌ روون و یه‌کلایی و بی‌ په‌روا بوو:

"نه‌خێر، وه‌للا‌هی له‌پای ر‌زگار‌بوونی مندا، ر‌ازی نابم ته‌نانه‌ت در‌کینکیش بجیت به‌ پێی پێغه‌مبه‌ری خوا‌دا."

جا له‌پاش نواندنی ئه‌م تابلۆ مه‌ردانه‌یه‌ له‌سه‌ر سه‌کۆی سێداره‌، هه‌زره‌تی خوبه‌یب (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ده‌سته‌کانی به‌رز ده‌کاته‌وه‌ و، ده‌لیت: "خوایه‌ گیان، به‌بی مال‌ئاوایی کردن له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ت هاتم بۆ ئێره‌. ده‌سا سه‌لامی منی پێ بگه‌یه‌نه‌." پێغه‌مبه‌ری خوا که‌ له‌و کاته‌دا له‌نیۆ نه‌صاحبا‌دا دانیشتبوو و قسه‌ی ده‌کرد، له‌ پر هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و، فه‌رمووی: "سه‌لامی خوا له‌ تۆش ئه‌ی خوبه‌یب." کاتێکیش هاوه‌لان په‌رسیاریان کرد، پێغه‌مبه‌ری نازدار (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌چاوی پر فره‌میسکه‌وه‌ وه‌لامی دانه‌وه‌: "موشریکه‌کان خوبه‌یبیان شه‌هید کرد. له‌ دواسته‌کانیدا سه‌لامی بۆ ناردم، منیش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌یم دایه‌وه‌."^۱

دیمه‌نێکی تر که‌ تا ئیستاش د‌ل‌گوشادی ده‌به‌خشیت‌ه‌ ده‌روونی هه‌موو ئیماندارێک: کاتێک هه‌زره‌تی "سومه‌یرا" له‌ غه‌زای ئوحووددا ده‌نگۆی شه‌هیدکردنی پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌بیسیت، ده‌ستبه‌جێ خۆی ده‌گه‌یه‌نیت‌ه‌ دامینی چیا‌ی ئوحوود... جا که‌ له‌وێ پێی ده‌لێن: "باوکت".."مێرده‌که‌ت".."کو‌ره‌کانت" شه‌هیدبوون و، ته‌رمه‌کانیانی پیشان

۱ سعید بن منصور، السنن ۳/۴۹۲، الطبرانی، المعجم الکبیر ۵/۲۶۰، ابن کثیر، البدایه و النهایه

دهدرت، نهم شیرهژنه گوئ به هیچ کام له مانه نادات و، به ملاو نه ولادا هر به دواي پيغه مبهري خوادا ده گهريټ و له بهر خوځيه وه ورته ي ديټ و، ده ليت: ”رسول الله چي به سهر هاتووه؟“ نينجا كه شوټني پيغه مبهري خواي پي نيشان ده دن، به را كردن به رهو نهو شوټنه ده رواټ و له بهر ده م پيغه مبهري خوادا خوځي ده دات به زهويدا و، ده ليت: كُلُّ مُصِيبَةٍ بَعْدَكَ جَلَلٌ ”نيتر هر نه ونده ي كه تو له ژياندايت، هر چي به لاو موسيبت ههيه، سووك و پي نه رزشه.“^۱ به لي، رسول الله (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نا بهو شيويه جي خوي له دل و دهروونه كاندا كرده بووه.

نمونه هه كي تر: مهردي ناسوكان له دويوي ناسمانه كانه وه بانگه يشت كرابوو. نيدي واده ي جي پيشتني نهو دوستانه ي كه بيست و سي سال پيكه وه بيان هه بوو، هاتبووه پيش. هر بزيه له دوا پوژه كاني ته مهنيدا كه ميك به دلته نكي و خه فته وه ده چوه لاي هاوه لاني. نهم حالته ي پيغه مبهري خوا هينده كاري له نه صاحب ده كرد و ههستي ده بزواندن، كاتيڪ پيغه مبهري ده چوه وه خانه ي سه عاده تي، ده توت له سينه ي هر يه كيكياندا شنه ي خهزان هه لي كردووه. نهو بوو هاوه لي به پريز موعادي كوري جه بهل (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) له لايه ن پيغه مبهري خواوه پاسپيرابوو كه بجيت بو يه مهن. نيتر نه ويش لهو نيوانه دا هاتوچوي ده كرد. كاتيڪ ده پويشت په يامه كاني پيغه مبهري ده برد. له گه پانه وه شدا نهو مه سه له و گرفتانه ي ده هينا كه چاوه پرواني چاره سهر بوون. بهر له وه ي دوايه مين گه شتي نه نجام بدات، چوه خزمهت پيغه مبهري (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، داواي دوعاي لينده كرد، نينجا ده پويشت. به لام نهم جاريان هه زهت جياواز له جاريان پيشوو، پي فهرمووه: ”له سهر خير برويت نه ي موعاد، به لام نهم جاريان له گه پانه وه شدا له وانه يه ته نها بتوانيت سهر داني مزگه وته كم و گوږه كم بكه يت.“ نهم چهنده وشهيه، برووسكه يه ك بوو و داي له هه زهتي موعاد. له په لوپو كهوت و فرميسك له چاواني دابارين، ده توت نه ژنو ي شكاوه. چوون بو يه مهن به لايه ك، ته نانهت تواناي نه بوو له شوټني خو شي هه ستيټ.^۲

۱ ابن هشام، الصراط النبوية ۵۰/۴، الطبري، تاريخ الامم والملوك ۷۴/۲، الهيثمي، مجمع الزوائد ۱۱۵/۶.

۲ أحمد بن حنبل، المسند ۲۳۵/۵، البزار، المسند ۹۱/۷-۹۲؛ ابن حبان، الصحيح ۴۱۴/۲، الطبراني،

له لایه کی ترهوه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههروهك موو له ماست ده ریئت،
 ئاوها به ئاسانی سه رجهم ئه و گرفت و کیشانهی چاره سهر ده کرد که تایبته بوون به
 ژیا نی کۆمه لایه تییه وه. "بیژنارد شو" که سیازده سه ده دوا ی نه و هاتوه، ته نها یه کی که
 له و سه دان مرۆفایه ی به ره ی به رام بهر که به م وتانه ی خواره و ی نه م راستییی قبو ل
 کردوه: "مرۆفایه تی چه نده ئاتاجی نه و چه زه تی موحه ممه ده یه که هه موو کیشه
 و گرفته که له که بووه کانی نه م چه رخی به و ئنه ی سانای خوار د نه و ی کو یك قاوه
 چاره سهر ده کرد." فه زیله ت و گه وریی نه ویه که دو ژمنیش دانی پێدا بنیت.

به ئی، نه و کاته ی مرۆفایه تی بو لای چه زه تی موحه ممه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 ده گه پێشه وه، به ئاسووده یی و دنیایی شاد ده یته وه. ئیتر نه و کات ده ستی ده گات
 به ئاسو پرسنگه کان و له ده ربه ده ری و گالته جاری ده ستی رۆژگار و په ژموورده یی
 دنیا و ناخیره ت رزگاری ده ی و به ره و ئاسمانی مرۆفایه تی به رزه ده یته وه. ته نانه ت
 له گه ل کۆسپ و پێگری هه موو هێزه نه یاره کانیشدا، سه وه ی نه م دووه مین بو ژانه ویه
 هه لیکردوه. نه و هتا قورئانی پیرۆز ده فه رمو یه ت:

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ آلِهَةٍ بَأْفِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ
 بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (الصف: ۸-۹)

"نه وانه ده یانه ویت به قوو، به قه له ی ده م نووری خوا بکو ژیننه وه!! (خه یالیان
 خاوه) خوا نووری خۆی (ئاینی خۆی) ته وا و ده کات و ده یچه سپینیت هه رچه نده کافر و
 بن به رواکان پپی سه غله ت بن و پپیان ناخۆش بیت هه ر نه و خوا یه پیغه مبه ره که ی
 خۆی په وانه کردوه هاوړئ له گه ل هیدایه ت و رێنمووی و ئاینی حق و راستیدا، تا
 سه ری بخت به سه ر هه موو ئاین و به رنامه کاند، هه رچه نده هاو به ش په یدا کارانیش
 پپیان ناخۆش بیت."

به ئی، خوا ی گه وره دینه که ی خۆی سه رده خات، سینه و دله ئاتاجه کانیش
 که مه ند کیشی ده بن و به خته وه ری و دنیایی خۆیان له ودا ده بیننه وه و ده گه نه ناستیک،

المعجم الكبير ۱۲۱/۲۰.

ھەر لہ دنیادا وا دەزانن چۈنەن تە بەھەشتە. جا کافر و ستەمكارانى دنيای ئەولا
 و موناڤىقانى ئاسياش كە ئىستىشمارى مەرفەكان دەكەن و، بىناگايانى ناوخوشمان،
 پىيان خوش بىت يان نا، پۇژىك دىت كە ئەو شاھى شاھانى لہ لايەن پىغەمبەرەنەو بە
 "سولتانى ئەنبيا" ناسراو و، پۇژى پىنج جار ناو پىرەشكۆى بە گورنى جىهاندا دەدرىت،
 دەچىتە نىو گشت دلە كانەو و دەبىتە خەشەويست و لەدلدا ھەلگىراوى ھەموو لایەك.

جا له چوارچيڼوې نهم پشمه كيښه دا كه پښينان به "ديباچه" ناويان دهرېد، پښت نه ستور به لوتف و كهره مې په روږدگار، هملماندا به كورتي، چهند شتيكي پيرست ناسا دهربارې ره هنده جياوازه كاني سهره رې هدردو جيهان، مايې شانازي بوونه وهران عهرز بكه ين.

۱. حمزمتی علی (رضی الله عنه) بم شیویه باسی پیغمبری خوی ده کرد: مَن خَالَطَهُ مَعْرِفَةُ أَحَبُّهُ
 "هرکس - ناکاره برزهرگانی - بزانیایه و تیکه لاوی بگردایه، نوی - له هدموو شتیک - خوشتر
 دبوست." الترمذی، المناقب ۱۸، ابن ابی شیبہ، المصنف ۳۲۸/۶، البیهقی، الشعب الامان ۱۵۰/۲.

ئاكاري پيغهمبه ران

ئەمانەت - ئەمینی

دوومە ئاكاری پيغهمبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) بریتیه له "ئەمانەت".

ئەم وشەیه، وشەیه کی عەرەبییه و له هەمان چاوگی وشە ی "ایمان" قوێ دروست بوو. "مُؤْمِن" یش واتە ئەو کەسە ی ئارامی و ئاسایش (ئەمنیەت) بەرقەرار دەکات. پيغهمبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) هەروەک له پرووی ئیمانەوه له لوتکەدان، ئاوهاش له بەرقەرارکردنی ئاسایش و ئەمنیەتدا پشەنگن. قورئانی پیرۆز له چەندین نایەتدا ئاماژە بۆ ئەم تاییبەتمەندییەیان دەکات. ئیستاش با بچینه گولزاری چەند دانەیه کیان:

﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ نُّوحَ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۚ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۚ فَاقْنَبُوا

اللَّهُ وَأَطِيعُوا ۙ﴾ (الشعراء : ۱۰۵-۱۰۸)

"قەومی "نوح" یش بەرنامە ی هەر هەموو پيغهمبه رانیان بە درۆ زانی. کاتیک "نوح" ی برايان پپی وتن: باشە ئەوه ئیوه ناترسن (لهوه ی بچ فەرمانی پەرورەدگار بکەن)؟ دلنیا بن کە من نیراویکی ئەمین و دلسۆزم بۆتان. کەوابوو له خوا بترسن و فەرمانبەرەداریی من بکەن."

بەلێ، حەزەرەتی نوح بەم جۆرە له گەل قەومە کەیدا دەدوا: "نایا هیشتا هەر "إتقاء" ناکەن و پارێزکار نابن؟ دلنیا بن کە من پيغهمبه رێکم ئەمنیەت پەخش دەکەم و دارای سیفەتی ئەمانەتەم و دانابەزمە پلە ی خیانت کردنەوه." ئیتر هەروەک دەبینن، ئەم سیفەتە - سیفەتی ئەمانەت - کە یەکیکە له تاییبەتمەندییەکانی پيغهمبه راییه تی، له زمانی پيغهمبه رێکەوه بەم جۆرە باس دەکریت. هەروەها:

﴿كَذَبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۚ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۚ

(الشعراء : ۱۲۳-۱۲۵)

“قهومی عادیش بهرنامه‌ی همر هه موو پیغه مبه رانیان به درۆ زانی. ئه وه بوو
 “هود”ی برایان پیی وتن: ئایا ئیوه (له په رومردگار) ناترسن؟ بزائن که من به راستی
 نیراویکی ئه مین و متمانه پیکراوم بۆتان.”

ئهم نایه ته پیروژهش جهخت له سهر هه مان واتا ده کاته وه:

﴿كَذَبْتَ ثَمُودَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ ﴿١٤٢﴾ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٣﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٤﴾﴾

(الشعراء : ١٤١-١٤٣)

“قهومی ئه مودیش بهرنامه‌ی پیغه مبه رانیان به درۆ زانی. ئه وه بوو “صالح”ی
 برایان پیی وتن: ئایا ئیوه (له خوا) ناترسن؟ به راستی من پیغه مبه ریکی ئه مینم
 بۆتان.”

هه روه ها:

﴿كَذَبْتَ قَوْمًا لوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ ﴿١٦١﴾ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٣﴾﴾

(الشعراء : ١٦٠-١٦٢)

“قهومی “لوط”یش بهرنامه‌ی پیغه مبه رانیان به درۆ زانی. کاتیک “لوط”ی برایان
 پیی وتن: ئایا ئیوه (له خوا) ناترسن؟ دلنیا بن که من نیراویکی ئه مینم بۆتان.”

ده تانین نمونه‌ی زیاتر لهم باره یه وه به ئیننه وه. ئه مه له پال ئه وه دا که چه ندین
 نایه تی تر به واتای “ئیشاری” ناماژه بۆ هه مان ناوه رۆک ده کهن. به لام به مه به ستی
 ده ستخستنی بیرو که یه ک سه باره ت به باب ته که، ته نها به وانه‌ی سه ره وه واز دینن.

وهک چۆن “المؤمن” یه کیکه له ناوه پیروژه کانی خوی گه وه (جَلَّ جَلَالُهُ)،
 هه رواش له گرنگترین ناوی ئه و که سانه یه که باوه ریان به و زاته هه یه. جا ئایا بۆچی
 به خوی گه وه (عَزَّ وَجَلَّ) دهوتریت “المؤمن”؟ بینگومان له بهر نه ویه که ئه و زاته
 سه رچاوه‌ی دلنیا یی و نارامی و متمانه یه. وه هه ر ئه ویشه دلنیا یی و به روا مان به
 ده به خشیت. هه میشه دلنیا یی و نارامی له مو وه، تنۆک تنۆک یان له شیوه‌ی تافگه دا

بهره و نيمه به خوږ دى. هر نو زاته شه كه پيغه مبه راني د لنيا و بر وادار كړدوه و به سيفتي نه منيهت سرفرازي كړدوون. جا كه وايي نو شتهى ناوى نه منيهت و د لنيايي و نه مانهت و نيمانمان ليناوه، نيمه به پيغه مبه رانهوه و، پيغه مبه رانيش - به راديه كي مزن - به خوي گه ورووه وابهسته ده كات. سهره نجام، تيكراي هم وابهسته ييه بهره پدپوندې خالق و مه خلوق ده مانبات. هه موو نه مانه وانا گه ليكن له داتاشراوه كاني وشهى نه مانه دتا بوونيان هه به. ينگومان لايه نيكي گرنگي بابه ته كه بريتيه له دهر ككردن بهم پدپوند ييه.

هه رو كه گرنگ ترين سيفتي پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) به گشتي و پيغه مبه ري نازدارمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به تايبه تي، نه مانه ته، هر به و جوړه، گرنگ ترين په سني جوړه شيلي نه مينيش بريتيه له نه مانهت. قورناني پيروژ بهم شيويه بو مان باس ده كات: ﴿مُطَاعٌ ثُمَّ آمِينَ﴾ (التكوير : ٢١) "نو كو پرايه ليكراو و نيراو يكي نه مينه." به لي، جوړه شيل (عَلَيْهِ السَّلَام) گو پرايه لي په ورو د گاره و له روو گي فه رمان به ريه كه شيوه نيراو يكي متمانه پيكراو و نه مينه. نيدى بهم چه شنه، قورناني پيروژ له كانگاي هم متمانه پيكراو و نه مينانه وه هاتووه. نه وه تا خوي گه وره "المؤمن"، گوتاره كه شي گوتار كه نه منيهت و د لنيايي ليوه په خش ده بيت. نه و جا قورنان له پيگه ي جوړه شيله وه - كه خوي گه وره به نه مين ناوى ده بات - هاتووه. دوا جارش هم قورنانه بو نو پيغه مبه ره نه مينه و له و شوه بو نومه ته كه ي، كه كو مه ليكي قود سين و ده ستني شانكراوى به ده ستني ناني نه منيه ته كه ي نه ون، نازل بووه.

به د لنياييه وه هه كه سه و به گو پري ناستي خوي سوودي له قورناني پيروژ وهر گرتووه. جوړه شيليش به كي كه له و سوود مه ندانه، نه وه تا روژيكيان خوي به پيغه مبه ري خوي فه رمووه: "هه تا نو كاته ي خوي گه وره له قورناندا به "نه مين" ناوى بر دم، له عاقبيه تم دهر سام. به لام دواي نو نايه ته ﴿مُطَاعٌ ثُمَّ آمِينَ﴾، سه رتا پا د لنيايي داپوشيم.^١

ئەمىنەت لە پېغەمبەرى خوادا

پېغەمبەرى سەرورەمان (ﷺ) بەر لە ھەموو شتێك لە بەرامبەر ئەو پەيامانەى لە پەرورەدگاریمو ھەموو دەھاتن، تابلێنى ئەمىن بوو. ھەرگیز پێى تێناچیت ھىندەى تۆزقائىك ناپاکی لە ئەمانەتەكەیدا كەردییت. پاشان بەرامبەر بە سەرچەم بوونەوەرانیشت ئەمىنە و ھەموو مەتەھەیان پێتەت. ئاخر چونكە لە سەرەتادا ئەمىنەتەى خۆى بەرووى ھەموو لایەكدا پێشاندەو و پێشمانداو و پێشمانوونى كەردوون بۆ مەتەھە و دڵنایى. دواتر پادەى گرنگى ئەم بابەتەى بۆ ئێمەش روون كەردووتەو، واى لێ كەردوون ئێمەش باوەر بەو راستییە بكەین. جا با ئێستا يەك بە يەك ھەڵۆستە لەسەر ئەم لایەنانە بكەین:

أ) ئەمىنەتەى سەرورەمان بەرامبەر ئەرکى پېغەمبەرایەتەى

خوای گەورە (عَزَّوَجَلَّ) پېغەمبەرەكەى ھەك مەرووفىكى سپاردەپارێز و ئەمىن ھەلباردووە. جا ئێتر ئەویش بە درێژایى ژيانى لە خەم و پەرۆشى ئەمەدا بوو. بە جۆرنك، كاتێك ھەجى دەھات، لە ترسى ئەوێ نەبادا وشەيەكى لە دەست دەرجى، دەكەوتە پەرۆشییەو و بەر لەوێ ھەزەرتى جوبەرئەیل لە خوێندەوێى بێتەو، ئەو بێ ھەستان دەبوتەو تاوێك بەتەواوى لەبەرى بكات. ئەمانەت لەم بارەيەو ھىندە بە پەرۆش و خەمخۆرىيەو پەشتەرى دەكرد، تا ئەوێ قورئانى پێرۆز پێى فەرموو:

﴿ لَا تَحْزَنْ لَهُ، لِسَانَكَ لَتَعَجَلَ بِهِ ۖ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ، وَقُرْآنَهُ ۖ فَإِذَا قَرَأَهُ فَالْيَعِ قُرْآنَهُ ۖ ثُمَّ إِنَّ

عَلَيْنَا بَيَّانَهُ ۖ﴾ (القيامة : ١٦-١٩)

”ئەى پېغەمبەر! بەدەم قورئانەو زمانى خۆت مەجولێنە بۆ ئەوێ بەزوویی (وھجى) لەبەر بكەیت. بێگومان كۆكردنەوێى (جێگیركردنى لە دلتدا) و پێخوێندنەوێى لەسەر ئێمەيە. دەكەوايە، كە (بە زمانى جوبەرئەیل) خوێندمانەو، تۆش شوینى خوێندنەو كەى ئەو بكەو. دواتر گومانەت نەبێ كە روون كەردنەو كەشى ھەر لەسەر ئێمەيە.“

بدلی، قورئان وەك ئەمانەتێك بە پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سپێررابوو. بۆیە ئەو سەرۆهره دەترسا لەوێ کە نەتوانی ت بەرامبەر بەو ئەمانەتە پێڕۆزە ئەمین یێت و لە تاوا دەلەرزێ. تا ئەوێ پەرۆهردگاری دلی دەدایەو و دڵنیای دەکردەو لەوێ کە خۆی گەورە پیغمبەرە کە لە ئەمانەتە کەیدا ئەمین دەکات.

پنځه مېږى خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته منى مېږه كې له نيو نهو كوښش و پېرؤ شېده دا به سر برد. له هه موو كهس زياتر هه ولې ددها نه مين بيت له نه مانه ته كېدا و هه مېشه هه ستي به قورساېى نهو نه كه سه نځينه ده كرد كه به هه موو قورساېه كيېه وه له سر شانى بوو. هه ر بؤيه له "حِجَّةُ الْوَدَاع" دا كه به واتاى حه جى مائناواېى كردن ديت له نه صمه ته كهى، لهو ساتانه دا كه خوږ به رهو ناوايون ده جوو، نه وېش بهو هه سته وه كه ژيانى رووى له ناوايون ناوه، جارنكى تر نهو بهر پرسيارتييه قوولئى بهرجه سته كرده و، به دهنځنكى بهر ز به هاوولئ راستگو كانى فرموو: "بم نزيكانه دهر باره ي من پرسيارتان لئ ده كمن" واته، بهر لهو پرسياره، من پرسيارتان لئ ده كمن: "نايا پدېامه كمن گه ياندووه؟" له بهرام بهر نه مه دا، نه وانه ي له وندا بوون به دهنځنك كه زمين و ئاسمانى دهر نځاندوه، وتيان: "به لئ، پدېامه كهت به ته واوى گه ياند و نهركى سه رشانت بئ كه موكوړى به جئ گه ياند." له پاش نهم شايه تيبه، سهروه رى هه ردو و جيهان ده سته كانى به رهو ئاسمان بهر ز كرده وه و، فرمووى: "پهروه دگارا به شايدت ده!"

بدلی، نه مینى له نه مانه تدا، له خوى گه وړه ده ستى پى کردوه. نه و جا به
حه زه ته جوړه نیلدا گوزهرى کردوه و له پیغه مبه رى نازداردا (عَلَيْهِ أَكْثَرُ الصَّلَاةِ
وَأَتَمُّ السَّلَامِ) گیر ساو ته وه. پاشانىش له وه وه بۆ نوممه ته که ی گوازاو ته وه. له حه جى
مالثاوايشدا به شایه تیه که له نوممه ته وه، جار یکى تر بۆ لای خوى گه وړه گیرا وه.

ههروه ک کتیبه باومپ پیکراوه کانی فرموده بو مان ده گیر نهوه، دایکی نیمانداران
 حه زه ته عانی شه (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ده باره ی هه ست و شعوری نه مانه ت له پیغه مبهری
 خوادا (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَآلِ السَّلَامِ) ده فرموی: ”نه گهر پیغه مبهری خوا - به فرهزی

١ بخاري، حج ١٣٢؛ مسلم، حج ١٤٧؛ أبو داود، مناسك ٥٧.

مه حال - نایه تیکی بشاردایه ته وه لهو نایه تانه ی بۆی نازل ده بون، نهوا به دلنیا ییه وه
 نهم نایه ته ی دهشارده وه^۱:

﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ
 اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾

(الأحزاب : ۳۷)

هۆکاری نازل بوونی نایه ته کهش نهم پروداوه ی خواره ویه:

پتغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههستا به بهستنی هاوسه رگیری له نیتوان زهیدی
 کوپی حارشی بهنده ی نازاد کراوی - که خۆی گه وری کردبوو و کردبووی به
 کوپی خۆی - له گه ل زینه بی کچی جهش، که کچی پووری خۆی بوو. به لām
 نهم هاوسه رگیری بهو جوړی که چاوهروان ده کرا، ناسوده یی بهدوای خۆیدا نه هیتا.
 دایکی نیمانداران، هه زهتی زینه ب (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ته نها له بهر گوپرایه لی فرمانی
 پتغه مبهر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بهم هاوسه رگیری رازی بوو بوو. جا له بهر نه وه ی نهم خیزانه
 هه له سه ره تاوه له سه ر بناغی نابه دلی دامه زرابوو، بۆیه خاتوو زینه ب نهیده توانی
 ریزی شایسته له میرده کی بگرت. جا خۆ خوی گه وری هه له زووه مورادی
 فرموو بوو که له زهید جیابیتته وه و بچیتته ریزی خیزانه پا که کان (الْأَزْوَاجِ الطَّاهِرَاتِ)
 ی رسول الله وه. به لām به گوژی نهو نه ریتته که تا نهو کاته له نیتو عمر به کاند
 باو بوو، هه که سیک به یه کیکی بوتایه: "کوپم" نیدی نهو کوپه، هه وه کو کوپی
 راسته قینه ی نهو که سه سهیر ده کرا. بهم شیویه، هاوسه ره کهشی ده بوو به بووکی نهو
 که سه. جا خۆ پیش نه مهش دایکی زینه ب پیشنیازی نه وه ی بۆ پتغه مبهری خوا
 کردبوو که که که کی بخوازیت. به لām سه ره رمان نهو پیشنیاره ی قبول نه کردبوو.
 به لām نهم جاریمان راسته وخۆ خوی گه وری فرمانی نهم هاوسه رگیری ده دا.
 هاوسه رگیری له گه ل خاتوو زینه ب به لای پتغه مبهری خوا وه (صَلَّاتُ اللَّهِ وَسَلَاتُهُ عَلَيْهِ)
 زۆر سهخت و گران بوو، به لām فرمانه که له ناسمانه وه بوو...

۱ بخاری، توحید ۲۲، مسلم، ایمان ۲۸۸

جا بۆيە ھەزرەتى عائىشەى دايىكمان (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ئامازە بەم لايەنە دەكات و، دەفەرمۇي: ”ئەگەر پېغەمبەرى خوا ئايەتتىكى لەو ۋەھىيە بشاردايەتەۋە كە بۆي دەھات، ئەۋا ئەۋ ئايەتەى دەشاردەۋە كە ئەم ھاۋسەرگىرىيەى لەخۇگرتبۇۋ. “ بەلام ئەۋ لە ئاست ۋەھىدا تا بلىي ئەمىن بۇۋ. ھەرگىز بەخەيالىدا نەدەھات كە تەنانت بچوۋكترىن شتىش - ھاشا - بشارىتەۋە. واتاي ئايەتەكەش بەم جۆرەيە:

”يادى ئەۋە بگەرەۋە ۋەختى دەتوت بەۋ كەسەى كە خۋاى گەرە نىعمەتى (ھىدايەت و بۈۋنە ھەجەبى رەسۇل اللەى) پى بەخشيۋە، تۈش - بە مامەلەى جوان و نازادكردنى لە كۆيلايەتى - چاكەت لەگەل كەردۈۋە: ھاۋسەرەكەت لای خوت بەيئەۋە و دەرھەق بەۋ لە خوا بترسە! بەلام كە ئەمەشت دەۋت، ئەۋ ھەقىقەتەت لە ناخندا دەشاردەۋە كە بەدئىيائىيەۋە خۋاى گەرە ئاشكرای دەكرد. (بەم ھۆيەۋە) لە خەلكى دەترسايەت (نەۋەك كاردانەۋەيەكى واپان ھەيىت كە زىان بەنيمانىان بگەيەنەت)، لە كاتىكدا ئەۋە ھەر خۋاى گەرەيە كە شايانى لىترسانە.“

بەلى، ئەگەر پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئايەتتىكى بشاردايەتەۋە - ھاشا - ئەۋا ئەم ئايەتە دەۋۋ. بەلام ۋەك وتمان، ئەۋ ئەمىن بۇۋ لە ئەمانەتدا.. مەھالەش بۇۋ ھەرگىز شتىك بە پەنھانى بەيئەتەۋە.

رۇدداۋىكى تە كە پۇشنایى دەخاتە سەر پەرەندى ئەمانەت لای سەرۋەرمان:

ئەۋە بۇۋ لە غەزەى بەدردا ھەندى لە كافرانى قورەيش بەدىل گىران. پېغەمبەرى خواش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) سەبارەت بە چارەنۋوسى دىلەكان لەگەل ھەزرەتى ئەبۇبەكر و ھەزرەتى ۋەھبەردا (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) پراۋىزى كەرد. ھەزرەتى ئەبۇبەكر پراى وابوۋ كە لە بەرامبەر فەيدەدا دىلەكان نازاد بگرتن. ھەرچى ھەزرەتى ۋەھبەرىشە لەگەل ئەۋەدا بۇۋ كە ھەمۋەيان بە سزەى خويان بگەيەنەن. تەنانت پېشنىيارى ئەۋەشى كەرد كە ھەر كەسەۋ خەزم و نەزىكەكانى خۇي بكوژەت. بەلام پېغەمبەرى خوا بۇچۈنەكەى ھەزرەتى ئەبۇبەكرى پەسەند كەرد و لە بەرامبەر فەيدەدا دىلەكانى نازاد كەرد. جا با پاشماۋەى بەسەرھاتەكە لە ھەزرەتى ۋەھبەردا بېيىستىن: ”بۇ پۇزى دواتر كاتىك

چوممه خزمهت پیغهمبه‌ری خوا، ده‌بینم وا له گه‌ل نه‌بویه کردا هه‌ردووکیان پیکه‌وه ده‌گرین. به‌لێ، هه‌ردووکیان سه‌ریان کز کردبوو و به‌کۆل ده‌گریان. هۆکاره‌که‌یم پرسی. به‌لام هیچ کامیان توانای وه‌لامدانه‌ویان نه‌بوو. پێداگیرم کرد و وتم: چی ده‌بی به‌منیش بلێن! ناخر گهر شتیک هه‌یه‌ شایانی گریان بێت، با منیش له‌گه‌شتان بگه‌رم. له‌کۆتاییدا پیغهمبه‌ری خوا به‌ده‌م گریان‌ه‌وه‌ فرمووی: که‌میک پیش ئیستا نهم ئایه‌ته‌ نازل‌بوو!

﴿ مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَتْرَى حَتَّى يُتَخَبَّ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (الأنفال : ٦٧)

”بۆ هیچ پیغهمبه‌رێک نه‌بووه‌ که‌ دیلی هه‌بێت، تا نه‌و کاته‌ی به‌ ته‌واوی پایه‌دار و جیکیر ده‌بی له‌ زه‌ویدا. ئیوه‌ مال و شمه‌کی کاتیی دنیاتان ده‌وێ، که‌چی خوای گه‌وره‌ ناخیره‌تی ده‌وێ (که‌ هه‌تاهه‌تایه‌ بۆتان). خوای گه‌وره‌ عه‌زیز (بالاده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا) و هه‌کیم (خاوه‌ن دانستی ره‌ها)یه‌.“

خۆ نه‌گه‌ر بچووکترین گریان‌ه‌ی نه‌وه‌ هه‌بوایه‌ که‌ پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شتیک له‌ وه‌حی به‌شارته‌وه‌، نه‌وا به‌ هه‌رحال دووم نایه‌ت که‌ ده‌بوو به‌شارته‌وه‌، نهم نایه‌ته‌ ده‌بوو. به‌لام پیغهمبه‌ری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له‌ به‌رامبه‌ر وه‌حیه‌وه‌ به‌ ته‌واوی مانا نه‌مین بوو. له‌ به‌شه‌کانی داها‌توودا کاتیک باس له‌ پاک‌ی و ینگونا‌هی (العِصْمَة) پیغهمبه‌ران ده‌که‌ین، سه‌ر ده‌ده‌ینه‌وه‌ له‌ هه‌ردوو نایه‌ته‌که‌ و، هه‌ول ده‌ده‌ین به‌ درێژ‌ی باس له‌و لایه‌نانه‌ به‌که‌ین که‌ په‌یوه‌ستن به‌ باسه‌که‌وه‌.

(ب) به‌رامبه‌ر هه‌موو بوونه‌وه‌ران ئه‌مین بوو

وه‌ک چۆن پیغهمبه‌ر (صَلَّاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) له‌ ئه‌رکی پیغهمبه‌رایه‌تییه‌که‌یدا ئه‌مین بوو به‌رامبه‌ر به‌و په‌یامانه‌ی له‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ بۆی ده‌هات، هه‌ر به‌و جۆره‌ش نه‌منیه‌ته‌که‌ی هێنده‌ له‌ناخیدا ره‌گ و بنجی دا‌کو‌تابوو، سه‌رانسه‌ری بوونه‌وه‌رانی گرت‌بووه‌وه‌.

١ مسلم، جهاد ٥٨؛ أحمد بن حنبل، المسند ٣٠/١-٣٣.

ئەو ھەتا جار ئۆگەنچىلەر كە لە ئىعتىقاددا بوو، داىكى ئىمانداران ھەزرەتى سەفییە (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ھات بۆ سەردانى. لە پاش كەمەك دانىشتن، مۆلەتى خواست بېجىتەو مالىھە. پىغەمبەرى خواش بە مەبەستى بەرپۆكردنى لەگەڵیدا چووە دەرەو. ھىشتا چەند ھەنگاوتۆگەن نەبابو كە يەك دوو سەھابى بى ھەستان بەلایاندا تىبەرىن. پىغەمبەرى خواش دەستبەجى ئەو دوو سەھابىيە ھەستان، ئەوجا پوخسارى خاتوو سەفییە ھەلدايەو، ھەرمووى: ”بەروان، ئەمە سەفییە ھەستانە.“ ئەم ھەلۆستە لەسەر دلى ئەو ھاوھەلە زۆر گران بوو، بۆيە يەكسەر وتیان: ”پەنا بە خوا، ئاخىر كى بە خەيالىشىدا دى گومانى خراپ بە تۆ بەرى ئەي پىغەمبەرى خوا؟“ بەلام پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە وئەنى گشت پەتارەكانى تى، دەبويست بەم ھەلۆستەشى وانەيەك بلىتەو، بۆيە ھەرمووى: ”شەيتان بە ئىو دەمارەكانى خوتنى نادەمیزادا بەردەوام دىت و دەجىت.“ مادام شەيتان تا ئەم پادەيە نزىكە لەمروقتەو، ئەو بە ئاسانىش دەتوانى گومان و ختوورە بخاتە مىشكىھە. جا ئىستا با گریمانەيەكى لە ھەزاردا يەك، يان لە ملووتىكىشدا يەك بىت بە مىشكد، ھەك ئەوئە: ”داخۆ ئەو ئافرەتە كى بوو كە لەگەل پىغەمبەرى خوادا بوو؟“ ئەو خوا پەنامان بەدات زىيانى ئەبەدى ئەو كەسە لەناو دەبات و نوورى ئىمانىش لە دەروونىدا خامۆش دەكات. جا لەبەر ئەمە، ئەو پىغەمبەرە مەزنە، كە نمونەي بەرجەستەبووى شەفەقەتە، دەستبەجى دەگاتە فریا، ئەستۆپاكى و ئەمنىيەتى خۆي پىشان دەدا. لە ھەمان كاتىشدا ئىمانى ھاوھەلەكانى دەپاراست.

ھەروەك دەبين، تا ئەو ئاستە گرنگى بە ئەمنىيەت و ئەمنى دەدا، جا مەگەر بەر لە پىغەمبەرايەتىش بە ”ئەمین“ نەناسرابوو؟ مەگەر تەنەت ئەوانەش كە لە دوايیدا بوونە دوژمنى سەرسەختى، ھەر بەو سەفەتەو ئاويان ئەدەبەرد؟ خەلكى ھىندە لە ئەمنى ئەو دۇنيابون، پىم وایە گەر بچوتايە بۆ لای ئەبجەھەل و پرسىارى ئەوئە لى بگردايە كە بەنرخترىن شتەكانى، بە شەرەف و ئابرووشىيەو بە كى دەسپىرت،

١ بخارى، إعتكاف ٨، بدء الخلق ١١؛ مسلم، سلام ٢٤-٢٥؛ طبراني، المجموع الكبير، ٧٢/٢٤.

٢ أحمد بن حنبل، المسند ٤٢٥/٣؛ حاكم، المستدرک ٦٢٨/١؛ ابن هشام، السيرة النبوية ٣٢٣/١؛ ابن سعد، الطبقات الكبرى ١٢١/١.

له وهلامدا دهیوت: "الأمین". بهلج، یه کم کم کس که به بیریدا دهات "موحه ممدی
 نهمین" دهو، بهلج بهو جوړه بوو.. همدو ژبانیسی بهم پړوچیه ته پړ نه منیه ته وه
 به سهربرد.

نهمنده نهمین بوو، نه وه تا کاتیک نافرته کیک مندا له که ی بانگ ده کرد: "تو وهره،
 بزانه چیت دده می!" یه کسه لر لی دهرسی: "دهتویست چی بدهیتی؟" نافرته کهش
 له وهلامدا دهلج: "نه ی پیغمبه ری خوا، به نیاز بووم هندی خورمای بده می." له
 بهرامبه ر نه مدها سهروهرمان ده فرموی: "نگه ر هیچ شتیک پتنه بوایه بیدهیتی،
 نهوا درؤت له گه لدا ده کرد."

پیغمبه ری خوا (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّحَا) درؤی به یه کیک له نیشانه کانی دووړووی
 دادها و تا نه وپه پری سنوور خوی لی به دوور ده گرت. درؤ یه کیک له نیشانه کانی
 مروؤی دووړوو. دوو نیشانه که ی تریش بریتین له: بهلین نه برنده سر و خیانت کردن
 له نه مانته.^۱ نیفاق و دووړووی به چ جوړیک و تا چ رادیه که له پیغمبه ری خوا
 دوور بوون، ناپاکی و خیانتیش بهو نه ندازه به دوور و په رگیر بوون لهو زاته...

پړوچیه تی نه منیه له پیغمبه ری سهروهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تنها له بهرامبه
 مروؤه کاند اړهنگی نه دده ایه وه، به لکو ته وای بوونه وهران خویان له ههر می نه منیه ته که ی
 نه ودا ده بینیه وه. نه وه بوو جارنکیان یه کیک له هاوه لآن بو نه وهی نه سپه که ی بهیینه ته وه،
 وای پیشان ددها که شتیک له دستدا بیت. پیغمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به
 بینینی نه م دیمه نه زور ناره حهت بوو، به رادیه که گه یشته نه وهی نه و هاوه له
 بانگ بکات و سهروهنشتی بکات. بهلج، پیغمبه ری سهروهرمان بهم هه لوسته ی، نه و
 وانه یه ی فیرده کردین که نهمین بوون، با له بهرامبه ر گیانله بهرانیسه وه بی، خه سله تیکه
 هه رگیر نابیع ده ستبردار ی بین. جارنکی تریشیان له کاتی گه پانه ویمان له یه کیک له
 غه زاکان، یه دوانیک له هاوه لآن، بیچوره بالنده یه کیان له هیلانه که ی هینا بووه دهره و
 دهستیان پیاده هیئا. لهو کاته شدا دایکه بالنده که گه پاره وه. که بین ی وا بیچوره که ی له

۱ أبو داود، ادب ۸۰؛ احمد بن حنبل، المسند ۴۴۷/۳.

۲ بخاری، ایمان ۲۴؛ مسلم، ایمان ۱۰۷.

هیلانه کهدا نه ماوه، کهوته باله فرکچ و ئوقره ی لیج برا. وهختی پیغه مبهری په حمت لهم حالته ناگادار بووه، یه کسهر فهرمانیدا که بیچووه که بگه پرتته وه هیلانه که، تا چیدی دایکه بالنده که نازار نه چیژیت. وهک بلتی پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نامازه بهوه بکات که نه وه فثاره، په فثارتک نییه شایسته ی نهو که سانه بیج که وان له مه قامی نوینه رایه تی کردنی نه منیهت له سهر زهیدا...^۱

تریفه نوورانییه که ی چواردهورشی هینده به نووری درهوشاوی نهو مونه وهر بووبون، ههر دهوت نهون.^۲ نه مینی نومعت، نه بوغوبه یده ی کوری جه پراح یه کیکه له وانه! له سهرده می خه لافه تی حه زره تی عومه ردا والی شام بوو. کاتی ههرقل ویستی به خوی و سوپا که یه وه بیت و هه ولی داگیر کردنه وه ی شام بدات، موسلمانان له بهر که می ژماره یان توانای بهرگری کردنیان نه بوو. له بهرام بهر نه م دوخه ناله باره دا، نه بوغوبه یده دانیش توانی شاری کؤ کرده وه و، پنی راگه یاندن که: ”تاوه کو نه مړو چیزیه مان لیج وهرگرتون، له بهرام بهریشیدا نه رک ی پارژگاری کردتانه مان گرتبوه نه ستو. به لام لهم هه لومهرجه ی نیستادا توانای بهرگری کردنه مان نییه. بویه په و نییه نهو چیزیه مان له لا بمینیتته وه.“ دوا به دوا ی نه م قسانه ش، چی چیزیه هیه، گه پرترا یه وه بؤ خاوه نه کانی.

قه شه و راهیبه کان له بهرام بهر نه م دیخه نه دا توشی سهر سووړمان هاتبون. بویه به جار ی وروژ میان برده کلنساکان و بؤ سهر که وتنی موسلمانان که وتنه نزا و پارانه وه. نه و جا به حه سره ته وه سوپای موسولمانان یان بهر پیکرد به هیوا ی نه وه ی که جارنکی تر بگه پرتنه وه، ده یانوت: ”پشت به خوا دوو یاره ده گه پرتنه وه و له سته می ههرقل پژگار مان ده که نه.“^۳

نه بوو عوبه یده په بیانیه ک بوو نه منیه تی لیج ده باری و سیفه تی نه مانه تی کردبوه

۱ أبو داود، جهاد ۱۱۲، أدب ۱۶۶، احمد بن حنبل، المسند ۴۰۴/۱.

۲ په حمت له عاریفی گه وره ی نه ته وه که مان، مه حوی شاعیر، که وتوبه تی: به نووری عه کسی پیغه مبهر نه ونده مونه کیس بووبون... غه ربی تازه هاتو دبیوت نه مه پیغه مبهر ستانه.

۳ بلاذری، فتوح البلدان ۱/۱۴۳.

كالاى بالاى خۆى. تا ئەر پادىيەى كە تەنانت جىيى خۆى لە دلى گاۋرەكانىشدا كىرەبوۋە. جا ئەگەر ئەر مېرۇرۇژ ئاناۋا گۆرۈمان بۇ نەگىت و بايەخ نەدات بە بانگەۋازى ئەرۋانەى سەرگەرمى بانگەۋازن، ئەرۋا بە دلىيايەۋە ئەر كەموكرىتيە بۇ ئىمە دەگەرپىتەۋە. گومان لەۋەشدا نىيە كە گەرەرتىن ناتەۋاۋى ئىمە ەر لەم بابەتەدايە. بە ھاتنى ئەر پۇرۇش كە تىايدا سەرلەنۇى خۇمان بەم ئاكارە پۇشتە دەكەينەۋە، دەينە نمونەى ئەر نەتەۋەيەى كە مروفايەتى بەيى دودولى متمانە و دلىياى خۆى پى دەسپىرت. بەمەش، گەرەرتىن ھەنگاۋمان ناۋە بەرپوروى بەدەست ھىنانەۋەى پايمە شاستەى خۇمان لەننۇ ھاۋكشە جىھانىەكاندا.

ده کړئ له نه زمونږي دهسه لاتداري و حوکمراني خه لاهه تي عوسمانيشدا
کاريگري هه مان فه زاي نه منيه ته به دي بکه ين. نه وه ته له کاتي جه نگدا هه رکات
به رو بو و ميک يان ميوه به کيان له بکر دايه تموه له دره ختي نهو باخ و بيستانانه ي که
پيدا تئ ده به رين، به کسر پاره که شيان پيدا هه لده واسي. نیدی نهو مروه نه جيب
و په سنانه ي که بو بو ونه نمونه ي به رجه سته بو ي نه منيه ته، بهر له وه ي ولاتان
به شمير فتح بکن، سه رته بهم روجه ته پر نه منيه ته و په فتره مهرداناننه يان
دل کانيان فتح ده کرد. گه رنا، نه ده يانتواني له بهرام بهر نهو زيه نه ته تر سنا که ي
خاچه رستاندا بچه نهو روپاوه، نه دريژ هه به بو ي خويان بدن لهو ناوچانه دا. هه مان
نهو هه لو سته ي نهو عوبه يده له شامدا نواندي، بو ماوه ي چوار سه ده ي په بق له
هه مو ناوچه کاني به لقان و ناووه ي نهو روپادا زين دو پراگير. هر له بهر نهو هويه
که له سه رده مي هه لک شانه مه زنه که دا، به که مترين قورياني تاوه کو ده روازه کاني
فيه نه فتح کرا. هر به وه شه وه نهو هستان، به لکو لهو شونه نه ي که بو ي پويشتبون،
به دريژاي چهندين سه ده نه منيه ته و نارامييان تيدا به رقه رار کرد. پيم وايه نهو
خوتنه ي که له تورکيای نيوه ي سه ده ي رابردودا به مه به ستي به رقه رار کردني
ناسايش و نارامي پژاوه، به دريژاي پينج سه ده و له نيوان نهو هه مو نه تموه و په گزه
جياوازانده نه پژاوه. به لئ، توژينه وه و شماره کان نهو راستيه ده رده خن که تيکړاي
قوريانياني سه رجه نهو پينکدا دانانه ي که له ماوه ي شه ش سه د سالي حوکمراني

خهلافه تی عوسمانیدا هاتووته کایهوه، ناگاته ژمارهی نهو کهسانهی که له نیوهی دووهمی سهدهی رابردوو له تورکیادا بوونه ته سوتهمه نی توندوتیژی و ناآرامیییه کان. کهوابی، بانگه شه کردنی نهوهی که فتهحه کانی نهو سهرده مه دهرهجامی به کارهینانی زهبر و هیز بووین، بانگه شهیه کی بیج بنه ما و دوور له راستیه. نه مه وێپرای نهوهی که نه گهر هۆکاره کانی گواستنیهوهی نهو پوژگاره له بهر چاو بگیری، دهرده که ویت که بهرپوه بردنی دهوله تیکی لهو جوهره، که له جوگرافیا به کی فراواندا فه رمانپهوا بووه، شتی که نییه که تهنها به خو سه پاندن و هیزی سه ریازی دهسته بهر بوویت.

به لێ، نه گهر دڵ و دهروونه کانیان فه ته نه کردایه، چو ن دهیا نتوانی نهو هه موو خه لکه، که له چه ندين نه ته وه و نه ژادی جیاواز پینکهاتبوون، بو ماویه کی درێژخایه ن و به بیج سه ر هه لدانی گرفتیک که شایه نی باس بی، له ژیر سایه ی دهوله تیکدا بهرپوه به بن؟! هه ر بۆیه نهو بهرپرسیاری تیه ی ده که ویتته نه ستۆی گیانفیدایانی خو شه و یستی له پوژگاری نه مرپو ماندا، په پره و کردنی هه مان شتوا ز و پرپوشونه.

ج) بانگه یشت کردنی ئوممه ته که ی به ره و ئه منیه ت

سه رداری پیغه مبه ران (عَلَيْهِ السَّلَام) له نیو که شیکی پر دنیایی و نه منیه تا پارێژگاری لهو په یامانه ده کرد که له په ره مرد گاره وه بۆی ده اتن. نه م بازنیه شی هینه فراوان گرتبوو، هه موو بوونه وهرانی تیدا جی ده بووه وه. له هه مان کاتدا نه م پیغه مبه ره نازداره (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٍ وَسَلَام)، بانگی ئوممه ته که شی ده کرد تا هه مان نا کار بکه نه سه رمه شقی ژیا نیان و، نه منیه ت بیته پارچه یه کی دانه براوی ژیا نی کۆمه لایه تیان. نه سه تم بوو له پالیدا به جوو کترین جو ری خیا نه ت، یا ن غه یبه ت به کری ت. له وه ها حاله تیکیشدا، راسته وخو به را مبه ره که ی ناگادار ده کردوه و، پێی نه ده دا تو ز و گه ردی غه یبه ت له پوچی بنیشیت.

جارنکیان دایکی ئیمانداران، هه زه رته ی عانی شه (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) له ناست دیمه نیکدا وتی: "چه مکی کراسی نهو ناهه ته چه نه درێژه!" پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به بیستنی نه م قسه یه، یه که سه ر ناگاداری کردوه و، فه رمووی: "نه ی عانی شه!"

غذیه‌تی نهو نافرته‌ت کرد و له گوشته‌که‌یت خوارد.^۱ هه‌روه‌ها له بۆنده‌کی تردا به هه‌مان شیوه‌ نهو هاوه‌له‌ی ناگادار کردوه‌ که قسه‌ی به ماعیز وت.^۲ هه‌موو نه‌مانه له کانگای نه‌منیه‌تی نهو زاته‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتبوو. نه‌وه بوو به‌رده‌وام نه‌م دوعایه‌ی ده‌خوێند و نامۆزگاری نومه‌ته‌که‌شی ده‌کرد که بیخوێتن:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَاِنَّهُ یَنْسُ الصَّجِیْعَ، وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْخِیَاَنَةِ فَاِنَّهَا
بِنَسَبِ الْبَطَّانَةِ

“په‌روهر دگارا، په‌نات پێ ده‌گرم له برسی‌تی، چونکه به‌پراستی هاو‌پیه‌کی خراپه. وه پنه‌ناشت پێ ده‌گرم له خیانه‌ت، چونکه به‌پراستی هاوده‌می‌کی به‌دکاره.”^۳

به‌ئێ، پاراستنی نه‌مانه‌ت چه‌نده گرن‌گ بێ، دوورگیریش له خیانه‌ت نه‌وه‌نده گرن‌گه. جا خو هه‌ر یه‌کتیکیشیان داخو‌ازی نه‌وی تریانه.

نه‌م ده‌رپه‌ینه داچ‌له‌کینه‌ره‌ی خو‌اره‌وه‌ش هه‌ر تاییه‌ته به‌و، ده‌ره‌ق به‌و که‌سانه فه‌رمووه‌تی که په‌یمان نابهنه سه‌ر و ده‌ستیان داوه‌ته خیانه‌ت:

اِذَا جَمَعَ اللهُ الْاَوَّلَيْنِ وَالْاٰخِرَيْنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرْفَعُ لِكُلِّ عَادِرٍ لِّوَاءٌ فَقِيْلَ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ
بِنِ فُلَانٍ

“له پ‌وژی دوایدا کاتێک خ‌وای بال‌اده‌ست پ‌یشینه و پ‌اشینه‌کان ک‌و ده‌کاته‌وه، ب‌و هه‌ر خیانه‌تکارێک ئ‌الایه‌ک به‌رز ده‌ک‌ریته‌وه و، ده‌وترێت: ‘ئه‌مه نا‌پاکیه‌که‌ی ف‌لانی ک‌و‌ری ف‌یساره’.”^۴

پ‌ی‌غه‌مبه‌ری سه‌روهرمان (عَلَيْهِ السَّلَام) دارای پ‌و‌ح‌یه‌کی نه‌وت‌و بوو که به‌ رو‌وی هه‌موو خ‌راپه و چه‌وتیه‌که‌دا داخ‌راو و سه‌رم‌ۆزک‌راو بوو. له به‌رامبه‌ریشدا، به‌

۱ پ‌روانه: ترم‌زی، قیامه‌ ۱۵۱؛ أب‌و داود، أدب ۳۵؛ احمد بن حنبل، المسند ۱۸۹/۶.

۲ أب‌و داود، حدود ۲۳.

۳ أب‌و داود، وتر ۳۲؛ نسائی، استعاذه ۲۰، ۱۹.

۴ بخاری، أدب ۹۹؛ مسلم، جهاد ۹-۱۶ (له‌ ف‌زی فه‌رموده‌که له موس‌لیمه‌وه وهرگیراوه).

پرووی بچوو کترین چاکه دا، تهنانهت نهوانهش که به لاهه کی دادنه رن، دهروازه کانی ناخی خستبووه سهر پشت و، ههموو ههستان و دانیشتنیکی تهژی بوو له ههستی چاکه خوازی. تهواوی ژبانی موباره کی له نیو کهشی دلنیاپی و متمانهدا به سهر برد. جا بویه مروفایه تیش متمانهدی پی کرد و پستی پی به ست. نهو به دبده ختانهشی پشتیان تیکرد، ههله له تان و ههر له پندا په کیان کهوت. به لام نهو، به وینهی فریشتهی پارێزهر هه میسه له خه می نوممه ته کهیدا بوو. نهو هتا، ههر کی، ههر کاتی، له ههر هه لومه ریچکدا له ده رگای نهو سهروه ری دای، ههموو جارێک دهنگی "لبیک"ی لیوه بیستوه.

ههروهک چون هه زهت مروفیکی متمانهدی پیکراو بوو، خوشی ههر بهو جوهره متمانهدی رههای به خوی گهوره هه بوو و له ههموو جوولهیه کیدا پستی پی دههست. متمانهدی تهوه ککول بریتیه له عورروج و بلندبوونهوی نهمانهت له پیغه مبهروه بۆ خوی گهوره. نازل بوونی نهمانهتیش له لایهن خوی گهورهوه، له سهر شیوهی نهمنیهت و دلنیاپی له پیغه مبهری خوادا رهنگی ده دایهوه. جا به په کگرتنی کوتاییه کانی نهو دوو کهوانهیه، متمانهدی و دلنیاپی ههمه کی و سهرتاسه ری بهریا ده بوو.

سه رجهم پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) بهم خه سه ته - تهوه ککول و متمانهدی به پهروه دگار - سه رفراز کراون. نه مهش خوی له خویدا په کیکه له تایبه ته مندییه دانه پراوه کانی نهو که سایه تییه ناوازانه. قورنانی پیروژ لهم نایه تانهی خواره ودا نامازه بۆ نهو راستیه ده کات و، ده فهرموی:

﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُوا لِقَوْمِي إِنَّ كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِتِلْكَ أَلْفِ فَعَلَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ﴾ (یونس : ۷۱)

"ئه ی پیغه مبه ر (پوخته ی به سه رهات) و هه والی نوحیان به سه ردا بخوینه وه، کاتێک به قه ومه که ی خوی وت: ئه ی قه ومه که م! ئه گه ر ئیوه سه غله تن به

مانهوهی من له ناوتاندا و. یادخستنه وهی ئایه ته کانی خواتان لا گرانه. نهوا بزانی که من ته نها پشتم بهو بهستوو و متمانه م هر بهوه. دهسا خۆتان و بنه کانتان و هاوبیروباو مه کانتان بکهونه خۆ و. رای خۆتان کۆبکه نهوه. نه بادا له دواییدا گرتیه کتان له دلدا دروست ببن. ئینجا نهو بریاره ی داوتانه. جیهه جیهی بکهن. هیچ باکم پیتان نییه. هیچ ماوهشم مه دهنی.

حه زه رته ی نوح (عَلَيْهِ السَّلَام) متمانه و ته وه ککولی ته وای به خوی گه وه هه بوو. هه ر بویه له ږوی تیکرای گرو ی بیباوه ږاندا ده وه ستایه وه و. بوژانه ده یفه رموو: ”نه گه ر مانه وه م. هه لوست و پینگه کم و گه یان دنی فرمانه کانی په روه رد گارتان به لاوه قورسه و پیتان قبول ناکړی، نهوا مه وهستن، چیتان له ده ست دی بیکه ن. وا منیش په نام برده بهر خوا و پشتم بهو به ست. نیتر نه وه من و نه وه ش ئیوه. ئیوه به خۆتان و ناږوه ی ده ور تانه وه، منیش به س خۆم. به لām دلنیابن که خوی گه وه له بهرام بهر ئیوه دا زا به م ناکات. جا ئیستا کۆبینه وه و بکهونه ږاوژ و پلانی جوړا جوړ له دژم دا ږژن. کاتیک به م کاره ش هه لده ستن، گشت یاریده ده ر و هاو به ش و نه وانه ش که به ده نگ تانه وه دین، بانگ بکه ن و له ده وری خۆتان کۆیان بکه نه وه. نه مه بکه ن، نه بادا دواتر له ناخ تاندا گرتیه ک دروست بیت و، بلین: ’خۆزگه فلانه شتیشمان بکر دایه.‘ چیتان به خه یالدا دی و له توانا تان دایه بیکه ن. نه مه منم، هه رچی له ئیوه وه دی، با بی!

کاتیک هه زه رته ی نوح (عَلَيْهِ السَّلَام) نه م فه رمایشتانه ی ده فه رموو، له وه پری پله ی ته وه ککول و متمانه دا بوو به په روه ردگار. دلنیابوو که خوی گه وه ده یار ژر ت. نه گه رچی به ته وای نازانین ژماره ی نه و که سانه چه ند بوو که سواری که شتییه که ی بوون، به لām به دلنیاییه وه ده زانین که چه ندین پیغه م بهر - به هه زه رته ی ئیبرا هیمیشه وه (عَلَيْهِ السَّلَام) - له وه چه ی نه وه هه تاون. چونکه قورنانی پیرو ز هه زه رته ی ئیبرا هیم له نه ته وه ی نه و هه ژمار ده کات و، ده فه رموی: ﴿وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ﴾ (الصافات : ۸۳) ”بیکومان ئیبرا هیمیش له نه ته وه ی نوح بوو (له په ږه وان و شوینکه وه توائی بوو).“

ږهوش و ږوودا وه کانی ژیا نی هه زه رته ی ئیبرا هیمیش (عَلَيْهِ السَّلَام) ته سلیمیه ت و

تموه ککولمان بهم شېويه بۆ ویتا ده کات:

﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْغَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبْنَيْهِ لَا اسْتَفِيرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ (المتحنة : ٤)

”به راستی له حهزرتی ئیبراهیم و ئەوانهی له گه لیدا بوون سه رمه شق و نموونه ی چاك هه یه بۆتان. ئەوان به گه له كه ی خۆیانیا و ت: به راستی ئیمه له ئیوهش و لهو شتانهش كه جگه له خوای بالا دهست ده یانه پرستن، دوور و به ریین، هه ر ناشتان ناسین. هه تا ئەو كاته ی باوه ر ده یئن به خوای تاك و ته نها، له نیوان ئیمه و ئیوه دا دوژمنایه تی و رقیکی به رده وام له ئارا دا یه. جگه لهو به لینه ی كه ئیبراهیم دا ی به باوکی و، وتی: بیکومان داوای لیخو شبوونت بۆ ده كه م. به لام توانای پیشگیریم نییه له هه یج شتێك كه له لایه ن خواوه به سه رتا بیت. ئینجا وتیان: ئە ی پهروه ردا گارمان! پشتمان به تۆ به ستووه و روومان كر دوو ته تۆ، گه رانه وه شمان هه ر بۆ لای تۆیه.“

به لێ، حهزرتی ئیبراهیم و ئەوانهش كه له گه لیدا بوون، له دژی كو فر یاخی بوون و له پرووی كا فراندا وه ستانه وه و، وتیان: ”ئیمه فه رسه خ فه رسه خ لهو شتانه دوورین كه جگه له خوای گه وه ده ییه پرستن. ئیمه، ئیوه و سه رجه م مله وره كانی شمان وه لا ناوه. هه رچی دوژمنایه تی نیوانی شمانه، تا دیت په ره ده سینیت.“ جا خو ئه م دوژمنایه تییه هه ر له سه رده می حهزرتی ئاده مه وه (عَلَيْهِ السَّلَام) تا وه كو پۆژگاری ئه مرۆ هه ر به رده وام بووه. ئیمان و كو فر هه ر له یه كه م پۆژیانه وه دوژمنی یه كتری بوون و مه حاله له یه ك شو ئندا جی یان بیه ته وه. بۆیه به دلنیا ییه وه كو فر به روکی ئیمان ده گری و چاوی پێی هه لئایه ت. ناخه ر نیاری كردنی ئیمان، له سهرو شتیدا بنجی دا كو تا وه! به لێ، دیدی شه مشه مه كو ئێره كو ئێزایی دادی به پروونا کی. جا له بهر نه وه ی چاوی كو فر پانه ها تو وه

به پرووناكى، به وټنډى شمشه مه كوټړه به نوورى نيمان و پټغه مبه رايه تى بټار دهبوو. هروها پاشيگه ياند كه: ”هتا نيوش وهك نيمه باوې نه هينن به خوى گه وړه و پشت بهو نه به ستن، هرگيز دوژمنايه تى نيوانمان دوايى نايهت.“ هو كارى نه مېش ده گه پټه وه بؤ نه وى كه ماهيه تى كوږ له گهل گومرايى و ساردوسر پيدا شيلراوه. باباى كافر به چاوى دوژمنايه تيه وه دېروا نيتته بوونه وهران. هرچى پوڅى مروڅى نيمانداري شه، كانگاي مروڅايه تى و دوستيايه تيه. نيماندار به پټچه وانه دى كافروه، گه ردوون به لانگه دى برايه تى به ديه پټراوان دېنينت. هميشه له هولى گه پراندايه به دواى دوزينه وى خالى پټكه گيشتن و سازاندنى كه شيكي گفترگو نامير له گهل هم وواندا. له كاتيكدا كه نه مه حالى نيمانداره، كه چى كافر چټر له شېر فروشتن و تيكدان وړده گرت. جا به هاتنى نهو پوڅه دى كه تيايدا هم مووان باوې به خوى گه وړه دهينن و، مېشخه لى نيمان له ناخياندا داده گيرسى، ناشته وايى و ناراميه كى گشتگير بال به سهر هم موو لايه كدا ده كنيش. چاوېروان كردنى نه مې ناشته وايه شه له كوږ و كافران جگه له غه فله ت و ساويلكه يى چى تر نيه. چونكه كوږ به دېر له پټكدا داني گهل و نه تموه كان شتيكى تى پې نيه تا پيشكه شى مروڅايه تى بكات. هر بؤيه قورناني پيرو و ته كانى حه زره تى نيبراهيم كه به باوكى وتوه، وهك حاله تيكى تاييه ت باس ده كات. قسه كه دى حه زره تى نيبراهيمش ته نها ناوات خواستنيك بوو له به زمي و سوزه بټنه ندازه كه يوه سهر چاوه دى گرتبوو. وټراي نه مېش، راسته وخو به دوايدا زور به پروونى دېرى پرې كه له باره گاي په روه رد گاردا هيچ شتيكى له دهست نايه بؤ باوكى. له پاش نه مېش متمانه و ته وه ككولى كاملې خو دى دووپات كرده و، فرمووى: ”پشتمان به تو به ستوه و پروومان كرده و ته تو.“ به لى، نه گه به وردى بېروا نينه ژيانى پټغه مبه ران، نهوا بؤمان دېره كه وټ كه ته وه ككول و پشت به ستن به خوى گه وړه له وواندا له تروپكه دايه. ته وه ككولى نهوان هرگيز هاوشيو دى ته وه ككول و پشت نه ستوروى كه سانى ناسايى نيه. چ جاى نه وى نه مې ته وه ككوله، ته وه ككولى سهردارى پټغه مبه ران بى! به لى، ته وه ككولى پټغه مبه رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له چاو پټغه مبه رانى تر دا، داراي فراوانى و قووليه كى تاييه تتره...

بەر له ههموو شتیی، پهروهردگار فیزی کردبوو که بلی "حسبی الله"، نیتیر پیغه مبهری خواش (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ السَّلَامِ) سهرتاپای ژیانی له نیو دنیایی و متمانه و تهوه ککولدا به سهر برد. جیی تیرامانه کاتیک که سیکی قاره مان و به جهرگی وه که حهیدهری که پرار، هه زهتی عدلی، ده فهرموئ: "کاتیک له جهنگدا زۆرمان بو دههات و ترسمان لی دهنیشت، ده سته جی په نامان بو پیغه مبهری خوا ده برد، نیتیر بهم شیویه خۆمان له دنیاییدا ده بینیه وه."^۲

(د) ئەمنیهت له کاتی هجره تدا

له ده می هجره تدا و له و ساته وه خانه دا که کافره دل پر له قینه کان به مبهستی کوشتنی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوارده وری خانوه که یان ته نیبوو، ثم نایه تی خویند: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَكَّارًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ (یس: ۹) "له بهردهم و له پشتیشیانوه بهر به ستمان دانا." و مشتیک خۆلی وه شاند به سه ریاندا و بی هیچ شله ژانیک به نیویاندا رهت بوو.^۳ به لی، ههروه که ده بینین هه زهتی موحه ممه د تا نه و رادهیه چاونه ترس و بی په روا بوو.

دواتر ریگه که ی به نه شکه وتی "ته ور" دا گوزهری ده کرد... ته ور له لوتکه یه کدا بوو که ته نانه ت گه نه که انیش به زه مته پیایدا سه رده که وتن. به لام وا نه و سه روه ره له ته مهنی په نجا و سئ سالیدا به و لوتکه یه دا سه رده که وت. جا خو تا نه و کاته ژیانی پر بوو له تابلوی نازار و ناخو شی! ته مه ش دوا هه مینیکیان بوو. نیستاش به ده م نه و بانگه یشته وه ده چوو که وا نه و نه شکه وته به خته وه ره به زمانی تاییه تی خوئی ناراسته ی نه و نازداره ی کردبوو. نیدی ته ور به میوانداری کردنی چهند پۆزه ی نازیز، شه ره فمه ندیه کی مه زنده نه که راوی به ده ست دهینا...

له و نیوه نده شدا موشریکه کانی مه که که له بهردهرگای نه شکه وته که دا دههاتن و

۱ پروانه: سوره تی التوبه، نایه تی ۱۲۹.

۲ أحمد بن حنبل، المسند ۱/۱۵۶؛ أبو یعلی، المسند ۱/۲۵۸.

۳ ابن هشام، السیره النبویه ۳/۹-۸؛ طبری، تاریخ الامم و الملوك ۱/۵۶۷.

دجھون. تنہا مہ تریک لہ نیوانیاندا ھہو یان نہ بوو. یاری وہ فاداری نہ شکہوت، صیددیقی نہ کبہر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ)، لہتاو ھہستیاری و ترسناکی پروداوہ کہ تووشی دلہراوکی و شلہژان بوویوو. ناخر نہو وای بیر دہ کردوہ کہ پیغہ مہبری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نہ مانہتہ لہ لای، بۆیہ لہ خہم و پەرؤشی نہوہدا بوو کہ: ”نہی نہ گہر خوانہ خواستہ بہر لہوہی نہو نہ مانہتہ بگہیہ نمہ شوئنی خوئی، شتیکی لیبت...“ بۆیہ لہ تاوا زہرد ھہلگہراپوو. کہچی خہندہی شیرینی سہر لیوی پیغہ مہبری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) توزقالتیکیش چیبہ کہمی نہ کردبوو. بہردہوام دلنہوایی یاری دہ کرد و، لہ ریژ نہی دلنایی و نہ منیبہ تی خوئی بہ سہردا پەخش دہ کرد و، دیفہرموو: لَا تَخَفْ، إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ”خہم مہ خو! خوای گہورہمان لہ گہلدایہ.“^۱ نینجا ناوی کہوسہرناسای تہوہ ککولی دہہرژاند بہ سہر دلیدا و، دیفہرموو: مَا ظَنُّكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ تَالِئِهِمَا؟! ”رات چیبہ بہرامبہر بہ دوو کہس کہ سہہ میان خوای گہورہ بت؟“^۲

(هـ) ئەمىنەت لە مەيدانى جەنگدا

له سهرهتای غهزای حونه‌بندا پهرته‌وازییه‌که له پریزه‌کانی سوپای موسولماناندا
سهری هه‌لدا. به جۆرتک، وه‌ک بێنی هاوه‌لان به‌ راست و چه‌پدا هه‌لده‌هاتن و باوه‌ریان
وابوو که شکست و دۆپان، چاره‌نووسی چاوه‌پوانکراویانه. رێک له‌و ساته‌وه‌ختانه‌دا بوو
که‌ پروداوێنکی چاوه‌پواننه‌کراو ته‌وژمی پروداوه‌کانی به‌رو ناپاستیه‌کی تر گۆپێ.
به‌لێ، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ سواری ئه‌سپه‌که‌یه‌وه که‌ هه‌زه‌تی عه‌بباس
له‌ هه‌ولێ راگیرکردنیدا بوو، به‌رو ناوجهرگه‌ی پریزه‌کانی سوپای دۆژمن هه‌لمه‌تی برد
و هاواری ده‌کرد: اَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبُ اَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ”من نیراوی به‌روهردگارم،
هیچ درۆیه‌که‌ له‌مه‌دا نییه، من نه‌وه‌ی عه‌بدولموته‌لییم، هیچ درۆیه‌که‌ له‌مه‌دا نییه.“ له
سایه‌ی ئه‌م نازایه‌تی و بوژییه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ)، موسولمانان
له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا خۆیان کۆکرده‌وه و ریزه‌کانیان رێک خسته‌وه. به‌م جۆره‌ توانیان

۱ سورہتی التوبۃ، نایہ تی ۴۰.

٢ بخاري، تفسير (٩) ٩؛ مسلم، فضائل الصحابة ١.

زالبن به سەر نهو چاره نووسه نه خوازاروه دا و هه لهاتن گۆرا به ههلمهت بردن.^۱

(و) ته سلیمیه تی سه رسووپهین

له پاش گه پانهوی له غهزای "ذات الرقاع"، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ژیر دارنکدا نيسراحه تی ده فرموو. لهو کاته دا دهشته کیه کی بیباوه به ناوی "غه وره شی کوپه حارث" نهم ههله ده قوزته وه و پر ده کات به شمشیره که ی پیغه مبهری خوا دا که به یه کیک له لقه کانه وه ههلی واسیوو و له گه ردنی توند ده کات. نینجا به گالته جارپیه وه ده لیت: "نیستا کی له دهست من پرزگارت ده کات؟" له بهرامبه ر نهم ههلوسته له رزو که دا، هه رچی ناوی ترس بیت له پیغه مبهری خوا دا ده رنه که وت. چونکه متمانه ی به په روه ردگاری له چله پۆپه ی که مالد بو. بۆیه بی په روایانه و به وپه پری متمانه وه، به ناوازیکی به رز هاواری کرد: "الله" شریخه ی نهم ناوازه له گیانی کابرا دا زرنگایه وه و دلی داخوړپاند. له په شو کاویدا شمشیره که ی له دهست که وته خواره وه و له شوینی خویدا وشک بوو. نهم جاره پیغه مبهری خوا شمشیره که ی هه لگرتوه و پرووی کرده کابرا و، پتی فرموو: "نه ی نیستا کی تۆ له دهستی من پرزگار ده کات؟" کابرای دهشته کی وه که سیک گه شکه ی گرتبیت، ده له رزی. لهم نیوه ده شدا یارانی نه بی به بیستنی دهنگی پیغه مبهری خوا گه یشتنه شوینی پرووداوه که. نه وانیش تووشی سه رسووپمان هاتبوون. کاتیکیش درژهی پرووداوه که یان بیست، متمانه و ته وه ککولیان به خودای گه ووه نه وهنده ی تر زیاد ی کرد. غه وره شیش به بینینی نهم مامه له پر نه من و نه مانه ته، په یمانی نه مینی به "الامین" ده دات و ده روات به پتی خۆیه وه.

بیرمه ندی ناوداری پوژناوا بیژنارد شو، لهم بارپیه وه ده لیت: "حه زه رته ی موحه ممه د مروفتیکه چه ندها تاییه ته ندی مهن و ناوازه ی هه یه که ژیری نا ده میزاد له ناستیدا دۆش داده مینیت. مه حاله که به ته وای مانا ده رک ی نهو که سایه تییه رازداره بکه یین. به تاییه تی نهو لایه نه ی که تیگه یشتنی نه سته مه، متمانه و ته وه ککوله په ها که یه تی

۱ بخاری، جهاد ۵۲؛ مسلم، جهاد ۷۶-۸۱.

به پەرورددگاری. “ شۆ راستی دهوت...

به شیوهیهک ئاوێتهی تهسلیمیهت و تهوهککول بوویوو، که نه ههڵسهنگاندنی له تواناماندایه، نه پێوانهکردنیشی بۆ نێمه‌ی ئاده‌می مه‌یسه‌ر ده‌بی. پایه و قه‌در و به‌هاشی له لای خوای گه‌وره‌، هێنده‌ی متمانه و تهوه‌ککوله‌که‌ی بوو. هه‌ر بۆیه له شوێنی خۆیدا، له‌به‌ر خوڕمه‌تی خواست و پارانه‌وه‌ی ئه‌و، شه‌وگا‌ره ده‌یجورییه‌کان ده‌بوونه‌ رۆژگا‌ر، تاریکییه‌کانیش ده‌گۆرا‌ن بۆ نوور. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و بیوستایه، خه‌لووزه‌کان ده‌بوون به ئه‌لماس و، مو‌لکی سو‌لتانه‌کانیش ده‌به‌خشا به گه‌دا‌کان. ده‌مه‌وت به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ ر‌ووداوێک‌تان عه‌رز به‌کم که گێڕانه‌وه‌که‌ی ده‌درتته پال ئیمام حه‌سه‌نی به‌صری. پێم وایه ئه‌م ر‌ووداوه له گۆشه‌ی تیشک خستنه‌ سه‌ر گرنگیی وابه‌سته‌ بوون به پێغه‌مبه‌ری خواوه (عَلَيْهِ السَّلَام) جیی سه‌رنجه. ده‌کرێ له ر‌وانگه‌ی پێوه‌ره‌کانی زانستی فه‌رمووده‌وه‌ ر‌ه‌خه له به‌سه‌رهاته‌که‌ بگه‌یژێت، به‌لام هاوشیوه‌کانی هێنده‌ زۆرن، وه‌ک شتیکی ئاسایی لێ هاتووه. هه‌یج گه‌رفتیکیش له گێڕانه‌وه‌یدا نابی‌م. پوخته‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ ئه‌مه‌یه‌:

گه‌نجیکی خه‌لکی به‌صره له‌گه‌ڵ باوکه به‌سالا‌چووه‌که‌یدا نییه‌تی هه‌ج دێنن. له‌ ر‌ینگه‌دا باوکه کۆچی دوا‌یی ده‌کات، به‌لام چ کۆچکردنێک! ته‌رمی کابرا مه‌سخ ده‌بێت و شیوه‌ی ده‌گۆرێت بۆ مه‌خلوقێکی ناشیرین. ئه‌م حا‌له‌ دژوا‌ره، هێنده‌ کار له‌ کۆپه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ ده‌کات، له‌ تاوا تووشی په‌شوکا‌ن دێت و دنیای لێدێته‌وه‌ یه‌ک. ناخه‌ر ئیستا هاوار بۆ کێ به‌ری و ئه‌م ته‌رمه‌ سامنا‌که‌ پێشانی کێ بدات؟! کاتی‌ک گه‌نجه‌ بێ چاره‌که له‌ ناو ئه‌م خه‌م و خه‌فه‌تانه‌دا ده‌تلیته‌وه‌، له‌په‌ر خه‌وێکی قورس زۆری بۆ دێنێت. کاتی‌ک له‌ حا‌له‌تی نیوان خه‌و و بیداریدا ده‌بێت، ده‌بینێت که‌وا ده‌رگای چاده‌که‌ ده‌کرێته‌وه‌ و که‌سیکی نوورسیما خۆی ده‌کات به‌ ژووردا و له‌ په‌نا سه‌ری ته‌رمه‌که‌دا ده‌وه‌ستێت. ئینجا ده‌ست ده‌هێنێت به‌ته‌وا‌وی ته‌رمه‌که‌دا و، ده‌ستیشی به‌ر هه‌ر شوێنێک بکه‌وتایه، یه‌کسه‌ر ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆ با‌ری پێشروی. تا له‌ کۆتایی‌دا ته‌رمه‌که‌ به‌ جا‌ری بوو به‌ مرۆفینکی نوورانی دره‌وشاوه. سه‌رسامیی سه‌رتاپای گه‌نجه‌که‌ی داگرته‌بوو. ر‌ێک له‌و کاته‌دا که‌ زاته‌ نه‌ناسراوه‌که‌ ده‌یرست بچێته‌ ده‌ره‌وه‌، گه‌نجه‌که‌

بەرى پى دەگىرت و، لى دەپرسىت: ”بۇ خاترى خوا، پىم بلنى تۆ كىيت؟!“ ئەو زاتەش لە وەلامدا پى دەلىت: ”بۇ نەتناسىمەو؟! من پىغەمبەرى خوا.“ ھەر كە گەنجە كە ئەمە دەبىستىت، لە خۇشياندا خەرىكە بال بگىرت. ”ئەى پىغەمبەرى خوا، چى پروىداو، بۇچى شىوې باوكم گۇرا؟!“ پىغەمبەرى خوا وەلامى دەداتەو و، دەفەرموت: ”باوكت بە درىزايى ژيانى بەردەوام مەى دەخواردەو. ھۆكارى مەسخ بوونەكەشى ھەر ئەمە بو.“ گەنجەكە خۇى پى ناگىرت و، دەلىت: ”دايك و باوكم بەقوربانت بن، ئەى ھۆكارى تەشرف ھىنانى ئىو چى بوو؟!“ پىغەمبەرى خواش لەوەلامدا دەفەرموت: ”ھەركاتىك نام ببرايە، باوكت سەلاواتى لەسەر دەدام...“

جا ھەروەك بىنىتان تەنانت ئەو تۆزە پەيوەندىيەى ئەو كابرايەش پى بەرامبەر نامىتتەو. لە موحتاجترىن كاتدا دەگاتە ھاناي و بە شەفاعەتى خۇى لە نامىزى دەگىرت و - بە ئىزنى خوا - پۇچيانەتەكەى لەوى نامادە دەپ.

پىغەمبەرى خوا لە ئىو تەواوى گرۇى ئادەمىدا تاكە كەسە كە زۆرتىن متمانەى پى بگىرت و پىشتى پى بىسرىت. ھەر بۇيە دەپ ئومەتەكەشى شايانى ھەمان متمانە پىت. لەم سۇنگەيەو قورئانى پىرۆز دەفەرموت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (النساء : ۵۸)

”بەپراستى پەروەردگار ھەرمانتان پىدەدات كە ھەموو ئەمانەت و پراسپاردەكانتان بە كەسانى شايسە بسپىرن، ھەر كاتىكىش لە نىوان مەۋھەكاندا دادوهرىتان كەرد، دادپەروەرەنە برىار بەدن. پەروەردگار چەندە ئامۇژگارى جوان و بەجىتان دەكاتا بىگومان خوداى گەورە بىسەرى ھەموو شتىكە و بە ھەموو شتىكىش بىنايە.“

سەرچاوەكانى تەفسىر ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتەمان بەم شىوېيەى خوارەو بۇ باس دەكەن: كاتىك فەتحى مەككە كرا، پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كلىلەكانى كەعبەى لە عوسمانى كورپى طەلحە، كە زۆر نەبوو موسولمان بووبوو،

وهرگرت و به دهستی موباره کی خۆی که عبهی کرده وه. لهو کاته شدا چه زرتهی عه بیاس هات و داوای کلیله کانی کرد. لهوانه به عوسمانی کورپی طه لحه شایسته تر بوو یّت بهو نه مانته و، له هه مان کاتیشدا بهم هه لوئسته دلی به پرووی نیسلامدا نه رمتر ببوایه. جا خۆ هه رواش بوو... به لّی، به نازل بوونی نهم نایه ته، کلیله کانی که عبه دووباره درایه وه به عوسمانی کورپی طه لحه.^۱ به لام حوکمی نایه ته که گشتیه، واته حوکم و بنه ما کانی نایه ته که له هه موو کات و شوئینکدا به کارن. نه وه تا پتغه مبهری سهروه مان (عَلَيْهِ أَكْلُ النَّحْلِ) له شوئینکی تر دا نه مانی نه مانته به یه کیک له نیشانه کانی قیامت ناو ده بات و، ده فهرمویت: ”هه ر کات نه مانته زایی کرا، نه وا چاوه پروانی قیامت به.“ نه صحاب ده پرسن: ”نه ی پتغه مبهری خوا، نه مانته چۆن زایی ده بی؟“ نه ویش له وه لامدا ده فهرموئ: ”نه گهر کاروبار سپهرا به که سی نه شیوا، نه وا چاوه پروانی قیامت بن.“^۲

به لّی، نه مانته زۆر گرنگه. سپاردنی کاروباریش به کهسانی شیوا، خودی نه مانته و له هه مان کاتیشدا یه کیکه له کۆله که کانی راگیر کردنی هاوسه نگی جیهانی. ”نه مانی نه مانته“ و پشوی له رپسا و هاوسه نگی گشتیدا، دوو پرووی جیاوازن بو هه مان حه قیقه ت. دنیایه کی لهو جو ره ش بوون و نه بوونی یه کسانه. له فهرماشیتکی شیرینی تر دا، به مجۆره تیشک ده خاته سه ر نهم لایه نه:

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. الْإِمَامُ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. وَ الرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَ هُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَ الْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا. وَ الْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

”هه ریه ک له نپوه شوان (سه ره رشتیار)ه و به ره برسیاره له وه ی له ژیر ده ستیدایه.

۱ ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم ۵۱۶/۱-۵۱۷.

۲ بخاری، علم ۱۲ أحمد بن حنبل، المسند ۳۶۱/۲.

سەرۆكى ولات شوانه و لىپىرسراوه لهوانهى لهژىر دهستيدان. هەر پياوێك شوانى مالى و مندا له كهيەتى و لىيان بهرپر سه. ئافرهت شوانى مالى مێرده كهيەتى و بهرپر سه لهو شتانهى له بازنهى چاودېرى نهودان. خزمهتكار شوانى مالى گهوره كهيەتى و لىپىرسراوه لهو شتانهى له بهردهستيدان. هه مووتان شوانن و هه مووشتان بهرپرسن لهو شتهى لهژىر دهستاندايه.^۱

ئهو مهبهستهى لهم چوارچېوه فراوانه دا ئاماژهى بۆ كراوه، برىتييه له: لهم دنيابدا هەر هه موومان نه مانه تى يه كترين. به جۆرێك كه سهرانسهرى بوون نه مانه تى په روهرد گاره. قورئانى پيرو زيش له سهرتادا نه مانه تى هه زه رتى جوهره ئيل و پاشانىش نه مانه تى هه زه رتى "سيد الانام". حه قيقه ته كانى قورئان و ده عواى نبوه تى هه زه رتى موحه مبه ديش (عَلَيْهِ أَتُصَلِّى وَسَلَام) نه مانه تى ئوممه ته. ئينجا دوا جار تىكرائى ئوممه تيش نه مانه تى خواى بالا دهسته.

سهرجه م ئهو پايه و كۆله كانهى ژيانيان هيناوه ته مه يدان و ژيانبه خشى ژيانى كۆمه لگا كانن، هەر هه موويان به و ئنهى كۆمه له بازنه يه كى هاوچه ق، چوون به ناو يه كدا و تيه له كيشى يه كترن. بچوو كترين هه له و ئارپىكى له هەر يه كێك لهم بازنانه دا، چه نده قات ده بێت و بهو جۆره ده گوازيته وه بۆ بازنه كانى تر. پېم وايه كه سيش گومانى لهم راستيه نيه. له حا لێكدا نه گه ر تاك تووشى هەر لادائێك بوو، وه شايد ته له كاتى خۆيدا چاره سه رى پئو يستى به هانا وه نه خرا و فهرامۆش كرا، نه وا كه س گومانى له وه نه بێت كه به ماوه يه كى زۆر كه م ئهو لادانه بچوو كه ده گۆرپێت بۆ ده رديكى سامنا كى وا كه هه توانى مه حا ل يېت. جا بۆيه پئو يسته هەر بازنه يه ك به با شترين شي وه مافى ئهو نه مانه ته بده ت كه پئى سپى را وه. تا وه كو ده روازهى هه يچ نه گه رێك به رپو رى هه له و لادانه كاندا به كراوه يى نه مي ئيته وه و، دا رمانه يه ك له دواى يه كه كان نه توانن زه فهرمان پى به رن.

ئيتر به م شي وه يه، فهرمووده پيرو زه كه ئاماژه به م په يوه ندييه ده كات. جا نه گه ر لهم چوارچېويه دا، هەر له ده رگا وانه وه تا ده گاته سەرۆكى ولات و دانه داننه تا كه كانى

۱ بخارى، جمعة ۱۱، وصايا ۹، مسلم، عمارة ۲۰.

کۆمەلگا، لە بەرامبەر ئەمانەتدا بە ئەرکی سەرشانی خۆیان ھەستن و، لە ناستی ھەستی بەرپرسیارێتیدا بن، ئەوا ئەو کات مەروفاوەتی ئەوەی لە یوتۆپیایکاندا بەدوایدا دەگەرێت، لەم مەمەلە کەتیی ئەمین نشینانەدا دیدۆزێتەو.

ھەر لە پێوانگەیی ئەم خالە جەوھەرییە ئەمانەتەوێە کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەفەرموێ: لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ "کەسێ ئەمانەتی نەبێ، نیسانیشی نییە." ^۱ جا بۆیە ئەو مەروفاوەی کە پەرچاوی ئەمانەتی ژێر دەستی ناکات و لە ناست ئەمانەتدا ئەمین نییە، ھەرگیز بە نیساندارێکی کەمەل دانانرێت.

واتە لە پرویە کەوێ نیسان و ئەمانەت وەک ھۆکار و ئەنجام وان بۆ یە کتری. ھەروەک چۆن ئەو کەسێ بەرامبەر ئەمانەت ھەستیار و پارێزگار نییە، نابێتە نیساندارێکی کەمەل، بە ھەمان شێوە، مەحالە لە دەرەوی نیساندارە کەمەلەکاندا رێت لە کەسێک بکەرێت کە سیفەتی ئەمانەت پارێزی لە ناخیدا پەرگی داکو تایت. بەڵێ، نەگەر مەروفا نیساندارێکی کەمەل، بێگومان لە ئەمانەتیشدا ئەمین دەبێت. خۆ نەگەر بەھەر شێوەیەک لە شێوەکان ئەمین نەبوو لە ئەمانەتدا، ئەوا مانای وابە کە نیسانە کە نەگەشتوووەتە پەلای کەمەل.

لە فەرموودەیی کێ تریشدا کاتێک پێغەمبەری خوا (ﷺ) کەسایەتی مەروفا نیساندار دەخاتە پیش چاوی، بەم جۆرە پێناسەیی دەکات: الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ "نیساندارێ راستەقینە ئەو کەسە کە خەلکی لە بەرامبەر سەر و مالیاندا لێی ئەمین بن." ^۲

پێم خۆشە لێرەدا، لەبەر پەيوەندی بە باسە کەو، ناماژە بەو فەرموودەیی پێغەمبەری خوا (ﷺ) عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکەین کە لە باسی صیدقدا بە کورتی ھەلوێستەمان لە ناستیدا کرد:

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۳/۱۳۵، طبرانی، المعجم الكبير ۸/۱۹۵؛ بیھقی، السنن الكبرى ۴/۹۷

۲ ترمذی، ایمان ۱۲، نسائی، ایمان ۸.

”ئېۋە شەش شتم لە خۇتاندە بۆ مسۆگەر بىكەن، منىش چۈنە بەھەشتان بۆ مسۆگەر دەكەم.“^۱

(۱) ”كە قەستان كەرد، راستگۇ بن!“ بەلىخ، با رەفتار و گوفتارتان پىك و راست بىت.. ھەروەك بىلى لەم بابەتەدا تىرناسا پىك و پەوان بن.

(۲) ”كە بەلىنتان دا، بىيەنە سەرا“ جا خۇ پىچەوانەى ئەمە دوورۈويىيە و لە بىرگەكانى پىشۈودا كەمىك لەسەرى وەستان.

(۳) ”ئەمىن و سەپاردەپارۆ بن!“ ئاگادار بن! ئەگەر لە شۆنىكدا لەبەر ئەۋەى كە بە ئەمىن و دەستپاك ناسرابوون، ئەمانەتلىكان پىسپاردن، ئەوا نەكەن گومانى باشى ئەو كەسانە بە درۆ بخەنەۋە. تەنانت ھەول بەدن لە قىيامەتیشدا بە درۆى نەخەنەۋە.

(۴) ”داۋىن پاك و بەغىفەت بن!“ شەرف و ناموۋستان پىارۆن. شەرف و ناموۋسى خەلكىش ھەروەك ھى خۇتان پىارۆن. (دواتر لە باسى عىففەتدا بە درۆى باس لەم لايەنە دەكەين.)

(۵) ”چاۋتان لە ناست ھەرامدا پىۋىش!“ بۆ ئەو شتانە مەپوانن كە ھى خۇتان نىن. ھەروەھا چاۋ مەپرنە ئەو شتانەش كە پىگە نەدراۋە سوۋدىان لىۋەبىگرن.

پروانىنى ھەرام دلى مەۋف دەكاتە كاۋلە و دايدەپمىنى. لە فەرمودەپەكى قودسىدا بەم شىۋە ھاتوۋە: إِنَّ النَّظْرَةَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامٍ إِنْ لَيْسَ مَسْمُومٌ، مَنْ تَرَكَهَا حَتَّافِي أَبْدَلْتُهُ إِيْمَانًا يَجِدُ حَلَاوَتَهُ فِي قَلْبِهِ ”پروانىنى ھەرام تىرنەكە لە تىرە ژەھراۋىيەكانى شەيتان (لە كەۋانى ئىرادەتەنەۋە دەردەچىت و دەچەقى بە دلتاندا. ياخود ئەم كەۋانەى كە تايىبەتە بە شەيتان، بە دەستى ئىرادەى خۇتانەۋىيە). ھەركى لەبەر ئەو پىژەى كە بۆ من ھەيەتى، ۋاز لەو پروانىنە بىتى، ئىمانىكى ۋا دەخەمە دلىۋە، كە پىر بە دلى ھەست بەچىژەكەى بىكات.“^۲

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۳۲۳/۵، طبراني، المعجم الكبير ۲۶۲/۸، المعجم الأوسط ۷۷/۳، البيهقي، السنن الكبرى ۲۸۸/۶.

۲ الطبراني، المعجم الكبير ۱۷۳/۱۰، الحاكم، المستدرک ۳۴۹/۴.

٦) ”دەستان لە حەرام بە دوور بگرن!“ بە هیچ جۆرێک خراپە بەرامبەر هیچ کەس مەنوێتن.

جا ھاتنە دی ئەم خالانە، کە مەرجی بوونە مرۆفی ئەمین و ئەمانبەخشن، وا لە مرۆف دەکات کە بە ئەمینی بژی و ناخیرەتیشی مسۆگەر بکات. جا بۆیە ھەر کەس لەسەر ئەم خالانە پەیمان بە پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدات، ئەویش پەیمانی بەھەشتی پێدەدات.

بەڵێ، بەردەوامبوونی ژيانئیکى ئارام و پر دلتیایی، پەيوەستە بە بەخاوەن بربار بوونی مرۆفە ئەمینه کانهوه. خۆ ئەگەر جیهانی ئیسلامی بیدار ببێتەوه و سەرلەنوی خۆی بکاتەوه بە خاوەنی ئەو ئەمانەتەى کە پاسپاردەى کراوه و نوێنەرایەتیی ئەمنیەت و دلتیایی بکات لەسەر زویدا، ئەوا ئەو کات، دنیا بەو ھاوسەنگییە شاد دەبێتەوه کە لەدەستی داوه. بە پێچەوانەشەوه، بارودۆخی جەرگبەری دنیا چۆنە، ھەروا دەبێ. عاکیفی شاعیر کاتێ وینای ئەم تابلۆ تەماویە دەکات، دەڵێ:

پەردەى حەیا درپاوه.. لا براوه، چ بێ ئابروویە کە دنیای تەنیو!

ئای ئەو پەردە تەنکە چەندە روخساری چەپەڵی لەودیر خۆی حەشارداوه!

وفا نەماوه، حورمەتی عەھدیش کە مەپرسە، ئەمانەتیش لەفزی بێ مەدلولە!

درو پرپەواج و خیانت حوکم فەرما و ھەرچی حەقە، ون و مەجھولە!

تەزوو بە گیاندا دیتى.. یا رەب، چ گۆپانیکی سامناک قەوماوه!

نە دین ماوه، نە ئیمان. دین بووتە وێرانە و ئیمانیش پارچەپەك خاك و خۆلە!

ی) ئەمى خونچەكانى ئومىد!

ئىيۈن كە جارىكى تر بەيداخى حەقىقەتى دىن لەسەر زەويدا دەشەكىننەۋە. ئىيۈ، گۆپكى رەگىكى ئوتۇ و، چەپكى سەرچاۋىيەكى پووناكى ۋەھان كە لە قۇناغىكى نوۋتەكەشەۋى مېزۇودا جىھانى نوقى نور كىد و بە ۋىنەى درەختى تۇيا، پەلوپۇى بە گىشت لايەكى دىيادا پەرش كىد. جا پروانە شكۆى ئەم ئوممەتە، كە سەردەمانىك ھەر وتەبەكى بە فرمان ۋەردەگىرا و تەنانەت نىگاكانىشى بەھى بۇ دادەنرا! بە پشتىۋانى خۇاى گەۋرە، ئەم پۇژە تارىكانە - كە پروام واىە زۇر زوۋ دەپەۋىنەۋە - تەى دەكەن و سەر لەنۇى سەدە زىرپىنەكان دەپۇژىننەۋە. نشىنانى سەر زەۋى و ژىر زەۋىش چاۋەپۇى ئەمەن لىتان. چ جەى حەزەرتى محمد المصطفى (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَآلِهِ السَّلَام) كە بە پۇچىانەتى ھەمىشە لەناۋاتىدەى و، جارجار ھەستى پى بىكەن يان نا، بە نىگا ژيان بەخشەكانى و، خەندە پى سۆزەكانى بۇتان دەپوانى.

ئەگەر ئىيۈ كەسانىك بىن لە راستەپۇى لانەدەن و بەردەوام پەيامى ئەمىنەت و ئارامى بە دەۋرەرتاندا پەخش بىكەن... بەلى، ئەگەر لەم ئەركەدا سەرگەۋتوۋ بىن، ئەۋا دەروازەى دلى مەۋفائەتتەن بۇ دەخىرتە سەر پشت و، ھەرۋەك پىشىنان، ئىۋەش لە دەروۋنەكاندا تەختى خۇشەۋىستى دادەنن.

بىرتان نەچى! گىرگىتىن مەرجى گەشىتن بەۋ ئامانجە، راستىر بلىن، بەۋ لوتكەيە: ئەمىن بوۋنە لە ئەمانەتدا. ئەگەر دەمانەۋىت - دەشەى بمانەۋىت - بىيىنە پايدەى ھاسەنگى لە ھاۋكىشە جىھانىيەكاندا و ئەۋ دەمەى بىرپارە چارەۋوسسازەكان دەدرىن بۇ چاۋمان پروانرىت، ئەۋا پىۋىستە بىيىنە نوۋنەرى حەق و دادەروەرى و راستپەۋىى و ئارامى...

ته بلیغ

سییم تایبه تمه ندیی پیغه مبه ران بریتییه له ته بلیغ. ههروهك ده توانین به پروون کردنه وهی راستیه کانی نیسلام یاخود "فرمان کردن به چاکه و نه می کردن له خراپه"ش ناوی به رین. ده رهنجام هه ریه ک شته. چونکه له هه ردوو باره که دا تیشک ده خهینه سه ر ئه م تایبه تمه ندیی به رزه ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام).

ته بلیغ مه به ستی بوونی هه موو پیغه مبه رانه. چونکه نه گهر ته بلیغ نه بوایه، نه وا ناردنی پیغه مبه رانیشت ده بووه کارنکی هه وانته و بی مانا. خوای بالآده ست (جَلَّ جَلَالُهُ) به زمهی و میهره بانیه په هاکی خۆی، له ناردنی پیغه مبه رانیشت به رجه سته کردوو و له رپی ژبانی نه وانته وه په حمانییه ت و په حیمییه تی خۆی ده رخشته. په نگدانه وهی نه مهش له کهسانی تر دا، ته نها و ته نها له رپی ته بلیغه وه ده بیت.

وهك چون خوای گه ووه به داگیرساندنی ئه و خۆره ی که هه موو پروژیک بزه مان به پروو دا ده نو ئی، جیلوهیهك له په حمانییه تی خۆیمان پیشان ددهات... ئه و خۆره ی که نه رکی ناگردانیك ده بیت بۆ ئه و شتانه ی پیوستیان به گهرمی ههیه و، وه جاتیك بۆ ئه و شتانه ی پیوستیان به پیگه یشتنه و، فلچهیه کی نه خشیته ریشه پوخساری جوانیه په نگا و په نگه كان ده رازنیته وه. به هه مان شیوهش، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) به وینه ی خۆر، په حمانییه ت و په حیمییه تی کردگاری مه زنه مان پش چاو ده خه. پیغه مبه ران، له سه روو هه مووشیانه وه ده زه رته ی موحه مه د المصطفی (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که به رجه سته کاری حقیقه تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷) "تۆمان وهك په رحمه ت ناردوووه بۆ جیهانیان."، له ئیو مرۆفه کاندایه نماینده و نمونه ی په حمانییه ت و په حیمییه تی په وهره دگاری میهره بانه. واته، نه گهر ئه و نه ها تایه و گیانیکی نو ئی به بهر په یامی پیغه مبه راندا نه کردایه ته وه، ئه و ئه و کات ئیحه ی ئاده می هه رگیز به هه ره مه ندی به زه یی و په حمه تی خوای گه ووه نه ده بووین و له بیابانی وه خشه تزاری نه زانی و کوفر و گو مپراییدا بۆ هه میشه بیکهس و سه رگه ردان و په ریشان ده ماینه وه. کاتیک مرۆفایه تی له ئیو نامۆی و په ژموره دییدا ده تلایه وه، له سایه ی هه ناسه

ژیان به خشه کانی پیغمبهری سهرودرمان، له دوو توتشیدا، پوځیه ته پهیامی گشت پیغمبهرانی تر، گیانی به بهردا کرایه وه. له سایه ی نه مه شدا خو ی له باخچه ی به هه شتیکدا بینییه وه، که جوانی هه زار و یه که به هاری تیدا ده دره وشایه وه. خو نه گهر وانه بوایه، له تاو نامو یی و بیکه سی، نه قلی له ده ست ده دا و گیانی ده دره چوو.

به لی، نیمه چین؟ له کوته هاتووین و بو کو ی ده چین؟ نه م پرسیاره سهر سوو پهیته رانه به رده وام وه که چه کوش میشکیان ده کوتینه وه و ئو قره یان لی ده برین. به لی، ئو قره یان لی ده برین و نیمه ش نه مانده توانی وه لامینکی سا پرێژ که ریان بو وه ده ست بخه ین و ته مه نیک دهسته وسانانه به و نازاران وه ده تلاینه وه. جا با دیمه نی سامناکی ئیسک و پروسکی ناو گوژ له ولا وه بوه ستیت... هه رکات به خه یالیش نه م دیمه نانه مان به اتایاته پیش چاو، دل مان را ده چله کی و تاریکستانی ترس ناخمانی ده ته نی. له هه مو نه مانه ش زیاتر، نه مان و نه ندیشه ی "بوون به هه چ" و، تالاری نه وه ی که تیپه ریوونی هه ر خوله کیک هه نگاوێک زیاتر نزیکمان ده کاته وه له نه مان، زیانی لی ده کردین به ژهر.

پیغمبهران هاتن و مه به ستی هه ره بالای زیان و حه قیه ته ی مردنیان بو پروون کردینه وه. له سایه ی نه واندا تیگه یشتین که هه روه ک هاتنمان بو دنیا په یه وه ته به ئامانجیکه وه، به هه مان شیوه، پویشتیشتان له سه ر بنه مای حیکمه تیکي مه زنه. به لی، تیگه یشتین که مردن پێناسه یه که نییه بو له ناوچوون و هه چیتتی، به لکو ته نها شوین گوژپینیکه و کو تایی هه تانه به ئه رک و کارمه ندیی سهر شانمان. گوژپیش ده روزه یه کی والا یه به پرووی جیهانی ناخه رته دا و وێستگه یه کی چاوهر وانییه. کاتی که نه مانه مان له پیغمبهرانه وه بیست، نامو ییمان په ییه وه و، گرژی و مو نیی سه ر پوخساری بوونه وه رانیشت سپرایه وه و گوژا به هاو ده می و هاو رازی. هه مو نه و ترس و گومانانه ش که بیرو هوشیان دا گیر کرد بووین، باریان کرد و جیان بو شادی و دلناییی چۆل کرد...

به م شیویه، پیغمبهران نه م په یامه و چه ندین په یامی تری هاو شیوه ی نه مه یان په ی گه یاندووین. را په راندنی نه م ئه رکه ش خو ی له خویدا ته وه ری بوونی نه م که سایه تییه کاملانه یه. له کاتی که نیمه ته بلیغ وه ک حه ق و واجبیکی سه ر شانمان ده بینین و له و

گۆشه‌نيگايه‌وه به جى ده‌گه‌ينه‌نين، كه‌چى پيغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) وه‌ك مه‌به‌ست و
 حيكمه‌تى هاتنه‌ دنيايان لى دپروانن و به‌م هه‌سته‌وه ئه‌ركه‌ كانيان را‌ده‌په‌ريتن. هه‌روه‌ك
 بلىن:

”هه‌چ مه‌به‌ستىكى تر له‌ پشت هاتنه‌ دنياى ئيمه‌وه نيه‌ه. خواى گه‌وره ئيمه‌ى
 ناردوه‌وه بۆ ئه‌م مرؤفانه‌ تاوه‌كو راست و چه‌پ، پيش و پاش و سه‌ر و ژريان پروناك
 بكه‌ينه‌وه و له‌ تاريكى رزگاريان بكه‌ين. تا سه‌ره‌نجام ئه‌وانيش بتوانن له‌م شارينگه
 نمونه‌ييه‌دا به‌يچ لادان پى بكه‌ن. به‌ جوړىكى وا، شه‌يتان نه‌توانيت له‌ هه‌چ لايه‌كه‌وه
 زه‌فريان پى ببات و، دزه‌ بكاته‌ ناو پړوحiane‌وه و، له‌م ريگه‌ دوور و دريژده‌ا ماندوو
 نه‌بن و په‌كيان نه‌كه‌وت.“

به‌لى، دووباره‌ى ده‌كه‌مه‌وه و ده‌لىم: ئيمه‌ وه‌ك ئه‌رك و فه‌رمانبه‌رييه‌ك ته‌بليغ به‌جى
 ديتين، له‌ كاتيكدا پيغه‌مبه‌ران وه‌ك چه‌ق و مه‌به‌ستى به‌ديه‌اتنيان هه‌لده‌ستن به‌م
 فه‌رمانبه‌رييه‌ پيرۆزه.

أ) سى بنه‌ماى ته‌بليغ

گومانى تيدا نيه‌ه كه‌ بانگه‌واز و په‌يامى پيغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) له‌ بانگه‌واز و
 په‌يامدارى كه‌سانى تر جياوازه. خو نه‌گه‌ر به‌ته‌نها له‌ روانگه‌ى هينانى په‌يامه‌وه
 برواينه‌ بابته‌كه‌، ئه‌وا هه‌چ كه‌سى له‌ پيغه‌مبه‌ران ناچيت. پيغه‌مبه‌ران له‌ په‌نا
 گه‌ياندى په‌يامه‌ كانياندا، وانا و ماهيه‌تى ته‌بليغمان بۆ پروون ده‌كه‌نه‌وه و، ئه‌و شي‌واز
 و رپوشوئانه‌شمان فيز ده‌كه‌ن كه‌ پيويسته‌ بانگه‌واز بيجگريته‌ به‌ر. ئه‌مه‌ش خو‌ى له
 خويدا ره‌ه‌نديكى ترى بانگه‌وازي پيغه‌مبه‌رانه‌. ئيستاش با له‌ پى سى بنه‌ماى
 سه‌ره‌كويه‌وه بابته‌كه‌ شى بكه‌ينه‌وه:

۱. گشتگیری

کاتیک پیغمبهران هه‌لده‌ستن به گه‌یاندنی ئەو پەيامانەى لە‌لایەن پەرورەدگارەو
بۆیان هاتوو، ئەو تايبەتمەندییانەش کە پیغمبەریتی داخو‌زبان؛ ئەو بە‌گۆرەى
رێشورین و شێوازی تايبەتى خۆى و، وەك كەسێكى شارەزا لەو بوارەدا، بەو ئەركە
هە‌لده‌ستن. پیغمبهران وەك یەكەیه‌كى هە‌مه‌كى (كۆلى) و گشتگیر مامە‌له‌ له‌گە‌ڵ
مرۆ‌فدا دە‌كەن و پەيامە‌كانیشیان هەر له‌ چوارچێوه‌ى ئەو گشتگیریه‌دا پیشكەش
دە‌كەن.

هەر بۆیه‌ له‌ تە‌بلیغی پیغمبەر‌اندا هیچ كام له‌ عە‌ق‌ل، مە‌نتیق، د‌ل، هە‌ستە‌كان
و لایەنه‌ ناسكە‌كانى به‌ هیچ جۆرێك فە‌رامۆش ناك‌رن و هیچ كامیان بێ‌بە‌ش ناییت
له‌ شە‌به‌نگى پرشنگدارى وە‌حى... پیغمبهران له‌ ناست وە‌حیدا وە‌ك مردوو وان له‌ ژێر
دە‌ستى مردوو‌شۆردا. وە‌حى بە‌م‌لا و ئە‌ولادا هە‌لێانده‌گیر‌تە‌وه‌ و پ‌رویان وەر‌ده‌گیر‌تە
ئە‌و ئاراستە‌یه‌ى كە دە‌ی‌و‌یت. بە‌م شێ‌وه‌یه‌ش دە‌یانگە‌یه‌نیتە‌ لوتكە‌ى ئیستىقامە‌ت. به‌
جۆرێك، تە‌نانه‌ت لە‌و بابە‌تانه‌شدا كە به‌ بچ‌ووك و لا‌وه‌كى دادە‌ن‌رن، وىستى پەرورە‌دگار
چۆن بێ‌ت، ئە‌وان ئا‌وا مامە‌له‌ دە‌كەن. ئاخ‌ر پیغمبەر‌ایە‌تى ئە‌م جۆره‌ تە‌سلىمیه‌تى
دە‌خواست. هەر بۆیه‌ پیغمبهران بە‌وپە‌ړى هە‌ستیاریه‌وه‌ پ‌ه‌چاوى ئە‌م خالە‌یان ك‌ردوو.

جا بۆیه‌ ئە‌وانە‌ى بانگە‌وا‌زبان ناچیتە‌وه‌ سەر بانگە‌وا‌زى پیغمبهران و، تە‌بلیغیشیان
هاوشێ‌وه‌ى ئە‌وان نییه‌، هەرگیز سە‌ركە‌وتوو نابن و ناگە‌نه‌ ئامانج. بۆ نموونه‌، ئە‌گەر
عە‌ق‌ل پشتگۆئ بخریت، ئە‌وا تە‌بلیغ ئە‌نجامى چا‌وه‌‌پ‌روانك‌راو نادات به‌ دە‌ست‌وه‌.
فە‌رامۆش ك‌ردنى (ح‌س) و هە‌ستە‌كانیش هە‌مان دەرە‌نجامى نە‌خ‌وا‌زاو بە‌ر‌هە‌م
دە‌هێ‌نێ‌ت. چ ج‌اى ئە‌وانە‌ى چ‌و‌و‌ونه‌تە‌ دەرە‌وه‌ى سنو‌وره‌كانى وە‌حى! ئە‌و جۆره‌ كە‌سانە
هەرگیز ناگە‌نه‌ ئامانج. سا پ‌رواننە‌ حالى ئە‌و سیستە‌م و ئە‌زم‌و‌ونه‌ مرۆ‌پیانە‌ى كە
دە‌یانە‌و‌یت له‌ دەرە‌وه‌ى وە‌حیدا هە‌نگاو بنێ‌ن. ئە‌وه‌ خۆیان و ئە‌وه‌ش ئە‌و مە‌ودایە‌ى كە
ب‌پ‌رویانە‌! كۆ‌مۆ‌نیزم دەرە‌نجامی‌كى ت‌الى ئە‌م ئە‌زم‌و‌ونه‌یه‌! ئە‌وه‌تا سە‌رده‌مانێك بارستە‌یه‌كى
فراوانى له‌ خە‌لكانى هە‌ل‌خە‌له‌تا و ر‌اپ‌پ‌چ‌ك‌راوى نێ‌و زە‌لكا‌وى ئارە‌زو‌وبازى و نە‌دارى،
دابوو بە‌ر خۆى و له‌ زۆرێك له‌ و‌لاته‌ هە‌ژارە‌كاندا بو‌وبوو ف‌ریاد‌پ‌رس و خە‌ونى

خۆشگوزەرانى. لە گەل ئەو ەشدا كە چەندىن جار پىنەوپەرۆيان كرد و گۆرپانكارىيان تىدا كرد كەچى ەمەر نەيتوانى لە ەەرەس و پروخان قوتار بىيەت. ئەمە لە كاتىكدا كە دامەزرێنەرانى ئەم سىستەمە و ھاوشىو ەكانىشى، ەەرىە كەيان سەردەمانىك ەك پىغەمبەرىكى درۆزن خۆيان دەردەخست. ئىستاش ئومەتە درۆزنە كانيان بە دەم گەستنى پەنجەى پەشيمانىيەو، ەەرزى پەرىشانىيان دەكەن و، دەلێن:

ئەى ھاوار! دۆراوى گەمەى ئەمجارەش ەەر ئىمە بووين!

زىان ئەو ەتا لەبەر چاودا، ئاخىر نازانم چى سوودمەند بووين!

ضياء پاشا^۱

ئەوانەشى كە پىداگرى دەكەن لە جىبەجى كردنى ئەو سىستەم و بەرنامانەى كە لە خەولابووى و خۆپەرسىيى مەرفەو ەەرچاويان گرتوو، لە كۆتاييدا دەگەن بە ەمان ئەنجام و، ەمەرويان ەمان قسە دووبارە دەكەنەو. بەلج، زوو بىت يان درەنگ، بە دلنپايەو ئەو پۆرژە دىتە پىش كە ئەوانىش بەناچارى دان بنين بە ەلخەلەتاوى و چەواشەبوونياندا.

لە تەبلىغى پىغەمبەردا ئەقل و مەنتىق و ەستەكان، شانەشان و ناوتەى يەكتەن. ئەو ەك چۆن بىر لەو ە ناكاتەو كە سۆز و عاتىفەى خەلگى بقۆزىتەو و لەو رىيەو راپىچى شەقامە كانيان بكات، ەەر بەو جۆرەش، نايتە تيۆرسازىكى پروت و خەلگى بكاتە چەند تاكىكى گۆشەگىر و بىبەش لە گيانى بزوت و گروتىن.

دىسانەو، ەك چۆن پىغەمبەر مەرفەكان ناپۆيىتە نيو كۆلانەكان و نايانكات بە گىزەشپۆين و تىكدەر، بە ەمان شپۆەش نايانكات بە چەند لەپى و گۆ كەوتوبەك كە تەنھا گەنگى بە لايەنى ەست و عاتىفە كانيان بەن. بەلكو دىت پىچكەيەك بەرو دلەكان لى دەدات و لەو رىيەو پەيامەكانى بە وىنەى بارانى رەحمەت بەسەرياندا دەبارىتەت و، گيان و گروتىنى كار و بزوتيان دەكات بە بەردا و، بەرو ئاسمانى مەرفايەتى بەرزىيان دەكاتەو و دىيانكات بە ھاوشانى فرىشتەكان. قورئانى پىروژ

۱ ضياء پاشا (۱۸۲۵ - ۱۸۸۰) نووسەر و شاعىرىكى سەردەمى دەولەتى عوسمانىيە.

تیشك دهخاته سەر ئەم تاییه تهنیدییه و، ده فەرموئ: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ (یوسف : ۱۰۸) ”بلن: ئەمە پێبازی منه، من و شوێنکه وتووانیشم به به سیرت و بهرچاو پوونی بانگهوازی مرقفایهتی دهکهین بهرمو لای خوای گهوره.“

ئەم پێبازه، پێبازی نبووته. واتە ئەو پێباز و شارپێگهیهیه که ههردەك له عەقڵ و مەنتیق و داویری و هەست و دڵ و وێژدان، جیئ خۆیان تێدا کردووتهوه و هیچ کامیکیان پشتگۆئ نەخراون. پێگهیه که پێغه مبه‌ر و شوێنکه وتووانی پێغه مبه‌ر، له‌سه‌ر به‌سیرت و به‌رچاو پوونییه‌کی ئا له‌م جو‌ره بانگی مرقفایه‌تی ده‌که‌ن بۆ لای حەق و حەقیقەت.

۲. چاوه‌ڕێ نەکردنی پاداشت

پێغه‌مبه‌ران چاوه‌ڕێی هیچ پاداشت و چا‌که‌یه‌ك ناکەن له‌ به‌رامبه‌ر بانگه‌وازه‌که‌ياندا. چونکه‌ ئەوان تەنها به‌ مەبه‌ستی ئەنجامدانی ئەركی سه‌رشاریان به‌م فەرمانه‌رییه‌ هه‌ڵده‌ستن. جا بۆیه هه‌موو پێغه‌مبه‌ران به‌ دووپات‌کردنه‌وی: **إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ** ”پاداشتی من تەنها و تەنها له‌ لای خوايه“^۱ ناما‌زه‌یان بۆ ئەم حەقیقه‌ته‌ مه‌زنه‌ کردووه.

۳. به‌جیه‌یشتنی ئەنجام بۆ خوای گه‌وره

پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ده‌رنه‌نجامی ته‌بلیغ و قبو‌ل‌ کردنی بانگه‌وازه‌که‌یان له‌ لایه‌ن خه‌لکییه‌وه، بۆ خوای گه‌وره به‌جی ده‌یئ‌ل‌ن و ده‌ست وه‌رناده‌نه ئەنجامی کارمه‌ندییه‌که‌يانه‌وه. چونکه‌ باش ده‌زانن که ئەركی ئەوان تەنها بریتییە له‌ ته‌بلیغ، ئەنجامیش به‌ته‌واوی په‌یوه‌سته به‌ وستی خوای گه‌وره‌وه.

۱ بر‌وانه: سو‌رت‌ی هود، ئایه‌تی ۲۹، سو‌رت‌ی الشعراء، ئایه‌تی ۱۰۹، ۱۴۵، ۱۶۴، ۱۸۰، سو‌رت‌ی سبأ، ئایه‌تی ۴۷.

باش تيشك خستنه سەر ئەم سىڭى بىنەمايەى تەبلىغ، ئىستا با ھەلۋىستەيەك لەسەر چۆنىتى ئەو تەبلىغە بىكەين كە يەككىكە لە تايىبەتمەندىيەكانى نبووت و، سەرىك بەدەين لەو بىنەما و رىنگا و شىوازەنى كە بەجىيەنەرانى ئەم ئەركە لە ھەموو كات و سەردەمىكىدا پەيرەويان كەردووە و پىيۋىستىشە پەيرەويى بىكەن. ھەموو ھىواشمان ئەو يە كە خۇاى گەورە بەو جۆرەى كە خۇى رەزامەندى لەسەرە، ئەركى تەبلىغ بە ئىمەش راپەرىنىت. چونكە تەنھا ئەو دەتوانىت سەركەوتنمان پىي بىبەخشىت و شەوقى تەبلىغ لە ناخماندا تاو بەدات، پشت ھەر بەو دەبەستىن و داواى كۆمەكىش ھەر لەو دەكەين.

ب. شىوازى تەبلىغ

وەك پىشتەر وتمان، پىغەمبەران تەنھا پىريان لای بانگەوازەكەيانە. بەلئى، پىغەمبەرانى وا ھاتوون كە تەواوى ژيانىان بە ھەول و كۆشش لە پىناوى بانگەردنى خەلكىدا بەسەر بردووە و بۆ ساتىكىش سىستىيان لە ئەركى خۇياندا نەواندووە، كەچى سەريارى نەوەش، كەس ئىمانى پىنەھىيان. ^۱ كەچى ئەمە بچووكترىن شوئىنكارى لەسەر دۇنيايى نەوان جىنەھىشتووە. چونكە ئەوان ئەركى سەرشانىان بە تەواوى بەجىيەنابوو. لە ھىچ ساتىكى ژيانىاندا ئەو "بۆچى"يانەت بەرچاوا ناكەوئەت كە بۆنى ناپەزايىيان لىدئ: بۆچى نەمتوانى خزمەتى دىنى خوا بىكەم؟ بۆچى كەس باوەرم پىناكات؟ بۆچى ئەم كارە شكستى ھىنا؟ بۆچى ئەم نشوستىيانە يەك بە دواى يەكدا دىن؟

بەلئى، ھەر پىغەمبەرىك پىر و ھۆشى تەنھا لای چۆنىەتى ئەنجامدانى ئەركەكەيەتى. بۆ ئەمەش تەواوى ھۆكارەكان دەقۇزىتەو و لەم سۆنگەيەو فەرمانبەرىيەكەى ئەنجام دەدات. ئىتەر پىر و پىيەنەن لە نەستۆى ئەودا نىيە و لە دەرەوى بازەنى فەرمانبەرىيەكەيدايە. دەزانىت كە حوكم لەو مەيدانەدا دەگەرپىتەو بۆ وىستى پەرورەدگار. لە نايەتەكدا كە روى دەمى لە پىغەمبەرە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خۇداى گەورە دەفەرموئەت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (القصص : ۵۶) "بە راستى ئەى پىغەمبەر) تۆ ناتوانىت ئىمان و باوەرم بىبەخشىت بەو كەسەى خۇشت دەوئەت بەلكو

۱ بخارى، رقاق ۵۰، مسلم، إيمان ۳۷۴-۳۷۵.

خوا هر که سیکی بویت، دهیخته سهر ریگهی راست و ئیمانی بن دهبه خشیت.

بهم پییه، په یامی پیغه مبهر خاوهنی تاییه تمه ندیه کی بی و تنه یه. گهر هیچ که سیکش نه بیت سینهی بۆ والا بکات و هیندهی نرخ و بهای خوی گرنگی بی بدات، نهو هیشتاش بی نهو بیچوو کترین سارد بوونهوی به سهر دایت، بی هیچ شله ژان و دوو دلییه ک و دوور له توومه تبارکردنی کهسانی دی، بهردوام ده بیت له نه نجامدانی نهر که کی. ههر له بهر نهو شه که تهواوی پیغه مبهران سهر یاری نهو هه موو سوو کایه تی و قه درنه زانییه ی پرویه پروی ده بوونهو، هیندهی گهر دیله یه ک سستی و که مته رخه مییان بهرام بهر نهر که که یان نه دهنواند.

جا نه م شیوازه له بانگه واز، حاله تیکه تنه لای پیغه مبهران ده بینریت. خه ریکه بلین بینینی شیوازیکی ناوه لاهه له بانگه واز، به تهواوی تاییه تمه ندیه کانیه وه، له دهره وی باز نهی پیغه مبهران کاریکی مه حاله. له وهه بار نکدا، لای کهسانی دی زوری جار دلشکاو و زویری ده بینین. نهوانی دی، ههر چه ندیکش تیگه یشتوو بن، که چی هیشتا له ناره زووی گه یشتن به نه نجام پرزگاریان نایت. وهختیکش مه بهستی چاوه پروانکراو به ده دست ناهینن، بیزاری و توورپی نشان دهن. نهو تنه لای پیغه مبهران که بیزاری و بیتاقه تی نازانن.. نه م ش حاله تیکه تنه لای پیغه مبهران بهوان.

ته ماشاکه ن! ته نانه ته هه موو نهو پروو داوه جهر گبرانه ی له ئو خود به سهریدا هات، هیشتا توشی دلشکاو و بیزاریان نه کرد. نهو بوو ددانی موباره کی شکا و، نه لقه ی خووده ناسینه که ی سهریشی چه قیه ده موچاوی موباره کی. به راده یه ک، نه بو عوبه یده بۆ دهره نانی نه لقه کان له ده موچاوی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَام)، چه ند دانیکی له ده دست دا.^۱ سهر یاری هه موو نه مانه، سهره وری هه ردوو جیهان که سهر تاپای جهسته ی خه لتانی خوین بوو، تنه لای پیغه مبهر فهرموو: اَللّٰهُمَّ اِهْدِ قَوْمِيْ فَاِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ "خودایه ریتوونی گه له کم بکه، چونکه نهوان نازانن."^۲ (نازانن، رهنگه

۱ طیبالیسی، مسند ۱۳، ابن هشام، السیره النبویه ۲۹/۴.

۲ قاضی عیاض، الشفاء ۱۱۰۵/۱ بۆ فهرمووده ی هاوشیه نه م بهروانه: بخاری، انبیاء ۱۵۴، مسلم، جهاد ۲۹/۴.

گەر بیانزانیایه من پیغه مبهرم، ئاویان نه کردایه. (جا ههرواش بوو، دواتر که ناسییان، نهوانیش گیانیان کرده گهردی بهر پیی نهو دۆسته نازداره. کهوابیج نهو کات نهیاندناسی. ئهم پرووداره و هاوشیوهکانی، رادهی سینه فراوانیی پیغه مبهری خوامان پیشان ددهن. نهو و نهوانی دیش وه بلیی: ”بیج دهست بوون له بهرامبهر دهست درێژ کردا، بیج گیان و زمان بوون له بهرامبهر جوین دهردا.“ نه گهر سه ریشیان بریندار بکرایه و ددانیشیان بشکینرایه، هیتشتا ”ئوف“ یکی ناره زاییان به سه ر زاردا نه دههات.

بشوستیم گهر وه کو وه جاخ، قهت نایکه م بو غهیر نیزهار

مه مهسوتینه به ناگرت تیت، ئهی چه رخی جه فاکار

به لی، وه بلیی سه رجه می پیغه مبهران دروشمی: ”بهس به ناگری نه غیار مه مهسوتینه، چیم لی ده که ی بیکه، ئاله ی هیچ غه میکم لی نابیستی“ ده لینه وه و، بهردهوام ده بن له پرێکردن.

ئهو تا هه زه رته ی نوح به ده رپینه قورنانه که، پرو له قهومه که ی ده کات و، ده فهرمرت: ﴿ قَالَ يَقْوَرُ لَيْسَ فِي ضَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (الاعراف : ٦١) ”(نوح) وتی: ئهی قهوم و هه زه که م، من هیچ گو مراهیبه کم نیه، به لکو من پیغه مبه ریکم و له لایه ن پهروه ردکاری جیهانیانه وه ره وانه کراوم.“

بیگو مان نه وه ی وای کردوه له هه زه رته ی نوح که به م شیویه بدوی، تۆمه تبار کردیه تی به گو مراهی له لایه ن قهومه که یه وه. نه وان به رامبه ر به و پیغه مبه ره مه زنه، بی پێژانه ره فتاریان ده کرد و، ده یانوت: ﴿ إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (الاعراف : ٦٠) ”به راستی ئیمه تۆ له نیو گو مراهیبه کی ئاشکرا دا ده بینن.“

له مه رۆشدا شتیکی نه وتۆ نه گو ژاوه. تۆمه ته کانی نه مه رۆش هه ر هه مان تۆمه ته کانی پێشوو.. ”تۆ سه رلی شیواوت، تۆ کو نه په رستیت، تۆ له سه رده مه تاریکه کاندا ده ژیت.“ وه چه ندان و چه ندانی تریش!

له نایه ته که ی دواتر دا هه زه رته ی نوح به م جو ره له گه ل گه له کهیدا ده ویت:

﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الاعراف: ٦٢)

”په پيامه کانی په روږمردگارتان پښ راده گه يه نم و ټاموژگاريتان ده کمه. هه روږه ها شتاننک ده زانم که خوی گه وړه له ړی و ه حبيبوه فیری کردووم و ټیوه نایزانن.“

نه که سهرلیشپواو نیم، بگره دهموټ ټیوه له سهرلیشپواوی و گومړایی ړزگار بکم. چونکه من له لایه پهروردگاری جیهانیانه وه که په حمت و په پامبر بړ لای ټیوه په وانه کراوم. په پامی پهروردگارتان بړ ده ټیم و ړیتان بړ ړوشن ده که موه. چونکه من شتاننک ده زانم که ټیوه نایزانن...

ټیهرپوونی ټو هه موو سده یه جیهانیایی کافری هیچ نه گزړیوه. نه مجاره هه زړه تی هوډ بهرامبر گه لی له دین ته کاوهی وها دپته گز: ﴿قَالَ يَنْقُورُ لَيْسَ فِي سَفَاهَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (الاعراف: ٦٧-٦٨) ”(هوډ) وتی: قه مینه! من هیچ گلی و نه قامیبه کم تووش نه بووه، به لکو ښیراوډکم له لایه پهروردگاری جیهانیانه وه؛ ټو ړاستیانه تان پښ راده گه يه نم که په روږمردگارم ناروونی، وه من ټاموژگاریکی نه مینم بۆتان.“

شتیکی گزړاومان نیه: پیغه مبران و گه له کانیا.. ټو تۆمه تانه ی گه له کانیا دهبانویست بۆیان هه لېه ستن، ټو شپوازه ش که پیغه مبران وه لایان دده انه وه.. به لی، جیاوازی له یه که دوو وشه دا هه بیت یان نا، دنا ناوهرپوکی قسه وړسته کان هه مان واتا ده گه يه نن.

پاش باسکردنی پیغه مبرانی تر له ټیو ټم یاسا گشتیبه دا، با بیینه وه بړ لای سولتانی نه نبیا خوی گه وړه ړوو له و سهروره ده کات و، ده فهرموئ:

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ قُمْ أَنْذِرْهُمْ وَرَبُّكَ فَكَذِبَ﴾ (المدثر: ١-٣)

”ټی ټو که سه ی خوت پیچاوه توه! هه سته و خه لکی بیدار بکه وه و گه وړه یی بڼ هاوتا و نا کوټای په روږمردگارت رابکه يه نه.“

﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ ۖ قُلِ اللَّيْلُ إِلَّا قَلِيلًا ۖ نِصْفُهُ ۖ أَوِ انْقُصَ مِنْهُ قَلِيلًا ۖ

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ (المزمل : ۱-۴)

”ئەي ئەو كەسەي خۆت داپۆشيوه! شەو هەستە؛ نوێژ بکه، كەمێكي نەبێت. نيوەي، يان كەمتر لە نيوەي لڤ كەم بکه‌رهوه. ياخود زياترې بکه و دەورې قورئان بکه‌وه بە‌وردې و لە‌سه‌رخۆ.“

واتە، چيتر زەمەني خۆداپۆشين و لە جێدا نوستن نە‌ماوه. هەستە و بە هاناي تاريكيزەدە‌كانەوه پڕۆ. هەستە و مە‌روفايه‌تي پڕې و نكردوو و سەر ليشيواو، لە چارە‌نووسي پڕي چەوت و، سەر‌نە‌نجامي داچلە‌كينه‌ري گومرپاي ناگادار بکه‌رهوه. بە شيوه‌يه‌كيش كە ئاسمان و زەوي به‌يئيتە لە‌رزە، بانگي گە‌وره‌يي پە‌روه‌ردگارت بدە بە گوتي بوونە‌وه‌راندنا. هەستە، تا ئاسمان و پړسمان لە تاو چريكەي ئاوازت بينە جۆش. هەستە تا پەري و مە‌روفە‌كان بە‌م هاوارەت جارنكي تر گە‌وره‌يي پە‌روه‌ردگارتان بۆ دە‌ريکه‌وت.

ئەي ئەو دۆستەي لە شە‌ودا خۆي پێچاوه! بارنكي قورسي وەك پێغە‌مبە‌رايه‌تي چاوه‌رپێتە، هەستەو بە‌ندايە‌تيت بنوێتە! بە‌راستي تۆ پيوستيت بە‌وه هەيه كە لە لاين خواي گە‌وره‌وه بارگاوي بكرئيت. چونكە كارگە‌لنكي زۆر گە‌وره چاوه‌ر‌وانتن. پيوستە هەموو ئەو شتانە بە خە‌لكي بگە‌يه‌نيت كە پئت دە‌گات. پ‌رۆسەي بارگاويكردننكي لە‌م جۆرەش، بە‌بێ پالېشتي و كۆ‌مە‌كي خواي، مە‌حاله‌ يئتە دي. تە‌نها شتيكيش كە بتوانئت ئە‌مدت بۆ دە‌ستە‌بەر بكات؛ بە‌ندايە‌تییە‌كي قوول و پە‌رستشيكي بە‌ردە‌وامە.

بە‌لێ، تە‌واوي پێغە‌مبە‌ران - بە وێنەي سە‌روه‌رمان - پايانگە‌يان‌دووه كە تە‌نها بۆ بە‌جێ گە‌يان‌دني ئە‌ركي تە‌بليغ هاتوون. لە دە‌مي پاپە‌راندني ئە‌ركە‌كە‌شياندا بە‌بێ هېچ چاوه‌ر‌واني و وابە‌ستە‌بوونيك بە هېچ شتيكە‌وه، بێ ئە‌وه‌ي دلي خويان بە غە‌يري خوا بسپړن، بێ ئە‌وه‌ي چاربان بترازت بۆ روانينه شتيكي دي، وە بە بێ ئە‌وه‌ي هېچ كات بينايان لي‌ل بئت، بە‌ردە‌وام خە‌ريكي گە‌يان‌دني پە‌يامي ئيلاهي بوون بە خە‌لكي. ئە‌گەر ئە‌و پە‌يامە نوورە‌خشە‌ي ئە‌وان نە‌بووايه، هە‌موو مە‌روفايه‌تي لە تاريكي‌دا دە‌مايه‌وه و جياوازيه‌كي ئە‌وتۆي لە‌گە‌ڵ ئاژە‌لدا نە‌دە‌بوو.

قەدەرى مەۋقايەتى و ناردنى پىغەمبەران بەجۆرىك ئاۋىزانى يەكديين، كە ئەگەر شۇنىڭ پىغەمبەرى بۇ رەۋانە نەكرايىت، خەلكانى ئەو شۇنە لەۋانەيە لەسەر ھەندى لە كەرمەۋەكانيان لىيىچىنەۋيان لەگەلدا نەكرىت. بەلام ئەگەر پىغەمبەريان بۇ نىررايىت و بەگۇرئان نەكردىت، ئەوا ھىچ گۇمانىك لە لىرسىينەۋياندا نىيە. ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الاسراء : ۱۵) ”ھەتاۋەكو پىغەمبەرىك (ۋەك ئاكاڧار كەرەۋە) نەنيرىن، (ھىچ كەس و كۆمەلىك بەھۋى گوناھەكانيانەۋە) سزا نادەين.“

لە ئايەتتىكى تردا دەفرمۇت:

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ أَيْتَانًا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ (القصص : ۵۹)

”پەرۋەردگارى تۇ ھىچ ۋلات و شارىكى كاول نەكردۋە تا لە پاينەختەكەيدا پىغەمبەرىكى نەناردىت كە ئايەتەكانى ئىمەيان بەسەردا بخوئىنەتەۋە. ۋە نەبىن ئىمە شار و ۋلاتانمان كاول كىردىت (بەبىن ھۇ)، مەگەر كاتىك نەبىت كە دانىشتۋوانى ستەمكار بوۋىن.“

كەۋاتە خۋاى گەۋرە لەپىشدا پىغەمبەر رەۋانە دەكات. جا ئەگەر پىغەمبەران ھەلسان بە ئەنجامدانى كارى تەبلىغ، كەچى لەگەل ئەۋەشدا خەلگەكە ھەر سوۋر بوۋن لەسەر ئىنكارى، ئىدى ئەو كاتە شايستەى سزاي خۋاى دەبن. لە ھەموو سەردەمىيەكىشدا ئەمە ھەروا بوۋە. خۇ ئەگەر لەمىرۇشدا خۋاى بالادەست كەسانىك بە سزا بگەيەنەت، ئەوا ئەمە تەنھا پەيۋەستە بەۋەى كە باۋەرداران ئەركى سەرشانىان - كە تەبلىغە - بە تەۋاۋىي ۋەك پىرىست ئەنجام داۋە يان نا. ئەو كەسانەش كە پاش بانگەۋازىش ھىشتا ھەر بەردەۋامن لە ياخى بوۋىيان، ئەۋانە كەسانىكەن شايستەى ئەۋەن سزا بدرىن.

ھەر لەبەر ئەمەيە كە تەۋاۋى پىغەمبەران، دوۋر لە كۆلڈان و بەبى نىشاندانى ھىچ جۆرە ۋەپسى و خەمساردىيەك و بە بەكارھىتانى سەرجەم شىۋازەكانى تەبلىغ، بانگەۋازى خەلگىيان كەردۋە. ئەۋەتا قورئان لەسەر زارى ھەزرىتى نوحەۋە دەفرمۇت:

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿١٠﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿١١﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعَهُمْ فِي مَا ذُنِبُوا وَاسْتَفْسَحُوا يَدَهُمْ ﴿١٢﴾ وَأَمَرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا اسْتَكْبَارًا ﴿١٣﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿١٥﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٦﴾

(نوح : ۱۰-۵)

”(له كۆتاييدا له پاش چەندىن سەدە لە بانگەواز، ھەزرەتى نوح بەم شىۋەيە موناجاتى لەگەل پەرۋەردگاريدا كرد:) پەرۋەردگارا! من بە شەۋورپۇژ بانگى قەۋمەكەم كرد (بۇ يەكتاناسى و پارىزكارى). كەچى بانگەوازەكەم ھىچى لىن زىاد نەكردن، ھەلھاتن و دووركەوتنەۋميان نەبىن. بەراستى ھەموو جارێك كە بانگم دەكردن تا لىيان خۇش ببىت، پەنجەيان دەخستە گويچەكەيانەۋە تا نەبىستن و جلەكانيان دەدا بەسەر خۇياندا تا نەمبىن، زۆر سوور بوون لەسەر بىن باۋەرى و خۇيان بەزل دەزانى، چۇن خۇبەزل زانىنىك! پاشان بە ئاشكرا بانگم كردن. ئىنجا بە پروونى و بىن پەردە ھەموو شتىكم بۇ باس كردن، ھەندى جارېش بە نەينى قسەم بۇ دەكردن، بەردەوام پىم دەوتن: داۋاي لىخۇشبوون لە پەرۋەردگارتان بكەن، چونكە بەراستى ئەو زاتىكى لىخۇشبوۋە.“

وەك ئەۋەى ھەزرەتى نوح بىلت: ”پەرۋەردگارا، شەۋورپۇژ بەبىن وەستان گەلەكەمم بانگ كرد. بە بەردەوامى لە دەركى دل و مالىيانم دەدا. كەچى بانگەوازەكەم تەنھا ھەلھاتن و دووركەوتنەۋميانى زىاد كرد. ياخى بوون و گوييان لىن نەگرتەم. بەس بۇ ئەۋەى قسەكانم نەبىستن، وەك بلىى شىۋازى تازە تازىيان دادەيتنا. جارى وا دەبوو گويى خۇيان دەشاخنى و خۇيان لە گىلى دەدا. جارى واش دەبوو پۇشاكەكانيان دەدا بەسەر خۇياندا و بەلامدا دەپۇشتن ھەروەك ئەۋەى نەمبىن.“

۱. بانگه‌واز به‌شیک بوو له سروشتی

بانگه‌واز لای سهروره‌ی جیهانیان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهك خوویهك، وهك پارچه‌یهك واپوو له بوونی. کاتیک گیانیتکی خاوتنی به‌رچاو ده‌کوت و دهرفته‌ی گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌که‌یی بۆ نه‌ده‌ره‌خسا، تووشی سه‌ختیه‌کی گیانسیټنی وهك نهو سه‌ختیانه ده‌بوو که ئیمه له کاتی دهست نه‌کهوتنی پارچه نانیکدا، یان له کاتی دهست نه‌کهوتنی دَلْوِیْک ناوی خواردنه‌ودا، یان ته‌نانهت له کاتی نه‌بوونی هه‌وای پاکدا بۆ هه‌ناسه‌دان، توشمان ده‌یټ. نهو ههر ده‌توت بیج باکه له خواردن و خواردنه‌وه؛ جاری وا هه‌بوو چه‌ندین پوژ به‌سه‌ر یه‌که‌وه به‌پوژوو ده‌بوو. ۱ جاری واش ده‌بوو ههر نه‌وه‌نده‌ی که نه‌مریت خواردنی ده‌خوارد. وهك بَلْی، خه‌می بانگه‌واز ناره‌زووی خواردنی تیدا نه‌هیشته‌بوو. چو‌ن فرشته‌کان به‌زیکری خوا ده‌ژیان، ناواش حه‌زهرتی موحه‌مه‌د (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌ته‌بلیغ ده‌ژیا. جا ههر پوژئیک سینه‌یه‌کی خاوتنی بۆ په‌یامه‌که‌ی بدو‌زیابه‌ته‌وه، نه‌وا نهو پوژه‌ زینه‌وه گه‌شاهه ده‌بوو. قورئانی پیروژ به‌م شیویه‌ی باسی نه‌م حاله‌ته‌مان بۆ ده‌کات: ﴿لَعَلَّكَ بَخْعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (الشعراء : ۳) ”ئه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌م! ههر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمان ناهینن، خه‌ریکه ده‌ستت ده‌چټه خوت.“

دووباره له نایه‌تیک‌ی تردا به‌م جو‌ره له‌گه‌لی ده‌دوی: ﴿فَلَعَلَّكَ بَخْعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾ (الکھف : ۶) ”ئه‌ی پیغه‌مبه‌را! له‌تاو خه‌م و په‌ژاره‌ی ئه‌وه‌دا که باوه‌ر به‌م قورئانه ناهینن، خه‌ریکه خوت ده‌فه‌وته‌یتت.“

به‌لێ، نهو له ههر جییه‌ك ناو‌جاوتکی بیج سو‌جده‌ی په‌شه‌ل‌گه‌راوی بدیایه، هه‌وری خه‌م به‌ری ئاسمانی ده‌روونی ده‌گرت و دَلْی ده‌گو‌شرا. بیینی ههر مرؤفئیکی دوور له ئیمانیش، زریان‌ی په‌ژاره‌ی له ناخیدا هه‌ل‌ده‌گیرساند. جا خو ئه‌مه له پو‌حیدا ههر هه‌بوو. پیغه‌مبه‌رایه‌تیش هات و قولییه‌کی تری پی‌به‌خشی و په‌هه‌ندیکی دی خسته‌ سه‌ر.

ئه‌مه‌ش نمونه‌ی یه‌کیك له قوتابییه‌کانی و ده‌رده‌داری سه‌رده‌مه‌که‌ی! نه‌وه‌تا

لە گەل ئەو پەرى ھەستىارى و بەتەنگە و ھەيوان لە بەجى ھىنانى فەرمانە كانى شەرعدا، كەچى كاتىك لىي دەپرسن: "بۇ ھاوسەرگىرىت نەنجام نەداو؟" لە وەلامدا دەلىت: "لەتاو بىر كەردنەو لەو ھەموو دەرد و مەينەتییەى بەسەر نۆمەتى موحەمەددا ھاتوو، ھەرگىز كات و دەرفەتى ئەوم نەبوو بىر لە ھاوسەرگىرىى بكمەو." بەلى واىە، ئەمەىە ھالى پىغەمبەر و مىراتگىرى پىغەمبەر! وا دەزانم دنياش ئەمىرۆ چاوەروانى ئەم چەشنە دەردەدارانە دەكات.

جا مادام باسە كە گەيشتییە ئىرە، پىم خۆشە نمونەىە كتان بۇ باس بكمە كە لە زۆر جىي تىرشدا باسە كەردوو. چونكە ئەم نمونەىە، لە ھەمان كاتدا پەھەندىكى تىرش بۇ باسە كەمان زىاد دەكات. لە ئەلمانیا براىە كى ئىماندارمان بۇ ماوئەىە كە بە كرى لە گەل مالىكدا دەمىنەتەو. بەو پۆخە موحەمەدىيەى كە لە گەوھەرىداىە، كارىگەرى لە ئەندامانى ئەو خىزانە دەكات كە لە گەلىان دەژى. خوى گەرەش ئەم دەكاتە ھۆكارى ھىداىەتیان و موسولمان دەبن. لە پىشدا پىاوى مالىكە، پاشان خانمە كەى و بە دواشياندا مندالە كانىان ئىمان دەھىنن. بەم شىوئەىە، مالىكە گىيانى ژيانەوئەى بە بەردا دەكرىت و پەنگى گۆشەىە كە لە گۆشە كانى بەھەشت دەگرت.

پۆزىنكىان خاوەن مال لە گەل ئەم براىەمان دەكەوتە گفتوگۆو. كەتوپ خاوەن مال، كە نوورى ھىداىەت ھەر دەمەو دەلاقەى كۆمەلى ھەستى نوئى بەرووى مەيدانى پۆخىدا دەكەردو، بەم براىەمان دەلىت: "برا، تۆم زۆر خۆشەوئەى. بە جۆرىك كە ھەز دەكەم دلم دووئوى بكمە و لەناویدا بۇ ھەمىشە ھەلتگرم. چونكە تۆ بووتە ھۆكارى ھىداىەتدانم و ژيانىكى ھەمىشەىەت دەست خۆم و خىزانەكەم خست. بەلام لە ھەمان كاتىشدا ئەوئەدە لىت توورەم، ھەز دەكەم ئىستا يەخت بگرم و تا ھىزم تىداىە راتبەوھىنم، ئەزانم ئىستا دەپرسى: "بۆچى؟ ئاخىر لەبەر چى؟" با بۆت باسكەم: ماوئەىە كى كەم بەر لە ھاتنى تۆ، باوكم وەفاتی كرد. لە كاتىكدا ئەو زۆر لە ئىمە شاىستەتر بوو بە موسولمانىتى. خاوەن پۆخىكى خاوين و ژيانىكى بى خەوش بوو. خۆ ئەگەر پىش وەفاتی ئەو بەھاتىتاىە، دەبووتە ماىەى ھىداىەتى ئەوئەى و، باوكىشم تاجى موسولمانىتى لەسەردەنا. ئىدى لەبەر ئەم درەنگ ھاتنەتە كە دەلىم زۆر لىت توورەم."

ئەم سەرکۆنەکردنە، ۋەك نالەى ھەموو ئەوروپا، بگرە ھەموو دىنيا دیتە گویم. من ۋەك خۆم زۆر دەترسم لەوەى كە لەودىنيا يەخەم بگيرت و لەسەر ئەوە لپرسىنەوهم لەگەل بگيرت. چونكە لەو باوەرەدام كە ۋەك پتيوست پەيام و بانگەوازی ئىسلامم پىچ نەگەياندون...

۲. سوور بوون لەسەر تەبليغ

پتەمبەرى خوا (ﷺ) زۆر بە تەنگ بانگەوازی خەلكىيەو بوو. نەيدەويست تەنھا كە سىتكىش بىتى لەسەر زەويدا كە حق و حەقىقەتى پىچ نەگەيشتى. ھەر بۆيە ۋەختى كە سىك دەھاتە لاى، بىچ ھىچ ۋەستانىك و بەو پەرى جەدىيەت و تالوكەو، دەريای بوونى ۋە شەپۆلان دەكەوت و بە شىوازىكى ناوازە و گونجاو ھەولئى دەدا پەيامەكەى پىچ بگەيەنيت. جا با تەماشای حالئى بكەين ۋەختى لە دوا ساتەكانى ژيانى ماميدا لە پەنا سەريدا ۋەستابووا

بانگەوازی ئەبوتالىب

ئەبوتالىب ئەو كەسە بوو كە زىاد لە چل سال پتەمبەرى خواى لەخۆگرت و پارزگارى لىكرد. كاتىكىش سەرورەمان پتەمبەرايەتتەكەى راگەياندا، موشرىكانى مەككە بۆ يەكەم جار ۋەك قەلایەكى سەرکەشى نەبەزىو، ئەبوتالىبيان لە بەرامبەر خۆياندا بىنيسەو. ھەتا ئەو قەلایەش بە پتەو بووايە، بەھىچ جۆرىك دەستيان نەدەگەيشتە ئەو نازدارە.

بەلام وا ئىستا ئەو ئەبوتالىبەى لەبەر خاترى پتەمبەرى خوا (ﷺ) سنگى بەرووى ھەموو ناخۆشى و تەنگانەيەكدا دەرپەراند و، لەپال پىرى و نەداريەكەشيدا، بەرگەى سى سالى نابلوقەى گرت و پشتى لە پتەمبەرى خوا نەكرد، لەسەر دۆشەكى مەرگە و كۆتا ھەناسەكانى دەدات. پتەمبەرى خواش ھەر بۆى برەخسايە، دەھاتە لاى و داواى لىدەكرد كە بليت "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" و، پتە دوت: "تەنھا ئەم وشەيە بلى، تا لە قىامەتدا شەفاعەتت بۆ بكەم." بەلام ئەو پۆخە پەشانەى كە لەو كاتەدا

چواردەوری ئەبوتالیبيان تەنبوو، پێگر دەبن لەوێ بە هیدایەت بەهرەمەند ببیت. بۆیە کاتێک دواوەناسی دەدا، دەلێت: "لەسەر دینی عەبدولموتەلیب" و - خوا باشتەر دەزانیت - کەشتیە کەمی لە کێس دەچیت. لە بەرامبەر ئەم دیمەنە خەمناکەدا، پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەری هەنسکەکانی پێ ناگیرێ و دەداتە پرەمی گریان و، دەلێت: "مەگەر پێگرم لێ بکریت، وەگەرنا، داواى لێ خۆشبوونت بۆ دەکەم." بەلام دواتر خواى گەورە لە پێى نایەتیکەرە پێغەمبەرە کەمی قەدەغە دەکات لەو خەم و پەژارەیی کە لە ناخیدا دەکولا.^۱ نایەتە کە دەفەرموێت:

﴿ مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ وَالْزَيْنِ أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾

(التوبة : ۱۱۳)

"بۆ پێغەمبەر و ئەوانەى باوەریان هێناو، رەوا نییە داواى لێخۆشبوون بۆ موشریکەکان بکەن هەرچەندە ئەوانە (ئەو موشریکانە) خەمى نزیکیشت بن، داواى ئەوێ کە بۆیان پروون بووئەتەو کە بە راستی ئەوانە ئەهلى دۆزەخن."

باشترین کەسێک کە دەرکی بە پادەى وێست و ئاواتەخاوی پێغەمبەری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کردییت لە بابەتی هیدایەت وەرگرتنی ئەبوتالیبدا، حەزەرەتى ئەبوبەکرە. ئەوئەبوو لەپاش فەتەحی مەککە، ئەو قوحافەى باوکى بەسالاچووی دەهینیتە خەمەت سەردارى هەردوو جیهان تاوەکو ئەویش دەستی لەنیو ئەو دەستە موبارەکە بێی و، لە حوزووری پێغەمبەری خوادا موسوڵمان بوونی خۆی رابگەیهنیت. وەختی ئەم پیاو پیرە نابینایە ئیمان هێنانی پادەگەیهنیت، ئەبوبەکر دەخزیتە گۆشەیه کەو و قولپ قولپ دەگری. کاتیکیش پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هۆی گریانە کەمی دەپرسیت، هاوئەلى ئەشکەوت بەم شێویە وەلامی دەداتەو: "یا رسول الله، زۆر بە ئاواتەو بووم باوکم بە هیدایەت بگات، وای ئیستا خواى گەورە ئەو رۆژەى بە نسیب ئەو و منیش کرد. بەلام

۱ بخاری، جەننا ۸۱، مسلم، ایمان ۳۹-۴۰.

من ھیدایەتی ئەبوتالیبم زۆر لە ھیدایەتی باوکم پێ خۆشتر بوو، چونکە تۆ زۆر ئاواتەخوای ئەو بویت. کەچی ھیدایەت بە نسیبی ئەو نەبوو. ئەمەم بیر کەوتەو، بۆیە کەوتەمە گریان.^۱

بانگەوازی وەحشی

وەک چۆن پێغەمبەری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) پەرۆشی ھیدایەتی ئەبوتالیبی مامی بوو و تابلیی بەتەنگ ئەم بابەتەو بوو، ھەر بەو جۆرەش بەرامبەر ھیدایەتدانێ وەحشی، ئەو وەحشییە کە بکوژی مامی پێغەمبەر و شیرێ خوا بوو، ھەمان پەرۆشیی دەنۆند و جار لەدوای جار سووریوونی خۆی دووبات دەکردەو. ئەمەش دیوی ناوہەوێ ئەو پروداوہیە کە میژوو تۆماری کردووە:^۲

پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وەحشی بکوژی مامی بۆ سەر پێگە ی راست داوەت دەکات. بۆ ئەم مەبەستەش نامەیەك دەنوسیت و بە یەکیکدا بۆی دەنیرت. پێغەمبەری پێشوا لە نامەکەدا بانگەێشتی وەحشی دەکات تا بێت و ئیمان بەییت. وەحشیش وەلامەنامەیەك دەنوسێ، و بەو کەسەدا کە نامەکە بۆ ھیناوە، دەینیرتەو. لەنامەکەدا ئەم نایەتە پیرۆزە ی خواروہ نووسراوہ:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ

اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝ يُضَاعَفْ لَهُ

الْكَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيُخْلَدُ فِيهِ مِهْنًا﴾ (الفرقان : ۶۸-۶۹)

”ئەوانە ی ھیچ جۆرە پەرستراویك لەگەل خوادا ناپەرستن، دەستیشیان ناچیتە ئەو گیانە ی کە خوا حەرامی کردووە، مەگەر بە حەق و ڕەوا نەبن. ھەر وەھا توخنی زیناش ناکەون. جا ھەرکەس ئەو کارە خراپانە ئەنجام بدات، ئەوا تووشی سزا و

۱ طبرانی، المجمع الكبير ۴۰/۹، ابن حجر، الإصابة ۲۳۷/۷-۲۴۰.

۲ طبرانی، المجمع الكبير ۱۹۷/۱۱.

ئازار و رسوایی دەبێ. له قیامەتیشدا ئازار و سزای بۆ چەند بەرامبەر دەکرێ و دەبێت بە زەلیلی و خەجالتی و شەرمەزارییەوه بۆ هەتاهەتایە ژیاڵی تیدا بەریتە سەر.

وەحشی له ژێر نایەتە کەدا نووسینی ئەم چەند دێرەشی فەرامۆش نە کردبوو: ”تۆ بۆ ئەو بانگم دەکەیت کە موسوڵمان بێم، بەلام من هەموو ئەو گوناھانەم نەنجام داوه کە له نایەتە کەدا باس کراون. له ناو کوفردا ژیاوم و زینام کردوو. سەرباری ئەمانە، بیلبیلە چاوت و مامی لەدەلا شیرینیشتم کوشتوو. جا ئایا کەسێکی وەك من شایانی لێخۆشبوون دەبێت تا منیش بێم و موسوڵمان بێم؟!“

له بەرامبەر ئەمەدا پیغمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نامەیه کی تری بۆ دەنێرت. ئەم جاریان له نامە کەدا ئەم نایەتە دەنووسیت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ

بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْرَكَ إِنَّمَا عَظِيمًا﴾ (النساء : ٤٨)

”بەراستی خوا هەرگیز لەو نەبووری کە هاوبەشی بۆ بریار بدرێ، بێجگە لەو، له هەموو گوناھیکی تر دەبووری، بۆ هەرکەس کە خۆی ویستی لێ بێ.“

وەحشی ئەمجارەش بەو وەلامی دەداتەو کە لێخۆشبوونی ناو نایەتە کە بپراوه و بە کلاسی نی یە و، بە جێهێڵراوه بۆ ویستی پەرورەدگار. دوا بە دواى ئەمە، پیغمبەری شەفەقەت بۆ جاری سێیەم نامەى بۆ دەنێرتەو و تیایدا ئەم نایەتە دەنووسیت:

﴿قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (الزمر : ٥٣)

”بلى، ئەى ئەو بەندانەم کە دژ بە ئەفسى خۆتان سنورتان بەزاندوو... ئومێدبەر و مەبەن له پەحمى خوا. چونکە خوا له تەواوی گوناھان دەبووریت. بى شك، ئەو زۆر بەخشنده و بەبەزەییە.“

ئىدى لە دواى ئەم ئايەتە، وەحشى دى و بەيەت بە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەدات. لەو بەدوا ئەوئىش لە پىزى ھاوئە بەرپىزەكان ھەژماردەكرا و، بەبىع زىادكردنى دەستەواژەى "رَضِيَ اللهُ عَنْهُ" ناوى نەدەبرا. بەلام ھەر چۆنىك يىت دواجار ئەو بكوژى ھەزەرتى ھەمزە بوو، نە خۆى ئەمەى لە بىر دەكرد، نە دەورەبەرەكەشى. لەوانە بوو وەحشى (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) لە دواپۆژدا لەسەر ئەم تاوانەى سزا نەدرايە. چونكە ئەو پۆژەى ئەو كارەى ئەنجام داوو، ھىشتا موسولمان نەبوو، بە ھاتنە ناو ئىسلامىشەو ھەوئى گەورە لە سەرچەم گوناھەكانى پىشورى خۆش بوو. ئەو لەم پوھە بەختەو ھەر بوو.. بەلام ئەو كەسەش كە ئەم دەستى چوو بوو خۆنىيەو، ھەزەرتى ھەمزە بوو..

ئەو ھەمزەى كە پىشتەر مەوئىكى نەفسونارى بوو و زىرەى بە شىرەكانى بىابانىش كەردبوو، وا ئىستە لەبەردەم پىغەمبەرى خوادا كەوتبوو سەر چۆك و تاجى موسولمانى لەسەرنابوو. ئەو لەو پوھەو كە لە گەل سەرورەى ھەردوو جىھاندا شىرى ھەمان دايەنيان خواردبوو، بە مەقامى براى شىرى پىغەمبەرىش شەرفەندە بوو. تا ئەو پۆژەى نەھاتبوو ئىسلامەو، ھالى موسولمانان سەرگوزەشتەيك بوو لە ترس. بەلام بە موسولمان بوونى ھەمزە، ھىمەتى موسولمانان جۆشى سەند و زايەلى بانگەوازيان لە گوئى تەواوى دوورگەى عەرەبدا زىنگايەو. دەى وەحشى لە سەردەمى سەرگەردانىدا، دەستى چوو بوو خۆنى ئەم ھەمزەو! لە ئوھوددا پەمە شوومەكەى چەقاندبوو سىنەى ئەو شىرە نەبەردە. ئەو ھەمزەى كە بە درۆزى زىانى لە غەيرى خوا، بەرامبەر ھەموو شتىكى تر وتوئەتى نا "لا"، وەختى بەسەر پەمەكەى سەر سەنگيدا دەكەوت، "لا" يەكى ترى ھىنايە مەيدان و لەسەر شىوئى "لا" كەوتە سەر زەوى. كاتىكىش پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جەستەى پارچە پارچە كراوى دەبينى، لە پەنا سەريدا دادەنيشى و بە كوئ فرمىسكى بۆ دەپۆژى. راستە شەھيدان نەدەشۆرران، بەلام پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھەزەرتى ھەمزەى شوست، لە برى ئاويش، وەك بلىي بە شەستەبارانى ئەشكى گەشى شوستى. ئەو ئەشكانەى كە لە ناوى كەوسەر

١ إِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ "ئىسلام گوناھ و كوفرى پىش ئىسلام بوون دەپىتەو و لايدەبات"

(أحمد بن حنبل، المسند ١٩٩/٤)

٢ بخارى، شەھادات ٧، مسلم، رىزاعە ١١-١٤، ابن ھشام، السيرة النبوية ٤٥/٤.

بەنرختر بوون.^۱ بەلئى، پېغەمبەرى خوا تا ئەو پادەيە بۇ ھەزرەتى ھەمزە گىريا، بەلام وا ئىستى، بىكۆزى ھەمزە دەستى خوتناوىى درىژى كىردووه و بەيەتتى پىچ دەدات. جا تەماشاي فراوانىيى ناسۆى تەبلىغى ئەو سەرورە بىكەن! ئەو تا دەست لەناو ئەو دەستە دەنىج و پىرۆزىيى موسولمان بوونى لىج دەكات. جا مەگەر ھەر خۆى نەبوو كە پىداگىرى دەكرد لەسەر موسولمان بوونى وەحشى؟! پاش ئەو ھى وەحشى موسولمان بوو، ھەزرەت خۆى لە گىرى ئىزىك كىردووه و، ئەم وشانەى بە گوتىدا چىپاند: ”ئەگەر بىكۆزى زۆر خۆتم پىچ نىشان نەدى، چونكە بە بىنىنت، ھەمزەم بىر دەكەوتتەو و لەوانەيە نەتوانم وەك پىوست شەفەقەتت بەرپوودا بنوئىم. ئىتر بەم جۆرە تۆ مەحكومى بەدەختى دەبىت و، منىش بە تەواوى مانا فەرمانبەرتى سەرشانم بەجى ناگەيەم.“^۲

ھەزرەتى وەحشى بە گىيانىكى صەحابىيەنەو بۇ جارنىكىش بىچ، ئەم خواست و فەرمانەى پېغەمبەرى خواى (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) نەشكاند. بەردەوام خۆى لە پېغەمبەرى خوا بە دوور دەگرت و ھەولیدەدا نەچىتە بەرچاوى.^۳ بەلام ھەموو خولەك و چىركەساتەكانى لە چاوپروانى ئەو بانگەشتەدا بەسەر برد كە لە پېغەمبەرى خواو پىچ دەگەشت و بانگى دەكردە حوزوورى. لەپشت كۆلەكەيەكەو دەووستا و بە بىدەنگى تەماشاي پېغەمبەرى خواى دەكرد و ھەولى دەدا نىگاكانى بىكاتە سۆماى چاوانى. لەبەر خۆيەو ھەر دەيوت: تۆ بلىي پۆژىك يىت و پىم بفرمووت: ”ئىتر دەتوانىت خۆتم پىشان بدەيت.“ لە پۆژىك لە پۆژەكانى ئەم چاوپروانىيە جەرگىرەدا بوو كە ھەوالە دلتەزىنەكەى پىنگەشت. ئىدى پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاوا بووبوو و لىمان جىا بووبوو، ھەزرەتى وەحشى بەجارىك لە جىي خۆى تەزىبوو. چونكە ئەو ئومىدەى كە ھەيىبو بۇ چوونە حوزوورى، ئەویشى لەدەست دابوو.

ئىدى ھەزرەتى وەحشى پۆژەكانى تەمەنى ھەر بە گەپان بەدواى كەفارىتى گوناھەكەيدا بەسەربرد. تا لە كۆتايىدا جەنگى يەمامە ھاتە پىش. ھەر زوو چوونە ناو

۱ طبراني، المجموع الكبير ۱۴۲/۳، حاكم، المستدرک، ۱۳۰/۲، ۲۱۹-۲۱۸/۳

۲ طبراني، المجموع الأوسط ۲۲۲/۲، ابن هشام، السيرة النبوية ۲۰/۴، ابن عبد البر، الاستيعاب ۱۵۶۵/۴.

۳ ابن هشام، السيرة النبوية ۱۶۷-۱۶۸/۳، ابن حجر، فتح الباري ۳۷۰/۷.

سوپاكهی حەزرەتی خالید و، بەرەو مەیدانی جەنگ بەرپێ كەوت. ئەمە ئەو دەرەتە بوو كە بە هیچ شێوەیەك نەدەبوو لە كیسی بدات. ئەو گەورەترین قارەمانی ئیسلامی شەهید كەردبوو و دەستی چوو بوو ئەو گوناھە سامناكەو. ھەرچەندە گوناھەكەى بەر لێخۆشبوون كەوتبوو، بەلام لەتار كارىگەرى نازارەكەى، وێژدانى ھەروەك دۆزەخ قەرچەى دەھات. دەى ئەمەش ھەلێكە و بۆى پەخساوێ: ھەلى لەناو بردنى دۆزمنى ھەرە گەورەى ئیسلام، موسەیلەمەى كەذەب.

حەزرەتى وەحشى، ھەمان ئەو پەمە ژەنگاویەى كە لە سینەى حەزرەتى حەمزەى جەقاندبوو و ەك یادگارێیەك لای خۆى ھەلێگرتبوو، گرتە دەست و بەرەو جەنگى یەمامە كەوتە پێ. جەنگ دەستى پێ كرد و چەندین پۆژ درێژەى كێشا. موسەیلەمە و سوپاكهى شەرى مان و نەمانیان دەكرد. موسەیلەمە لە یەكێك لە پۆژە سەختەكانى جەنگدا، بە مەبەستى ھەلھاتن، لە قەلاكە دێتە دەرەو. لەم كاتەشدا لە لایەن یەكێك لە پاسەوانە موسولمانەكانەو دەبێژێت. ئەویش بە كسەر ھاوار دەكاتە حەزرەتى وەحشى و، دەلێت: ”ئەوھتا، ئەو دۆزمنى خوا، دەیەوێت ھەلبێت!“ حەزرەتى وەحشى ھەر كە گوتى لەمە بوو، لە جێى خۆى راپەرپى و پرى كرد بە پەمە ژەنگاویەكەیدا. ەك چۆن چەندین سأل پێشتر بەو پەمە، شێرى خوا، حەزرەتى حەمزەى شەھید كرد، وا ئیستا ھەمان ئەو پەمە دەچەقێنێتە سینەى دۆزمنى خوا، موسەیلەمەى درۆزن و لە خوێنى خۆیدا دەگەوزنێت.^۱ ھەر كە كەوتنى موسەیلەمەى لەسەر ئەسپەكە یەوە بىنى، لە شوێنى خۆیدا چوووە سوجدەو. لەئێو فرمێسكەكانیدا ەك بلینى لەگەڵ پۆحیانەتى پێغەمبەرى خوادا دەدوا و، دەیوت: ”یا رسول الله نایا ئیستا دەتوانم پێمە حوزوورت!“^۲

ئێمە نازانین پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چ ەلامێكى حەزرەتى وەحشى داوەتەو. بەلام كێ دەزانێ، لەوانەى پۆحیانەتى پێغەمبەرى خوا لە یەمامە نامادە بووێت و لە بەرامبەر ئەم نالە و نیازە پڕ لە ئینكيسارەى حەزرەتى وەحشىدا دلێ نەرم

۱ ابن عبدالبر، الاستيعاب ۱۵۶۳/۴-۱۵۶۴؛ ذهبی، سیر أعلام النبلاء ۱/۱۷۸؛ ابن كثير، البداية و النهاية ۲۶۷/۶-۳۲۵.

بوویت و، وەك پیرۆزیاییەك بەرامبەر بەو جوامیرییهی ئەنجامی داو، حەزرەتی وەحشی لە نامیز گرتبیت و، پیتی فەرموویی: "ئیتەر دەتوانی بە کامی دل و بەرچاوم کەویت." ئیمە هیچ کام لەمانە نازانین. چونکە ئەم بابەتە، پەهەندی خوویۆه گرتووی ئیمە تیپەر دەکات. گێڕانەوێ ئەم پروداوەش بۆ دروست کردنی بەرچا و پرونیەك بوو سەبارەت بە حەقیقەتی تەبلیغ لای پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)...

بەلێ، دەبینین پێغەمبەری خوا تەنانت دەیتە پەحمەت بۆ بکوژی پوچیکێ مەزنی وەك حەزرەتی حەمزە، کە بەلایەنی کەمەوێ هیندی باوکی خۆشیدەویست و، بە ئەندازەی برای خۆی بە دەمیوێ بوو. ئینجا لەپێناو موسولمان بوونیدا چەندین ڕینگە تاقي دەکاتەو. تا ئەوێ لە کەسایەتیەکی وەکو وەحشی، صەحابییەك دینیتە کایەو. جا ئەگەر بیرێ تەبلیغ پارچەییەك نەبوایە لە پوچی و، لە فیتەرەیدا پەگێ دانە کوتابوایە و، لە گەل سرووشیدا یە کانگیر نەبوایە، چۆن دەکرا پێداگری بکات لەسەر موسولمان بوونی کەسیکی وەك حەزرەتی وەحشی؟ نا.. لەم پەرۆشی و خەمخورییەیدا حەقیقەتێك پەنھان بوو. ئەو حەقیقەتێ کە تەبلیغ سیفەتێکی لیجیانەبووێ پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ السَّلَام). هەر بۆیە ئەدەکرا جیاواز لەمە پەفتار بکات.

بانگەوازی عیكریمە

دوژمنایەتی عیكریمە زۆر لە هی وەحشی زیاتر بوو. ئەو پراستەو خۆ دوژمنی ئیسلام خۆی بوو. واتە دوژمنایەتیە کە ی ئەو، دوژمنایەتیە کێ بەئەنقەست و هۆشەکی بوو. لە بونیادی دانە دانە ئەندامانی ئەو خانەوادەیی عیكریمە تیدا گەورە بووبوو، دوژمنایەتیە کێ سروشتی بەرامبەر بە ئیسلام هەبوو. سەرگەورە مأل ئەبوو جەهل بوو. جەهالەتی باوک ڕیشەیی بە هەموو سوچیکێ مألدا دا کوتابوو و، ناسمانی ئەو خانەوادەیی بە تاریکییە پەشەکەیی پوچی کردبوو چالێک لە چالەکانی دۆزەخ. خۆ ئەگەر بەهاتیە ئەندامێکی ئەو خێزانە باوهری بەهتایە و موسولمان بووبوایە، ئەوا پوژی پروناکی لی دەکرایە شەوێزەنگ و، نارامیی لی زەوت دەکرا و، بەسەختترین شیوێ نازار دەدرا.

عیکریمه وهك نهوئی له دوژمنایه تی کردنی نیسلامدا له گهډ باوکی پېشېر کښې بکات وها بوو.^۱ له هه موو جموجوډله ناپاکه کانی باوکیدا به شداری ده کرد و دست له سر سنگ ناماده دهوو. کوفر په رده ی به سر بیناییدا دادابوو. ته نانت دواى فته تحى مه ککهش نهو هېشتا هه ر له یاخى بوونى خو ى نه کتوت. به لځ، زور بوون نهوانه ی له گهډ فته تحى مه ککه دا دلیان فته تح بوو و، هاتنه ناو بازنه ی نوورینی نیسلامه وه. به لّام عیکریمه دوژمنایه تیبه که ی هه ر به رده وام بوو. نه مه وړپرای نهو ی که له کاتی فته تحى مه ککه دا، شمشی رى له موسولمانان هه لکیشابوو و هه ولې به ر هه لستى دابوو، دواتریش به رهو یه من هه ل هاتبوو...^۲

نوم حکیم هم خیزانی عیکریمه و هم کچه مامیشی بوو. نافره تیکی ژیر و به فام بوو و پېشتر موسولمان بوو بوو. ثم نافره ته مه رده، ته نها له بهر وه فای هاوسه رتتې، ده روا تا یه من و میړده که ی قایل ده کات که بگه رېته وه. به لّام عیکریمه پرووی هاتنه حوزووری پېغه مبه رى خوا ی نه بوو. ناخر دوژمنایه تی و زولم و سوکایه تیبه ک نه مابوو دژ به و سهروه ره نه نجامی نه دایت. گه ر برپاریوایه درک و دال له رپى دابنرت، نهو پېش هه مووان هه لپه ی ده کرد. گه ر برپار بوايه خوځ به سه ریدا بکه ن، پېش هه موو که س نهو خو ى ده کرد به خاوه نی نی شه که. به لّام پېغه مبه رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ته نگ هی دایه تی عیکریمه شه وه بوو. بویه هه مان نهو مامه له هه ستیاره ی له به رامبه ر وه حشیدا نواندی، له گهډ نه میشدا کردی.

وه ختې عیکریمه هاته خدمت سهروه رى جیهانیان، نهو گیانی گیانانه به گو فتارنک که شایانی گه وره یبه که ی بوو، پېشوازی لیکرد و، فه رمووی: مَزْحَبًا بِالرَّائِبِ الْمُهَاجِرِ "سلاو له سواری کوچه ر." راسته هیجرت به واتا نیسلامیه که ی کو تابی هاتبوو، به لّام پېغه مبه رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهك ناما ژیه که بو له دووره هاتووی عیکریمه وه های فه رموو. ته نها ثم رسته ی به س بوو بو تواند نهو ی کیوه به فرینه کانی سینه ی عیکریمه. نیتر خو ى له دهو رى ده ستى پېغه مبه ر ده گپراو داوا ی دوعا ی لیده کرد و،

۱ ابن عبد البر، الاستیعاب ۳/۱۰۸۲؛ ابن حجر، الإصابة ۴/۵۳.

۲ طبری، تاریخ الامم و الملوك ۲/۱۵۹-۱۶۰.

دهیوت: ”ئەي پىغەمبەرى خوا! داواي لىخوشبونم بۆ بىكە لەسەر ھەر دوژمنايەتییەك كەردوومە، يان ھەر كاروان و دەستەيەك بەشدارىم تىدا كەردووە و مەبەستم سەرخستنى شىرك و بىتەرستى بوو!“ پىغەمبەرى خواش (عَلَيْهِ السَّلَام) دەستى نزاى بەرز كەردووە و، فەرمووى: ”خوايە گيان، لە ھەر دوژمنايەتییەك كە عىكرىمە كەردوويەتى، يان ھەر كاروان و سوپايەك كە بە مەبەستى بەرھەلستى كەردنى رېبازەكەت رېكى خستووە، ببورە و لىي خوش ببە!“ ھەر كە عىكرىمە ئەم نزاىيىيىست، وەخت بوو گەشكە بىگرئ. چونكە ھەرگىز چاوپرېي پىشوازيىيەكى لەو جۆرەي نەدەكەرد. بەلى، چاوپرېي نەدەكەرد، ناخر تا ئەو كاتە وەك ھەر كەسىكى ناسايى تەماشاي پىغەمبەرى خواي دەكەرد و، چاوپرېي مامەلەي كەسىكى ناسايى لىدەكەرد. جا كاتىك ئەو ھەموو گرنگى پىندانەي بىنى، تىگەيشت كە لە گومانەكەيدا بەھەلەدا چوو. بۆيە وتى: ”كەواتە ئەي پىغەمبەرى خوا، بەلئىن دەدەم كە ھەرچىم خەرج كەردىت لە بەرھەنگارى كەردنى رېبازى خوادا، دەبەج دوو ئەوەندە لە پىتناوى خوادا خەرج بىكەم. چەندىكىش شەرم كەردىت بۆ بەرھەلستى كەردنى رېبازى خوا، دەبەج دوو ھىندەي ئەو لە رېبازى خوادا خەبات و كۆشش بىكەم...“ ئىدى لە ”يەرموك“ بەلئىنەكەي بۆدە سەر... ئەوەندە ھەيە لىرە لەنىو ئەو شتانەي كە بەخشى، گيانىشى تىدا بوو.^۱

ھەزرەتى عىكرىمە بە خۆي و خا و خىزانىيەو بەشدارى غەزاى يەرموك دەكەن. لە مەيدانى جەنگدا بىرئىدار دەبىت و دەبىيەنە ناو چادىرئەكەو. كاتىك ھاوسەرەكەي بە سەريەو دەگرى، پرووى تىدەكات و، پىي دەلئىت: ”مەگرى! تا سەرکەوتن نەبىنم، نامرم.“ ئەمەش بۆ خۆي كەرامەتىكى تايبەتە بەو. پاش تاويك حارسى كوپرى ھىشامى مامى دىتە ناو چادەرەكەو و، دەلئىت: ”مژدە بىج، خواي گەورە سەرکەوتنى بە نسيب كەردىن.“ نىتر لەو كاتەدا ھەزرەتى عىكرىمە داوا دەكات ھەلى بىسپنە سەر پىج: ”ھەلئىسپن، چونكە وا پىغەمبەرى خوا دىتە ژوورئ.“ ئىنجا لە گەل رۆحىانەتى پىغەمبەرى خوادا بەم شىرەيە دەدوئ: ”يا رسول الله، نايە بەلئىنەكەم بۆدە سەر؟ پەيمانەكەم ھىنايەجئ؟“ لە دوا ھەناسەشيدا نايەتئى ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي

بِالصَّلَاحِينَ ﴿﴾ (يوسف : ١٠١) ”به موسولمانی گیانم بکیشه و بمخهره ریزی پیاوچاکنهوه.“ی خوتند و گیانی به خوی بالادست سپارد.

به‌لئی، به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر سوور بوو له‌سەر هیدایه‌تی خه‌لکی. له‌ته‌بلغدا سیمای نه‌سره‌وتنی تیدا نه‌خشابوو و هیمایه‌ک بوو بۆ ناسۆیه‌کی چاونه‌پر. ده‌ستی موباره‌کی بۆ هه‌زاران و سه‌دان هه‌زار که‌س درژر ده‌کرد و، به‌سه‌دان و هه‌زاران که‌سی بۆ جیهانه‌ پۆشنه‌که‌ی راده‌کیشا، که‌چی هیشتا‌ش تی‌ریوونی نه‌ده‌زانی. نا‌خ‌دیویست هه‌موان له‌په‌حمه‌ته‌ فراوانه‌که‌ی به‌هره‌مند بکات. به‌لئی، نه‌و ده‌ستی بۆ هیدایه‌تی سه‌رسه‌خت‌ترین دوژمنه‌کانیشی درژر ده‌کرد. به‌م شیویه‌ش، قوولی چه‌مکی ته‌بلغ و، به‌رزیی ناسۆی نه‌م سیفه‌ته‌ی له‌پیغه‌مبه‌راندایه‌ پیشان ده‌داین.

٣. ده‌ردی ته‌بلغ خه‌وی زرافندبوو

له‌ته‌واوی ژیانیدا رۆژێک نه‌بووه پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ السَّلَامِ) خه‌وێکی ریکوپێکی لێ که‌وتیبت. نا‌خ‌نه‌و ده‌رده‌داری ده‌ردی هه‌موو مرۆفایه‌تی بوو. به‌لئی، رسته‌ی ”به‌درژایی ژیا‌نی، نه‌بووه رۆژێک چا‌و لێکبنی و، خه‌وێکی ئارامی لێ بکه‌وت” ته‌نها وه‌ختێک راسه‌ که‌ بۆ سه‌روه‌ری جیهانیان به‌کاربه‌رت. چونکه‌ ته‌نها نه‌و بوو که‌ هه‌موو ژیا‌نی له‌پێناوی ته‌بلغدا به‌سه‌ربرد.

سالانی به‌رایب ده‌ورانی مه‌که‌که‌، کۆلان به‌کۆلان و چادر به‌چادر ده‌گه‌را و، له‌کۆی بازارێک دا‌بنرایه‌ و خه‌لکی کۆبوو‌بو‌نایه‌ته‌وه‌، مسۆگه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خۆی ده‌گه‌یانده‌ نه‌وی و بانگی خه‌لکه‌که‌ی ده‌کرد بۆ سه‌ر دینی حه‌ق. له‌م رێبه‌شدا، تووشی سو‌وکایه‌تی بێ شو‌مار و، بی‌ژێری بێ نه‌ندازه‌ ده‌بووه‌. خا‌ک و خۆلیان ده‌کرد به‌سه‌ردا. که‌چی نه‌و بێ با‌کانه‌ به‌رده‌وام ده‌بوو له‌پۆشتن به‌ره‌و ئامانه‌که‌ی. وه‌ره‌بینه‌ نه‌و سیمایه‌ی که‌ فریشته‌کان د‌لیان نه‌ده‌هات لێی به‌روان، وا مو‌ش‌ری‌کانی مه‌که‌که‌ تفی لێده‌که‌ن! وه‌ره‌بینه‌ نه‌و پ‌وخ‌ساره‌ دره‌خ‌شانه‌ی که‌ به‌خاتری پرووی نه‌و گه‌ردوون به‌ده‌یه‌ت‌راوه‌ و، ده‌م ده‌م خۆر له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌بادا به‌تینه‌که‌ی ئازاری بدات، په‌له‌هه‌ورانی ده‌کرده‌ په‌چه‌ی سه‌ر پرووی، وا پرویه‌رووی نا‌شرینه‌ترین سو‌وکایه‌تی ده‌یه‌ته‌وه‌!

هەر که فەرمانی “خزمه کانت هۆشیار بکهوه” له پێی نایهتی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (الشعراء : ۲۱۴) هوه دابهزی، پێغه مبهری خوا (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَ أَمُّ السَّلَامِ) دهستبه جی تهواری خزمه کانی له هۆز و تیره کان کۆ کردهوه و، بهم جوړه له گه لیان دوا: ”خوای بالادهست فەرمانی پێدام که نزیکترین که سه کانم ناگادار بکه موه. ئیوهش نزیکترین که سانی منن. به لām ههتاوه کو نه لێن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ناتوانم له حوزووری په روهرد گاردا هیچتان بۆ بکه م. تهنها مه گهر ئهم وشه یه بلێن، نهوجا دهتوانم له دواپۆژدا گه واهیتان بۆ بدهم.“

ئهو سه روهره بهم شیویه له گه لیان دوا، به لām نهوان وهک بلێی بی گیان بن، وشه یه کیش چیه له زاریان نه هاته دهر بۆ وه لāmی نهو نازداره. تهنها نه بوله هه بی مامی قسه ی کرد - بریا له گۆ بکه وتایه و قسه ی نه کردایه - : ”حه یف بۆ تۆ، بۆ نا ئه مه ئیتمهت کۆ کردووه تهوه؟“ دوا به دوای نهو قسه یهش خه لکه که بللویان لێ کرد.^۱

هه موو سه روهرت و دارایی هه زه رته ی خه دیجه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) بۆ پێک خستنی خوانی سه رانی مه که که به خه رج چوو. پێغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) داوه تی ده کردن و خواردن و خواردنه وه ی بۆ سازه کردن و سه رفه ی بۆ ده پازاندنه وه و به باشترین شیوه میوانداری ده کردن، سا به لکو له نیوان ئهم شتانه دا به توانی وشه یه ک یان شتی که بدات به گوێیاندا، به لām هه رچۆنێک بی ئه مه نه ده لوا.

هه زه رته ی عه لی (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) باسی یه کێک لهو مه جلیسه نه ده کات و، ده فهرمو ی: ”جاری لهو جارانه ی پێغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) میوانداری سه رگه و رانی مه که که ی کردبوو، پاش نان خواردن باسی پاستی پێغه مبه رتی خۆی بۆ کردن و وهک داخوازیه کی خزمایه تی، داوای کۆمه کی له که سه هه ره نزیکه کانی کرد. له کۆتایی قسه کانی شیدا فهرمو ی: ”که ستان تیدا نییه له م بابه ته دا بیته یارمه تیده رم؟“ نهو ده مه من مندالێکی لاوازی هه وت سالانه ی په نگ په ریو بووم. گۆزیه کم پێبوو ناوم ده گێرا. کاتی که بینیم کهس وه لāmی قسه کانی پێغه مبهری خوا ناداته وه، خۆم

۱ بخاری، تفسیر (۱۱۱) ۱، مسلم، ایمان ۳۴۸-۳۵۶؛ ابن سعد، الطبقات الکبری ۷۴/۱

پینه گیرا و گۆزه کم دانا و هه لم دایه: ”من هه م.. من پشتگیریت ده کم یا رسول الله.“ پیغه مبهری خوا سنج جار داواکی دووباره کرده، به لام له هه م سنج جار که ده جگه له من، که سی تر وه لامی نه دایه وه.^۱

سالان هات و سالان پویش، پیغه مبهری سه ره ره مان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بچ هیچ سه روت و وه پسیه که به رده وام بوو له بانگه واز بۆ پئی حق. خزمه نزیکه کانی ته نها ساتیکیش نه هاتن گوئی بۆ وته کانی شل بکه ن. ئیتر نه ویش به پئی که وت سا به لکو له دوور که سانیک بدۆزیت وه دلبهسته ی حق بن و، نه میش به خوری په یامه که ی پویشیان بکاته وه. به لام دۆزینه وهی مرۆفی دل زیندوو، هه ره که نه وهی چاوه پروان ده کرا، ئاسان نه بوو. نه وه تا له طانیف به رده باران کرا و گالته ی پیکرا.^۲ له زۆربه ی نه و چادرانه ی بۆی ده پوشت، ده رده کرا.^۳ به لام نه و خواست و ویسته جدیدی هه روا به هه وانته ده رنه چوو. وه ک بلی خوا وه ندی میه ره بان به ره و دنیا به کی چاوه پروانه کراو که مه ند کیشی ده کرد. هه رواش بوو.

نه وه بوو قه ده ره به ره و عه قبه پویشمونی کرد و، به کۆمه لیک مرۆفی سینه پاک ی ناساند. لیژده ش ش که سی ناسی. نه م ش ش پیاه، سالی دواتر بوون به دوانزه. پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چه ند بابه تیکی بچ راگه یان دن. له حالیکه دا نیمانیان به پینایه، ده بوو له چوارچۆی نه و مه رجه دا نیمان به یزن. نه وانیش فه رمایشته کانی پیغه مبهری خویان بچ هیچ دوودلیه که قبول کرد. ئیتر نه وه بوو هه زه ته ی موضعه بی له گه ل ناردن تا موسولمانی بیان فیڕ بکات. سالی دواتر، هه زه ته ی موضعه ب به خوی و هه فتا و دوو که سه وه هاته وه بۆ عه قبه. نه مانیش به یعه تیاندا به پیغه مبهری خوا. له م نیوه نه د هه دا هه زه ته ی عه باس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) نامۆژگاری ده کردن تا پویش نه وهی به یار بدن، وا باشه چاک بیر بکه نه وه و، نه وهی بۆ پوون ده کردنه وه که چۆن به قبول کردنی

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۱/۱۵۹.

۲ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱/۲۱۱-۲۱۲؛ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۶۶-۲۶۷.

۳ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۷۰.

ئەم پەيامە، ھەموو جىھان لە بەرامبەريان دەۋەستىتەۋە و دەيتتە دوژمىيان. لە بەرامبەر ئەم قسانەدا ھېچ كاميان پەشىمان نەبوونەۋە. ئىتەر بەم شۆبە بەيەتياندا كە تەنانت لە سەختترىن حال و بارىشدا پىغەمبەرى خوا بەسەر خۆياندا پىش بخەن.^۱

۴. عەشقى تەبلىغ لای ھاۋەلان

موصەب تاقانەى دەۋلە مەندترىن خىزانى مەككە بوو. كاتىك موسولمان بوو، تەمەنى حەفدە سالان بوو. ۋەختى بە كۆلاناندا رەت دەبوو، كچانى گەرەك بە جارى ھەلپەيان دەكرە بەر پەنجەرى مائەكانيان و، بۆ ۋەدەست خستنى دلى، دەسمالى خۆشەويستيان بۆ درىژ دەكرە. كەسك بوو زۆر گرنگى بە خواردن و پۆشاك دەدا، بەلام ھەر كە ھاتە ناو ئىسلامەۋە، چىتر لە خىزانەكەى پروپەكى خۆشى نەدەيەۋە. ۋەختىكىش ھىجرەتى كرد بۆ مەدينە، جگە لە دەستە جەلەكەى بەرى ھىچى ترى نەبوو. لەۋەدۋاش ھەر وا زيا. تەنانت لە ئوھوددا يەك بە يەككى ئەندامەكانى لە پىناۋى خوادا بەخت كەرد.. بەلى، لەو پۆژەدا ۋەك ئەۋەى لەسەر تەختەى قەصابى پارچە پارچە كرايت ۋەھابوو. ۋەختىكىش ويستيان ئەسپەردەى خاكى بكەن، پارچە قوماشكيان دەست نەكەوت تا كفى پى بكەن.^۲

ئەم ھاۋەلە پاىەبەرز و نەجىبەى مامۇستاي مرقۇفايەتى، ھەر ئەۋەندەى گەيشتە مەدينە، راستەوخۇ دەستى كرد بە بانگەواز و تەبلىغ. ۋەك بلىى دەرگاىەك نەمابوو لە مەدينەدا تەقەى لى نەدايتت. ھىندە بەئىخلاص و حەسبى و ناخگۇيا بوو، ئەۋەى گورنى لى بگرتايە و لە مەجلىسيدا دانىشتايە، لە نىزىكترىن كاتدا كاژى كوفرى فرى دەدا و بەرگى نوورىنى ئىمانى دەپۇشى. ھاتنى ئەو شەپۆل ھەزانىكى لە مەدينەدا بەرپا كرد. شەپۆلىك، خاشاكى كوفرى رادەمالى و ياقووت و مەرجانى ئىمانى دەكرە ديارى كەناراي دۆلان. دەتوت چاۋگىكى نوورىنە و دەرۋونە تارىكەكان پۇشن دەكاتەۋە. بەدرىژايى مانەۋەى لە مەدينە، ميانى مالى ئەسەدى كورى زورارە بوو. ئەم زاتە،

۱ ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۷۶-۲۹۲.

۲ بخاري، ج۲۸، مسلم، ج۴۴.

تەننەت بەر لە تەشرىف ھېتانی پىغەمبەرى خوا بۇ مەدىنە و فەرز بوونى نوژىرى جومعەش، باوەردارانى كۆدەكرده و بە كۆمەل نوژىرى جومعەى پى دەكردن.^۱

ھەرچى پىاو ماقولى مەدىنە ھەبوو، ھەمويان دەھاتنە مالى ھەزرەتى ئەسەد و گويان بۇ ھەزرەتى موصەب پادەگرت. ھاتوان بە كۆلى خەشم و قىنەو خويان دەكرد بە مالد، بەلام كاتى دەگەراندە، بە كۆمەلى ھەستى زۆر جىاوازەو دەگەراندە. سەدى كورپى موعاذىش يەكك بو لەوانە. ئەویش پۆژيكيان بە تورپەيەو بەرەو مالى ئەسەد بەرپىكەوت، پايگەياند كە پى نادات ھىچ كەسك لە مەدىنەدا ناشوب بىتتەو. ناخر وايان دابوو بە گويىدا كە ھەزرەتى موصەب بۇ ئازاوەگىرى ھاتوو. بۆيە ئەویش بە ئەركى خۆى دەزانى كە وەك سەرگەرەيەكى مەدىنە ئەم ئاشوبە لەناوبەرىت. خۆى كە بەمالدا، ھەزرەتى موصەبىش وەك ھەمىشە، بە زوبانە شىرىنە سەوسەن ئاساكەى خۆى، رازى سەفەرى ئەبەدى لەگەل ئەوانەى چواردەورىدا تاووتوى دەكرد. لە سەرەتادا سەد زۆر بەرپەقى پەفتارى كە. بەلام ھەزرەتى موصەب ئەم دۇنيايەى پىدا: ”لە پىشدا دانىشە و گوڤم لىبگەر. ئەگەر ئەو شتانەى باسيان دەكەم بەدلت نەبون ئەو كۆتايى بەم كارەم دىنم و چىتر ناپەختت ناكەم.“ ئەم قسانە بەس بوون بۇ نەرمكردنى دلى سەد. زۆرى نەبرد سەد يەكەم ھەنگاوى بەرەو ئەو دەرگايە نا كە لىيەو بەرز دەبوووە بۇ ئەو پاىەيەى كە فرىشتەكان بە خاكى بسپىرن. ئىتر لە ناخى دليەو شاىەتمانى ھىنا.^۲

بەلى، سەدى كورپى موعاذ لە بەردەم ھەزرەتى موصەبدا كەوتە سەرچۆك و موسولمان بوونى خۆى راگەياند. موسولمانبوونى سەد لە مەدىنەدا جۆش و خرۆشكى وەھى ھىنايە مەيدانەو، پۆژى موسولمان بوونى ھەزرەتى عومەرى لە مەككەدا دەخستەو ياد. دەنگدانەوى موسولمان بوونەكەشى لەكەمترىن ماوەدا بەناو سەرچەم ھۆزەكانى دەورەبەردا وەك پروداوينكى مەزن تەشەنى كەرد.

جا ھەروەك پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بىنچان بەردەوام سەرگەرمى بلاءو كەردەوى ھەق و ھەقىقەت بوو، ھەر بەو شىوئەش، شاگرد و قوتايىيە پاستگۆكانى

۱ أبو داود، صلاة ۲۰۹؛ ابن ماجه، إقامة الصلاة ۷۸.

۲ ابن هشام، السيرة النبوية ۲۸۵/۲.

به هەرچوار لای دنیا دا بڵاویان کرد و، ئەرکی گهیاندنی بانگهوازی حەقیان به کاملتەین شیۆ به جی گهیاند. نیتەر جیهان له سایە می شەخەلی ئەو دڵە نورانیانە دا بۆ هەمیشە پووناك بوووه. مەگەر ئەو پالەنەری موصەبە بۆ مەدینە و، تەلحە می بەرو "دومة الجندل" و، سالانیک دواتر بەراء و خالیدی بەرو یەمەن راپیچ کرد، هەر هەمان ئەو رۆحیەت و شعورە نەبوو؟

خۆ ئەگەر بەهاتیە یە کێك سەرکەوتوو نەبوایە لەو شوێنە می بۆ نیراوه، پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) کە سیکی تری دەناردە جیی. بیگویمان ئەم جیگۆر کێش بەرەمی خۆی دەبوو. بۆ نمونە: خالیدی کۆری وەلید، کە بە مەبەستی نیرشاد و بانگهواز نیرابوو بۆ یەمەن، زۆر سەرکەوتوو نەبوو. بۆیە پیغەمبەری خوا (عَلَيْهِ أَفْ صَلَّى وَسَلَّمَ) حەزرتی عەلی نارد بۆ یەمەن و حەزرتی خالیدیشی نارد بۆ لای گاوارهکانی نەجران.

بەرائی کۆری عازب (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ئەم رووداوە مانەم شیۆیه بۆ دەگێڕێتەوه: "لە گەڵ خالیدا بە چەندان رۆژ لە یەمەن ماینەوه. تا کاتی عەلی نەهات، کەس بارەری پێ نەکردین و نەهاتە ریزمانەوه. جا هەر کە حەزرتی عەلی هات، هەموو شتیک لەپەر گۆرانی بەسەردا هات. نیتەر خەلکی پۆل پۆل دەستیان کرد بە هاتنە ناو نیسلامەوه و موسولمان بوونی خۆیان راکەیان." ۱

بەلێ، بەشی حەزرتی عەلی (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) لە یەمەن سەرکەوتن بوو. ناخر ئەو رابردوویەکی درێژی لە گەڵ پیغەمبەری خوا دا هەبوو. ئەمە جگە لەوهی کە لە پلە می باوکایەتی ئەو زنجیرە زێڕینە دا بوو کە لە حەزرتی حەسەن و حوسەینەوه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) بەردەوام دەبوو و، سەرچەم ئەو قوتب و موقەررەبین و ئەولیا و ئەصفیاانە می دەگرتەوه کە تا قیامەت دەهاتن. ئەمە رۆشی لە گەڵدا یێت، حەق و حەقیقەت هێشتا لە ژێر بالی پەنا بەخشی ئەواندا نوتنەرایەتی دەکرت. ئیدی ئەم حەزرتی عەلییە، بە و تە شیرینەکانی دلی تەواوی خەلکی یەمەنی فەتەح دەکرد. تا ئەوهی رۆژ بگوزەری و ئەوانیش هەموو بە دەستە جەمعی لە حەجی مائنا واییدا یێنە ناو نیسلامەوه. ۲

۱ طبري، تاريخ الامم و الملوك ۱۹۷/۲، بیهقي، السنن الکبری ۳۶۹/۲.

۲ ابن کثیر، البدایة و النهایة ۱۲۰/۵.

ج) په پام بڼه سهرۆك دهوله تان

له كاتيكدا پښه مبهري خوا (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمِ) سهرگرمي ناردني نهو كه سايه تيبه به توانا و لپهاتوانه بوو بڼه ناوچه كاني دهوروبه به مده بستي به جپه پاني نهركي ته بليغ، له هه مان كاتيشدا نامه ي بڼه پاشا و سهرۆك دهوله تان دهنارد و بانگي ده كړدن بڼه سهر ناييني هق. نه مدهش خوي له خويدا پرويه كي تري ته بليغي پيك دهه پنا.

۱. نه جاشي

نه جاشي فدرمان پړواي حبه شه بوو. جا له بهر نه وه ي پښه مبهري خوي نه بيني بوو، به صه جابي هه ژمار نه ده كرا، به لام له گدل نه وه شدا مروفيكي مدزن و لپهاتوو بوو. پښه مبهريمان (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) هه زه رتي عه مري كوري نومه يه ي نارد بڼه لاي نه جاشي. په يامه كه ي سهره رمان به م جوړه بوو.

مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى النَّجَاشِيِّ الْأَضْحَمِ مَلِكِ الْحَبَشَةِ: سَلَامٌ عَلَيْكَ فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمِنُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ عِيسَى رُوحَ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ الْبُتُولِ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ الْحَصِينَةِ... وَإِنِّي أَدْعُوكَ إِلَى اللَّهِ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

"له موحه مده، پښه مبهري خواوه بڼه نه جاشي نه صه مده، پاشاي حبه شه: سه لامت لپيت! به م بڼه يوه سوپاس و ستايشي په روه ردي گاري "الْمَلِكُ" و "الْقُدُّوسُ" و "الْمُؤْمِنُ" و "الْمُهِيمِنُ" ده كم. وه شايه تي ده دم كه هه زه رتي عيسا "رُوحُ اللَّهِ" به و كه ليمه ي خودايه كه دايه زانده وه سهر مري مري داو پناك و پاكي زه ي به ترو... بانگت ده كم بڼه لاي خوداي تاك و ته نهاي بچ هاوډ."۱

سهره مري مروفايه تي هه له سهره تاوه راس ته وخو ده سته واژه ي "سَلَامٌ عَلَيْكَ" ناپاس ته ده كات و به مدهش، ناماژيه كي په نهان ده كات بڼه نه وه ي كه شتيكي له

۱ طبري، تاريخ الامم و الملوك ۱۳۱/۲-۱۳۲؛ ابن كثير، البداية و النهاية ۸۳/۳.

نه جاشيدا به دى كړدووه. به لى، وهك بللى سهرودرمان به چاوه غديب بينه كاني هيدايتى نه جاشى بينيوه، بويه وا بهم شيويه له گه لى دهورت. سهرپراى نه مېش، شيواز و دهسته واژه كاني ناو نامه كه تا بللى ناوازن. نه وه تا ده بينين كاتيك پيغمبرى خوا دهيه ورت بچيته ناو بابه ته كوه، له ريگه ي حدزرتى مېرېمه وه نريك دهيه ته وه كه به ها و قه درنكي بې پايانى لاي نه جاشى هيه. جا خو له راستيدا حدزرتى مېرېم لاي نيمش خاوهن قه در و پيگه يه كي مېرېم. چونكه حدزرتى مېرېم نه و نافرته يه كه پيغمبرى مېرېم هيناو ته دنياوه و مېرېم نيلهامه.

ليړه دا لايه نيكي گرنك هيه كه دهيت به وردى سهرنجى بدين.. نه جاشى مروفيكي مېسحيه، پيغمبرى خواش (عَلَيْهِ السَّلَام) له نامه كيدا نه و نايه تانه ي قورناني پېرؤزى به كار هيناوه كه په يوه نديان بهم بابه ته وه هيه. نه مې كارېگه رترين و سه لامه ترين پي بو بو چوونه ناو دلى نه جاشيه وه. له راستيدا هر واش بو.

نه جاشى بو پيشوازي كردن و وېرگرتنى نامه كه، له ته خته كې دېته خواره وه، نامه كه ماچ دهكات و دهياخه سهر سهرى. هر كه له خوښنده وي نامه كه ش دهيه ته وه، راسته وخو وه لامى بانگه واژه كې رسول الله دهاته وه و موسولمان بوونى خو ي راده گه نيته. نينجا بې نه وي كات به فيرو بدات، وه لامى نامه كه دهاته وه. نه جاشى له نامه كيدا ده ليت:

إِلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ مِنَ النَّجَاشِيِّ الْأَضْحَمِّ... أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ...
فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَإِنْ شِئْتَ أَنْ آتِيكَ فَعَلْتُ. يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنِّي
أَشْهَدُ أَنَّكَ تَقُولُ حَقٌّ

”بو موحه مېمېد، پيغمبرى خوا، له نه جاشى نه صحه مېمېد... شاهيدي ددهم كه تو پيغمبرى خوايت... نه گهر بفرموي، هر نيتا ديېه خزمه تان. به لام من ته نها

۱ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۲۵۸/۱-۲۵۹؛ حلبى، انسان العيرن ۴۶۱/۱.

نەفسى خۆم بە دەستە و دەسەلاتم بەسەر شوئىنكە وتووە كانمدا ناشكىت. ديسانەو
شايتى دەدەم كە ھەرچى تۆ دىلئىت، ھەق و پاستىيە^۱

نەجاشى خاۋەنى ھەست و شعورئىكى نىمانىي دامەرزو بوو. دەگىرنەو جارئىكان
بە دەروپەرەكەيى وتوو: ”بىرا لە برى ئەم ھەموو سەلتەنەت و فەرمانپروايىيە،
خزمەتكارى پىغەمبەرى خوا بوومايە.“^۲

ئىدى پۇژان يەك بە دواى يەكدا ھاتن و تىپەرىن. تا ئەوئى پۇژىكان پىغەمبەرى
خوا (عَلَيْهِ أَفْ صَلاَةٌ وَسَلَامٌ) دىتە مزگەوت و بە ئامادەبووان دەفەرموئىت: ”ھەستن،
نوئىژى جەنازە لەسەر نەجاشى برامان دەكەين.“^۳

ئەنجامدانى نوئىژى جەنازە بە غائىب (واتە بەيئ ئامادەبوونى تەرمى مردوو)،
بابەتئىكە لە نىو زاناينى فيقھدا پراى جىاوازى لەسەرە. لە كاتىكدا كە ئىمامەكانى
مەزھەبى شافىعى و حەنبەلى ئەم جوړە نوئىژەيان بەلاوہ دروستە، كەچى ئىمامەكانى
مەزھەبى حەنفى و مالىكى پىچەوانەى ئەمەيان دەپرپوہ.^۴ چونكە بە پراى ئەوان،
لە ئەنجامى موەجىزەيەكەو، خواى گەورە تابووتى نەجاشى لەبەردەم پىغەمبەرماندا
بەرچەستە كەردوو. نىتر بەم شىۋەيە ئەو نوئىژى جەنازەيە بە ھازرى كراوہ.^۵ ئەمە
بابەتئىكى فىقھىيە و ئىرەش شوئى لىكدانەوئى وردەكارىيەكان نىيە...

۲. ھەرقل

پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نامەى دووہمى بۆ ھەرقلى نىمپراتۆرى پۆم نارد.
ئەم ئەرکەشى بە ھاۋەلى پايەبەرز، دىحىيە كەلبى سپارد. ئەمەش دەقى نامەكەيە:

۱ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۲۰۷/۱؛ الطبراني، تاريخ الأمم والملوك ۱۳۲/۲؛ ابن حبان، الثقات ۹/۲.

۲ پروانە: أبو داود، جنانز ۵۶؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۴۶/۱.

۳ بخاري، جنانز ۴، ۶۵؛ مسلم، جنانز ۶۲-۶۷.

۴ ابن قدامة، المغني ۱۹۵/۲؛ جزيري، المذاهب الأربعة ۵۲۲/۱.

۵ سرخسي، مبسوط ۶۷/۲؛ قرطبي، الجامع لأحكام القرآن ۸۲/۲؛ ابن همام، الفتح الكبير ۲۲۷/۲.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ: سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.
أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْ تَسْلِمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ. فَإِنْ
تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ. وَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ
بَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

”له موحه محمد، بهنده و پیغمبره ری خواوه بو هرقلی گه وره ی رۆم: سهلامی خوا
لهوانه بیت که ریگهی هیدایه تیان گرتووته بهر. له پاشان، بانگت ده کهم بو نایینی
نیسلام. موسولمان به، بیوهی دهیی. بهم جوړهش خوی گه وره دووچهندان پاداشت
دهداته وه. خو نه گهر پشت ههلبکهیت، نهوا سهرباری گوناھی خوت، نوبالی هه موو
نهو که سانهشت له سهر دهیبت که پشت هه لده کهن.

”ئهی نه هلی کیتاب، وهرن با له سهر وشهی هاویه شی نیتوانمان ریکبکهوین (نهو
وشهیهی که له نیتوان ئیحه و ئیوهدا هه مان واتای هیه) جگه له الله هیچی تر
نه په رستین، شهریک بو خوا بریار نه دهین و، جگه له خوا که سمان که سی ترمان نه کات
به په رستراو. خو نه گهر نهوان دیسان پرویان وهر گپرا، نهو کات ئیوهش بلین: به شایهت
بن ئیحه موسولمانین‘ (آل عمران : ۶۴)”

نهم وتانه کاریگه ریه کی قوولیان له سهر هه رقل به جی هیشت. لهو ماویه شدا
نه بوسوفیان له شام بوو. له نیتوان نه بوسوفیان و ئیمپراتوردا نهم ناخوتنه هاته کایه وه:
هه رقل:

- بنه چه و نه سه بی چۆنه؟

- خاوهن بنه چه و نه سه ییکی په سنده.

- نایا پیشت هر چه کام له باوویا پیرانی بانگه شهی لهم شیویه یان کردووه؟

- نهخېر، شتى وا نهبووه.

- هيچ كام له باروباپيراني فهرمانې هوا بوون؟

- نهخېر، تياياندا هملنه كه وتووه.

- شونځه وتوواني له هه ژارانن ياخود دهولمه مند و دهستړوشتووه كان؟

- زورينه يان له هه ژاره كانن.

- شونځه وتوواني زياد ده كهن، ياخود كم ده كهن؟

- پوڅ به پوڅ زياد ده كهن.

- هه رگيز بووه درؤى كړديت؟

- نهخېر، هه رگيز درؤمان لى نه ييستووه.

- هيچ ناپاكويه كتان لى بينيوه؟

- تا نه مړو شتى واى لينه بينراوه. به لام دواى نه مه نازانم چؤن دهيت.

بهم شيويه دهينين نه بوسوفيان، كه تا نهو كاته موسولمان نه بووبوو و، جه مسه رنكى ديارى نه يارى كړدى پيغه مبهري خوا بوو، مه گهر تنها له كوتا رسته ي قسه كانيدا نينجا تواني گومان و دوودلييهك بترنجيتته قسه كانيه وه.

هه رقليش وه لامه كانى نه بوسوفيان دووباره ده كاته وه و پرايده گه يه نيټ كه هه موو نه وانه به لگن له سهر رساله تى پيغه مبهري. پاشان پرس و پا به نوسقوفه كه ي ده كات، نه وېش هه مان بوچوونى دهيت. به گورځى يه كيك له ريوايه ته كان، له ويدا نيماني خوى ناشكرا ده كات و، ده لى: ”زور نابات هه موو نه م ناوچانه ي له ژېړ پيمدان، ده بن به مولكى نهو.“^۱ نه مه ده لىت و له دوايشدا قسه كانى وهك خوى دينه دى.

به لام كاتيك تووړه بوون و پېش خواردنه وهى قه شه كان دهينيت، رېړه وى قسه كانى ده گورپت و، ده لىت: ”من نيوم تاقى كرده وه، تاكو بزانه تا چ راده يهك پابه ندى

۱ بخاري، بده الوحي ۶.

نایینه‌کە ی خۆتانن...“ بەلام ئوسقوفەکە ی ئیمان دەهێنێ و بە شیوەیەکی غەیبی بەیعدەت دەدا بە پێغمەبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).^۱

۳. ئەوانی تر

سەرورەمان پەيامی بۆ چەندین کەس و شوێنی تریش ناردوو. هەیانبوو پێی راستی دەگرت و ئیسلامی قبوڵ دەکرد، هەشیانبوو لەگەڵ ئەوێدا کە موسولمان نەدەبوو، کەچی پێژ و حورمەتی شایستەیان بەرامبەر بە پێغمەبەری خوا دەنواند. مقوقەسی فرمانپەرەیی قەتییەکان یەکیەک بوو لەوانە. پێغمەبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پەيامێکی بە حاتەبی کورێ ئەبی بەلتەعەدا (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) بۆ نارد. ئەگەرچی مقوقەس نەبوو بە موسولمان، بەلام بەدرێژایی ماوی مانەوی حاتەب لە میسر، بەوێرێ پێژ و خۆشەویستییه‌وه میوانداری کرد و لە دواییشدا چەندین دیاری نارد بۆ پێغمەبەری سەرورەمان. دایکی ئیمانداران، حەزەرتی "مارە"ش یەکیەک بوو لەو دیاریانە. پێغمەبەرمان بە خێزانی خۆی قبوڵی کرد و منداڵیکیشی بە ناوی "ئێبراهیم"وێ لێبوو.^۲ جگە لەمەش، لە ناو دیارییه‌کاندا ئیسترێکی سێ تێدا بوو بە ناوی "دولول".^۳ ئەم ئیسترە، یەکەم ئیستر بوو کە عەرەبی ئەو زەمانە بێبینیت.

یەکیکی تریش لەو پاشایانە ی کە پێغمەبەری خوا (عَلَيْهِ أَكْمَلُ التَّحَا) نامە ی بۆ نارد، کیسرای پاشای فارس بوو. بەلام هەلوێستی کیسرا لەوانی تر جیاواز بوو. کیسرا نامەکە ی پێغمەبەرمانی درپاند و فرێی دایە سەر زەوی.. سەرەنجامی ئەم ڕەفتارەش لە پارچە پارچە بوونی مۆلک و دەسلەلاتەکەیدا تەجەللی کرد. ئەوێبوو زۆری نەخایاند کە ئێران پارچە پارچە بوو و لەبەرێک هەلۆشا.^۴

پێغمەبەری خوا (عَلَيْهِ أَكْمَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) بە گەیانندی بانگەوازه‌کە ی بە فرمانپەرە

۱ بخاری، بده الوحي ۶.

۲ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱/۲۶۰، طبري، تاريخ الامم والملوك ۲/۲۱۸.

۳ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱/۱۳۴، ۲۶۰، ۴۹۱، طبري، تاريخ الامم والملوك ۲/۲۱۸.

۴ بخاری، علم ۷، ابن حجر، فتح الباري ۱۳/۳۴۲، نووي، شرح مسلم ۱۸/۴۲.

و سەرۆك دەرۆلەتان و سەرگەرۆی ھۆزە جیاوازەكان، دەستی دابووە تەبلیغیكى جیهانی و گشتگیر. ئەو ھەر پۆژو ھەنگاویك زیاتر دەچوو دڵەكانەو و تەختی خۆی دادەمەزراند. دەتوت جازیبەیه کی قودسی تێدا یە، لە پێنگی چەند پەتیکی پازنامیزو ھەموان بەرەو لای خۆی کەمەندکیش دەكات. ھەر تەك و کۆمەلێکیش کەوتیبێتە بازەنە کەمەندکیشی ئەو، لە ھەمان کاتدا دەبوو بە بەشیکیش لە جیهانی نوور. لە پاش ئەو سەلتەنەتی ئەوینی لە دڵەكاندا دانا، ئیدی بەرەنگاریبوونەو و بەرەرهکانی کردنی بووبوو مەحالیك، جیاوازییەکی ئەوتۆی نەبوو لە گەل بەرگریی خۆر بە بیژنگ. پەلەقازیبەکی بێ ھوودەشی پێدەوترا.

جا خۆ ھەرواش بوو. زۆری نەبرد کە بەشیک زۆر لەوانە تێدا ئەو پۆژە لە بەرە نیاردا بوون، مایەپووجی و پەنجەرۆیی کرد و کۆششەکانیان بۆ دەرکەوت و، ئەوانیش دەخیلی رسول اللہ (صَلَّى اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم) بوون.

(د) ھودەیبیە لە پوانگە تەبلیغەو

ھودەیبیە نمونە ی شێوازی سوود وەرگرتنە لە دەرھەت و ھەلە پەخسارەکان لە پێناو تەبلیغ و بانگەوازا. پێککەوتننامە ی ھودەیبیە دارای پێنگ و بایەخیکی تایبەتیە لە بواری تەبلیغدا. ئەو بوو پەزەماندی دەرپێنی پێغەمبەری نازدار بەو پێککەوتننامەیە، سەرباری ئەو مەرجە دژوارانە ی لە خۆی گرتبوو، ھەر لە سەرەتاوە لە لایەن چەند کەسێکەو پەوێدەرۆی چەند کاردارەوێک بوو، کە بۆنی پەخساریان لێ دەھات. ئەوانەش ھەزەرەتی عومەر، کە بە وابەستەیی بە پێغەمبەری خواوە ناسرابوو. ئیدی بەم چەشنە، چەند چەکەساتیکی تەمومژاوییان لە لیواری خەسارەتمەندیدا بەسەردا تێپەری^۱ پاستە چەند ساتیکی ئەو جۆریان بەسەردا تێپەری بەلام تەنھا سالتیک دواتر موسولمانان بەو پەری سەربەستییەو چوونە ناو مەککەو. ئەم پەوداوەش بەدەرژایی سالتیکی پەبەق بوو باس و خواسی کۆر و دانیشتنی مەککەییەکان. بەمەش ھیدی ھیدی دڵەکان بۆ ھاتنە ناو ئیسلام نامادە دەرکان.. ئەم سەروپەندەشدا

۱ بخاری، شروط ۱۱۵، مسلم، جہاد ۹۴.

چەند كەسايەتییە كى ناسراوى نىو سەرانی قورەیش، ھاوشیوێ خالیدی كۆپى وەلید و عەمرى كۆپى عاص، بە ئیرادەى نازادى خۆیان باوەریان ھێنا و ھاتنە نىو پىزى موسولمانانەو^۱. موسولمان بوونی ئەم كەسايەتییە ناوازانە بى ئەوێ عیززەتیان زامدار بێت، لە سۆنگەى ئەو خزمەتانەو كە لە داھاتودا پێشكەشیان دەكرد، زۆر گەنگ بوو. جا خۆ ھەرواش بوو...

لەلایە كى ترەو، ئەو دیمەنى وابەستەى و دلبەندییە كە ھاوێلان لە كاتى بەیەتدا بەرامبەر بە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) نوادیان، لە چاوى بالادەستانی مەككە و نەبوو،^۲ ئەمەش خۆى لە خۆیدا گەوتینیكى تری دا بە پڕۆسەى نەرمبوونی دلى مەككەییەكان بە پڕوى ئیسلامدا.

(هـ) تاك لە روانگەى تەبلیغەو

پێغەمبەرى خوا (ﷺ) تەنانت لەو كاتانەشدا كە لە لوتكەى فەتح و سەرکەوتنەكانیدا بوو، ئەو پەڕى گەنگى بە تاك دەدا و بە بايەخەو بۆ دەرپوانى. خۆ ئەو باش دەیزانى كە چەند سائىك نابات و ھەموو خەلكى مەككە دێن بە دەنگ پەيامەكەىو. كەچى و پراى ئەمەش، بايەخىكى تايەتى دەدا بە ھاتنى خالیدی كۆپى وەلید و عەمرى كۆپى عاص (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا). ئەو ھەو پێشوازی لىكردن و لىزمەى پىز و ستایشى بەسەردا باراندن. بەلى، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) چەند ھاوێلىكى نارد بۆ پێشوازی كردن لەم دوو كەسايەتییە بلیمەتە. كاتىكیش ھەزەرتى خالید بۆ پێشاندانى تەسلىمییەتى خۆى دەستى بەرەو رسول اللە درژ كەرد، ئەم دەرپەنە ستایش نامێزانەى پێغەمبەرى خوا دلیان ھێنايە جۆش: ”بەپراستى منیش زۆرم بەلاو سەیر بوو، دەموت ناخ چۆن دەبێت مەوێكى ژیری وەكو خالید لە چەنگى كوفردا بمىنیتەو. دلىیایى تەواوم ھەبوو كە پڕۆژىك دیت موسولمان دەبیت.“

ئەم وتانە بە پڕوى كەسێكدا كە لە ھالەتىكى پڕوحى وەھا ناسكدا بێت، خۆى

۱ ابن هشام، السيرة النبوية ۲۳۸/۴-۲۴۰.

۲ بخاري، شروط ۱۵؛ أحمد بن حنبل، المسند ۳۲۹/۴-۳۳۰.

له خۇيدا ئەمبەرى پىزانىن و پىژ لىگرتنه. كى دەزانىت ئەم ستايش و كەرەم نوتىيە،
له پروانگەى زىانى داھاتوويە، چ شەپۇلىكى مەعنەوى و، قۇناغېرىيە كى پۇخى
تىدا تاودايىت؟

لەم نىۋەندەشدا عەمرى كۆپى عاص دەستى پىغەمبەرى خۇاى گرتىبو و بەرى
نەدەدا. نۆقرەى نەدەگرت و جەختى دەكردەو كە پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە
خۇاى گەورە بۆى بىپارىتەو: ”يا رسول الله، دوام بۆ بگە و لە خوا بىپارىتەو بەلكو
لە گوناھەكانم خۇشېت.“ پىغەمبەرى خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) يەكسەر
پروى كەرەمبەخشى خۇى دەكاتە ئەم ھاوئە و، پىنى دەفەرموت: ”ئەى نازانىت
ئىسلام گشت گوناھەكانى پىشوو دەسپىتەو و ھەمووى لادەبات... كاتىك مەوئ
دېتە ناو ئىسلامەو، ەك ئەمەى تازە لەدايك بوويت، ناوھا پاك و بىگوناھ دەيتەو.“^۱

بەلى، ئىدى دلاكان لە تاو شەيدايى ئەو لىيان دەدا و، نىگاكانىش بۆ بىنىنى
ئەم چاويان ھەلدەپرى. ئەو پروتېكىردن و ھۆگرىيەش كە خەلكى بۆ كەسايەتتە
شكۆدار و بەرپىزەكەى ھەيانبو، ئەم لە پىناو تەبلىغ و بانگەوازە كەيدا بەكارى دەھىنا.
مەوئەكانىش پۆل پۆل بەرەو ئەو دەياندايە پىتاو و بەدەم بانگەوازە كەيەو دەچون.
تەننەت ھەر ئەو شەپۆل و گوروتىنەى ئەو سەردەمەيە كە تا ئەمەوئ بەردەوامە.
پىرواشمان وايە كە پەيامە پىرۆزەكەى پىغەمبەرىمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ھەتاوەكو پۆزى
پەسلان بە شكۆمەندى و مەزنىيەكەى خۇيەو بەردەوام دەيت لە پۆشن كەردنەو
پىى مەوئايەتى.

گەر تەنھا لە پروانگەى ئەو ئەندازەيەشەو بىچ كە لە مەيدىاكانەو پىشانمان دەدرت،
ئەمەوئ لە ئەوروپادا مەيۇنان كەس لە موسولمان بووندان و دىناش لە ھەنگاواندايە
بەرەو ئىسلام. بەلى، ئەوروپا سكى بە ئىسلام پىرە و بەم نىزىكانە سەكەكى دادەيت.
لە جىھانى ئىسلامىشدا لەدايك بوونەكە لە تەواو بووندايە. نىنجا تەماشايەكى ئەم
خۆرەلاتەى جىھان بگەن! واتە ئەو شوئەنەى كە ھەزرى نىفاق، چىنەوئەكى خۇى
تى گىراندەو. سەرپى تىپەربوونى زىاد لە نىو سەدە و، كەوتنە بەر زىجىرە شالەو

دړندانې پاكټارۍ نه ژادې، كه چي دانېشتوانه موسولمانه كهې ناويان، ههروهك
 نهوې شتيكي نهوتويان له دنياي هزر و پړحيان له دهست نه دايې، به تاسه وه بهرو
 دنياي هزري و پړحي په سني خويان ده گه پښه وه. هه نه مهندهش نا، بهلكو له
 داهاتويه كي نزيكدا، بانگي موحه ممه دي له ناو جهرگي نهو شونانه شوه ده بېستين
 كه به مه حال ده بېنرا و، له وېش خهلكي دهسته دهسته دپنه ناو نيسلامه وه. نوښه و
 ميراتگراني ده عواي نبوه ت كونجيك ناهيلنه وه له دنيا دا كه تبليغي پښه گه بېستيت.
 له سهرويه ندي نه جامداني هه مرو نه مانه شدا، بو ساتيكيش بېريان ناچيت كه نهوان
 گيانفېداياني شه فقهه ت و خو شه ويستين.

(و) به هره مه ندي لوتفي خوايي

خوای گه وره (جَلَّ جَلَالُهُ) له نايه تيكي قورثاني پيروزدا بهم شيويه له گه ل
 پښه مېره كهيدا ده وېت:

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ
 وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

(المائدة : ٦٧)

”نهې پښه مېره! هه چي په پاميكت بو دابه زيوه له لايه ن پهروه ردگارته وه،
 رايېگه يه نه. خو نه گهر بهم كار هه لنه سايت، نه وه ماناي وايه په پامه كهيت (به
 نهواوي) نه گه ياندوه. (دلنياش به كه) خوا ده تپاريزيت له شه و خراپه ي خهلكي.
 به راستي خوا هه رگيز هيدايت و رښموويي گروې كافران ناكات.“

خوای گه وره (سُبْحَانَ وَتَعَالَى) له گه ل هيچ كام له پښه مېره نايديا بهم شيويه
 نه دواوه. هه وهختي گوفتاري ناراسته ي نهوان كرديې، به ناوي كه سبي خويانه وه
 له گه ليان دواوه. نهوه ته نها حه زره تي موحه ممه ده (عَلَيْهِ أَفْ صَلَهِ وَسَلَام) كه له كاتي
 دوانديدا، دهسته واژه ي به گه وره زانيني له م شيويه ي بو به كاردېت.

بىر ۋەستان، بىيانگەيەنيت بەر مۇۋاپىقەتتى. ناپىت ھىچ شىتېكىش لەم كارەدا بېتتە رېنگر و كۆسپى سەر رېت.. بەلى، دەپن بە ھىچ شىتېكەۋە ئەنالىت و گىرى پىۋە نەۋىت. نە ترس و نىگەرانى، نە برىستى و تىنوتى، نە پلەۋپايە دىيائى، ناپىت لە تەبلىغەكەت دوورت بىخەنەۋە.

نېمەش لە لاينەن خۇمانەۋە شايدەتى دەدەين كە بەرپاستى رەسولى ئەكرەم (ﷺ) لە بەرامبەر ھىچ كام لە تەگەرە و ئاستەنگەكانى بەردەمىدا نشوستى نەھىتا و، بۇ تەنھا ساتىكىش لە ئەنجامدانى فەرمانبەرىيەكەى خاۋ نەۋەۋە. ئەۋەتا دەرگايەكى رىسالەتى بەرپوۋدا والا كرا، نىتر نەۋىش بە جۇرئەك ئەۋ دەرگايەى خستە سەر پىشت، دەرەت بە چوارچىۋەكەيۋە لە بنى دەرەتتەن. نىتر بەم جۇرە گەيشتە ئاستىك كە ھىچ كەسنىكى تر پىي ناگات. بۇيە لەم پوۋەۋە دەرەكەى يەككە لە پوۋەكانى ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ (النجم : ۹) ”بە جۇرئەك لە نىۋانپاندا بە ئەندازەى ماۋەى نىۋان دوو كەۋان (كە لە تەنېشت يەكەۋە دانراين) ماۋەۋە، بگرە كەمترىش.“ بېروانەيتە ئەم راپاستىيە. بەلى، سنوورنىكى دىيارىكراۋ بۇ بلىندبۈنەۋە تەقدىر كرابو، بەلام پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نەۋ سنوورەى زۇر لە دواى خۇيەۋە جېھىشتىبو. تا نەۋەى گەيشتە خالىك كە نىدى حەزەرەتى جوبرەئىل پىي فەرمو: ”بۇ ئەى موحەممەد! نىتر لىزە بەدواۋە خۇت شاسۋارى ئەم مەيدانەيت. گەر تۇزقالىكى تر بىمە پىش، نوورى عەزەمەت و گەۋرەي پەرۋەردگار دەمسووتىنەت.“

بەمە دەۋىرت تەنگ پىر ھەلچىنىنى سنوورى بازەى ”ئىمكان“، بگرە تىپەپاندنىشى. ئەم قسانە، ھەردەم ”ئۇگىست كۆمت“ (Auguste Comte) بىر دەخەنەۋە. فەيلەسوۋى فەرەنسى، ئۇگىست كۆمت (۱۷۹۸-۱۸۵۷)، يەككە لە دامەزىرئەرانى فەلسەفەى پۇزىتىقىزم. كۆمت سەرتاپاى ژيانى لە دژايەتىكرەدى ئايىندا بەسەر بردوۋە. چۈنكە ئەۋ لاي ۋابو ھەر شىتېك نەچىتە ناۋ بازەى ئەزمۈنە زانستىيەكانەۋە و، لە

---

۱ Positivism: ئەۋ پىچكە فەلسەفىيە ماددىيەيە كە پىي ۋايە سەلماندىنى حەقىقەت تەنھا لە پىنگەى ئەزمۈن و بىيىنەۋە دەيت. بەمەش، شىۋاز و گۇرپەنى سەلماندىنى حەقىقەتى تەنھا لە شتانى ماددىدا بەرتەسك كرەۋرەتەۋە.

بیژنگی پیوهره زانستییه کان نه دریت، جگه له سه فسه ته چی دی نیه. که چی له کتیی (تاریخ المراد) دا چاومان بهم به سهرهاته ده که ویت:

کۆمت له سهردانیکیدا بۆ نهنده لوس، چاوی به شوینه واری هونه ره نیسلامیه کان ده که ویت و توشی سهرسامیه کی زۆر ده بیت. به ده ست هینانی زانیاری دهریاری نهم نایینه ی که نهم هه موو هه ست ناسکی و شاکاری به ره هم هیناوه، ده بیته ماخولانی سهری. ههر بۆ نهم مه به سه به ره وکی چهند که سیک ده گرت و پرسیاریان لیده کات... له ناو نه و ده لامانه دا که ده ستی ده که ویت، نه خوینده وار بوونی سهر وهرمان له هه مووی زیاتر سهرسامی ده کات. ههرچییه که ده کات باوه نا کات. بۆیه ده چیت بۆ پوما و چاوی به پای نۆیه ده که ویت، سویندی ده دات که ده لامیکی راستی بداته وه. جا کاتیک پاپا قسه کانی پشتراست ده کاته وه، کاکي فیه له سووف خۆی پیناگیریت و، ده لی: "راسته موحه مه ده خوا نییه، به لام مرؤفیش نییه..."

مه گهر بوجهیری خۆشمان نالیت:

فَمَبْلَغُ الْعِلْمِ فِيهِ أَنَّهُ بَشَرٌ   وَأَنَّهُ خَيْرُ خَلْقِ اللَّهِ كُلِّهِمْ

"کۆتا خال که زانست پئی گه یشتوه سه باره ت به و زاته، نه وه به که نه و مرؤف بووه. به لام چ مرؤفیک؟ باشتین و به ریزترین ته واری خه لقی خوی گه وره به."

واته، راسته نه و له نامینه له دایک بووه و، کوپی عه بدوللا و کوپه زای عه بدولمو ته لیه به. به لی، نه ویش وه ههر مرؤفیکی تر، دایک و باوکیک و لایه نیکی ماددی هیه، به لام ههر گیز ناگونجیت له م پوهه ماددییه وه بۆی بروانین و لی تیبه گه یه. نه و تاوسیکه به ناسمانی پیغه مه به رایه تیدا په رواز ده کات. ههر چی قسه کانی ئیمه شه به به چوارده وری نه و هیلکه یه ده ده سووپ نه وه که نه و تاوسه ی لیپوه. نه وه تا له میهراجدا گه یشته خالیک، ناسۆی ده رکي ئیمه زۆر له وه کۆله وارتره ههر بشزانیت پئی مویه رکی له کوئ داناوه. چونکه نه مه به به تیک نییه ئیمه بتوانین به هه ست و ئیدراکی مرؤفانه ی خۆمان په یی یه به رین.

ئیدی ههروهک ده بینین، ته بلیغ فه رمان به ریه کی نه وه نه ده پیوست و گرنگه، نه وه تا

پەروەردگارى مەزن بەندە نزيك و خۆشەويستەكەى خۆيى بەم فەرمانبەرييه پاسپاردووہ و، ناگادارى کردووہ تەوہ کہ ئەگەر نەزكى تەبليغ بەجى نەگەيەنى، ئەوا بە تەواوى مانا فەرمانبەريى رسالەت و پيغەمبەرايە تيشى بەجى نەهيتاوه.

كەوابى، گەنگەتەين و پيويستەتەين فەرمانبەريى سەرشانى ئيمەى ئوممەتيش ھەر تەبليغە. بېرمان نەچيت كە سەرلەنوي ژياندەوہى تينكراى مەروفايەتى لە ھەموو كايەكانى ژياندا، تەنھا و تەنھا لە ريگەى ھەناسە ژيانبەخشەكانى ھەزرەتى موحەممەد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، پشەبەستەن بەو كەسانە دەييت كە ھەناسەكانى ئەو پيغەمبەرە نازدارە گيانى بە بەردا کردووہ تەوہ.

ی) چەند تايبەتمەندييەكى گەنگى تەبليغ

چەند تايبەتمەندييەكى گەنگ ھەيە لە تەبليغدا، كە پيشتر تيشكمان خستە سەر ھەنديكيان. با ئيستاش بە باسکردنى پوختەيەك سەبارەت بەوانە و تيشك خستە سەر ئەو بابەتانەش كە ليسان نەدواوين، بابەتى تەبليغ بە پايان بگەيەنين.

يەكەم: تەبليغ ديونكى ھەيە كە بەسەر فەتانەتدا دەروانييت، دەتوانين ناورىشى لى بنين "مەنتىقى پيغەمبەرەنە".

دووہم: دەييت ئەو شتانەى تەبليغكار خەلكى بۆ بانگ دەكات، سەرەتا لە ژيانى خويدا بەجوانى رەنگى دايتەوہ. ئەو شتانەى باسيان دەكات، دەيى ئەو شتانە بن كە لە ژيانى پوژانەى خويەوہ نمونەيان گەرتييت. بەلەى، پويستە بانگخواز قسەكانى ناوينەى ژيانى بى و خەلكى بۆ ئەو شتانە بانگ بكات كە لە ژيانى خويدا بە کردەيى برونين ھەيە. نەوہك بەردەوام باس لە شتانيك بكات كە پويستە لە ژيانى كەسانى تردا ھەيە.

سييەم: دەييت دەرنەجامى چاوەڕوانكراو لە تەبليغ، تەنھا رەزامەندى خواى گەورە ييت. تەنەت بەھەشتيش ناييت وەك ئامانجى تەبليغ تەماشايە بکەرت. ئەمەش بە واتاي فيداكارى دييت لە تەواوى فەيزە ماددى و مەعنەوييەكان.

۱. باش ناسینی تاکه کان

یه کهم: بریتیه له فهتانه تی ناوه کی؛ پرویه کی تری ته بلیغی پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نهو پرویه که به سهر فهتانه ت (الْفِطْنَةُ) دا دهروا نیت. به لام ده بی نهو بزانین که فهتانه تهنه بریتی نییه له کایه کی مهنتیقی وشک. به لکو بریتیه له پرویه کی معنه وی وهه، که له پرویه که شهو به قولایی ناخ و، له دنیاوه بو دوا رۆژ درێژ دهیتتهوه. مرۆف وهک چۆن خاوهن په نهندیکی عهقلانییه، وهه اش خاوهنی په نهندی ههست و سۆزه. نهوانی تهنه پرو به عهقل و مهنتیقی مرۆفه کان دهوین و، ژیریان به تهنه لیکد رهوهی تهواوی کایه کانی ژیان قبول کردوه، دهینی توشی په ریشانی و بیچارهیی دهین کاتیک پرویه پروی بهجوو کترین که لین دهبنه وه له دنیا ی ههست و سۆزدا. له ولاشهوه، نهوانی بهتیا له پروانگی ههست و سۆزه وه هه لسه نگاندن دهکن، دهینی بهرام بهر لیکدانه وه عهقلیه کان توشی نشوست دین. به لام نهو تهنه جهز رهتی موحه ممه ده (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له یه کاتدا له گه ل موشاهه ده و موحا که مه و ههسته وه ره ناوه کییه کاند دهو و، له چوارچیوهی بانگه وازه کهیدا جی کردوونه تهوه. مامه لهی پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سه رهتا له پروانگی نهو شتانه بوو که به چاو دهینران. نهو جا نموونهی له سهر دهینانه وه و له م ریگهیه وه ریچکهی به رهو پۆحه کان لیده دا.

عهقلی به کار دهینا و عهقلی بهرام بهر کهشی دهخسته کار. گرنگی به داوهی ژیری دهدا و به شیویه کیش ویزدانه کانی دهواند، هه ره کهس دهنگی نهوی له ویزدانیدا بیستایه، به جارێک بازی دهدا به پیش نهوانه شهوه که دیانوست تهنه له پری ویزدانه وه بگن به حهقیقهت و، خو له پال کانیاه سازگاره کی حهقیقهتدا دهینییه وه. کهسانیککی وهک پاسکال و بیرگسون که له پری حه دس (intuition) وه ههولی دۆزینه وهی خویان داوه، و پرای نهوی که نه م بابه ته کایه پسرپری خویشانه، که چی هیشتا به چهن دین قوناغ له دوا ی نهو هاوه لانه من که پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)

۱ حه دس: تیه پینکی خیزایه له به لگه وه بو نهنجام. یاخود نهو زانسته یه که به بی بیرکردنه وهی چر و پیوستی به به لگی زور به دهست دیت.

سَلَام) هه ناسه ی ژيانی به بهردا کردوون و پئی گه یاندوون. ئه وه با له ولاره بوه سیت که بهراورد کردیان له بوازی فزیله تی ره ها و گشتیدا، ته نانه ت له گه ل بچو و کترین نیماندارشدا هه رگیز نه بووه و ناشیت.

به لئ، ههروه ک چۆن له هیچ مه دانه تیکدا هه رگیزاو هه رگیز ناگهینه وه به جیپیکانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له بوازی فه تانه تیشدا به هه مان شیویه. سه رتا به پیشچاو خستنی راستی شته کان، نه یاره کانی ده دا به چۆکدا... ئه وه تا، به په نهجه ئامازی بۆ ته کان ده کرد و عه قلی ده دواندن و، ده یوت: ”ئیه چ ئاواتیکتان به و دار و به رد و خۆله وه به ستوه؟ دواتریش به ماهیه ته بی وینه کهی، یان به په رجوو (موعجیزه) یه ک، دهستی نه و که سه ی ده گرت که که مێک پیشتر عه قلی دواندبوو و، به ره و هه ر ئمی دَل کیشی ده کرد. دواتریش له سایه ی رَهنگ گرتیه ی به رَهنگی حوزووری نه به وی، قۆناغیکی تر به رزی ده کردوه. تا ئه وه ی نوخره ویی بوون له سه رتا پای گیانیدا ده نه خشا.

با سهیری رۆحانی (السير الروحاني) ی هه زه تی عومه ر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) به نمونه به ئینه وه: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به م شیویه له گه لی دواوه: ”به لامه وه سهیر بوو چۆن که سیککی خاوه ن عه قلی وه ک تۆ له ده ره وه ی بازنه ی هیدایه تدا ژیان ده گوزهر ئی؟! هه رگیز نه ده چوه عه قلمه وه که مرو فیککی وه ک تۆ چاوه رپئی شتیک له و دار و به رد و خۆله بکات.“ پیشه کی له م قسانه دا نرخاندن و ریزلینانی هه زه تی عومه رمان به رچاو ده که ویت. ئه مه سه رباری نه وه ی که مامه له یه کی ریزدارانه ش له گه ل مه نتیق و ژیریدا کراوه. له م ریه شه وه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) له روه مه نتیقییه که وه به ته وای مانا هه زه تی عومه ری به ده ست هی ناوه. به دواشیدا به شیوازه بی وینه کهی خۆی، که له وه ته ی هه بووه کانگای متمانه و دلنایی بووه، چوه ته دلنیه وه. له قۆناغی سه یه میشدا قوولی به ندایه تییه کهی پیغه مبهری خوا ئه وی گه یانده ئاستیک، ئه وه عومه ری جارن و شترانی ده نایه ژیر بالی و ده یدان به زه ویدا، وا نیستا له به رده م پیغه مبهری خوا (صَلَّواتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) به نه ده به وه چۆکی داداوه و، بۆ نواندنی ریزی شایان به رامبه ر ئه وه سه ره ره، وه ک شوپره یی خۆی چه مانه دوته وه.

بەر له کۆتایی هاتنی ئەم بر گەیه، نمونەیه کی بەرجەستە دەهێنینهوه و دەچینه
سەر لایەنەکانی تر:

گەنجیک دیتە خزمەت پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هاوێلان بە راشکاوی ناوی
ئەم گەنجەیان نەبردووه، بەلام بە یە کەخستنی چەند ڕیوایەتیک، دەگەینە ئەو ئەنجامە
کە ئەو گەنجە جولەبیب بوو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ). ئەم گەنجە دیتە حوزووری پێغەمبەری
خوا و، دەلێت: "ئەو پێغەمبەری خوا، مۆلەتم بە زینا بکەم! چونکە بەپراستی
توانای خۆ گرتنەوێم نییه." ییگومان کاروانەوێ نامادەبووانی مەجلیس جۆراوجۆر
دەبیّت. هێ وایان تیاوو دەبوست دەمی بگرت و ناماژێ ئەوێ بۆ بکات کە: "تۆ
چۆن لە بەرامبەر پێغەمبەری خوادا وەها قسەیک دەکەیت؟! " لەولاشووه یە کێکی
تریان چمکی کراسەکە ی بەری ڕادەکێشا و، یە کێکی تریش گۆری دەخواردووه لێ
بدات. لەم نێوەندەدا تەنها کەسێک کە دەنگ ناکات و چاو لە هەموو شتێک دەپۆشێت،
پێغەمبەری بە شان و شووکت و کانیاوێکە شەفەقەت و بەزەیی دەبیّت. گۆی لێ
دەگرێ، دواتر بانگی دەکاتە لای خۆی و دای دەنیشینێ. خۆ هەر تەنیا ئەم تۆزە
مامەڵەیه بەس بوو بۆ ئەوێ گەنجەکە مەست بکات، ئینجا لێ دەپرسیت:

- نایا ڕازی دەبویت گەر کەسێک هەمان کاری لەگەڵ دایک ئەنجام بدایە؟

- دایک و باوکم بە فیدات بن پێغەمبەری خوا، نەخێر هەرگیز ڕازی نەدەبووم.

- دەو هیچ کەسێش ڕازی نییه کاری وا لەگەڵ دایکیدا بکریّت.

ئەو نەگەر کچیکت هەبووایە، ڕازی دەبویت کاری وای لەگەڵ بکریّت؟!

- گیانم بە فیدات پێغەمبەری خوا، نەخێر هەرگیز ڕازی نەدەبووم.

- دەو هیچ کەسێکیش بە کاریکی وەها ڕازی نایێت بۆ کچەکە.

ئەو ڕازی دەبویت کاریکی وەها لەگەڵ پورت ئەنجام بدریّت؟!

- نەخێر پێغەمبەری خوا، ڕازی نەدەبووم.

- ئەو ڕازی دەبویت کەسێک لەگەڵ خوشکەکت ئەو کارە ئەنجام بدات؟!

-نه خیر، هر گیز پازی نه ده بووم.

وه کو تا قسمی پیغه مبه رمان:

- ده که واته باش بزانه که هیچ که سیکیش نییه پازی بیت به وی کارنکی وا له گدل دایکی، کچی، پوری یان خوشکی نه نجام بدرت.

به لی، بهم گفتوگو مهنقییه، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهم گه نجه ی خسته مشتییه وه، ده توت له سهر ته خته ی مردووشور پالی خستوه و وه ک مردوی لی کردوه. نیت هر شور دنی مابوو. نه و جا دهستی موباره کی ده خاته سهر سنگی گه نجه که و، نهم دوعایه ی بؤ ده کات: اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبَهُ وَطَهِّرْ قَلْبَهُ وَحَصِّنْ فَرْجَهُ ”خوایه له گوناھی خوش به، دلی پاک بکه ره وه دامینی پارتر او بکه!“^۱

له پاش نهم دوعایه وه جوله بیب بو به نمونه ی داوین پاکی و عیفته ت. به لام له بهر شیوازی ژبانی پشوری، کس کچی خوی نه ده دایه. تا نه وی پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ اَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) میانگیری کرد و له کوتاییدا جوله بیبیش خیرانی پتک هینا.^۲ دوی هاوسه رگریه که شی، لهیه که م غه زادا شهید دهیت. دوی ته او بوونی غه زاکه، پیغه مبه ری خوا له هاوه لان ده برسیت: ”کهستان کهم نییه؟“ نه وانیش ده لین: ”نه خیر نه ی پیغه مبه ری خوا، کهسمان کهم نییه.“ به دوی نهم و له امدها پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموی: ”به لام من که سیکم دیار نییه!“ نینجا ده گه ریت تا جوله بیب ده دوزیته وه. ده بینن حموت که سی کوشتوه و خوشی شهید کراوه. پیغه مبه ر (صَلَّواتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) سهری جوله بیب ده نیته سهر رانی و، ده فهرموی: هَذَا مِنِّي وَآنَا مِنْهُ ”نهم جوله بیب له منه و، منیش له وم.“ نیت بهم شیویه جوله بیب به دم گه یشتن بهم پایه بلندوه، به رهو ناسوی پوچی له شهقی بال ده دات.^۳

به لی، فه تانه تی هره مه زنی پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ اَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَآلِهَا وَسَلَّمَ) بوو که گه نجیکی زینا کاری لهو ماوه که مدها به رهو ناستیکی وا بهرز کردوه که عه قل

۱ احمد بن حنبل، المسند ۲۵۶/۵، الطبرانی، المعجم الكبير ۱۶۲/۸، ۱۸۳.

۲ احمد بن حنبل، المسند ۴۲۲/۴.

۳ مسلم، فضائل الصحابة ۱۳۱، احمد بن حنبل، المسند ۴۲۰/۴، ۴۲۱، ۴۲۵.

لە بەرامبەردا دۆش دابىيىت. جا با ئىستا تەواى پەرورەشيار و پىنگەيەنەرانى دنيا كۆبىنەو و بېرۆنە نيە دورگەى عەرەبى، بزائين داخۆ دەتوان ئەو پەرورەدە و كامىل بوونە ئەخلاقىيە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە ماويەكى زۆر كەمدا بەرپاى كرد، پەرورەدە و كامىل بوونى ئەخلاقى بە لايەك، بگىرە تەنها يەك دوو بنەماى ئەخلاقى بچەسپىن؟

واقىعى حال، بە ھەموو پرونيەكەيەو پىمان دەلىت كە وەلامىكى ئەرتىمان دەست ناكەوت.

بەلى، ئەو سەرەمەى پىغەمبەرى خواى تىدا دەريا، سەرەمەىك بوو ھەموو جۆرەكانى بىچ پەروەشتى لە مەروفي ئەو پۆرگاردە وەك فيترەتى لىھاتبوو. پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تەنيا بەووە نەوہستا كە بىخى ئەو پەروەشتە خراپانە لە دەروونياندا دەرييىت، بەلكو لەھەمان كاتدا، بە جوانترىنى خوورەوشتەكانىش پازاندنيەو. بەجۆرەك، مەروفايەتى نە لە پيش ئەوان پەروەشتىكى لەو جۆرە و مەروفايەتىكى بەپەروەشتى لەو جۆرەى ديەو، نە لەپاش ئەوانىش. جا وەك چۆن مەرووى ئىسلامى بە ھەزاران نمونەيەو راسگۆرتىن شاھىدى ئەم راستىيە، ھەر بەو جۆرەش، بىچ ئاكامى ھەموو ئەو ھەول و كۆششەى لەمەردە دەرت بۆ قەلاچۆكردى ھەندىك خووى خراپ، سەلماندىكى تى ئەم راستىيە حاشاھەلنەگرەيە.

ئەمەش نمونەيەك: ئەو تەدەلەتەك بەتەواى مەزنىي خۆيەو، ھەلەمەتى بەرەنگارى دژ بە جگەرە پادەگەيەنەت. وەزارەتەكان بە چەندىن پەروە دىنە مەيدان، بە سەدان زانا بە شىواى جۆراوجۆر لەسەر ئەم بابەتە كۆنفرانس و مەزگەرد سازدەكەن، چەندىن كىتەبى لەسەر دەنوسرەت و لە پىنگەى جۆرەها دروشمەو وەك بىلى جەنگى نىشتەمانى دژ بە جگەرە پادەگەيەنەت، كەچى ھىشتاش ئەنجام ھەر سفرە و ھىچ بە دەستەو.

ئىنجا ئىستا پروتان وەرپەرخىن و سەرنجىكى ئەو كۆمەلگايە بدن كە پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَلَام) پىي گەياندووە. بە چاوى خۆتان بىيىن كە چۆن ھەرچى دەفەرمەت، يەكسەر دەكەوتە بواری جىبەجى كردنەو. فەرموون ئىو ئەم نمونەيە:

حەزرەتى ئەنەس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) بۇمان دەگىپ يەتتە: ”لە مالى تەلجە بادەى شەرابىنى شام پېردەكرد و ساقىيەتەم دەكرد. لەو كاتەدا لە دەرەو دەنگىك هات. دەنگە كە دەيوت: ’ئاگادار بن، مەى قەدەغەكرا.‘ ھەر بە بىستنى ئەمە، ئەوەى كاسەى مەبى بە دەستەو بوو داينا، ئەوەشى دەمى بۆ بردبوو، تەفەو و ھەموو بەجارى ھەرچىيەك لە كۆپەلە كانياندا ھەبوو پڑانديانە كۆلان. بە جۆرەك، بە درىزايى چەندىن پۆژ شەراب لە كۆلانە كانى مەدينەدا جۆگەلەى بەستبوو...”^۱

بەلەى، ئەو پىغەمبەرە مەزنە (عَلَيْهِ أَكْمَلُ التَّحَا) ھەموو ئەم كارانەى بە سەر كەوتوويى ئەنجامداو. ئەوانەش كە چاويان بەرايى نايت، نيە دورگەى عەرەبىيان پيشان دەدەين و، پيشان دەليين: ”فەرموون ئىو لە مليوئىكدا يەكى ئەو كارانە ئەنجام بەدن كە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەنجامى داو! ھەرگىز بۆتان ئەنجام نادريت.”

۲. بەكردەوە كردنى ئەو شتەنەى بانگەوازيان بۆ دەكرىت

دووەم: يەككى تر لەو بزوينەرانەى كە حەزرەتى موحەممەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە تەبليغدا بەكارى دەهينا، گونجاويى تەوايى زيانى بوو لە گەل ئەو مەقامەى نەمايندەى دەكرد. بەلەى، بە شىوہەكى وا گوشتار و قسەكانى بەكردە دەكرد، ھەر كەسەى تەماشاي بكردايە، بىچ ئەوەى پىوستى بە ھىچ بەلگەيەكى تر بىچ، راستەوخو باوہرى بە خوى گەورە دەهينا. تەنانت زۆر جار تەنھا بىنينىكى بەس بوو بۆ ئەوەى باوہر بەينى كە پىغەمبەرى خوايە. عەبدوللاى كوپرى رەواحە (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) چەند جوان فەرموويەتى:

لَوْلَمْ تَكُنْ فِيهِ آيَاتٌ مُّبَيِّنَةٌ لَّكَانَ مَنَظَرُهُ يُؤْتِيكَ بِالْخَيْرِ

”خۆ ئەگەر ئەو بەلگە و نيشانە پروون و ئاشكرائەش نەبوايە كە لەودا ھەبوون، ئەوا ھەر ديمەنەكەى بەس بوو بۆ ئەوەى باوہرى پىچ بەينيت.”^۲

ئەوانەى ئيمانبيان پىچ ھىنا و دلەستەى بوون و بە ”يا رسول الله“ بانگيان دەكرد،

۱ بخاري، المظالم ۲۱، تفسير (۵) ۱۰؛ مسلم، الاثرية ۳-۹.

۲ قاضي عياض، الشفاء ۲۴۹/۱.

كەسانىڭ بون دوای خۆى جەلۋى بەرپۆھەردنى دىنيان گرتە دەست. واتە تەنھا لای سى چوار كەسى ساويلكەى سادە خۆى پەسەند نە كەردبوو. بەلكو لەنىو ئەوانەدا كە پىي گەيانند، ئەبويەكر و عومەر و عثمان و عەليەكى تىدابوو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ أَلْفُ أَلْفُ مَرَّاتٍ) كە ھەر يەكەيان بەتەنھا خۆى تواناى بەرپۆھەردنى ھەموو جىھانى ھەبوو. ھىچ كامىشيان ئەوئەندە لاواز نەبوو ھەروا بەئاسانى تەسليم يىت و مل بۇ فەرمانى يەككى تر كەچ بكات. ئەگەر ئەو زاتە پىغەمبەرى خوا نەبوايە، دۇنيابىن ھىچ كاميان تەسليمى نەدەبوون. جا ئەگەر كەسايەتتەكى خاوەن بەسیرەتى وەك ھەزەرەتى عەلى (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) كە لە پەلى "حق اليقين" ئيماندا بوو و فەرمويتەى: "ئەگەر پەردەش لابدرایە، يەقىنم زىادى نەدەكرد." "پىغەمبەرايەتتى ئەوى قبوول كەردىت، ئەوا ئەمە بەتەنھا بەسە بۇ ئەوى بىتتە بەلگەيەكى درەخشان لەسەر پىغەمبەرايەتتەكەى.

ھەر ھالىكى بگرت وھا رەنگى دواپۆژى گرتبوو، ئەوئا زانايەكى جوولەكەى وەك عەبدوللاى كورپى سەلام، بەيەكجار بىنين ئيمانى ھىئا و، وتى: "ئەم سىمايە، سىماي درۆزن نىيە. خاوەنى ئەم سىمايە ھەر دەيت پىغەمبەرى خوا يىت." ۲

بەلى وایە، تەنھا بىنىنى بەس بوو بۇ ئەوى باوەرى پى يىتت. ئەو كەسانەى خۆيان و ژيانيان تەرخان كەردووە لە پىئاو گەيانندى ھەق و ھەقىقەت بە كەسانى دى، لە ھەموو كەس زىاتەر دەرك بە دژوارى و نارەھەتى وھا قبوول كەردنك دەكەن. ئەوئا زۆرىك لەوانە بەدرژاى تەمەنك رەنج دەكىشن و كۆشش دەكەن، كەچى ناتوانن كاریگەرييان لەسەر ھەشت نۆ كەس ھەيت و لە ھەوارى پۆحياندا دەوارنك ھەلبدەن. ئەوئا تەماشايەكى پىغەمبەرى خوا بگەن. مەگەر كەسك ھەيە لە ئىستادا لەنىو دلى زىاد لە مىليارتك مەرفۇدا تەختى ئەوينى دانايىت؟ ئايا كەسك تر شك دەبەن پۆژى پىنج جار، بە ئاوازيك كە تەواوى دىنيا يىتتە جۆش و خرۆش، ناوى لە مەنارەكانەو شابال بگري؟!!

كەوايە مەرفۇايەتى ئەو سەرورەى خۆش دەوت و پۆژى چەند جارنكىش وابەستەى خۆى بۇ دووبات دەكاتەو. ئەمە سەربارى ھەموو ئەو كەس و سىستەمە ناھەزانەش

۱ علي القاري، المصنوع ۱۴۹.

۲ ترمذی، قیامة ۴۲؛ ابن ماجه، إقامة الصلاة ۱۷۴.

که چاویان پښ هه لښایه. به لئی، سهره پای هه موو شتیك، هه زره تی موحه مه ده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرده واده له پروناك كرده نه دی دلان به نووری خوښه ویستی خوی. چونكه نهو شتانه ی خه لکی بۆ بانگ ده كړد، سهرتا له خویدا په پړه یی ده كړد و هه میسه نمونه یه کی زیندووی گوفتاره كانی بوو. هه ر بویه هه رچییه کی فهرمووه، راسته وخو کاربگه ری له سهر كۆمه لگه كان چی هیشتووه و، هه میسه فهرماشته كانی چی به چی كراون و له پښاندا گیان به ختكراره.

كاتيك مرؤفه كانی بۆ به نډایه تی و په رستشی په روره دگار بانگ ده كړد، خوی هه رده م به رزترین ناسوی به نډایه تیدا، جوانترین تابلوی به نډایه تی پیشكه ش ده كړد.

دایكمان هه زره تی عائشه (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ده گپږته وه:

پوژيكيان پیغه مبه ری خوا هاته لام و، پښی فهرمووم: ”نه ی عائشه، مؤلهم ده دی نه مشه و له گه ل خوی خۆمدا به سهر به رم؟“ نه مه ی وت و، ده ستی كړد به نوږ.

نهو شمه تا به ربه بیان نایه تی ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾ (آل عمران: ۱۹۰) خوږند و فرمیسکی رشت. نه ونده گریا، نه گهر به رماله كه ی بگوشرایه، دلۆپ دلۆپ فرمیسکی لی ده تكا.^۱

هه تاوه كو پییه كانی دهئاوسان نوږی ده كړد. پوژيكيان نه ویدان بیر خسته وه كه وا خوی گه وره له گوناھی پابردوو و داهاتووشی خوښووه و، وتیان: ”بۆچی هیڼده خوت ده خه یته نارپه خه تییه وه؟“ نه ویش له وه لامدا فهرمووی: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا ”نه ی به نډیه کی سوپاسگوزار نه بم؟“^۲ به لئی، ده رگای شوکری به پرودا والا كرابوو. نیدی هه موو نه م رهنج و كوښشهی له بهر نه وه بوو.

دووباره دایکی نیمانداران هه زره تی عائشه (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) بۆمان ده گپږته وه: له نیوه شه ودا به خه بهر هاتم و دیتم كه وا پیغه مبه ری خوا له لام نه ماوه. دلم خوږه یه کی كړد و، وتم: ”تو بلئی چوویت بۆ لای یه كيك له ختزانه كانی تری؟!“ وهختی ویستم

۱ ابن حبان، الصحيح ۳۸۶/۲.

۲ بخاری، تهجد ۶، مسلم، صفات المنافقين ۷۹-۸۱.

له جی راپه‌پرم، ده‌ستم بهر قاچی كهوت. كه سه‌رنج‌مدا، بۆم ده‌ركه‌وت له سوجه‌دايه و سه‌رگه‌رمی نزا و پارانه‌ويه. ئیتر منیش گویم دایه‌ دوعا و پارانه‌وه‌كانی. نهم دوعایه‌ی ده‌خویند: *سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ* "په‌روه‌رگار! تۆ له هه‌موو ناته‌واوی و كه‌موكوپیه‌كه‌ پاك و ینگه‌ردیت، سوپاسگوزارم. هیچ په‌رستراوێك نیه‌ جگه‌ له تۆ." ۱

خۆ نه‌گه‌ر بې‌یوستایه‌، وه‌ك پاشایان ده‌یخوارد و ده‌یخواردوه‌ و كه‌یفی له‌ ژبان ده‌برد. جا هه‌ر نه‌و كاته‌ی له‌ مه‌كه‌كه‌ بوو - به‌ مه‌رجی واز هێنان له‌ بانگه‌وازه‌كه‌ی - ژبانیه‌كی له‌و جو‌ره‌یان خسته‌ به‌رده‌می، ۲ به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ پێناو بانگه‌وازه‌كه‌یدا ژبانیه‌ی چه‌رمه‌سه‌ری هه‌لبژارد به‌سه‌ر ژبانیه‌ی ئاسوده‌ی دنیایدا. چونكه‌ به‌پاستی نه‌و وه‌فاداری ده‌رگانه‌ی حق ته‌عالا بوو. پوژۆی برسی ده‌بوو و په‌نای بۆ خوا ده‌برد، پوژۆیه‌كی تر تێر ده‌بوو و شوكرانه‌ی ده‌بژارد. ۳ به‌ونه‌ پێغه‌مبه‌ریه‌كی به‌نده‌ی به‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ریه‌كی پادشادا په‌سه‌ند كرد. ۴ هه‌ر نهم ساده‌یه‌شی گه‌وره‌ترین نه‌فسوونی كه‌مه‌ندكێشی كۆمه‌لانی ده‌وری بوو.

هه‌رچه‌نده‌ هه‌زده‌تی عومه‌ر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) خۆشی ژبانیه‌كی ساده‌ی به‌سه‌ر ده‌برد، كه‌چی ژبانیه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ته‌نانه‌ت ناوی له‌ چاوی نه‌ویش ده‌هێنا. پوژۆیه‌كی پێغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) لێی پرسى: "عومه‌ر بۆ ده‌گرت؟" هه‌زده‌تی عومه‌ر له‌ وه‌لامدا فه‌رمووی: "یا رسول الله، پاشاكان له‌ سه‌ر دۆشه‌كی په‌ر ده‌حه‌وێنه‌وه‌، كه‌چی تۆ له‌سه‌ر پارچه‌ هه‌سیره‌ك ده‌نویت. كاتێكیش هه‌له‌ده‌ستیت، جێی هه‌سیره‌كه‌ له‌ سه‌ر لاشه‌ت ده‌رچووه‌. له‌ كاتێكدا تۆ پێغه‌مبه‌ری خوات و له‌ هه‌مووان زیاتر شایسته‌ی ژبانیه‌كی ئاسوده‌یت." پێغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ وه‌لامدا پێی ده‌فه‌رمووی: *أَمَّا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَهُمُ الدُّنْيَا وَلَنَا الْآخِرَةُ؟* "مه‌گه‌ر پازى نابیت دنیا بۆ نه‌وان پێت و پاشه‌پوژیش بۆ ئێمه‌؟" ۵

۱ مسلم، صلاة ۲۲۲، ترمذی، دعوات ۷۵، ابوداود، صلاة ۱۴۷.

۲ ابن کثیر، البداية و النهاية ۶۲/۳-۶۳.

۳ ترمذی، زهد ۳۵، أحمد بن حنبل، المسند ۲۵۴/۵.

۴ أحمد بن حنبل، المسند ۲۳۱/۲، أبو یعلی، مسند ۴۹۱/۱۰.

۵ بخاری، تفسیر (۶۶) ۲، مسلم، طلاق ۳۱.

بەلێ، دەبوو جەلەوی دنیا بە دەست موسوڵمانانەوه بێ. پێغه‌مبەری خواش لە ھەموان زیاتر داخوازی ئەمە بوو. بەلام کاتێک دەهاتە سەر ژایانی کەسیی خۆی، سادەترین ژایانی بەسەر دەبرد. راستتر بڵێین، ئەو بۆ خۆی نەدەژیا، بەلکو لەپێناو ژایاندنی کەسانی تردا دەژیا. مەگەر نەپێنی چوونە نیو تەواوی پۆحەکان و، دانانی تەختی خۆشەویستی لە دلاندا، ھەر لەم جۆرە شتوای نواندەنەوه سەرچاوەی نەگرتبوو؟!

جا بۆئە ئەو کەسانە یانگەواز و تەبلیغیان کردووە ئەرکی خۆیان، لەم ھەلسوگەوت و پەفتارانە ی پێغه‌مبەری خوادا وانەگەلێکی زۆر ھەن کە لیۆی فێرین. بەلێ، تاکە مەرجی کارتیکردنی کەسانی تر و، چوونە نیو دلانەوه، بریتییە لە: شتانیک باس بکە کە لەژایاندن ھەن. ئەو شانەشی باسیان دەکە ی با لە ژایاندن ھەن. ئەمەش زۆر بەروونی لە ژایانی ئەو سەرورەدا دەبینرێت.

ئەگەر وێستت باس لە گرنگی گریان لە ترسی خۆی گەورە بۆ یە کێک بکەیت، ئەوا سەرەتا پێویستە خۆت لە نیۆی شەودا ھەستیت و ئەوەندە بگرت ھەتا بەرمالەکەت تەر دەبێت. ئیدی ئەوکات، ئەو قسانە ی کە لە پۆژی ئەو شەودا دەیکەیت، بە شێوەیە کە خۆشت پێی سەرسام دەبێت، شوێنکار لە ناخی بەرامبەرەکەتدا جێ دەھێلن. وەگەرنا، بەر زللە ی نایەتی: ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (الصف : ۲) ”بۆچی شتێک دەلێن کە خۆتان ئەنجامی نادەن؟!“ دەکەون و، بێرای بێرا کاریگەریتان نایێت.

۳. چاوەڕێ نەکردنی پاداشت

سێھەم: پێغه‌مبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە بەرامبەر بەجێ گە یاندنی ئەرکی تەبلیغدا، ھیچ داخوازییەکی دنیایی یان ناخیرەتی نەبوو. ئەمەش بۆ خۆی بەلگە یەکی ترە لەسەر پێغه‌مبەراییەتیە کە ی. چونکە پەفتاریکی لەم جۆرە، پەفتاریکی پێغه‌مبەرانیە یە و ھەر لەو مەروڤە بژاردانە دەوێتی. ئەوانەش کە لە پاش خۆی لەسەر ئەم پەوشتە پەفتار دەکەن، نا ئەوانە یانگەواز پاستەقینە و مەردی مەیدانی پە یامدارین. قورئانی پیرۆز فەرمان دەکات بە شوێن کەوتنی ئەو کەسانە ی کە چاوەڕوانی ھیچ پاداشت و

كريبهك نين له هيچ كهسيك و، ده فەرموئەت: ”شوين ئەوانە بكەون!“^۱

هەموو سەرۆت و سامانەكەى حەزرەتى خەديجە (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) لە پێى بلاوکردنەوى
حەق و حەقىقەتدا بە خەرج درا، كەچى پێغەمبەرى خوا سەربارى هەموو ئەمانە،
داواى هيچ شتيكى لە هيچ كهسيك نەكردووە بۆ خۆى.

حەزرەتى ئەبويه كە (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) هاوڕێى پێغەمبەرى خوا و هاوئەمى هيجرەتى بوو.
ئەبويهو لو كاتى هيجرەتدا حەزرەتى ئەبويه كە و شترێكى ئامادە كردبوو بۆ پێغەمبەرى
خوا، كەچى لەو هەلومەرجە دژوارەدا كە هەموو بېر و هۆشێكى مەرووف لاى ئەبويه
داخۆ دوژمن بە دوايهويهى يان نا، پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هەتاوێكو نرخی
و شترەكەى نەدا، ئامادە نەبوو سوار ببێ و بكەونە پێ.^۲

دەى هەر ئەمە بەس نيبە تاوێكو بېتتە بەلگەى سەلمێنەر لەسەر ئەوێ كە ئەو پێشەوا
سەرۆرە چەندە لە كارەكانيدا حەسبى بوو؟ نایا دەكرێت كهسيك كە لە كاتێكى وەها
ناسك و هەستياردا بېرى لاى بابەتێكى وەها بێت، لە كاتى ناساييدا لەبېرى بكات؟! وا
دەزانم تەنها ئەم رووداوه وانەيه كى سەروزياد بێت بۆ بانگخوازان.

ئەبويهو هورەيرە (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) بۆمان دەگێژێتەو: رۆژنيكان پێغەمبەرى خوام بېنى
بەدانىشتنەو نوێژى دەكرد، پرسيم: ”ئەى پێغەمبەرى خوا نەخۆشيت؟“ پێغەمبەرى
خواش (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) لە وەلامدا فەرمووى: ”نەخێر ئەبويهو، بېرى...
لەتاو بېرىتى هێژى هەستانە سەر پێم نەماوه“ ئيتەر منيش دەستم كرد بە گريان، ئەوجا
فەرمووى: ”مەگرى، سەختى لێپرسينەو كەسانى بېرى ناگێژتەو.“^۳

جا خۆ بېرىتى مەينەتێى بەردەوامى پێغەمبەرى خوا بوو...

ديسان جارنيكان لە گۆشەيهك لە گۆشەكانى شارى مەدينەدا لەگەڵ حەزرەتى
ئەبويه كە و حەزرەتى عومەر بچ ئەوێ ناگيان لە يەكترى بێت، بەيهك دەگەن و

۱ ﴿اَتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّتَّقُونَ﴾ (يس : ۲۱) ”شوين ئەو كەسانە بكەون كە هيچ

كەو و پاداشتيان لێتان ناوێت، خويشيان لەسەر رێى راستن.“

۲ بخارى، مناقب الانصار ۴۵؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۹۸/۶.

۳ أبو نعيم، حلية الاولياء ۱۰۹/۷.

لهیه کتری ده پرسن: ”چ شتیک نیوی بهم درهنگانه شهوه له مال هیناوته در؟“ وهلامی ههرسیکیان ههر ههمان شت بوو: ”برستی!“ بهلی، ههرسیکیان ههرچییه کیان ههبوو له پیناوی خوادا به خشیبویان و له بهر نه بوونی پاروو ناتیك كه برستییان بشکیتیت، خهو نه چوو بووه چاویان و هاتبوونه درهوه.^۱

بهلی، لهو پرژهدا، نهم باره قورسهی ته بلیغ له سهر دهستی نهم خاوهن مه چهك و بازوو به هیژانه بهرز کرایه وه. جا بویه له مرؤشدا، نهمانی شانیان داوته بهر ههمان بار و، دهستنی شانکراوی ههلگرتنی ههمان گهنجینهن، ههر چۆنی بی دهبی خاوهنی ههمان هیژ و بازوو بن.

نهمهتا فاطمه کیچی، نهم فاطیمه نازدارهی كه دربارهی فرمویه تی: ”فاطیمه پارچهیه كه له من. ههر كهس دلی نهم خۆش بکات، دلی منی خۆش کردوه. ههر كه سیش نهم برهنجیتیت، منی رهنجاندوه.“^۲ كه سیک نه بوو له کاروباری ناوماڵدا یارمهتی نهم كچه نازدارهی بدات. له بهر ناو ههلگرتن و دهستار سووراندن، پیستی دهستی نهستور و قلیشاو بووبوو و، شانیشی یهك پارچه بووبوه برین. ههرزهتی عهلی زۆر خه مباری حالی هاوسهره کی بوو، بهلام له گهل نه وهشدا هیچی له دهست نه دههات، دهورانی به چهرمه سهری نهم نازارهوه ژیانیان برده سهر.

ناخر نهم ههلگرتی خوورپهوشتی باوکی بوو. نهم خهسله تهش - نه نجامدانی کاری خۆی به دهستی خۆی - له باوکییه وه به میراتی بۆی ما بووه وه. بهلی، ههر له ههستان و دانیشتییه وه بیگره، ههموو شتیکی له باوکی دهچوو.^۳

دوای سهركهوتن له یه كێك له غهزاكاندا، كاتیك غهنیمهت و دیله كان هینراوه بو مه دینه. نهمی پیوستیه کی هه بویه دههاته لای سهروهه مان و به گوێرهی حال و باری خۆی شتیکی وهرده گرت و دهگهرایه وه. ههرزهتی فاطیمهش به هاندانی ههرزهتی

۱ مسلم، الأشربة ۱۴۰، موطا، صفات النبي ۱۰.

۲ بخاری، فضائل الأصحاب ۱۲، مسلم، فضائل الصحابة ۹۳-۹۴، حاکم، المستدرک ۱۷۲/۳. (شیره)

۳ ترمذی، مناقب ۶۰، أبو داود، أدب ۱۴۳.

عملی، بۆ هه‌مان مه‌به‌ست كه‌وته‌ پڕی. به‌لام باوكی ئازیزی له‌مال نه‌بوو. بۆیه مه‌به‌ستی هاته‌نه‌كه‌ی بۆ یه‌كێك له‌ هاوسه‌ره‌كانی پێغه‌مبه‌ری خوا پوون كرده‌وه و گه‌رپاوه‌ ماله‌وه.

هه‌ر كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌واله‌كه‌ی بیست، بێ وه‌ستان به‌ره‌و مالی كچه‌كه‌ی به‌رپێكه‌وت. له‌و كاته‌دا هه‌زه‌تی فاطمه‌ راكشایوو. كاتێك بینی كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا دێته‌ ژووه‌وه‌ وستی هه‌ستیه‌وه، به‌لام ئه‌م مرۆفه‌ فیه‌ره‌تناسه‌ یه‌كه‌سه‌ر له‌سه‌ر كه‌ناری جێگه‌كه‌ی دانیه‌شت، به‌ جۆرێك كه‌ هه‌زه‌تی فاطمه‌ هه‌ستی به‌ ساردی قاچی پێغه‌مبه‌ر ده‌كرد له‌ سینه‌یدا. ئه‌وجا فه‌رمووی: ”كه‌چی شیرینم! هه‌تاوه‌كو پێداویستیه‌كانی ئه‌صحابی صوفه‌^۱ دا بین نه‌كه‌م، ناتوانم هه‌یج شتێك به‌ده‌م به‌ تۆ. به‌لام با شتیکی له‌مه‌ باشت‌تر فێر بكه‌م.. وه‌ختی چووته‌ سه‌ر جێی نوستن، سی و سی جار سُبْحَانَ اللَّهِ، سی و سی جار اَلْحَمْدُ لِلَّهِ، سی و سی جار (له‌ رې‌وایه‌تێکی تردا سی و چوار جار) اَللَّهُ أَكْبَرُ بخوێنه‌، ئه‌مه‌ بۆ ئاخیره‌ت زۆر له‌و شته‌ باشت‌ره‌ كه‌ داوی ده‌كه‌ی.“^۲ هه‌روه‌ها رۆژێکیان كه‌ ده‌سته‌بندێکی ئالتوونی له‌ ده‌ستی هه‌زه‌تی فاطمه‌دا بینی، یه‌كه‌سه‌ر ئاگاداری كرده‌وه و، فه‌رمووی: ”كه‌چم، ئایا پێت خۆشه‌ بێن كچه‌كه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌سته‌بندێکی له‌ ناگر كرده‌وته‌ ده‌ست؟ كه‌واته‌ خێرا دايبه‌كه‌نه‌!“^۳ ئه‌مه‌ی وت و رۆیشت. هه‌زه‌تی فاطمه‌ش به‌م ده‌سته‌بنده‌، به‌نده‌یه‌کی كړی و له‌ پێی خوادا ئازادی كرد. پاش كه‌مێك بابه‌ته‌كه‌ی بۆ باوكی گێرپاوه‌وه... خۆزگه‌ ده‌تازانی پێغه‌مبه‌ری خوا چه‌نده‌ به‌م هه‌واله‌ دلخۆش بوو!^۴

دیونگی تری ئه‌م به‌شی سه‌په‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ اَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) نه‌ك هه‌ر هه‌یج داواكاریه‌كه‌ی له‌ دوێنراوه‌كانی نه‌بووه، به‌لكو به‌رگه‌ گری كۆلنه‌ده‌ری

۱ ئه‌صحابی صوفه‌: ئه‌و هاوه‌له‌ به‌رێژانه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا بوون كه‌ ژپانی خۆیان بۆ خزمه‌ت كردنی قورئان و سونه‌ت ته‌رخان كرده‌بوو. له‌ لایه‌کی سه‌رده‌پۆشراوی به‌ركراوی ناو مزگه‌وتی نه‌به‌ویدا ده‌مانه‌وه. ئه‌م هاوه‌له‌ به‌رێژانه‌، له‌ پێناو فێربوون و فێرکردن و بلاوكردنه‌وی نیسلا‌مدا ده‌سته‌به‌رداری هه‌موو به‌رزوه‌ندیه‌کی خۆیان بووبوون.

۲ بخاری، فرض الخمس، ۶، دعوات ۱۱، مسلم، ذكر ۸۰، ترمذی، دعوات ۲۴، أحمد بن حنبل، المسند ۱۰۶/۱-۱۰۷.

۳ نسائي، زينة ۳۹؛ أحمد بن حنبل، المسند ۲۷۸/۵-۲۷۹.

ئازار و مەينەتییەکانی دەستیشیان بوو. چەندین جار سەرتاپا خۆلبارانیان کردوو و جگە لە زەینەب و فاطمە ی کچی، کەسی تر نەهاتوو بە لایەوه.^۱ چەند جاری تریش پێی هاتوچۆی دەرکەرێژ دەکرا و پێنە پیرۆزەکانی خەلتانی خۆین دەبوون.

جارێکیان لە کەعبەدا نوێژی دەکرد. کاتێک بێباوەڕان چاویان پێی کەوت، ئێی کۆ بوونەوه و دەستیان کرد بە لێدان و ئازاردانی. حەزەتی ئەبویە کر کە لەو کاتەدا لەو ناو بوو، خێرا گەیشته فریای. پرووی کردە بێ باوەڕان و، پێی وت: أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ "نایا دەتانهوی پیاویک بەکوژن هەر لەبەر ئەوەی کە دەلی پەروەردگارم "الله"یە و لە لایەن پەروەردگارستانەوه چەندین بەلگەی بۆ هیانۆن؟!" نیتەر بەم شیویە گیانی خۆی کردە قەلغانی پارێزگاری لە خۆشەویستەکی.^۲ هەموو ئەمانەش بەیچ هیچ وچان و پەچرانیک پروی دەدا. بەلام هیچ کام لەم پرووادیە گیان هارپێنانە نەیانتوانی ئەو سەرۆرە لە رینگەکی بەگەرپێنەوه. بە کچەکەیی دەفەرموو: "مەگری کچەم، خۆی گەورە باوکت بە زایە نادات."^۳ هەرواش بوو، خۆی گەورە هیچ کات دەستبەرداری پێغەمبەرەکی نەبوو. دلی ملیۆنانی بۆ فەراھەم کرد و بۆ هەمیشە ناوی لە دلاندا زیندوو راگرت.

با ئیستا بۆ دوا جار چاویک بە بابەتی تەبلیغدا بخشێنێنەوه و بەدوایدا برۆینە سەر بەشێکی تر.

وہک لە سەرەتاوە هەولماندا پرونی بەکەینەوه، تەبلیغ مەبەستی بوونی تەواوی پێغەمبەران و پێغەمبەری خۆشمانە. ئەوان بۆ تەبلیغ بەدیھێنراون. کاتێک ئیمە ئەم ئەرکە بەجێ دەھێنین، تەنھا وہک لێرسراویەک بەو ئەرکە ھەلدەستین. کەچی پێغەمبەران وہک ئامانج و مەبەستی بەدیھاتنیان دەرواننە تەبلیغ و، بەو پۆحیەتەوہ پرایدەپەرێتن.

۱ بخاری، صلاة ۱۰۹، مسلم، جہاد ۱۰۷، طبرانی، المعجم الكبير ۲۶۸/۳، ابن عبد البر، الإستيعاب ۱۳۸۱/۳، ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۶۴، طبري، تاريخ الأمم والملوك ۵۵۴/۱.

۲ بخاری، فضائل الصحابة ۵، أحمد بن حنبل، المسند ۲/۲۰۴، ۲۱۸.

۳ طبرانی، المعجم الكبير ۲۶۸/۳، ابن عبد البر، الإستيعاب ۱۳۸۱/۳، ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۶۴، طبري، تاريخ الأمم والملوك ۵۵۴/۱.

له لایه کی ترهوه، ههروهك چۆن ههولماندا له سهروهه ندى شىكار كردنى ئهم باب ته دا، نه خشاوبى دروشمى "مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ" به سه ر دىوى پرونى په يامه كه ي پيغه مبه رى خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پيشان بدين، هه ر به و جوړه ش، كو مه له سه ر ده او يكم ان خسته به ر ده ست كه ده كړى به هو يان مه بگه ي نه ئه و راستي به ي كه ئه و شتوا ز و ميتودانه ي پيغه مبه رى خوا (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ السَّلَامِ) له ده مى بانگه واز كړ د نيدا بؤ په يامه كه ي به كارى هيناون، له پرويه كه وه ده بنه به لگه ي گومانېپ له سه ر پيغه مبه رايه تيبه كه ي، له پرويه كي تر شه وه، راسترين و دروسترين نه خشه ي پږن بؤ ئه و كه سانه ي ده يانه و ئت نه ركي ته بليغ به جى يتن.

ئيمه تا سه ر ئيسقان بر وامن وايه كه بى په يرو كردنى شتوا زى ته بليغى پيغه مبه رى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، باس كردن له سه ر كه و ئننكي راسته قينه و به ر ده و ام نامو مكي نه. هه زاران نمونه ش له واقيع دا راستي ئه م قسه يه دوويات ده كه نه وه. له به ر ئه وه، به قه ناعه تيكى ته و او ئيماننكي پر يه قينه وه جارنكي تر بيرى خومان و هه موو لايه كي ده خينه وه كه: نه وانه ي ده يانه و ئت ببنه پيشه و او ئيمامى خه لكى، نه وانه ش كه وان له و مه قامه دا، پيوسته له سه ريان كه گوپرايه لى ئيمامى نه به دى ئه م ميحرا به، هه زره تى محمد المصطفى (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بن. ريبه رى حه قيقى هه ر ئه وه و، پږنى هيدا يه تى راسته قينه ش ئه و شاپرنگه ييه كه ئه و كړد وويه تيه وه. ناخر چونكه ئه و "هه ر له خوزه قسه ناكات و هه ر چى ده يلئ له وه حيه ويه..."^۱

۱ پروانه: سوره تى النجم نايه تى ۳-۴.

فەتەنەت

فەتەنەت، تێپەراندنی عەقلە بە عەقل. پێشتریش عەرزەم کردبوون کە دەکرێت ناوی "مەنتیقی پێغەمبەرە" شی لێ بنێین. هەرۆک چۆن ئەم مەنتیقە ناوی ئەو جۆرە تێپروانینە کە تیایدا: پۆح و دڵ و هەست و لایەنە ناسکەکانی مەرۆف کە بە (لَطَائِف) ناسراون، گشت پێکەوه کارا دەبن و تێکرا بە ئاراستەیی ئەو بابەتەیی تاووتوی دەکرێت، دەخرێنە گەر.

فەتەنەت هەرگیز کایەیه کی وشک و رەقی فەلسەفی نییه. هەر بۆیه لکاندنی ئیسلام بە وەها عەقل و مەنتیقێکەوه و، بانگەشه کردنی ئەوی کە "ئىسلام دینیکی عەقلانییه"، یان "ئىسلام دینیکی مەنتیقییه"، ئەک هەر لە بێ ناگاییه بهرامبەر بە ئىسلام سەرچاوهی گرتووه، بەلکو زیاد لە پێناگایی، بە هەنگاوی یە کەم دادەنرێت بەرۆ شۆندنیکی گەوره. ئەخێر، ئىسلام نە دینی عەقلە و نە دینی مەنتیق، بەلکو راستە و راست دینی وهییه.

دژ بەک نەهاتنەوهی کایە ئىسلامییه کان لە گەل عەقل و مەنتیقدا، لە پرویه کەوه دەگەرێتەوه بۆ ئەوی کە ئەم پەيامە لە (عیلمی موحیط)ی خواى گەوره وه هاتووه و، سەرچەم بابەتەکانی بە دەروازە تەصدیقی عەقلدا تێپەر دەکات. لە پرویه کی ترشەوه دەگەرێتەوه بۆ دەورەدان (الإحاطة) و، شمولیهتی مەنتیقی پێغەمبەر کە بە جۆرنکی وا راڤەى کردووه، کە هاوشانی ئاسمانی بوونی پەيامەکی بیت. واتە شتیکی تر نییه جگە لە ئیلهامی پێغەمبەرە و مەنتیقی پێغەمبەرە. ئەو مەنتیقەى کە لە ئاستیکی وادا بە دیپێنراوه توانای وەرگرتنی وهی هەیە. هەرۆها ئەو مەنتیقەى کە کراویه بە پروی هەست و داویری عەقلانی و دڵ و لایەنە ناسکەکان و ئەو فەلسەفەیه دا کە بە واتای دانایی (الحِکْمِيَّات) دێت. ئەو، مەنتیقیکی سەرۆو مەنتیقە، یان بەتەنها دەستەواژیهک: "فەتەنەتی ئەعظمه".

گۆزەرکردنی هەر وهییه کە لە لایەن خواى گەوره دێ، بەم مەنتیقەدا و، رەنگدانەوه (انعکاس)ی تیایدا، پێوستی و ئاتاجییه کە. بەلام ئەم ئاتاجییه، ئاتاجییه کە

رېوې له مړۍ كانه. ټيگه‌يشتنې مړۍ كانه داخاږې وها پرۍسه كه. چوڼكه نه گهر له پېشدا وه چې به مه‌نتيكي وهاډا ټيڼه‌په‌پايه و، له‌وډا پټكخستنې بۍ نه كرايه، ياخوډ گۉرپانكارپه‌كي چه‌شنې گۉرپنې ته‌زوې گۉرپاو (AC) بۍ ته‌زوې نه‌گۉر (DC) ې به‌سردا نه‌هاتپه و همر پاسته‌وخۉ بگه‌يشتاپه به مړۍ كانه، نه‌وا نه‌و كات مړۍ‌فاپه‌تي له‌به‌ردم نه‌و وه‌چې و ټيلها‌مانه‌دا كه له فېزي نه‌قدس و موقه‌دده‌سه‌وه به "مه‌شيته‌تي عاممه‌وه" ده‌هاتن، ده‌سوتا و، ده‌بووه پړو و خۉله‌ميښ. وه‌چوڼ نه‌گهر خواي بالا‌ده‌ست په‌رده له‌سهر سوبو‌حاتي وه‌جهي خۉي لا‌هدات ته‌واوي بونه‌وه‌ران ده‌بته سوتو، هه‌مان شتېش له بابته‌تي نارډني وه‌چيدا پاسته.^۱

به‌لې، نه‌وه فه‌تانه‌تي پټغه‌مبه‌رانه (عَلَيْهِمُ السَّلَام) كه نه‌ركي به‌رگه هه‌وا (الغلاف الجوي) ده‌بيټ له به‌رامبه‌ر نه‌يزه كه سووتېنه‌ره‌كاني وه‌چيدا. جا خۉ دينېش ههر نه‌مه‌يه. واته، دابه‌زاندنه ټيلاهييه‌كان بۍ ناستي ټيدراكي مړۍ. نه‌وه‌شي به‌م كاره هه‌لده‌ستې، مه‌نتيقي تايه‌ت به پټغه‌مبه‌رانه، واته فه‌تانه‌ته. ههر بۉيه فه‌تانه‌ت تايه‌تمه‌نديه كه كه پټوسته له هه‌موو پټغه‌مبه‌رېكدا هه‌بيټ و، مه‌نتيقي‌كېشه ته‌نپا لاي پټغه‌مبه‌ران هه‌يه. له‌به‌ر نه‌وه، ناماژه كردن بۍ نه‌م مه‌نتيقي به وشې "بليمه‌تي" پاست ده‌رناچيټ. واته مه‌نتيقي پټغه‌مبه‌ران له سه‌رووي هه‌موو مه‌نتيقي‌كه‌ويه، به‌مه‌ش ده‌وترټ فه‌تانه‌ت.

ناخه نه‌گهر نه‌م فه‌تانه‌ته له پټغه‌مبه‌راندې (عَلَيْهِمُ السَّلَام) نه‌بوويه، چوڼ ده‌گونجا له به‌رامبه‌ر سه‌رجه‌م نه‌و پرس و بابته‌تانه‌ي كه پړويه‌پړوي ده‌بوونه‌وه، له پړه‌خنه و گوماني نه‌پاره‌كانيانه‌وه بېگه هه‌تاكو پرسپاري دۉسته‌كانيان، پرافه و وه‌لامې ساپټر‌كه‌ر و گومانېر پټشكه‌ش به دوتراوه‌كانيان بگه‌ن؟ بې گومان وها نه‌گه‌ري‌كېش نارپووني و نا‌لۉزي ټيگه‌يشتنې ټايپني لې ده‌كه‌وته‌وه. له‌وه‌ها بارې‌كېشدا، واتي‌دك بۉ داواكارپه‌كان (التكاليف) ې ټايپن نه‌ده‌مايه‌وه. وه‌ختي‌كېش داواكارپه‌كاني ټايپن خالي ده‌بون له واتا و ناوه‌رۉك، به‌ديپټناني مړۍ‌فېش واتي‌ه‌كي بۉ نه‌ده‌مايه‌وه و سه‌ري له بې هوده‌په‌وه

۱ حِجَابُ النُّور (و في رواية الثَّانِ لَوْ كَشَفَهُ لَأُخْرِجَتْ شُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ.

(مسلم، ايمان ۲۹۳-۲۹۴؛ ابن ماجه، مقدمة ۱۳؛ احمد بن حنبل، المسند ۴۰۱/۴).

دهرده چوو. جا بۆيه سهرهه لئه دانى سهرجه م ئهم دهره نجامه نه رتييانه، به ستراره ته وه به پرچه كردنى پيغه مبه ران به وه ها مه نتى قى كى دهراسا و له عاده ت به دهر. به لى، پيغه مبه ران سهر فزاز كراون به فه تانه تى كى كه زۆر به ناسانى بتوانيت به سهر هه موو كيشه و نار هه تيه كدا زال ببيت.

(أ) فه تانه تى پيغه مبه رمان

با ئهو سهرده مه بينينه پيش چاومان كه پيغه مبه رى خواى (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تيدا ژباوه. له كاتى كدا كه هاوه لان ئهو بابته شهر عى يانه ي كه بۆيان شىكار نه ده كرا دىانه تى نا بۆ لای پيغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و داواى رينگه چاره يان ده كرد، له هه مان كاتى شدا گومان و دوو دلييه كانى ئهو كه سانه ي تازه كى دىان ويست يينه ناو ئيسلامه وه، چاوه روانى وه لاميان له پيغه مبه رى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده كرد. ئينجا با ئهو گومان و دله راو كى يانه ش له لاوه بوهستن كه په رپه روانى نه هلى كى تاب له نه نجامى هه سوو دى يانه وه به پيغه مبه رى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ده ستى ان دابوويه و بانگه شه يان بۆ ده كرد. جا وه ستانه وه له پرووى هه موو ئه مانه دا و، وه لامدانه وى دروست و گومان بپ بۆ ئهو هه موو پر سىار و گومانانه، ته نها و ته نها له رينگه ي مه نتى قى پيغه مبه رانه وه، واته له رپى فه تانه ته وه ده كرا به دى بى.

بى له مه ش، ئهو كه سانه ي كه پيغه مبه رى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) فه رمان و نامۆ ژگار يه كانى ناراسته ده كردن، وهك يه كه نه بوون. به لكو له ناست و په لى جىاوازا بوون. تاقى كى كه له مانه پىاوى ناينى بن. ئهم كه سانه به قولاييه كانى رۆحدا رۆچوون و، له كلنيسه و خه لوه تى گاكاندا ههر هى چ نه بيت له چه ند مه يدانى كى دىارى كراودا نه زمونى ان پهيدا كرده وه و قول بوونه ته وه. تاقى كى ترى دو ئنرا وه كانى كه سانى كى له كايه فه لسه فى يه كاندا به ته واوى رۆچوون و وهك بللى سهر تا پا كه سانى كى مه نتى قى و عه قلا نى.. هه ره ها له نى ياندا باز رگان و نابوورى ناسى گه وه و، سهر كرده ي سهر بازى به توانا و، سىاسه ته مدارى بلى مه تيش هه بوون.. ئىتر هه روا به روا تى ده گاته ئهو ده شته كى بى كه ناستى فه ره نى گى نرى كه له هى چه. ههر يه كه له مانه ش به گو ئره ي

خۆی پرسيارانىڭكى ھەبە كە چاۋەرپىنى ۋەلاميان بۇ دەكات. لەۋەھا بارىڭدا دەبوو
 پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قەسەكانى بە جۆرىڭ بىكات و، پرونكرەنەۋەكانى بە
 تەرزىڭ بىخاتە پرو، كە ھەر لە دەشتە كىتىرىن كەسەۋە تا ئەۋەيان كەۋا لە لوتكەدايە،
 بتوان بەشى خۇيان لە قەسەكانى ھەلبىگۆزن. ھەرۋەھا پىۋىست بوو ئەم كارە ۋەك يەكىڭ
 لە تايىبە تەندىيەكانى نايىنىڭكى گىشتىگىرى جىيەنانى، ھەتا پۇژى قىيامەت ھەرۋا بەردەۋام
 بوۋايە...

مرۇف بوۋنەۋەرپىكى گۇيايە و تواناى بىركردنەۋەى خەللات كراۋە. لەم پروۋەشەۋە
 بوۋەتە ئاۋىتەنى درەۋشانەۋەى يەكىڭ لە سىفاتەكانى كردگارى مەزن. گەر بىركردنەۋەكان
 بىسپىرىن بە گوشتارەكان و، گوشتارەكانىش پادەستى نووسراۋەكان بىكرىن، ئەۋكات
 بەردەۋامى و مانەۋە بە دەست دىتن. ھەر بۇيە ئەۋ ھەز و بىرانەى كە خۇيان لە
 چوارچىۋەى گوشتار و نووسىندا نايىننەۋە، ناتوانن لە ژياندا جىي خۇيان بىكەنەۋە و
 لەگەل خاۋەنەكانىندا دەنېزىتە نىۋ خاكى نەمان و فەۋتان. ھەرۋەك چۆن توانست و
 بەھرى بىركردنەۋە لوتقىڭكى گەۋرەى خۋايىيە، بە ھەمان شىۋەش، قەسەكردن و تواناى
 دەرپىنى ئەۋ شتەى بىرى لى دەكەينەۋە، بەخشىڭكى مەزنى پەرۋەردگارە. ئا لەبەر
 ئەمەيە كە قورئانى پىرۋز لە گۆشەنىڭاى باسكردنى پەھمانىيەتى خۋاى گەۋرەۋە، پاش
 باسكردنى خەلقى ئادەمىزاد، راستەۋخۇ سەرنجەكان پادەكىشىت بۇ لاي ئەۋ پاستىيەى
 كە خۋاى گەۋرە "دەرپىن"ى فېرى ئادەمىزاد كردوۋە. ئەۋەتا دەفەرمۇي: ﴿عَلَّمَهُ
 الْبَيَانَ﴾ (الرحمن : ٤) "ھەر ئەۋ مرۇفەى فېرى دەرپىن كردوۋە." ھەر لە
 سەردەمى ھەزەتى ئادەمەۋە مرۇفەكان بىردەكەنەۋە و دەيىژن.. ھەتا دىناش دىنا يىت،
 ھەرۋا بەردەۋام دەيىت. لەگەل ئەۋەشدا، نە بىركردنەۋە، نە دەرپىن، نە قەسەكردىش
 ھىچيان دواييان نايەت. ئەمەش لە سۆز و مېھەبەنىي بى سنورى پەرۋەردگارمانەۋەيە.

بەلى، لەنىۋ گروۋى ئادەمىدا كەسانىك كە لە فراۋاتىرىن و گىشتىگىرتىرىن ئاستدا
 بەھرەمەندى درەۋشانەۋەى ئەم پەھمەتە بوۋىتەن، پېغەمبەرەنن، لە سەۋو ھەموۋىشانەۋە
 خاتەمى ئەنبىا، ھەزەتى محمد المصطفى (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ئەگەر بمانەۋى لەم
 بەھرەمەندىيەى پېغەمبەرەن (عليه السلام)، لە پىشى ھەموۋىشانەۋە پېغەمبەرى سەرۋەرمان

(عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَنْتُمْ أَتَسْلِمُونَ) تېبگەين، ئەوا پېۋىستە لە پروانگەي فەتەنەتەو بۆ ئەم بابەتە پروانين. وەگەرنا، مەحالە بە بى بوونی فەتەنەت ئەم پايدە بەدەست يیت. کەواتە فەتەنەت تايبەتمەندىيەکی زۆر گرنگی پېغەمبەرەنە.

هەموو پېغەمبەرێک خاوەنی ھێزێکی نەدرەکی بەرز و، مەلەکی گوزارشت کردنە لەو نەدرەکانە. بە جۆرێک، تەنەت نالۆزترین و گەرتاوتەرتینی بابەتەکان بەو پەڕی ناسانی چارەسەر دەکەن. کاتیکیش دێن و مەبەستەکانیان پەوون دەکەنەو، هەمان شەقڵی سانایی و ناسانی بە روخساری دەرپەنەکانیانەو دیارە. هەموو دەرپەنەکیشیان وەک بۆ "سەھلی مومستەنع". واتە ئەوانەي گۆیان لە قەسەکانیان دەبێ، و گومان دەبن کە خۆشیان بە هەمان شیوە بتوانن قەسەي لەو جۆرە بکەن. بەلام کاتیک دەست دەدەنە ئەم کارە، بۆیان دەرەکەوت کە قەسە و گەفتاری ھاوشیوەي ئەوان ھەرگیز لە توانادا نیە. چونکە ھەر لەسەرەتاوە باسکردنی ئەو مەسەلە زۆر گرانانەيان لە لایەن خۆي گەورەو بۆ ناسان کراوە. بەئێ، ئەو پەوونەق و جوانییەي گۆلي پشکووتوی گەفتاری پېغەمبەرەن ھەيەتی، ھەرگیز لای کەسانی دی بەدی ناکرێت!.

ئەواتە ھەر کێشەيەک بەتایبەتە بەردەم پېغەمبەري خوا (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بێ شک چارەي بۆ دەوژرایەو. جا کێشەکە ھەرچەندیکیش سەخت و گیرخواردوو بوایە، پېغەمبەري خوا (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وەک یەکیک کە تەمەنیک شارەزایی ھەيیت، قەسەي دەکرد و کێشەکەي چارەسەر دەکرد. ھەر لەبەر ئەمەشە کە پێنارد شۆ ناچاری و تەنی ئەم وشانە بوو سەبارەت بە پېغەمبەري خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): "لەم سەردەمەدا کە کێشەکان بەسەریە کدا کەلە کە بوون و چاوەڕێی چارەسەرێک دەکەن، لە هەموو کاتیک زیاتر پېۋىستمان بە ھەزەرەتي موحەممەد، کە بەدەم خواردنی کوپێک قاووە تەوای کێشەکانی چارەسەر دەکرد." ئەواتە ئەم سەدەيەي تیايدا دەژین، جەنجالە بە گرفت و قەیرانی نابووری و کۆمەلایەتی و سیاسی و ھەمووشیان چاوەڕێی چارەسەرێکن. جا بۆیە ئەمڕۆ ھەموو لایەک بە دۆست و دوژمنیشەو، بۆیان دەرکەوتووە کە بەبێ گەپانەو بۆ کانیاو سازگار و پەوونەکەي پەيامی نەبەوي، نەستەمە شەوگاری گرفت و کێشەکان پۆزگاری چارەسەر بەخۆیانەو ببینن.

قسەگەلى زۆر ھەن سەبارەت بە فەتانەتى ئەو سەرورە. گەر ھەموو ئەو قسە و وتانە بەدەینە دەم بەك، كىتییكى قەبارە گەورەى لى دەردەچىت. بۆيە بە نامازەدان بە يەك دووانىكىيان ھەول دەدەين خالى كۆتابى ئەم باسەش دابىيىن.

ھەزرىتى عەبدوللاى كورپى عەباس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) كە بە "زانائىنى ئوممەت" و "فەقىھى ئوممەت" ناسراو، دەفەرمىت: "فەزىلەتدارترىن و عاقلترىن كەس لەنىو مرۆفەكاندا، پىغەمبەرەكەتان ھەزرىتى موحەممەدە (عَلَيْهِ أَكْمَلُ النَّبَايَا)." ^۱

"وھىبى كورپى مونەببىھ" یش كە لە تابەينە و دېر بە دېر شارەزاي تەورات و ئىنجىل بوو، سەبارەت بە فەتانەتى پىغەمبەرى خوا ئەم چەند دېرە دەفەرمىت: "ئىدراك و فامى تەواوى مرۆفەكان لەچا ئىدراك و فەتانەتى پىغەمبەرى خوا، ھەروەك دەنكە لەكە لەچا تەواوى لى دىيادا..." ^۲

(ب) چەند نمونەيەك

نۆژەنكردەوھى كەعبە

مرۆفى سەردەمى جاھىلى وەك بلىي رۆلەى فیتنە و ناشووب گىران بوو. دەتوت تاكە ئەرك و مەبەستى بوونيان برىتيە لە نانەوھى ناشووب و گىچەل. گەر سيانيان لە جىيەك كۆ ببونايەتەو، بى شك ناشويىكيان ھەلدەگىرساند. جا يەكخستنى ئەمانە و پىنگەياندىيان بە جۆرەك كە بىنە مامۆستاي تەواوى شارستانىيەتەكانى سەر زەوى، موعجىزەيەكە تەنھا تايبەتە بە پىغەمبەرى خواو (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ). ھەموو ئەمانەشى بەو فەتانەتە ئەنجام دەدا كە رەھەندىكى ئاسمانى ھەبوو. نۆژەنكردەوھى كەعبەى پىرۆز بەر يەكەك لە سالىكانى پيش پىغەمبەرايەتى دەكەوئ. ئەوھەبوو كەعبە بنىاد نرايەو، بەلام دانانەوھى بەردەرەشەكە (الحجر الاسود) لە جىي خۆى، بووبووە جىي ناكۆكى و دووبەرەكى لە نىو ھۆزەكاندا. ھەموان دەيانويست ئەم شەرەفە بە

۱ ابن حجر، المطالب العالیه ۳/۲۱۴.

۲ قاضي عياض، الشفاء ۱/۶۷.

بالای خویاندا بپریت. وهک وتمان، حەزرەتی موحەممەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەودەم هێشتا بە پلە ی پێغەمبەراییەتی سەرفراز نە کرابوو. بەلێ، لە گەڵ ئەوەشدا کە ئەم نەرکە - نەرکی پێغەمبەراییەتی - هەتا ئەو کاتە چە کەرە ی نە کردبوو و نە کەوتبوو مێو بە خشین، بەلام لە شێوی تۆنکدا لە پۆچیدا هەر هەبوو. تەنھا بە هاریک مابوو بێت و نەش و نەما بەو تۆو بەدات.

ئەو هەبوو تەم و مژیکێ بارگایێ خۆنرەنگ ئەو ناوی تەنبوو. شمشێرەکان لە کێلان دەر هێنرابوون، تیر لە جێ تیران پراکێشرابوو و لە سەر کەوان دانرابوو، پۆژ بۆنی عەرەفی جەنگی لێ دەهات. ئەگەر پێگە چارەیک نە دۆزرایەتو، مەگەر خوا بزانیت شەپێکی ناو خۆی چەندە درێژ خایەن و گیان خەراش هەلە گیرسا، چ قوربانییەکی گیانی و مالی لێ دەکوتەو! هەر چۆنێک بێت یەکیک لە ناویاندا بپرۆکە یەکی بۆ هات و، وتی: "با یە کەم کەس کە لەو دەرگایە کە عەبوە دێتە ژوورەو، بیکەین بە نیوێریوان و هەرچی وت پێی پازی بین." پێشنیارە کە قبوڵ کرا. نێر هەمووان چاو لە دەرگا، بە پەرۆشییەو چاوە پێی ئەو بوون کە کێ یە کەم کەس دێتە ژوورەو. ئەوەندە نەبرد کە حەزرەتی محمد المصطفی خۆی کرد بە ژووردا. بە بێنیی حەزرت، هەموو بە جاریک وتیان: "وا ئەمێن هات!" ئەوجا لە گرتە کە ناگاداریان کردو. پێغەمبەری خوا (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ السَّلَام) هەر بیری لێ نە کردو. گورج وتی: "پارچەیک پەرۆی گەورەم بۆ بێن." هێنایان و ئەویش بەردەرەشە کە لە ناو پرستییدا دانا. سەرگەورە ی هەر هۆزێکی چمکیکی پەرۆکە ی بە دەستەو گرت و تا جێگە کە ی خۆی بەرزیان کردو. ئەوجا پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە دەستی موبارەکی خۆی بەردە کە ی هەلگرت و لە جێی خۆی داینا یەو.^۱

بەم شێوەیەش پێگەری کرد لە بەربابوونی جەنگێکی ناو خۆی ترسناک. ناخ چارەسەر کردنی کێشە یەکی و نالۆز و گەورە کراو، بەبێ بیرکردنەو لەو ی چێ بکات و، لە کورتترین ماوەدا و هەروەک ئەو ی موو لە ماست دەرینیت، گەر نەدرتە پال مەنتیقی پێغەمبەرە، بە چێ تر لێک دەدرتەو؟ خۆ هێشتا نەبوو یو بە پێغەمبەر تا

۱ ابن هشام، السيرة النبوية ۱/۱۸-۱۹؛ طبري، تاريخ الامم والملوك ۱/۵۲۶.

بلىين وهحييه. ئەو تەنھا مەنتىقىكى خەلاتكراوى خوايى و، فەتانەتتىكى تايىبەت بە پىغەمبەرئانە كە تواناي ھەلگرتنى بارىكى گەورەى وەك پىغەمبەرئايەتى ھەيە و بەئاسانى ئەو كىشەيەى چارەسەر كىردوۋە. بەلى، ئەو خاۋەنى مەنتىقىك بوو لە سەرۋوى خودى مەنتىقىشەۋە. داراي داۋەرىيەك بوو، بالائىر لە خودى داۋەرى و، ئىدراكىك تىايدا شەپۇلى دەدا كە خودى ئىدراكىشى داپۇشېبوو.. جا خۇ لە راستىدا بۇ مەۋقەك كە بىرپار يىت قورئان بىگىرتتە خۇى، ئەمە مەرجىكى بىنەرەتى بوو...

چاك ناسىنى دوئىراۋەكانى

حوصەين جارنىكان دىتە خزمەتى پىغەمبەرى خوا. نىيەتى وابوۋ پىنمايى پىغەمبەرى خوا بىكات. داينابوۋ قەناعەتى پىبىكات و لە بانگەۋازەكەى پاشگەزى بىكاتەۋە. سەرۋەرى ھەردوۋ جىھان توانايەكى ناۋازە و دەراساى ھەبوۋ لە ناسىنى دوئىراۋەكانى و دىيارىكىردنى ئاستياندا. بىخ ئەۋەى ھىچ بىرى لىبىكاتەۋە، بە وتەگەلىكى ۋەھا بەرامبەرەكەى دەۋاند، كە ئەگەر بىيىت و جىي يەك دوانىك لەۋ وشانە بىگۇرپىت، ياخود ئەۋ وشە و دەرپرېئانە لە بەرامبەر مەۋقەكى تردا بەكار بىيىت كە كەسايەتتەكى جىاۋازى ھەبىخ، ئەۋا ھەموو شىتەك تىك دەدەيت بەسەرىيەكدا و ھەرگىزىش ناگەيتە ئامانچ. پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھەم لە ھەلپۇردنى وشەكان، ھەم لە دەستىشانىكىردنى ھال و مەقامى دوئىراۋەكەيدا، بىخ ھاۋتايە. مەھالە كەسىكى ھاۋشېۋەى ئەۋت بەرچاۋ بىكەۋىت. لە گەل كى و لە كوى و چۆنىتى قسە كىردنەكەى بە جۇرئىكى ۋەھا خىرا پىكەدەخست، كە تەنەت بۇ ساتىكىش بىرى لىخ نەدەكردەۋە. ھەرچى دەۋت، دەرەنجام دەرەكەۋت كە ھەموو ئەۋ شتەنى و تۈۋنى، ئەۋ شتەنە بوۋن كە دەۋايە بوترانايە. ۋەك چۆن لە ھىچ گۇفتارىكىدا ئامانچ نەپىكان بەدى ناكىرت، ھەر بەۋ جۇرەش، وتەيەكت بەرچاۋ ناكەۋىت كە ناپۇرىست يىت، ياخود ھەروا لە زىادە وترايىت. بىرۇن لە وشە بە وشەى بىكۇلنەۋە و بىچنە بىنج و بناۋانىۋە، ھەرگىز پىتان لە دەرپرېنىكى زىاد لە پىۋىست ناكەۋىت. ئەگەر ئەمە فەتانەت نەبىخ، ئەدى چىيە؟ جا بىروان ئەم فەتانەتە چۆن حوصەينى تۈاندەۋە!

كاتيك حوصهين له قسه كانى دهبيتهوه، پيغهمبهري خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به دهبرينيكي پر له يقار و نهدهب ليى دهپرسيټ:-

- نهى حوصهين! تو چهند خوا دهپرستيت؟

- ههشت خاوهند، جهوت دانه لهسهر زهوى و يه كينكيش له ناسمان.

مهبهست لهوى ناسمان، (الله) يه كه نهيا نتوانيوه به هيچ جوړيك له دهروونه كاندا بيسرپتهوه. بوونى خواى گهوره بيروباوهرپيكي له ويژدان په گ داکوتاوى نهوتويه، تهنانهت سهردهمى جاهيليش به هه موو تاريخى و دريژخايهني خويهوه نهيتوانيوه بيسرپتهوه. ويژدان درو ناكات. هينده بهسه كه زويان بهراست و پهوانى تهرجهمهى نهواى ويژدان بكات.

پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهردهوام دهبيت له پرسيار كردن:-

- نيا كاتيك تووشى زيانيك دهبيت، روو له كاميان دهكهيت و ليى دهپاريټتهوه؟

- لهوى ناسمانيان.

- كه مالت تيا دهچيت له كاميان دهپاريټتهوه؟

- لهوى ناسمان.

پيغهمبهري خوا بهم شيويه بهردهوام دهبيت له پرسيار كردن و وهلاميش ههر هه مان وهلام دهبيت. دهريارهى ههرچى پيرسيټ، حوصهين له وهلامدا دهليټ: "لهوى ناسمان." حوصهين بى ناگايه لهو پرستيهى كه له دواى هه موو نهمانهوه ديټ. سهروهрман (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كوټا قسهى خوى دهكات و، دههفرموى:

- نهو زاته ههر خوى بهتدنها وهلامى هه موو نزاكانت دهداتهوه، كه چى تو

دهچى هاوبهشى بو بريار دهدهيت بى نهوى هيچ پيوستتويهكى پيى بى. نهى بو من چى دهليم؟ موسولمان ببه، رزگارت دهبيت!

له بڼه پرتدا پرسته کانی هم گفتوگويه لهو په پری ساد هییدان. وهك ده بینین، ناستی فیکریی دوتراو به جوړک هه لسه ننگینراوه، نهو هتا له کو تایی گفتوگو که دا حوصه ین شتیکی پی نامیتیت بو وتن. به لی، پاش کو تا وتی پیغه مبهری خوا، تنها یه ک دیږ ده میتیت که دوتراو بیلیت، نهویش "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ" به واتایه کی تر، که سی دوتراو یان هم دیږه ده لیت و به سهر فرازی نه به دی شاد دهی، یان له یاخی بوون و سهر که شی خوی به رد هوم دهیت و بی نهو هی وشه یه کیش له زاری بیته ده، پشت هه لده کات و دهروات. هم نیونه ده دا هه لېزار دهی سیهم بوونی نیه.

قسه کردن به گویره دی دوتراو

مروقی دهشته کی مروقیکه له بیاباندا زیان به سهر ده بات. زور جار وشتره که ی لی ون دهیت، یان کوژ و باره که ی له بیر ده جیت، یان له نا کاو تووشی دهیت به تووشی گیزه لوو که یه کی لمینه وه و ده ست ده کات به هاوار و فوغان. جا بیر له حاله تی پوچی که سیکی هم جوړه بکه نه وه. وهختی هم مروقه تووشی نه هامه تی و تنه گانه دی، چی ده کات؟ هه بی و نه بی شتیکی جیاوا تر لهو قسانه ی هزرتی حمزه نایت به سهر زاریدا که جارتکیان عه رزی پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) ی کرد..! هزرتی حمزه لهو کاته دا که موسولمان ده بو، به پیغه مبهری خوی وت: "نه ی موحه مه ده! له تاریکی نۆته که چای شه وانی بیاباندا تیگه یشتم که خوا زور له وه گه ورته که قه تیسی نیو چوار دیواران بکرتت."

به لی، نزیکه ی هه موو نه وانه ی بی که لکی و دهسته وسانی لات و عوززا و هو به لیان بو ده رکه و تېبو، هه مان شتیان دوپات ده کرده وه. چونکه نه وه ویزدان بو که له دهروونی نه واندانه عه رته ی هم حه قیقه ته ی ده کیشا. ویزدانیش راستی ده وت. نهو هتا، چه ندین که س به م چه شنه حاله ته پوچییه وه هاتونه ته خزمه ت پیغه مبهری خوا و پرسیاره ده شته کییه کانی خو یان یان کرده وه و له پی و ه لاهه نایا به کانی پیغه مبهری خوا وه (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) که پراو پری دنیای پوچیان بو وه، به هی دایه ت سهر فراز بوون و شوینی خو یان له نیو نه ستیره کانی ناسماندا کرده وه ته وه.

نه حمه دی کورې حنبعل، له نه بو ته میمه وه، نه ویش له هاوۀ لیکي تره وه (په حمه تی خوا له همویان بیت) ده گیر پته وه که وتویه تی: پوژنیکیان له خدمت پیغمه مبهری خوادا دانیشتبوین، پیاوړنکی ده شته کی هات و راسته وخوړ پروی کرده پیغمه مبهری خوا و، پرسې: ”تو موحه ممه دیت؟“ پیغمه مبهری خواش به دهر پړینکی نهرم و له سه رخو وه لامی دایه وه: ”به لې من موحه ممه دم.“

- بانگه واز بو چ شتیک ده که دیت؟

- بانگه واز بو لای خواي عهزیز و جهلیل ده که دم. به تنه نا بو لای نه و خوایه ی که تاک و تنیایه و هیچ شهریک و هاوۀ لیکي نییه. نه و ”الله“ یه که نه گهر تووشی زیان بوویت و داوات لینکرد، له سهرتی لاده بات. نه و خوایه ی که نه گهر تووشی قاتی و وشکه سالی بوویت و هانات بو برد، وه لامت ده داته وه و پاراو و تیراوت ده کات. نه و خوایه ی که نه گهر له زهویه کی ساری ته خدا بوویت و پړنگه و تورشوت لی ونبوو، تو ش لې پاپایته وه، به دهمته وه دیت و بو ت ده گیر پته وه.

ثای له ناوازی نه و وتانه ی به و ده شته کییه وتران! برانن چون ته وای پرسته کان په یوه نندیان به و لایه نانه وه همیه که له گهل خوتی نه و ده شته کییه دا تیکهل بوون! برسیتی، وشکه سالی، نه هامه تی و مهینه تی ناو بیابان، هممو نه مانه چی ده گیه نن؟ نه وه تا نه و ده شته کییه ی که چاک شاره زای نه م شتانه یه، وا نیستا باسی نه و خاوه ن توانسته په هایه ی بو ده کرت که له ته وای نه و حال و بارانده ده بیته تاکه دهره تان و په ناگه ی. جا خو نه و هه ستانه ش که له ویزدانی نه ووه هله ده قولان، هدر هه مان نه م واتایانه بوون. به لام بابای ده شته کی هیشتا نه گه یشتبوه نه و ناسته ی له زویانی نه و واتایانه تی بگات. وه بلی پیغمه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به م دهر پړینانه ی، نه لفوی ی زویانی ناخ و ویزدانی فزیکات، وها بوو. قسه کان به جوړنک کاریان له کابرای ده شته کی کرد، به چه شتیک په گگی گومانه کانی دهر وویان وشک کرد، جگه له خو تسلیم کردن به پیغمه مبهری خوا و هاتنه ناو نیسلا موه و پړنگه یه کی تری بو نه مایه وه.

ئەو بىر بەيغەتدا، شەرەفى بىر سەھابى پىغەمبەرى خۇاى بەدەست ھىئا. ^۱ شەكان زۆر سادەن. شىۋازى قسە كىرەن، ھىچ گەمەيەكى پەوانىبىزى و زمانەوانى تىدا نەكراۋە. بەلام پاستىيەكى حاشاھەنەگر ھەيە، ئەۋىش ئەۋەيە كە دۈنەنەر بە جۆرىك دواۋە كە كىتەم ھاۋتاي داخۋازىيەكانى ھالەتى دۈنراۋىت. نىتر دواى ئەمە كابراى دەشتەكى بە چۆكدا ھات...

جا ئايا جگە لە ھەزرىتى موحەممەد (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَآلِهِمُ السَّلَام) بۇ كىيى تر لواۋە لە سەرزەۋىدا كە لە كۆمەلە مەۋقەئىكى دىلەردىن ئومەتتىكى فرىشتەئاسا بەرھەم بەيىتى؟ ئەو وزە و توانايەى كىرگارى مەزىن پىي بەخشىبۇ، ۋەھا ۋەستايانە و لە جىي خۇيدا بەكارى ھىئاۋن، كە ئەۋەتا ئەو ۋەرجەرخانە بىچ وىنەيەى لە ھەموو بۋارەكانى ژياندا بەرباى كىرەۋە، تا ئىستاش مېژووناس و كۆمەلەئاسانى بەخۇيەۋە سەرقال كىرەۋە و، ۋەك تەلىسمىكى سەير ماۋەتەۋە لە لاىان. ئەو گەۋھەرەنەى ھەزرىتى موحەممەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھەلىدانە دەرباى ژيانى كۆمەلەئاسانىيەۋە، كۆمەلە شەۋقلىكى واىان ھىئاىە مەيدان، كە بە كەنارايى ھەموو سەردەمەكانى دواى خۇيدا دىژبۇنەۋە و ئەم چەرخەى ئىمەشيان خىستە ژىر كىرگەرى خۇيانەۋە، ھىچ گومانىكىش لەۋەدا نىيە كە ئەم كارە تا قىامەت ھەروا بەردەۋام دەيىت.

ئەمەۋىكە لە ھەموو لايەكى دىناۋە خەللى بەلىشاۋ دىنە ناۋ ئايىنى ئىسلامەۋە. ئەمەش، جگە لە بەرىكەۋەتنى پۇخى ئەم سەردەمەمان، لە گەل ئەو شەۋقەلەنى كە لە ئەنجامى شەقانى دەرباى ژيانى كۆمەلەئاسانىيەۋە بە گەۋھەرە بەنرخەكانى پىغەمبەرى خاۋە ھاۋونەتە مەيدان، چى دى نىيە. جا ئايا كەسىكى تر ھەيە ئەم جازىبە قۇدسىيەى بدىرتە پال كە بە دىژباى چەندىن سەدە ھىزى كىرگەرىيەكەى لە كاردايە. مەگەر جگە لە ھەزرىتى موحەممەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كەسىكى تر ھەيە كە خاۋەنى ۋەھا جازىبەيەك پىت تا بلىن ھى ئەۋە؟ بەراى بەراى، ھەر ئەۋە كە دانەى دانسەقە و، فەرىدى كەۋن و زەمانە.. ھەموو شىكىش لەبەر خاترى پروۋى ئەۋە.

۱ أحمد بن حنبل، المسند ۶۵/۴. (ھەمان فەرەۋدە بە جىاۋازىيەكى كەمەۋە لە أبو داۋد، اللباس ۲۵ يىشا ھاۋە)

وتاره كەي حونەين

وہك چۆن سولتانی ئەنبیا سەختترین كێشەكانى بەو پەرى ئاسانى چارە دەكرد و بە خێزاییەكى بێ وێنە گرتكوێرى ئەو گرفتەنەى دەكردووە كە بە مەحەل دەبێنران، ھەر بەو جۆرەش، لە بەرامبەر ئەو ڕووداوو چاوەڕواننەكراو و كۆتوپراندە كە تەنەت زەنگترین مەزگەلەكانى راپێچى گێژاوى دوودلێ، بگەرە تۆقان دەكرد، ئەم بێ ئەوێ ھېچ شتێك لە وىقار و ھېمىيەكەى لە دەست بەدات، یەكسەر دەكەوتە جۆلە و، بە گورجى ئەو گەرت و ئالۆزییەى چارەسەر دەكرد و دەستى دەگەرت بەسەر بارودۆخەكەدا، ئەگەر چاوى وردبێنیمان ئاراستەى ورد و درشتى بزاوتەكانى ژيانى موبارەكى بكەین، واتە، ئەگەر لە ھەر جۆلەيەك كە پێى ھەستاو، لە ھەر ھەنگاوێك كە ھەلێ ناو، یان لە ھەر رێستە و بگەرە ھەر وشەيەكیش كە لە زارى شیرینیووە ھاتووتە دەر بکۆلێنەو، ئەوا بۆمان دەردەكەوتێ كە ھەموو جۆلە و ھەنگاو و وتەكانى بەگورجى تەرازوو و پێوانەيەكى زۆر ھەستیار بەرنامەپێژكراو. تەنەت پەھەندە زەمەنیەكانیشى ھەر لە چركەووە بێگەرە تا عاشیرە، بەو پەرى ھەستیارى و لێھاتووییەو پەچا كراو. خۆ ئەگەر چركەيەك دواكەوتن ڕووى بەدایە، یاخود رێستەيەك لە قسەكانى فەرامۆش بکەردایە، ئەوا ئەو كات مەبەستى چاوەڕوانكراو نەدەھاتە دى و، بەو ئەندازەى سەرکەوتن بە دەست نەدەھات. لە كاتیكدا ئێمە دەزانین كە پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێوانە و كێشانەى ھەلسوكەوتەكانى نەكردووە، چ جاي ئەوێ دابنیشى و بە دوور و درێژى لە مەپ كارەكانى بێر بکاتەو! جا كە حەل وابوو، ئەوا جگە لەوێ كە رافەى ئەم ڕووداوانە بێرێنە فەتەنەتى ئەعزەمى پێغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ھېچ پێگەيەكى تر ھەيە بۆ لێكدانەویمان؟!

بەلێ، ئەو پێغەمبەر بوو، مەنتیقەكەشى مەنتیقی پێغەمبەرەنە بوو. پێغەمبەرەنە بیری دەكردووە و پێغەمبەرەنەش دەجولایەو. بۆیە لە ھېچ كام لە كارەكانیدا نشوستى نەدەبێنرا. ئەكە نشوستى نەدەبێنرا، بەلێكو بەیداخى سەرکەوتنەكانى ھەردەم لە لوتكەدا دەشەكایەو. واتە مەحەل بوو كەسێكى تر بگاتە ئەو شوێنەى كە ئەو سەرورە پێى

١ عاشیرە: واتە یەك لەسەر دەى چركەيەك.

گه‌یشتبوو. به سەدان پرووداو و بەسەرھاتیش ھەن کە پەڕوھندیان بەم بابەتوھ ھەبە. بەلام ئیچە تەنھا ئەو دانەبەیان ھەلەبژێرین کە بەلامانەوھ لە ھەموویان گەرنەتەر:

کاتی پرووداوھ کە پاش غەزای حوھنەنە. ئیچامی بوخاری و موسلیم و ئیبن ئیسیحاق پرووداوھ کەمان بۆ دەگێرەوھ:

غەزای حوھنەن لەپاش فەتھی مەککە پروویدا. ئەو غەنیمەت و دەستکەوتانە ی لە جەنگە کەدا بەدەست ھاتبوون، پێغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەزۆری بەخشینی بەو کەسانە ی کە دەبوو سەدایان بەرھە ئیسلام نەرم بکات. زۆرێک لەمانەش سەرگەرە و پیاموھوێتی ناو تیرە و ھۆزەکانی خۆیان بوون. لەپاش فەتھی مەککە، سەقامگیر بوونی ئیمان لە دڵی ئەو جۆرە کەسانەدا، لە پروانگە ی بەردەوامی فەتھەکانەوھ جێی بابەخ و گەرنگی بوو. چونکە زۆرێکیان بەبێ وستی خۆیان موسوڵمان بووبوون. خۆ ئەگەر بە تێپەڕبوونی کات شەخەسە ھۆلەکانی ناو دەروونیان نەتوێت رابەتەر، ئەوا زۆر لەو کاتە مەترسیدارتر دەبوون کە لە بەرە ی کوفردا بوون. بەلێ، تەنانت نا لێرەشدا فەتھەتە ی پێغەمبەری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زۆر بە پروونی دەردەکەوێت.

دەستکەوتەکان ھەری ی بوون لە: شەست ھەزار دیل، بیست و چوار ھەزار و شتر و چل ھەزار سەر مەر و بزێن لەگەڵ چوار ھەزار ھۆقە ئالتوون و زیو. لە کاتی دا بەشکردنی دەستکەوتەکاندا وەک بلیی پێغەمبەری خوا (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) زیاتر پەچاوی مەککەییەکانی کرد و زۆری دەستکەوتەکانی بەسەر ئەواندا دا بەش کرد. ئەمە بەدەر لەو ی کە چەند کەسایەتیەکیان پشکی تایبەتیان پێدرا. ئەم کەسانە، وەک وتان، لەوانە بوون کە پێوستییەک و سوودیکی گەرە ھەبوو لە وابەستە بوونیان بە ئیسلامەوھ. بۆ نموونە: سەد و شتر و سەد و بیست ھۆقە زیوی بەخشی بە ئەبوسوفیان و خێزانە کە ی، دوو سەد و شتر بۆ حەکیمی کورپی حیزام، سەد و شتر بۆ نەصیری کورپی حاریس، سەد و شتر بۆ قەیسێ کورپی عەدی، سەد و شتر بۆ صەفوانی کورپی ئومەییە، سەد و شتر بۆ حوھیتیبی کورپی عەبدولعووزا، سەد و شتر بۆ ئەقرەعی کورپی حابس، سەد و شتر بۆ عوھینە ی کورپی حیصن و سەد و شتریش

بۆ مالیکى كۆپى عەوف. جگە لەمانەش يەكى چل تا پەنجا حوشترى بەخشى بە
هەندىك لە گەورە پياوانى دىكە.^۱

ئەوى دابەشكرا، وشر و ئالتون و زىو بوو، بەلام لە بەرامبەردا دىن دەپارژرا و
ئىسلام لە دلەكاندا دەچەسپتەرا. ئاخىر ماوەيەكى زۆر نەبوو مەككە فەتخ كرابوو، بۆيە
تا ئەو كاتە جۆرىك لە دلشكاوى لای هەندىك لە مەككەيەكان هېشتا هەر ماپوو.
هەر هېچ نەيى، غرور و شكۆى هەموويان، با كەمىكىش بى، شكابوو. لە چاوى
خەلكى مەككەشدا شان و شكۆ هەموو شتىك بوو. هەر بۆيە پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەچاكترىن شىو ئەم دەرفەتە ئىلاهيەى قۆستەوه، بەم جۆرەش ئەو زامانە
تىمار كران كە دەكرا لە داهاوتودا نازارى گەورە بە جەستەى ئوممەت بگەيەنن. بەلام
ئەم دابەشكردنە بوو بە مايەى نىگەرانى هەندى لە ئەنصار، بەتايبەتى گەنجهكانيان.
بگرە هەندىكيان دىيانوت: ”هېشتا خوڻيان لە شمشىزەكانمان دەتكى، كەچى ئەوانىش
لە ئىمە زياتر وەر دەگرن.“ ئەمەش خۆى لە خۆيدا دەستىكى فیتەنەك بوو. كەمى
ژمارەى ئەوانەى ئەم قەسەيان دەكرد گەنگ نەبوو. ئەگەر لە كاتى خۆيدا ئەو فیتەنە
چارەسەر نەكرايە، ئەوا دەكرا بىتتە ئاگرىك كە بەرگرىنى مەحالى بىت. با ئەوەش
لەلاوه بوەستىت كە بچوكترىن پەخنە لە بەرامبەر رسول الله دا مرووف لە دىن و ئيمان
دەكات و خەسارەتمەندىيى هەمىشەيى دەكاتە بەشى. ئەمەش بۆ خۆى بەلایەكە كە زۆر
لە فیتەنى يەكەم گەورەترە.

دەستبەجى سەعدى كۆپى عوبادە (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) هەوالى بارودۆخەكى گەياندە
پىغەمبەرى خوا. ئەگەرچى ئەم قسانە هەر لەئێو گەنجهكاندا دەماودەمى دەكرد و
بەتەمەنەكان شتى وایان بە مێشكىشدا نەدەهات، بەلام هەلومەرجەكە وای دەخواست كە
پێشوینى بەپەلە بگيرتتە بەر و پێ لە تەشەنەسەندنى بگيرى.

بۆيە راستەوخۆ پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمانیدا كە ئەنصار لە شوڻىكدا
كۆبينەوه و جگە لە خوشيان پێگە بە هاتنە ناوەوى كەسى تر نەدەن. ئەنصار كۆبوونەوه
و پىغەمبەرى خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) ئەم وتارەى ئاراستە كردن:

۱ ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱۵۲/۲-۱۵۳.

”ئەي كۆمەلى ئەنصار! يېم گەيشتوۋە كە دۇشكاۋىيەكتان بەرامبەر بە من لە دۇدا
دروست بوۋە...”

دەستپىكىكى لەم جۆرە، لە پوانگى سايكۆلۇژىي كۆمەلەۋە بە دەستپىكىكى زۆر
سەرسورۇپھىنەر دادەنرىت. چۈنكى بەكارھىننى ئەم چەند وشەيە لە سەرەتاي قەسەدا،
بەرامبەر بە كۆمەلىك كە چاۋەرى شتى وايان نەكردوۋە، بگرە زۆرىكىيان يىئاگاش بوون
لە ھۇكارى كۆبۈنەۋەكە، بە وئەي ۋەشاندى زىلەيدىكى كىتوپر، ھەمويانى دەھىنايەۋە
ھۇش خۇ. لە راستىشدا ھەروا بوو...

ھاۋەلە بەرپىزەكان ھەرگىز بە خەيالىشىاندا نەھاتوۋە پەخنە لە رسول اللە بگرن.
ئەگەر ئەۋپەرى شتىكىش ببوايە، ئەوا تەنھا دۇيان زوير دەبوو. لە ۋەھا حالەتەكىشدا
راستەۋخۇ بە پەفتارىكى پىغەمبەرەنە دۇيان دەھىتريەۋە جىي خۇي. ۋا ئىستاش ھەر
بەم دەستپىكە تەمى دۇشكاۋىيە لە دەرونى ھەموواندا پەۋىيەۋە. بەلى، ئەم يەكەمىن
پستەيەي پىغەمبەرى خوا، كارىگەرىيەكى سەرسامكەرى لە دۇلى ئەۋانەدا جىيەشت
كە ئەۋ حالەتەيان لا دروست بوۋبوو. دەمودەست ھەمويان خۇيان كۆكردەۋە و چاۋيان
پىيە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ئىدى ھەر وتەيەك لەپاش ئەم ئامادەكارىيە
دەرونىيە، بەدلىيايەۋە داراي بايەخ و گرنگىي خۇي بوو. ھەمووان گويان شل كەردبوو
ۋ پەرۋشى ئەۋە بوون كە دەۋىرى. ئەم يەكەمىن ھەلمەتەي پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) شۇنى خۇي گرتبوو، بەلام پىۋىست بوو زنجىرە ھەلمەتەي تىرى يەك لەسەر
يەكى ئەنجام بەدايە. ئەگەر ئەم ھەلمەتەنە ئامانجى خۇيان نەپىكايە، ئەۋا زىاد لە سوود،
زىانيان بە دۋاي خۇياندا دەھىنا و، پىچەۋانەي ئەنجامى خاۋارايان دەدا بە دەستەۋە.
ھەر بۇيە پاراستنى ئەم ھاۋسەنگىيە زۆر گرنگ بوو. ئەمەش ھەلمەتەۋتەكانى
پىغەمبەرى خوا بوون:

”ئايا كە من ھاتم ئىۋە لە گومرايىدا نەدەزىيان؟ ئەي خۋاي گەۋرە بە ھۇي مەۋە
ھىدايەتى نەدان؟“

”نایا کاتیک من هاتم به دهست ههزاری و نه دارییه وه گیرتان نه خوار دبوو؟ ئه ی خوی گه وه به هوی منه وه دهوله مهندی نه کردن؟“

”نایا که من هاتم ئیوه دوژمنی به کتری نه بوون؟ ئه ی خوی گه وه به هوی منه وه خۆ شه ویستی نه خسته نیتانته وه؟“

له کۆتایی ههر پرسیارنکیشدا نه نصار به یه که دهنگ دمیانتوت: ”به ئی، به ئی، منعت هی خوا و پیغه مبه ره که به تی.“

پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) پێک له کات و شوێنی خۆیدا پێچکه می قسه کانی گۆری. له م ساته ناسکه دا که ههسته کان هاتبوونه جۆش و کولین، ههر خۆی، به لām نه مجاره به ناوی نه نصاره وه دهستی کرده وه به قسه کردن. ئه وه تا پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خۆی ئه وه قسانه ی ده کرد که له وانه بوو نه نصارییه کان له خراپترین نه گه ردا بیان کردایه. جا خۆ نه گه ر ههر موسولمانیک به و شیویه قسه ی له گه ل پیغه مبه ره که ی بکردایه، ئه وا به ره وه که نه ده لانی تیاچوون گلۆر ده بووه وه. سه روهری هه ردوو جیهان (عَلَيْهِ السَّلَام) به رده وام بوو له سه ر فه رمایشته کانی.

”ئه ی کۆمه لی نه نصار! نه گه ر بتانویستایه ده تانتوانی به شیویه کی تریش وه لām به نه وه. بۆ نموونه ده تانتوانی بلین: به دهر به ده ری و بی که سی هاتی بۆ لām، ئیمه ش نامیزمان بۆ کردیته وه و په نامان دایت. به هه زاری و بینه وایی هاتیت، ئیمه دلām دایته وه و پشتمان گرتیت. به تر سه وه هاتیت و ئیمه دالده مان دایت. بی پشت و په نا بوویت و ئیمه سه رمان خستیت! خۆ نه گه ر به م شیویه وه لām تان بدامایه ته وه، راست ده بوون له قسه کانتاندا و که سیش به درۆی نه ده خسته نه وه.

ئه ی کۆمه لی نه نصار! نه گه ر به وه دلته نگ بوون که که میک مالی دنیا م داوه به که سانیک که ده مه ویت بین به موسولمان، ئه وا لیتان ده پرسم که نایا ئیوه هه ز ناکه ن له کاتیکدا که هه مووان به و شتر و مه ر و بز نه وه به ره و مال ده گه ر پینه وه، ئیوه به رسول الله وه بگه ر پینه وه؟ سویند به و خوا به ی که نه فسی منی به دهسته، نه گه ر هه موو مرو فایه تی بچه دۆلێک و نه نصاریش بچه دۆلێکی تر، بی هیچ دوودلییه که

بەرەو ئەو لایە دەچم کە ئەنصارى بۆ چوو. ئەگەر هیجرت نەبوایە، ئەوا زۆر حەزم دەکرد یەكێك بىم لە ئەنصار. خوايە! پەحم بە ئەنصار و پۆلەى ئەنصار و پۆلەى پۆلەى ئەنصار بکە.”

لە بەرامبەر ئەم وتانەدا تاکە کەسێکیش نەمابوو کە نەگى. هەمووان پەرمەى گریانیان دەهاتى، بە هەموو دەنگیانەو دەیانوت: ”خا و پیغەمبەرە کەى بۆ ئێمە بەسن. هیچ شتێكى ترمان ناوێت.“

ئەم وتارە پوخت و پڕ ناوەرۆکەى پیغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) و، دەستبەجى پەواندەوێ ئەو فیتنەیی کە ئەگەرى سەرھەڵدانى هەبوو، هەروەها پلەيەك زیاتر چوونە نێو دلى گونگراڤییەو، پروداویکی هێندە بێ وێنە و سەرسووپی هێنەر، پێم وایە گەر بمانەوێت لێکدانەوێ بۆ بکەین، جگە لە پەنا بردن بۆ دەستەواژەى فەتانەت، هیچ پینگەییەکی ترمان لەبەردەمدا نایێت...

یەك بە یەكی رێستەکان شی بکەنەو... سەرنجێک لە پەهەندى وەخت و کاتپێژى وتارە کە بدن.. ئەوجا پێوانەى ئەو ماویە بکەن کە هاوەرەلان لە جیهانى پڕوچیاندا لە نێوان یەكەم رێستە و کۆتا رێستەدا بریوانە... پاشان هەر بەمەو مەوێستن و ئەوێشی بخەنە سەر کە هەموو ئەمانە بێ هیچ بیرکردنەو و خەمڵاندنێک و هەروا راستەوخۆ وتراون. ئەوجا لە دوايیدا پروو بکەنە ویزدانتان و لێى بپرسن کە داخۆ دەبێ ئەو سولتانى گوشتارە کى بێ؟ ییگومان ئەو وەلامەى بە دەستى دینن: محمد رسول الله دەبێت. لە راستیدا هەر مەرووفێک ناخ و ویزدانى نەگەنێبێت، ئەم وەلامە لە ویزدانى خۆیدا هەست پێدەکات. تەنھا ئەوەندە بەسە کە سەركێشى و بیرتەسکى وەلاوە نایێت و بە چاویکی بابەتیانە بۆ پروداوەکان بروانیێت...

ئێمە لێرەدا تەنھا لێکدانەوییە کى کورتى پروداوەکە دەکەین و درێژەى بابەتە کەش بۆ کۆمەڵناس و دەروونناسە بەختەوەرەکانى داهااتوو جێدێلین.. بەلى، با بۆ ئەوانى جێدێلین، تاکو لە گۆشەنیگای تابیەتیى خۆیانەو لێى بکۆڵنەو و پەهەندىکى تری

١ بخارى، مناقب الأنصار ٢-١، المغازي ٥٦، مسلم، الزكاة ١٣٢-١٤٠؛ أحمد بن حنبل، المسند ٣/٧٦-٧٧؛ ابن هشام، السيرة النبوية ١٦٩/٥-١٧٧؛ ابن كثير، البداية والنهاية ٣٥٥/٤-٣٦٠.

دەرك كۆردىن بە فەتەنەتە پىغەمبەر (ﷺ) بىخەنە سەر مەلۇمى مەعرىفەى
مەرقۇمەتە...

يەكەم: وتارەكە تەنھا پۈۈى لە ئەنصارىيەكان بوو. چۈنكە نە مەككەيى و نە
موھاجىرەكانىش نىياز و پەتەرنكى وايان نەئواندبوو كە پىۋىست بە وتارنكى لەم جۆرە
بكات. ھەر بۆيە وتارنكى لەم جۆرە، وتارنك نەبوو كە لە سەرەتادا لە لاين ئەوانەو
بەبايەخەو بۆى پەوانرەت. بەم پىيە، بوۈى ئەوان لەئىو گۈنگراندە بە شىۋەيەكى نەرتنى
كارى دەكردە سەر ئەو دىققەت و سەرنجەى كە دەبوایە لە ئەنصاردا ھەبوايە. ئەمەش
خۆى لە خۇيدا لە پەوانگەى كارىگەرىى وتارەكەو خالىكى گەنگ بوو.

دوۋەم: جىا كەردنەوۈى ئەنصار و كۆكەردنەويان بەتەنھا لە شوئىنكەدا، جۆرە پەرتلەنەنكە
بوو بۆيان. ھەرەك چۆن كۆبوۈنەو و چاۋپىكەوتنى پاستەوخۇيان بە پىغەمبەرى خوا
(ﷺ) و، بەشدارى پىچ نەكەردنى كەسانى دى لە كۆبوۈنەو كەدا، لە پۈۈى بارى
دەروۈنىيەو پەرتلەنكى نەرتنى گەورەى بىنى.

سەيەم: لەوانە بوو لەئىو قەسەكاندا چەند پەگەيەك ھەبەن كە دلى ھاۋەلە موھاجىرەكان
و ئەھلى مەككە پەنجەنن. بۆ نەمۈنە دوور نەبوو كە پەستەى ”كاتىك خەلكى بە وشتەر
و مەپ و بزنەو بەرەو مالى دەگەپتەو“ يەكەك بىت لەوانە.

چوارەم: لە كۆتايى وتارەكەدا ئەنصار ستايش دەكەرن و دوۋەى خەرىشان بۆ
دەكەرى. جا لەوانەبوو جىاكارىيەكى ئەو جۆرە، لەسەر دلى ھاۋەلە موھاجىرەكان، كە لە
پىناو ئىسلامدا كۆچيان كەردبوو و مالى و خالى خۇيان جىپەتشتبوو، ھەروا ئاسان نەبوايە.

پىنجەم: دەقى پەسەنى وتارەكە لە پۈۈى پەوانبىۋى و زەمان پاراۋىيەو لە ئاستىكى
ناۋازە و دەگەندايە.

شەشەم: ھەژاندنى گۈنگران لە سەرەتاي وتارەكەدا و پاشان نەرم كەردنيان، ھەرەھا
قەسەكەردنى پىغەمبەرمان بە ناۋى ئەوانەو و ھىشتەنەويان لە مەقامى گۈنگردا،
مامەلەيەكى دروست و لەبارى بارودۇخە كە بوو.

ههوتهم: به پێته کردنی بارودۆخه که به قسه هێنان و قسه بردن و، ههلقولانی قسهکان له قوولایی ناخ و ههستی دلسۆزانوه، بواری دهبرپینی هیچ شتیکی بۆ گونگران نههیشتهوه. نه مهش خالێکی زۆر گرنج بوو له روانگهی به دهست هێنانی نهجامهوه.

ههشتم: دهبرپینی ههموو نهو وتانه بهبی هیچ بیرکردنهوهیهک و به تهرزێکی رهوان و راستهوخۆ، په ههندیکی تری دهخسته سهڕ کاریگهیری قسهکان.

نه مهو چه ندين تایبهتمه نديی تر که به مێشکی مروڤدا دێن، نه وه مان پيشان دهدهن که پێغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ئارهزوو و ويستی خۆی نه ده دوا، به لکو به پێچهوانه وه، له روانگهی نهو فهتانه ته وه ده دوا و کێشه کانی چاره سهڕ ده کرد، که به وهی و ئیلهامی خوایی بارگای بووبوو.

ج) گوشتاره کانی پێغه مبهرمان له روانگهی فهتانه ته وه

په ههندیکی تری فهتانه تی پێغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له په نه ره ی گوشتاره کان و خاوه ندارتییه وه بۆ "جَوَامِعُ الْكَلِم" ده رده که ویت.

به ئی، نهو سولتانی گوشتار بوو. جا چۆن وا نه بی، له کاتی که دا خوای گه وره نهوی نارد بوو تا بپێته وه رگێپ و مامۆستای گوشتاره کانی خۆی.

تا نه مړۆ زۆر کهس، هه ریه کهو به گونجی توانا و ئاستی خۆی و له قالیکی دیاریکراوا، وشه ی جوان و وته ی ناسکیان داوه به گونجی ژياندا، به لام نهو قوولی و ناسکی و چێژه ی له گوشتاره کانی نهو سه روه ره نازداره دا ده بێریت، زه ریا به کی به رینی بی بن و، په رهی گولانی به هاری زۆزان و، میوه ی باخی به هه شتی جاویدانه.

ده برپینه کانی هینده شیرین و، وشه کانی هینده غاره تگه ر بوون، وه ختی ده دوا، سه ران هه ریان ده مان و، روانینه کان مه ست ده بوون و، دلانی ش له ده ست ده چوون. هه رچی عه قل و داوه ریشه چه ک ده بوون و، ههسته مروییه کان ده ژیا نه وه و، پۆحه کانیش وه ک

١ جَوَامِعُ الْكَلِم: یه کێکه له تایبهتمه نديیه کانی گوشتاری سه ردار ی پێغه مبه ران (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که بریتیه له ده برپینی ناوه رۆکی دوه لمه مند و واتا گه لێکی زۆر له رینگه ی چه ند وشه به کی که مه ره.

بَلَّيْ لَه شَهَقَه بَالِيَان دَهْدَا. خَوای گه‌وره هِیژَنکی وه‌های به‌خشیبوه زوبانی نهو نازیزه، نه‌وانه‌ی سهر‌فرازی سهر سفره‌ی په‌یفه شیرینه‌کانی ده‌بون، له وبقاری حوزووری نهو سولتانی گو‌فتاره‌ی که خاوه‌نی پوختترین ده‌برین و راستترین قسه‌یه، وه‌ك بَلَّيْ لَه گو‌ده‌کوتن و به جارنك س‌ه‌ماع ده‌یگرتن.. چ کاتنك گه‌وه‌ری حیکمه‌ت له لی‌وانیه‌وه بدره‌وشایه‌ته‌وه، نه‌ریابی عه‌قل و داوه‌ری نوتقیان لیج ده‌پرا. هه‌رکاتیش ده‌ریاره‌ی باشه و جوانی و راستی بدوایه، پ‌و‌حی گو‌نگرانی به تامی گه‌زوی وِژَه‌کانی شیرین دامان ده‌بوو. که‌نگیش زوبانی ناگرتنی گ‌ری له خه‌رمانی چه‌وتی و خراپه به‌ردایه، کوفر و نار‌ه‌وایی له نیو گو‌م‌پایی خو‌ی‌اندا ده‌خنک‌اند. جا با نهو کاته‌ش بوه‌ستی که بو بانگه‌وازه‌که‌ی نه‌عه‌ته‌ی به‌لگه و ده‌لیل و بوره‌انی ده‌کیشا، زنجیری ده‌کرده زوبانی هه‌رچی پ‌و‌حی ره‌ش هه‌یه و، تاریکیه‌کانی مه‌حکومی شکست ده‌کرد...

نهو زور چاک به ناگا بوو له ته‌واوی نه‌م به‌خششه نیلاهیینه و، وه‌ك ته‌حدیثی نیعمه‌تیش (باسکردنی به‌خششه‌کانی په‌روه‌دگار به‌نییه‌تی سوپاسگوزاری) کِشیه‌کی نه‌ده‌بینی له باسکردنیاندا. نه‌وه بوو ده‌یفه‌رموو: ”من موحه‌مه‌دی پ‌تفه‌مه‌ری نه‌خوتند‌ه‌وارم، د‌وای من پ‌تفه‌مه‌ر نایه‌ت. من سهر‌فراز کراوم به ده‌ستپنک و پایانی گو‌فتار و ”جوامع الکلم“.“ هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: ”نه‌ی خه‌لکینه! من شه‌ره‌فمه‌ند کراوم به ”جوامع الکلم“ و، وتنی نهو د‌وا په‌یفه‌ی که شیکار و چاره‌ی هه‌م‌وو شتیک ده‌کات.“^۱ نیدی به‌م ده‌برینه نوور نه‌فشانانه‌ی، هه‌م به‌خششه‌کانی خواوه‌ندی مه‌زنی ده‌ژمارد و سوپاسگوزاری له‌سه‌ر ده‌رده‌برین، هه‌م پاشیده‌گیانده که وتاریژری پایه‌بلندی پ‌ا‌بردوو و داها‌توو هه‌ر خو‌یه‌تی.

به‌راستی نهو سه‌روه‌ری سه‌روه‌رانه (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمِ) بولبولیکی وه‌ها بوو که هه‌رکات به چریکه‌ی هه‌ناسه ژیا‌نه‌خشه‌کانی سه‌روودی بو گو‌لزاری باخی پ‌ازینه‌ری گه‌ردوون ده‌چ‌ری، د‌لی ده‌هاته گو‌ و، له زمانی د‌لیه‌وه نه‌فسوونا‌وتیرین ناواز ب‌الیان ده‌گرت. نهو په‌یفه‌ نو‌تر له نو‌تیانه‌ی له نه‌مامه تازه‌کانی باخی نه‌وه‌وه چ‌رویان

۱ احمد بن حنبل، المسند ۱۷۲/۲، ۲۱۲.

۲ ابن ابی شیبه، المصنف ۲۶۱/۱، ۳۱۸/۶؛ أبو یعلی، المسند ۲۰۹/۱۳.

دەکرد، هیچیان نەدەچوووە سەر ئەو خونچاندی لە بەهاری ئەوانی تردا تۆمەیان تەقاندوو، و لەو گولانەش نەدەچوون کە لە شەبەقی کەسانی تردا تیرۆژی بەیان بەخەبەری هینان. ھەموو شتێک لەسەر سفرە دەرپرینی ئەو سەرورە پەوانگۆیەدا، بە وێنەی چرۆی شەونم لەسەرلێو، تازە و نۆبەرە بوو. ناسین و چەشتنی نۆبەرە ئەم باخەش بە تەواوی لایەنەکانیەو، و گەشتن بە لوتکە چیتزی ئەو ناسینە، تەنھا بۆ یە کەمین خۆشەختەکانی ئەم کاروانە دەستی داو.

ئەو سەرداری دەرپرینە لە گەوھەری وشەکانی شمشیرنکی وەهای دروست کرد، ھەر ئەوئەندە یەک جار ئەو شمشیرە بەسەر سەراند سوراخاندو، چى قسەى درۆ و ھەلبەستراو ھەبوون، ھەلھاتن و لە کونی شەمشەمە کۆرێراند خۆیان شارەدو، و ھەموو ئەفسانە و داستانەکانیش لە پشتی کێوی قافدا خۆیان دایە پەنای عەنقاو. لە وتە و دەرپرینەو کانیای وەهای ھەلقولاند، کە لە چاوترۆکانیکدا ھەر چوار لای بیابانی جەھالەتیان گۆرپی بە باخی بەھەشت و، تافگەى وەھایان لێ تەقی، کە ھەموو ئەو سینانەى بە پرووی ئیماندا کراو ھەبوون، لە گەل تافە و قەلبەزەیاندا بەرەو زەریای ئەبەدیەت بەرپێکەوتن.

کارێزى و تەکانى ئەو لە جیھانیکی ترەو ئاویان تێدەپێژا.. ئەگەر گۆل و گۆلزاری و تەکانى ئەو - کە بە بارانی وەحى ئاودێر دەکرا - نەبوونیە، ئەوا جیھان بۆ ھەمیشە لەنیو چنگی پشێویدا دەتلاو. ئەو ھەو پەردەى سەر پروی سروشتی بە شمشیرى و تەکانی پەرت پەرت کرد و، ھەر بە نەخشی ئەو وشانەش کتیبی دینی پازاندو. گوفتار، شەمەکی لێ جیا نەبوو ھەو سەر پشتی ئەسپەکەى و، تیرنکی ئالتونی نیو تیردانەکەى بوو. بە ھەر جێیە کدا برۆشتایە، دامینی ئەوانەى لە قسە تێدەگەن، پێ لە گەوھەر دەکرد و، تیری لە کەوان دەکێشا و، بە ئەسپەکەى تاریکییەکانی دەبەزاند. کاتیکیش خۆی گەورە (جَلَّ جَلَالُهُ) موراى فەرموو کە بۆ دواجار لە وشە دوولەتێک لەسەر زەویدا بنیات بنیت، ئەو سولتانى دەرپرینەى بۆ سەرکردایەتى ھەلبێژارد و، سەککە و تورپەى دەرپرینی دا بە دەستیەو.

بە درێزایی میژوو، چى مەردى وێژە و گوفتار ھاتوون و دین، لەوانەى ناشنای

ئەودىو جىھانى بىنراون، ھەريەكەيان تاكىنكن لەو كۆرسەى كە عەرشى تەجەللى دەچرڧ.. ئەوئش بووئە سەرتىپ و سەركۆرسى ئەم كۆمەلە بولبولانە.. ئەنبىا و ئەوليا يەك لە دواى يەك دەھاتن و كۆرى زىكرىنكىيان وئك دەنا. ئەوئش بە ئەركى خۆى ھەستا و بووہ پئشەنگى زىكرخوئنانى ئەم كۆرى قودسىيانە.. بەلئى، ھات و بە دەنگە بەگورەكەى عەرش و فەرشى ھىئنايە خرۆش. ھەر مېوہيەك كە لە سفەر ئاسمانىيەكەيەوہ ھەلئدەگرت و بە وشەكانى دەپرازاندەوہ و پئشكەشى مرؤفايەتى دەكرد، سەرگولئى ھەلئباردەى مەحرەمترىن گۆشەكانى باخى دۆستە و، لەو مېوہ تايبەتپىيانەى بەخششى شاھانەيە كە كەس نەيىيىنئوہ و، ھەر لەئئو بەرگەكەيدا پئشكەشى ئەو كراوہ. پئش ئەو نە كەس ئەو مېوانەى دېوہ، نە كەسئش دەستى پئيان گەيشتوہ... جا ئاى بۆ ئەو كاتەى كە قومرى ئىلھامى ئەم عەندەلئبە پاىەبلندە بەرھو ئاسمان شابالئى دەگرت! داستانى تايبەتترىن گولئى تايبەتترىن باخچەى مەحرەمى مەحرەمەكانى بە ناسكترىن ئاوازەكانى دەچرى و، سىنەكان لە خۆشى ئاوازى ئەو، ھەموو دەبوئە گولئى و، زمانەكان لە گۆ دەكەوتن و، رۆحەكان لە بەرامبەر قەلئبەزى وئژەكانى ئەودا لەھۆش خۆ دەچوون.

بەلئى، پەيشەكانى ئەو وەك دەريايەك بوون كە لەگەل ھەر شەپۆلئىكىدا كەنازاوى بە مروارى دەپرازاندەوہ. وەك تافگەيەك كە لە لوتكەوہ برژئتە خوار و دلل پر كات لە خرۆش، وا بوو. ئاوازەكانئشى بەو فوارانە دەچوون كە لە قوللايىيە ناديارەكانەوہ ھەلئدەقولئىن.. نە پەسنى ئەو دەريايانە بە دەولەمەندى و ناوەرپۆكى ئاويانەوہ، نە راقەى تافى ئەو تافگانە و، نە گەيشتئش بەو جئيانەى ئەو فوارانە پئى گەيشتوون، لە توانادا نئىيە.

تا ئئىستا بە سەدان لئىكۆلەر و وئژەوان بە دەورى گەوھەرى قسەكانى ئەودا پەروانەئاسا سەرگەرمى سوورپان بوون. ھەزاران ھەزار بئرىار ھاتوئەتە سەر ئەو سەرچاوەى ئاوى ژيانە و، چەندئن كەسى بلىمەتئش ژيانان لە پەيبردن بە قوللايىيەكانى ئەودا بەسەر بردوہ. بەلام ئەو ھىشتاش لەودىوى ھەموو ئەو وئستگانەوہيە كە مرؤفايەتى توانىوہتى

لە ناسىنى ئەودا پىي بگات. گەر بە كەمىك دەستكارىيەو ئەو شىعرەى يە كىك لە شاعىرانمان دەربارەى قورنان وتوۋىتەى، بە كار بەئىنن، وا دەزانم لە جىي خۇيدا بىت:

بىكرى فىكرى كائىنات پەرت پەرت بوو، كەچى

ھەر لە پەردەى عىصمەتدايە ھىشتا بەيانى رەسول!

بەلى، ەك چۆن دلوپ ناتوانىت گوزارشت لە تەواۋى دەريا بگات و، گەردىلەش دەستەوسانە لە دەرخستنى تەواۋى تايبەتمەندىيەكانى خۆر، ھەر بەو شىۋەيەش، عولەما و ئەصفىا و ئەوليا، كە ھەرىكەيان پارچەيەكن لە حەقىقەتى موحەممەدى، ھەرچەند لەچاۋ كەسانى تىرىشدا كامل بن، كەچى ھەرگىز ناتوانن بەتەواۋى واتا نەمايندەبىي ئەو سەرورە بگەن و وئەدانەۋى كاملى ئەو بن.

پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مورشىدىكى كاملى ئەوتۆ بوو كە نە مەدرەسەى دىبوو، نە قوتابخانە. بەلى، ئەو سەرورە مورشىدىكى كامل و موكەممەلى ئەوتۆ بوو، كە لەپەنا پتەۋىيى بونىيادە ماددى و مەعنەۋىيەكەى و، سازگارىيەست و نەستەكانى و، تۆكەمبىي ھزر و بىرەكانى و، فراۋانى وىژدانى كە ھەمىشە پروى لە بەرزىيەكان بوو، چ جاي پالڧتەبىي پړوحى و پاكىزەبىي گەۋھەرى كە ھەروەك خۆى مابوۋەو و نەكەوتبۋەو ژىر كارىگەرى پەرورەدە و فېزىكىدىن سىستەمە مەروىيەكان، پاشانىش ئارايشتدانى بە ۋەھى و، ئەۋەش كە پەرورەدگارى لەسەر فېترەتتىكى وا دروستى كردبوو كە ساز بى بۇ ۋەرگرتنى پەيامەكانى پەرورەدگارى بالادەست ەك خۆى و، ئامادەباشىيىش تىدا بىت كە ئەو پەيامانە - لەگەل پاراستنى پەسەنايەتتەيەكەياندا - پىشكەش بە مەروفايەتى بگات. ھەموو ئەمانە لە تايبەتمەندىيەكانى ئەو پابەرە ھەرە كاملەن.

سروشت و خووپەۋىشتەكانى، ھەستە ناۋەكى و دەرەككەيەكانى، عەقل و داۋەرىيەكانى، لەگەل نەركى پىغەمبەرايەتتەيەكەيدا بەجۆرەك يەك دەھاتنەۋە، ھەر پەيامەك، ھەر شەئى ئىلھامەك لە لاي پەرورەدگارەۋە بەھاتايە، بىچ ئەۋەى بچوۋكتىن گۆرپانكارى

يان شكانه‌وى به‌سەردا بى، لەنيو ناوێزى نوورينى ماهييه‌ته نوورانىيه‌كه‌يدا، وه‌ك
بلوور دەرپازايه‌وه، دواتریش له‌ پێنگه‌ى درێژه‌ شه‌پۆله‌كانى تهنه‌زوولات (دابەزینه‌ ناستى
دوئەتراوه‌ ده‌گه‌يشت به‌ ئامانجه‌كه‌ى.

په‌يامه‌ ئىلاهييه‌كان به‌ هه‌موو جوړه‌كانىه‌وه، له‌ زوڵاڵترين كانىاووه‌ هه‌لده‌قولێن و
ده‌پژێنه‌ ناو نه‌و پاكيه‌ترين گىانه‌وه. نه‌ویش به‌ ناسکترین و خاوتنترین و پاراوترین
زمان و، به‌گۆڕه‌ى ناستى ئىدراكى ئاده‌مىيان، ده‌يدات به‌ گوێى مرۆفه‌كاندا. نه‌مه
هه‌روه‌ك چۆن پيشانده‌رى پێغه‌مبه‌رايه‌تییه‌كه‌ى و به‌لگه‌ى په‌يامدارىيه‌كه‌يه‌تى،
هه‌رواش، پرياسكه‌ و توئشووى نه‌و پێ پر له‌ هه‌رواز و نشیوانه‌ بوو كه‌ پيادا ده‌پۆشت
و، مه‌شخه‌ل و پووناكى ده‌ستى و، ده‌ليل و بوره‌انى بوو له‌ به‌رامبه‌ر نه‌يارانىدا. له‌
كاتێكدا كه‌ په‌يامه‌كانى په‌روه‌ردگارى به‌ خه‌لكى را‌ده‌گه‌يان، نبوه‌ت و ريساله‌ته‌كه‌ى
خۆشى ئاشكرا ده‌کرد. ئينجا هه‌روه‌ك له‌ چاره‌سه‌ركردنى كێشه‌ى دوئەتراوه‌كانى و
به‌ده‌مه‌وه‌ هاتنى پێداويستىيه‌كانىدا له‌ خه‌زێنه‌ پرته‌ئى و نه‌فسوناوييه‌كانى گه‌وه‌رى
وه‌حى سوودى وه‌رده‌گرت، هه‌ر به‌و جوړه‌ش، له‌ ده‌مكوت كردن و بى ده‌نگ كردنى
دوژمنانىدا هه‌ر هه‌مان شمشىرى نه‌لماسىنى به‌ كار ده‌هێنا.

قورئان بۆ نه‌و هه‌موو شتێك بوو: هه‌وا بوو، ئاو بوو.. چه‌ك بوو، زرى بوو.. قه‌لا
بوو، بورج بوو.. وه‌ نه‌و ئالايه‌ بوو كه‌ به‌سه‌ر بورجه‌كانه‌وه‌ ده‌شه‌كايه‌وه... نه‌و به‌ قورئانه‌وه
هه‌ناسه‌ى ده‌دا.. هه‌ر به‌ قورئانىش به‌ وێنه‌ى هه‌وره‌كان به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌بووه‌وه..
له‌ گه‌لێشيدا وه‌ك بارانى په‌حمه‌ت دووباره‌ به‌ هانای بوونه‌وه‌رانى سه‌رزه‌وييه‌وه‌ ده‌هاته‌وه..
به‌ قورئان له‌ گه‌ل تاريكىيه‌كاندا ده‌جنگا و، هه‌ر به‌ويشه‌وه‌ له‌ شه‌پ و شه‌پروستان خۆى
ده‌پاراست. به‌ده‌م قورئانه‌وه‌ نه‌عه‌ته‌ى ده‌كێشا و، له‌ گه‌لێشيدا ده‌بووه‌ پووناكى و به‌سه‌ر
هه‌موو لايه‌كدا ده‌بارى.

نه‌و سولتانى گوفتاره‌ى كه‌ زوبانى پاراوى حيكمه‌ته، له‌پاڵ نه‌و گه‌نجينه‌ى زانسته
ئىلاهييه‌ى كه‌ هه‌رگىز ته‌واو بوون و خالى بوون نازانىت، زۆرێك له‌و پرسىيارانه‌ى پووبه‌رووى
ده‌بوونه‌وه، و زۆرێك له‌و كێشانه‌ى پێويستيان به‌ چاره‌سه‌ر ده‌کرد و، ته‌واوى نه‌و بابته
دينى و كۆمه‌لايه‌تى و ئابوورى و سياسىيانەى په‌يوه‌ست بوون به‌ ئوممه‌ته‌كه‌يه‌وه، به‌

دَلَّه پاكه ئەحمەدییەكەى و زوبانە شیرینە موحمەدییەكەى، كە بە ئاوتەندى تەجەللىى زانستى بىچ پايان و، جى نزل و نۆهند و بىستانى وارىداتى سوبحانى دادەنرەت، وەلامى شايانى دەدانەو و، گرافتەكانى چارە دەکرد و، ئاروونىيەكانىشى پۆشن دەکردەو و، زۆرىك لە مەسلە پەهاكانى قورناتى سنووردار دەکرد و، سنووردارەكانىشى پەها دەکرد. ئەوانەش تاييەتى بوون، دەگىشتاندىن و، گىشتىيەكانىشى تاييەت دەکرد. بەمەش، لەپال قورناتى پىرۆزدا روكنىيەت و مەصدەرىيەتى دەپرپىن و فەرموودەكانى خۆشى بىر دەخستىنەو. جا خۆ لە راستىدا ئەو زاتەى كە ئەركى موبەللىغ و مورشىد و موصلىح و موجدەددىد دەبىنى و، لە پى پىغەمبەرايەتىيە جىهانىيەكەيەو گىشت مرۆفایەتى كروودەتە دوئىراوى و پىيامى خۆى پادەگەيەنەت پىيان، ھەر ئەمەى لى دەوەشايەو و نەدەكرا بە جۆرىكى تر بى!

ئەو دەمەى سەرورەمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە پىغەمبەرايەتى سەرفراز كرا، باشترین و بەبرەوترىن شەمەكى دوئىراو و گوئىگرەكانى لە بازارى بازىرگانىندا، زمان پاراوى و پەوان بىژى بوو. جا ئەم مىللەتە زىرەك و وێژەوانەى كە لە دوايىدا بە ھۆى بالادەستىيان لە زىرنگى و گوشتار و دەپرپىندا، ھوكمى دنيايان كرد و جەلەوى دەسلەتايان گرتە دەست، چ لە پوانگەى ئەو قورناتەو بىت كە "وحى المتلو"، يان لە پوانگەى ئەو پەيام و پىنمايى و وتار و گوشتار و ئامۆژگارىيەنەو بىچ كە لە دەروەى وەحىن، ھەمىشە لە ئاست ئەو نۆتەرە موبارەك و موندەووەرى پەيامى ئىلاھىدا ھەيران مابوون و، سەرى پىژ و ئەوازىيان بۆ ئەوى دەکرد. جا ئىتر ئەویش دوئىراوەكانى كەمەندكىشى خۆى دەکرد و، دەچووە دلىانەو و، ھوارى پەخەى بۆ نەدەھىشتەو. جا خۆ ئەگەر لە بەرامبەر و تە دەپرپىن و بۆچوونەكانىدا بچووكترین پەخە، يان بىچ بايەخترىن بەرھەلستى پروى دابايە، ئەوا بىگومان دوژمنانى، ھەر لە كۆنەو تا ئىستا دىيانقۆستەو و فوويان تىدەكرد، مېشىكىيان دەكردە گامىشىك و تا ئەو پۆژى ھەموو دنيايان بە كەر و كۆرىيەو لى تىدەگەياند، دەھۆلىيان بۆ لىدەدا، چونكە شتىكى لەو جۆرە، ھەلىكى زۆر باش بوو بۆ ئەوانەى كە لەپىتاو لەرزەپىختىن و پروخاندن و لەبەر چاوخستىن و سىپىنەو ئەو سەرورەدا، ھەر لە بچووكترین بىيانووەو تا دەگاتە بىچ ئابرووترىن بوختان،

هه موو شتيكيان بۆ خۇيان بەرپەوا دەيىنى. بەلام خەيالان خاۋ بوو. ئەمە لە كاتىكدا كە سەبارەت بە ھىژ و كاريگەرىي گوفتار و دەرپرېنەكانى پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەنانت ھىندەي نەۋەشيان نەۋت كە فيرعمون بە ھەزرتى موساى وت. بەلى، نەيانتوانى ئەۋەندەش بلىن، خۇ ھەر نەشەدە كرا بوترى.

زايەلەي نەۋ دەنگە بەگوروتىنە، كە لەسەر لوتكەي اَدَبَيِّي رَبِّي فَأَحْسَنَ تَأْدِيي بەرز دەبوۋە، نەك بە تەنھا دۆستانى، بەلكو دوژمنانىشى سەرسام كەردبوو. ھەمويان لە ناست ئەۋ گوفتارە بان ئادەمىيەدا دۆش دامابوون.

لەنيۋ ھاۋەلە بەرپژەكاندا بە سەدان بلىمەت و مامۇستاي گوفتارى وئەي ھەزرتى لەبىد و خەنسا و كەعب و ھەسسان و ئىبن رەۋاحە، بەسەدان وتارىپژى كاريگەرى ۋەك ھەزرتى ئەبوبەكر و عومەر و عدلى و موعاۋىيە و ھەمرى كورپى عاص، ھاۋدەم لەگەل سەدەھا ئەربابى ھىكمەتدا، لە ھەموو بابەتتىكدا ئەويان ۋەك مامۇستا و مورشىد و رابەرى خۇيان قبۇل كەردوۋە. ھەر بەۋ جۆرە لە سەدەكانى دواترىشدا، حافظ و ليكۆلەرەۋە مەزنىەكانى فەرموۋدە، و، ئىمامە بلىمەتە وردەكارەكانى تەفسىر و، مۇجتەھىدە نايابەكانى فىقھ و، مۇجەددىدە چاخ برە بى ھاۋتاكانى دىن و، ھەزاران ئەۋليا و ئەصفيا و ئەبرار و موقەررەپەيىنى ئاسمانى مەعنەۋىيات، عدەللەمە و كەلەزاناكانى كەلام و مەنتىق و داۋەرى و زانستە ئەزمونىيەكان و ھەزاران زانا و شارەزاي سەدان بوارى جۇاوجۆرى تر، ھەمىشە گەۋھەرى دەرپرېنە دەريانا ساكانى ئەويان بە زوللەتلىن و سازگارلىن و بەبەرەكەتلىن و مۇئامىلەبەخشتىن كانىاۋ زانىۋە، ھەمىشە ھاتونەتە سەرى و، پەنايان بۆ ھىناۋە، برىستى و تىنۇتتىيان لەسەر ئەۋ سفرە ئاسمانىيە شكاندوۋە، بە دۇنيايى و ئاسۋودەيى گەشتوون.

بەلى، سوننەتى ئەۋ، ھەر لە دۇنيۋە تا ئەمىرۇ، بىچ ھەلەتلىن و دروستلىن سەرچاۋى مۇجتەھىدەكان و، بەھىژتلىن بالى ئەۋانەي لە ئاسمانى مەدەرىفەتدا لە پەرۋازدان و زوللەتلىن كانىاۋى زانايان و نوورانىتلىن سەرچاۋى واريداتى ئەۋليا و ئەصفيا بوۋە. زانستە جۇراۋجۆرەكانى شەرىعت و، پىيازە جياۋازەكانى تەسەۋۋۇف و، كاكەلە و پۇختەي زانستە نافاقى و ئەنفوسىيەكان، ھەموو لە گەۋھەرى گوفتارى نوورىنى ئەۋەۋە درەۋشاۋنەتەۋە.

ئەو ھەر لە سەرەتاي دروست بوونی گەردوونەو تا كۆتايیەكەي، لە بەدیھێنانی مەرۆفەو تا گەيشتنی بە بەھەشت يان دۆزەخ، ھەر لە بیداربوونەو و یژدانەكان بەپرووی مەعریفەتی رەببانیدا، تا بیینی جەمالی نیلاھی لە دواپۆژدا، ھەر لە ئیمان و عەقیدەو تا دەگاتە ناسکترین وردەکاری عیبادەت و، چەندین بابەتی تریش، ھەرھەموویانی بە شیواز و زوینتیکی ھێندە کامل پروون کردووەتەو، کە ئەگەر قورئانی لی دەربکرت، مەحالە پێت بکەوێ لە گوشتار و دەربڕینیکی تر کە ھاوشانی گوشتاری رسول الله بیت.

ئەو تا لەنێو ھارەسەنگییەکی دەراسادا و، ھاو دەم لە گەڵ رەچار کردنی ناسکی و ھەستیاری بابەتەكە، باس لە خوای گەورە (عَزَّوَجَلَّ) دەکات بە زات و سیفات و ناوەکانییەو. ئینجا دیتە سەر باسی قیامەت و ھەشر و نەشر و لیپرسینەو و بەھەشت و دۆزەخ، ھەموو ئەمانەش ناوتتە بە سامیکی ئومیدبزوین و، ترستیکی بە شادی ھەلگەراوەدا. لەودیو کرسیتالیکی تەماوی و، لە نیوەندی رازاویی غەیبدا، لە فریشتە و پۆح و پەری و شەیتانەكان دەدوێت. ئیمان و کردەو و نیخلاسی نێو کردەومان و ھا ریکوپێك بۆ پۆشن دەکاتەو، ھەر دەلێی دەرباری توانایی توو و، ھیزی پیت و فەری خاك و، ژیانەخشیی باران و، رەنگریژ بوونی بەھار دەوێ. وەختیکیش مەرۆف تەماشای ئەو تابلۆ نایابانە دەکات، ھەروەك بلێی لەبەرچاویدا بە چۆن خاوەن فیترەتە پاکەكان بە ئیمان قابیلیەتی نەش و نما پەیدا دەکەن، ئینجا بە ئیسلام چلۆپۆپ بەملا و ئەولادا پەخش دەکەن و، لە رینگەي نیخلاسیشەو بالا دەکەن و ھەروەك درەختی توبای بەھەشتیان لیدیت.

لە دەربڕین و پەیفەکانی ئەودا نوێژ: ھاو پێ و ھاو دەمی مەرۆفە لە ھەلسان و دانیشتییدا و، تەنھایی ناھێلێ و بە پرووناکییەكەي رینگاكانی بەردەمی پۆشن دەکاتەو. دەستنوێژ: وەك گیان، وەك خوێن بە دەمارەكانی مەرۆفدا ھاتوچۆ دەکات، وەك پرووبار بە بەردەوامی بە بەردەم دەرگای مالیدا لە ھاژە و قەلبەزەدایە و، ھەرچی پیسی و لەكەي پۆحی و جەستەیی ھەبە، لە گەڵ خۆیدا دەبیات.. بانگ و قامەت: وەك سەروو بە ئاسماندا سەردەكێشن و، بە وێنەي شریخە زراوی شەیتانەكان دەتەقێن و، دەشبەن بۆن و بەرامەي گوێ و پێخانە و، پۆحی بۆ نوێژ پۆشتوان دەکەنە گولستان.. زەکات

و سەدەقە: ھەرۈك پەردىك بارسىتە لەيەك داپراۋەكانى ناو كۆمەلگە بەيەك دەگەينەن و، ھاشىيەي لەھىمىكى پتەو پارچە پەرتەۋازەكان بە يەكەۋە دەلكىيىتت.. پۇژوۋ: ۋەك قەلغانىك خاۋەنەكى دەپارتىت و بۇ چوۋنە ناو بەھەشتى ئەو، دەيتتە دەرگايەكى تەلىسمای لەنىو شوراكانى بەھەشتدا و بە وئەنى ساقى كاسە بەدەست، ئاۋى بەھەشت پىشكەش دەكات.. حەج: ۋەك بەرگدروۋىەك بەرگە دپراۋەكان پىنە دەكات و، بە وئەنى جلىشۇر لەكەكانمان بۇ پاك دەكاتەۋە و، ۋەك كۆرى پراۋىژىكى گىشتىش، سالانە تەۋاۋى باۋەپداران لە ئامىزىدا كۆدەكاتەۋە.. جىھاد: ۋەك گىيانفەيدايەك سىنەى دەكاتە سۈپەر و، تەۋاۋى ئەو پىيانە دادەخات كە دەچنەۋە سەر دۆزەخ و، ھاشىيەي پىشۋازكارنىكىش پىنگەكانى بەرەو بەھەشت دەكاتەۋە و "فەرمو" لە مرۇفەكان دەكات، ۋەك باۋكىكى بەسۋىش ئەۋانەى كەللەپەقى دەنۇنن لە زنجىر دەكىشىت و بەرەو باخەكانى فەردەوس پايان دەكىشىت.. زىكر و دوعا: ۋەك تەلەفۇنىكى بى تەل بەندە بە خاۋەنى خۇى دەگەينەنى و لەگەلىدا دەيخاتە پاز و نىياز.. فەرمان دان بە چاكە و پىنگىرى كردن لە خراپە: ھەريەكەيان ۋەك كارمەندىكى ھاتوچۇ، ۋەك دەرگاۋانىك، سەرپى و بەردەرگاكان دەگرن و كارۋارى تىپەپىن يا تىنەپەپىن بەو پىنگايانەدا و، چوۋنە ژوررەۋە يا نەچوۋنە ژوررەۋە ئەو دەرگايانەۋە پىك دەخەن.. سىلەى پەخم: ۋەك دايكىكە، ئامىزى كەردىتەۋە و لە چاۋەپوانىدا بى، دەۋا لەسەر مرۇفەكان تۆمار دەكات و، دەيانداتە دادگا، لەگەلىان دەدۋى و بەلىنىان بى دەدا، لە ترسى ئەۋى نەبادا توۋشى لادان بن، ھەرپەشەيان لىدەكات و بەرۋىكان دەگىرت و پاياندەتەكىنى. ھەموو ئەمانەش دەبنە كۆمەلە بزۋنەرنكى زىندوۋ و، گۈنگرانى مەست و ھەيران دەكەن.

بەلى، چىنىنى وئەنى تەۋاۋى ئەو بابەتانە كە ھەرۈك جۋانتىرەن پارچەى دەستچن خۇ دەنۇنن، ھەرۋەھا تايبەتەندى ئەو ماددە خامانەى لە چىنىنى ئەو وئەيەدا بەكارھىتانن، جۋولە و ئامازە و دىمەن و ھىژى مۇسىقى نىۋ دەرپىنەكانى و، بەكارھىنانى تەۋاۋى ھونەرە ئەدەبىيەكان بى ھىچ زۇر لەخۇركەنىك لە جىبى خۇياندا، بابەتانىك كە ھەر يەكىكىان بە تەنھا خۇى بەرگىك كىتبى پىۋىستە بۇ پروون بوۋنەۋە و لى تىگەشىشتى.

ھەر بۆيە نىمەش وتە و دەرپىنە جۇراۋجۇرەكانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، كە داخۋازى شىكار و تۋىژىنەۋەى جۇرىەجۇرن و، سەبارەت بە بابەتە جۇرىەجۇرەكان

فەرموونی، ھەوڵە ی توێژەر و پەسپۆرەکانی داھاتوو دەکەین و، لێرەدا تەنھا بە ئاماژە کردن بۆ چەند فەرموودەیەک کە لای ھەموان زانراون و، ھەلۆیستە کردن لەسەر قوولی ناوەرۆک و، ھێزە دەربەرین و، پتەویی وشەکانیان دەست ھەلەدەگرتن.

شیکاری چەپکیک فەرموودە

دیارترین تایبەتمەندی فەرموودەکانی پێغەمبەری سەرورەمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەوێکە کە لە ھەر بابەتێک دوايت، گشتگیرترین پەیفی دەربارە ی ئەو بابەتە دەربەرێو. لەم ڕووەشەو بەھەزاران نمونە دەبنە پالێشتی ئەم قسە یەمان. بەلام نێمە لێرەدا ھەلۆیستە لەسەر ھەندیک لەو فەرموودانە دەکەین کە لە دیدی ھەموو کەسێک و، لە ھەموو سەردەمێکدا بە "جَوَامِعِ الْكَلِمِ" ناسراون. بەلام دەبێ چەندبارە جەخت لەسەر ئەو بەکەمەو کە تەواوی فەرموودەکانی پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە چوارچێو ی ئەم واتایەدا خۆیان دەبیننەو. فەرموون ئێو و چەپکیک لەو فەرموودانە:

١. چەند تروپکە پەیفیک سەبارەت بە تەوھید

ئیمامی تیرمیزی لە ئێبن عەبباسەو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) ئەم فەرموودە یەمان بۆ دەگیرێتەو:

يَا غُلَامُ! إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ: إِخْفِظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ. إِخْفِظِ اللَّهَ تَجَهِدَكَ. إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ. وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ. وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ. رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ

"ئە ی گەنج! با چەند وشە یەکت فیڕیکەم: تۆ مافەکانی خوا بەسەرئەو پاریژەر، تا خوای گەورەش تۆ پاریژیت. بەئێ، تۆ ڕەچاوی فەرمانەکانی ئەو بەکە تا ئەویش بتداتە پەنای خۆی. کە داوا یەکت ھەبوو، ھەر لە خوا داوا ی بەکە. گەر پێویستت بە یارمەتی

بوو، ھەر پړو له ډېر گای شو بڼې. بشزانه، گډر ته وایى مروځایه تی کوښنه وه و ھوډل بدن سووډیکت پېچ بگه یه نن، ناتوانن هیچ سووډیکت پېچ بگه یه نن، مه گډر نه وه نه بیټ که خوا بوی نووسیویت. ھەر بهو جوړهش، گډر ته وایى مروځایى دنیا لیت کوښنه وه تا زیاتیکت پېچ بگه یه نن، ناتوانن بچووکترین خرابهت ډېره هق نه نجام بدن، مه گډر نه وه نه بیټ که خواى گډوره له سږى نووسیویت. جا نیتر قه له مه کان ھه لگیراون و نووسراوه کانیش وشک بوونه ته وه.^{۱۴}

جا پروانن چوڼ له م چهند رسته کورت و پوخته دا، نالوژترین و سهختترین بابه ته کانی قه ډېر و ته سلیمیهت جیان کراو ته وه و، له رپی ساده ترین شیوازیشه وه نم باسه قووله روښن کراو ته وه! ھډر وک چوڼ واتای عیبادتی، تیږه لکیشی چه مکی بزوات و ھه لسوړان کړدوه و به مېش و اتا گه لیکى فراوانی له یه ک دوو رسته دا کورت کړدوه ته وه.

۲. مروځ رېبواره

دېسان تیرمیدی له نیبن عومره وه (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ډه گېر ته وه:

كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَعَدَّ نَفْسَكَ فِي أَهْلِ الْقُبُورِ

”له دنیا دا وک غریب بڼی، یان وک رېبوارنک به، (بډر له وېش که بمریت) خوږ له خه لکى گورستان بڼمیر.“^{۱۵}

هډر وک ډېبنن، ډرموودیه کی سی رسته یی، پرواتاترین و پوختترینى شو و تانه ی له خو گرتوه که ډکړی ډېرباره ی زوهد و ته قوا و پاراستنى هاوسه نگی دنیا و ناخیرهت بوتړی. خو نه گډر ډېر پړنیکى له مېش پوختر ھېټ، به ډلنیا یی وه نه وېشان ھډر هی پیغه مېرى خوا ډېټ، با هیچ که سیش گومانى له مه نه ی!

غږیبی مروځ له دنیا یه دا راستیه کی حاشه لنه گډر. مه ولانا و تهنی، مروځ

۱ ترمذی، قیامة ۵۹.

۲ ترمذی، زهد ۲۵، بڼ به شیک له ډرموودیه که پروانه: بخاری، الرقاق ۳.

وهك قاميشى نهو نهيه وايه كه له قاميشه لان لى كراوه تهوه. نيتړ له تاو دوورى له خاوهنى پراسته قينهى، ههردهم له ناليندايه. وه تا پشكوى ژينى گهش بى، ناللى شم جوداييه دانامركيتموه.

مرؤف پېواره. پېواريه كەشى له جيهانى پوځهوه دهستى پېكردووه و، به سكي دايكدا تپه پيوه و، بهرو دنيا ملي پېي گرتووه. ليرهش گروگالي مندالي داوتيه دهست به هاري گهنجى و، گهنجيتيش به بې وستان پادهستى پايزى پيرى كردووه. نيدى پيرى به گوړ و، گوړپش دهرگايه كى بهرو به ههشت يان دوزهخى به پرودا والا كردووه. به لام پرسياړه كه نه ميه: داخو مرؤف تا چ پادهيك دهركى بهم پېواريهى كردووه؟ چونكه نه گهر بهردووم وهك پېوارتك ته ماشاى خوئ بكات، نهوا به بې سهرسم دان و نالوسكانه داوى جوانييه جوړاو جوړه كاني دنياوه، نهو جوانيانهى كه جگه له قورسكردنى هنگاوه كاني پېي چ كه لكينكى تريان نيه، پېي دهكات و تا دوا وېستگه به سه لامه مې بهردووم ده بې.

گهر مرؤف خوئ وهك يه كيك له مردووانى گوړستان هه ژمار نهكات، به دهر پرينكى تر، گهر حهقيقه تى "بمرن پېش نهوى بمرن." له ژيان و كردهوه كانيدا بهرجهسته نهكات، نهوا مه حاله به تهواوى مانا له فيل و تهله كه كاني شيطان پاريزراو بيت. به لى وايه، پتويسته مرؤف به ديوه جيسمانى و نه فسانيه كه دا مردن بچيزيت، بو نهوى ديوه ويزدانى و پوځانييه كاني زيندوو بيتهوه. جا مه گهر نهوانى هه موو شتيكيان به ستووتهوه به خواسته جهسته ييه كانهوه، ههر نهو داماوانه نين كه له ژرر چه پوكى تن و لاشه ياندا وردوخاش بوون؟!

۳. سه ره نجامى راستى و درؤ

نيمامى بوخارى و موسليم و نه بوداود له عهبدوللاى كورپ مه سعودهوه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ) پيوايه تيان كردووه كه پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تى:

عَلَيْكُمْ بِالْصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا

يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا. وَإِنَّا كَذِبٌ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ. وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا

”راستگو بن! چونکه راستگوئی مروّف ده گهیه نیتته چاکه و، چاکهش مروّف بهر و به ههشت دهبات. جا همر نموندهی مروّف جارنك خوی دایه دهست راستی و پرووی کرده نمو رییه، نیتر بهردوام راستیتر دهی و بهدوای راستیدا ده گه پئی، تا نموئی نمو مروّفه لای خوی گه و ره به صّدیق ”زور راستگو“ تۆمار ده کړیت.

خوتان پیاړن له درو! چونکه درو مروّف ده گهیه نیتته خراپه و، خراپهش مروّف پاپیچی دۆزهخ دهکات. جا همر نموندهی مروّف جارنك خوی دایه دهست درو، نیتر بهردوام درو دهکات، تا دهره نجام لای خوی گه و ره به کذاب ”زور دروژن“ تۆمار ده کړیت...”^۱

راستگوئی دروشمی پیغه مبهران و، دروش سیفاتی کافر و مونا فیکانه. راستگوئی بناغهیه کی گرنگه که نیستا و نابندهی له نامیز گرتووه. دروش له کهیه کی ره شه به سهر تهوئلی پوژگارووه. تاکه که سیك نییه له م دنیا یه دا که له سایه ی درودا به ناسوودهی ژیاپی و به بهخته وهری هه می شه یی شاد بوپی. له سهر شاپی پوژنی بهر و بهخته وهری نه بهدی دروژبووهی راستیشدا، هه رگیز پیت له سیاچاره یه کی دنیا و دواپوژ له دهستچوو ناکه ویت.

درو گرنگترین بناغه ی کوفر و، دیارترین نیشانه ی نیفاق و، ناویشانی بانگه شه کردنی پیچه وانه ی نمو شته یه که خوی گه و ره دهیزانیت. درو - به تاییه تی له پوژگاری نه مرپو ماندا - به جارنك پیکهاته ی نه خلایق کردووه ته ویرانه. دهردیکی کۆمه لایه تی نه وتوشه، به هویه و دنیا بووه ته پاسه وانی دروژنه کان. هه ر نه ته ویه یه که ده رگای بهر وودا کردیته ووه و، له نیو خانه و مالیدا، له دوکان و بازاریدا، له په رله مان و سهر باز گهیدا

۱ بخاری، الأدب ۶۹؛ مسلم، البر ۱۰۳-۱۰۵؛ أبو داود، الأدب ۸۰. (دهقی فهرموده که له موسلیمه ووه وهر گیراوه)

ماڤى "گەرپانى سەرەستى" پىدايىت، بە سەرەرزى نەگەيشتوۋە و ناشگات. لە بەرامبەريشيدا، بايەخدارترين بنەماي ئىسلامەتى و، ديارترين تاييەتمەندىي ئيمان و، بەردى بناغەي نەخلاقي موحەممەدى و، جياكارترين پەسنى نەنبيا و ئەوليا و، تاقانە تەۋەرەي پىشكەۋتىنى ماددى و مەعنەۋى، تەنھا و تەنھا صىدق و سەرپاستىيە.

يە كىنكىيان سىماي فرىستان و ئەۋى تريان سىماي نەھرىمەنانە. يە كىنكىيان تاييەتە بە بەندە پىزلىگىراۋە كانى خودا و ئەۋى دىشيان تاييەتمەندىي رۆحە پىسە كانە. يە كىنكىيان پەسنى فەخرى كانىنات (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئەۋى تىرشيان سىفەتى دەججالەكانە.

يە كىك لەو وشانەي كە لە دەقەكدە بەشيۋەي بەرابەر كى بەكارھاتوۋە، وشەي "بىرە". ئەم وشەيە، كە واتاي: گرتەخۆي گشت جۆرەكانى خىر و چاۋگى ھەموو كارىكى چاكە دەگەيەنيت، وشەيەكى ھىندە گشتگىر و فراوانە كە ھەر لە ھزرى دروست، وتەي دروست و نىيەتى دروستەۋە بىگەرە، ھەتاۋەكو كىرەۋەي دروست و ژىنى دروست و چەندىن بابەتى دىكە دەگرتەۋە. بە كورتى، دەتوانىن ھەموو واتاكانى خىر و چاكەخۋازى بۆ ئەم وشەيە بگىرپنەۋە.

لە بەرامبەريشيدا "فُجُورُ" بەكارھاتوۋە، كە پىچەۋانەي وشەي يەكەمە و لەو رۆۋەۋە كە لانكەي شەپ و خراپەيە و داخراۋە بەرۋەي ھەموو جۆرە چاكەيەكدە، بە پىرستى ھەموو بىرىكى چەۋت و، گوفتارىكى چەۋت و، رەفتارىكى چەۋت دادەنرئە. ھەر دەلىلى تۆۋى دۆزەخى لەخۇيدا ھەلگرتوۋە.

ھەرۋەھە لە دەقى فەرمۇدەكدە ھەلسەنگاندنىكى بەرابەر كىيانە بۆ ھەردوۋ چەمكى "صِدِّيق" و "كُذَّاب" بەرچاۋ دەكەۋىت. پىم وايە گەر چەمكى يەكەميان برىتى يىت لەو مرقۇفە دروست و سەرپاستەي كە راستبىزى و راستپەۋى تىيدا ۋەك فىترەتى دوۋەمى لىھاتوۋە، ئەۋا چەمكى دوۋەميان پىنسىك دەيىت بۆ ئەۋ دۆزەنە زۆرزان و پىسپۆرەي كە سروۋشتى لەگەل درۆدا ناۋىتە بوۋە. ھەردوۋ وشەكەش بە شيۋەي موبالەغە بەكار ھاتوۋن. ۋەك بلىي نامازىيەك يىت بۆ ئەۋى كە: ئەۋ مرقۇفەي سەرپاستىي كىرەۋەتە كالاي بالاي و، دروست بىر دەكاتەۋە، دروست دەۋى، دروست ھەلسوكەۋت دەكات،

دروست داده‌نیشی و دروست هه‌لدهستی، نه‌مړۆش نه‌بیت سبه‌ی، بێ شك ده‌بیته هیمای
 راستی و له‌خوا نزیکی له زه‌مین و ناسمانه‌کاندا. له‌ولاشه‌وه، نه‌و مړۆقه‌ی خۆی له
 لیتاوی درۆدا نو‌قم کردووه و، بیرکردنه‌وه‌ی درۆیه، قسه و گوفتاری درۆیه و له‌گه‌ل
 درۆدا هه‌لدهستی و داده‌نیشی، زوو بیت یا دره‌نگ، ده‌بیته سیمبولی درۆزنی.

دوا وێستگه‌ی نهم دوو ڕینگه جیاوازه‌ش، که تا بلی‌ی یه‌کێکیان درێژ و نه‌وی
 تریان کورت، تا چاو برکات نه‌میان ڕووناک و نه‌ویان ته‌ماوی، تا نه‌وه‌پری سنوور
 یه‌کێکیان سه‌لامه‌ت و نه‌وی دیکه‌یان مه‌ترسیدار، به‌هه‌شت و دۆزه‌خه. له هه‌ر مه‌نزله‌ک
 له مه‌نزله‌کانی یه‌کێک له‌م دوو ڕینگه‌یه‌دا، به‌زی پاداشتیکی تاسه‌به‌زونی پێشوه‌ختی و،
 پاداشتیکی گولپه‌نگ به‌ ڕووی ڕی‌بواره‌که‌یدا ده‌نوتری، تا نه‌وه‌ی ڕی له به‌هه‌شتدا
 ده‌گاته پایان، ڕی‌بوا‌ری پێش نی‌شته‌جیی به‌هه‌شت ده‌بیت. هه‌رچی ڕینگه‌کی تریشه، له
 پاش نه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌ری و ماندوتیه‌یه، که‌چی له کو‌تاییدا ڕی‌بوارانی فری ده‌داته
 ناو دۆلی شومی به‌ده‌ختی هه‌میشه‌یه‌وه.

گه‌ر بیرتان بێ نهم فه‌رمووده‌یه‌مان له‌و جیه‌شدا باسکرد که تایه‌ت بوو به
 "صی‌دق"ی پێغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). به‌لام نه‌و خاله‌ی ده‌مانه‌وت لێ‌ره‌دا
 به وردی لێ ڕابمێنین، ناوازه‌یی و لێ‌ها‌توویی پێغه‌مبه‌ری خوایه (له به‌یان کردنی
 سه‌ره‌نجامی سه‌رراستی له هه‌ردوو دنیا‌دا، له‌لایه‌کی تریشه‌وه دیاری‌کردنی زیانه‌که‌سی
 و کو‌مه‌لایه‌تیه‌یه‌کانی درمی کوشنده‌ی درۆ له پێی چه‌ند ڕسته‌یه‌کی کورت و
 پوخته‌وه. نه‌وه‌ی به‌ته‌نها نهم فه‌رمووده‌یه بخو‌رتیته‌وه، بێ گومان زۆر به جوانی بۆی
 ڕوون ده‌بیته‌وه که باسکردنی نه‌و هه‌موو بابه‌ته‌ دوور و درێژ و پر له ورده‌کارییه، به‌و
 چه‌ند ڕسته‌ که‌م و شی‌وازه بێ وێنه‌یه، به‌هه‌رمه‌ندییه‌که ته‌نها پێغه‌مبه‌ری خوا‌ی بێ
 شه‌ره‌فمه‌ند بووه. جگه له‌ویش بۆ هیچ که‌سیکی تر نه‌لواوه و ناشلوت.

۴. مروّف له گهډل ته وده دايه که خوشی دهویت

نیماسی بوخاری و موسلیم دووباره له عهبدوللای کورپی مه سعودوه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ) نهم فەرموودیه مان بۆ ده گیر نهوه: **الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ** ”مروّف له گهډل نهو که سه دايه که خوشی دهویت.“^{۱۶}

نه گهر ههستین به شیکردنهوه و رافه کردنی نهم فەرموودیه، به لایه نی که مهوه کتیبیککی یه که بهرگی لی دهرده چیت. نهم فەرموودیه، که پهرداخه ناوی که وسهر، بگره ناوی ژیان پیشکهشی نهو دلّه شکار و خه مبارانه ده کات که له پری کردندا بوون به لام له کاروان جیماون.. نهوانه ی نه یانتوانیه به تهواوی جی پیی رابه ره کانیا ن هه لبرگرن.. نهوانه ی خوازیار بوون نه ره که کانی سه رشانیان به جوانی به جی بیتن، به لام سه ره که وتوو نه بوون، نهم فەرمایشته به ریژنه ی ناوی خۆی، پشکۆی داگیرسای دلیان ده کوژیتیه وه، پیان ده لیت که له ههردوو جه مسهر نه رتی و نه رتییه که دا مروّف له گهډل نهو که سه ده بیت که خوشی دهویت. مروّف چ لیږه و چ له ولا، هه ره له گهډل نهو که سانه دا ده بیت که خوشی دهوین. ماده م وایه، نهو که سه ی دهیه وی له گهډل پیغه مبه ران و راستگو یان و شهیداندا بیت، سه رها ده بیت نهوانی خوش بویت، تا بتوانیت هاویه شی کوپیان بیت. یاخود به دهر برینیککی تر، نهوانه ی له به هه شتا له گهډل پیغه مبه ران و راستگو یان و شهیداندا پیکه وهن، نهوانه ن که لیږه تۆوی خۆشه یستی نهوانیان له سینه دا چاندوه و، له هاوده می و مه عیه تی نهواندا ژیاون. بیرمان نه چیت، حوکم و اتا کانی فەرمووده که بۆ نهوانه ش که نوته رایه تی خراپه ده که ن، هه ره همان شته.

جا ههروه که بینیتان، نهم فەرمووده تا که رسته ییه، به هه زاران مانا و ناوه رۆکی له م جوړی بهو شیوازه پوخت و کورتیږه دهر بریوه. خۆ ته گهر ته مه به لگه بیج له سه ر شتی، نهوا به لگه یه له سه ر نهوه ی که گوشتارنکی له م جوړه ته نها ده کری له فته تانه تی که وه سه رچاوه ی گرتی که هه لقولاوی وه حی و نیلهامی خوا ییه.

۱ بخاری، الادب ۹۶، مسلم، البر ۱۶۵.

یه کیك له هاو له بهر پیره کان که ناوی نوعه ایمان بوو، جاروبار مہیی ده خوارده وه و پیغمبره ی خواش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هددی شهرعی به سهردا جیبه جی ده کرد. نهو کارهی نوعه ایمان ده یکرد گونا ه بوو. به لام که جار یکان یه کیك له هاو له لان قسه یه کی تهر نامیزی ناراسته کرد، پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) برؤکانی لیکنا و، فهرموی: ”هاوکاری شهیتان مه کن له دژی براکه تان. سویند به خوا، نهو (نوعه ایمان) خوا و پیغمبره که یی زور خوش ده ویت.“^۱

جا له بهر نهو ی تروی خوشه ویستی خوا و پیغمبره که ی به هه شته میوه ی هاو ده می و پیکه وه یی نهوانی بهر هم دهینا، نهوا که سیکی له م جوړه چهنده گونا هکاریش ییت، شایانی نهو ناییت که قسه ی ناشرینی پی بوتریت، چونکه نهو خوا و پیغمبره که یی خوش ده ویت. نه م خوشه ویستیه ش بو که سیك که فهرزه کان ی به جی دین و، خوی له گونا هه گهوره کان ده پاریزیت، به سه بو نهو ی له گهل پیغمبره ی خوا دا (عَلَيْهِ اَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَّمَ) کوی بکاته وه. چونکه مروف له گهل نهو که سه دایه که خوشی ده ویت.

۵. ته قوا

نیما می تیر میذی و نهحه دی کور ی حنبهل له موعا ذی کور ی جبه له وه ده گیر نهو که پیغمبره گیان (عَلَيْهِ اَكْمَلُ التَّحَابَا) فهرمویه تی:

إِتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتَّبِعِ السَّبِيلَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ

”له هدر کویه ک بویت، ترسی خوات ه بی! به دوی خرا په دا یه کسه ر چاکه نه انجام بده تا وه کو بیسر پیته وه. له مامه له کردنیشدا له گهل خه لکی له رهوشتی جوان لامه ده.“^۲

هیچ شتیک نییه هینده ی نا کار و رهوشتی جوان، مروف بهر وه عهرشی که مالات بهر ز بکاته وه. نهو رهوشته جوانه ی که رهوشتیکی خوییه و، واتای رهفتار کردن و رهنگدار بوون ده گیه نییت به رهوشته خوییه کان.

۱ بخاری، حدود ۴-۵؛ عبدالرزاق، المصنف ۳۸۱/۷، ۲۶۴/۹.

۲ ترمذی، البر ۵۵؛ احمد بن حنبل، المسند ۱۵۳/۵.

بەلئى نازىزان، لەبەردەم فەرموودەيەكدائىن كە لە بابەتئىكى ھىندە قوول دواوہ مەگەر بە چەندىن بەرگ كىتب ئىنجا بتوانرئت رافە بكرئت. ئەوھتا بە چەند وشەيەكى كەم نامازە دەكات بۆ چەمكى تەقوا و ھۆكارەكانى پاراستنى و رېڭەكانى بەرجەستە كردنى ئەم شعورە لە گشت كايە و گۆشەكانى ژياندا، جا لەبەر ئەوئى لێردا تەنھا وەك نمونەيەك ھىناومانەتەوہ، ناچىنە ئىو لىكدانەوہ و پروونكردنەوئى ئەو حەقىقەتە بەرزانەوہ.

٦. خۇتان چۆن بن، وەھا فەرمانپروايى دەكرئىن

لە فەرموودەيەكى تردا پېغەمبەرى سەرورەمان (عَلَيْهِ السَّلَام) دەفەرموئت: كَمَا تَكُونُوا يُؤْتَى عَلَيْكُمْ "خۇتان چۆن بن، وەھا فەرمانپروايى دەكرئىن."^١

بارودۆخى خۇتان چۆن بىت، ھى سەركرەدەكانىشتان بەو جۆرە دەبىت. خۇتان سەرچاوەيەكى چۆن بن، فەرمانپرواكانىشتان بەرھەمى ئەو سەرچاوەيە دەبن. ئەم فەرمايشتە، فەرمايشتئىكى ھىندە بەرزە، دەتوانرئت چەندىن فەرھەنگى بواری بەرپۆرەبەردنى لەسەر بنووسرئت. ئىستاش با بە كورتى ھەلۆستەيەك لەسەر فەرموودەكە بكەين:

فەرموودەي: "ھەمووتان شوانن و ھەمووشتان بەرپرسن لەوئى لەژئر دەستاندايە."^٢ ئاسۆيەكمان بۆ وئنا دەكات كە بە پىئى ئەو ئاسۆيە ھەموو كەسئىك سنوورئىكى لېپرسراوئتى ھەيە. ئىتر ئەمە بەرز دەبىتەوہ تا دەگاتە ئاستى سەرۆكى وئلات. سەرۆكى وئلاتىش بەرپرسيارە لە تەواوئى ئەو بازەنيەي كە سەرپەرشتى دەكات. جا بۆيە بەرمايشتى: "خۇتان چۆن بن، وەھا فەرمانپروايى دەكرئىن." لەپروانگەي مافە كۆمەلايەتييەكانەوہ پەھەنديئىكى زۆر جياواز دەبەخشيئە بابەتەكە:

يەكەم: فەرموودەكە پروو دەكاتە ئەوانەي فەرمانپروايى دەكرئىن و، پىيان دەلئت: "ئىوہ زۆر گرنگن، چونكە ئەوانەي دەبنە فەرمانپرواتان، لە ھەر رېڭەيەكەوہ بىت

١ ابن جميع، مجمع الشيوخ ١٤٩، ديلمى، المسند ٣٠٥/٣.

٢ بخاري، جمعة ١١، مسلم، إمارة ٢٠.

ناچارن كه له دەرگای ئیوه بدن. واته، نهوه ئیوهن كه شكّل و شیوهی ئەوان دیاری ده‌کەن.

هەرۆك دەزانین زانستی كۆمەڵناسی كۆمەڵه بنه‌مايه‌کی نه‌گۆړی تایبەت به‌ خۆی هه‌یه. وه‌ك چۆن زانسته‌كانی فیزیاء و كیمیا و نه‌ستیره‌ناسی، بنه‌ماگه‌لێكی نه‌گۆړی تایبەت به‌ خۆیانیان هه‌یه و به‌ یاساكانی "شه‌ریعه‌تی فیزی" ناویان ده‌به‌ین، هەر به‌و جۆره، زانستی كۆمەڵناسیش خاوه‌نی كۆمەڵه‌ پره‌نسیپ و بنه‌مايه‌كه‌ كه‌ تا قیامەت گۆڕانكارییان به‌سه‌ردا نایەت. هەر بۆیه‌ گەر مرۆفەكان پێگه‌ بدن به‌ نه‌ش و نهای خراپه‌ و خراپه‌كاری له‌ناویاندا و، ئامیژیان كراوه‌ بێت بۆ له‌ باوه‌ش گرتنی خراپه‌، ئەوا به‌دڵنیاییه‌وه‌ له‌ لایه‌ن خراپه‌كار و شه‌رخوازه‌كانه‌وه‌ هوكمیان ده‌كرێت. نه‌مه‌ش یاسای نه‌گۆړی خواوه‌نده‌.

نایا له‌ بونیادی كۆمەڵگه‌دا شه‌ر و شه‌رخوازی زه‌مینه‌ی له‌باری گه‌شه‌کردنی بۆ ره‌خساوه‌؟ داخۆ تۆوی خراپه‌كاری له‌ ژبانی كۆمەڵایه‌تی‌دا چه‌كه‌ره‌ی كردووه‌؟ جا هەر نه‌وه‌نده‌ی نه‌مانه‌ سه‌ریان هه‌لدا، ئەو كات خوای گه‌وره‌ش له‌ هه‌مان گۆل و له‌ هه‌مان هه‌ویر، مرۆفانیك ده‌هینیت و به‌م جۆره‌ نا ئەوانه‌ ده‌بن به‌ فه‌رمانپه‌وا به‌سه‌ریانه‌وه‌.

دووه‌م: له‌ لایه‌کی ترمه‌و فه‌رمووده‌كه‌ ناماژه‌ بۆ ئەم خاڵه‌ش ده‌كات: "ده‌ستور و یاساكان ته‌نها مه‌ره‌كه‌بی سه‌ر كاغه‌زن و كاریگه‌رییه‌کی ئەوتۆیان نیه‌. با خه‌لكی‌ش هه‌موو كۆبهنه‌وه‌ و بیر و ه‌زریان یه‌ك بخه‌ن و تۆكمه‌ترین ده‌ستور دا‌به‌رێژن، بایه‌خێكی وای نییه‌. ئەوه‌ی گرنه‌گه‌، په‌چاو‌كردن یان پێشیل‌كردنی ئەو یاسایانه‌یه‌." به‌م پێیه‌، خاڵی سه‌ره‌كی بریتییه‌ له‌ پێكه‌اته‌ی ئەخلاق‌ی ئەو خه‌لكه‌ی فه‌رمانپه‌روایی ده‌كرێ. خۆ نه‌گەر ئەوان كه‌سانێكی خاوه‌ن په‌هوشت بن و، چاره‌سه‌رسازی كێشه‌ و گرتنه‌كانی خۆیان بن، ئەوا ئەو كه‌سانه‌ی فه‌رمانپه‌رواییان ده‌كەن هەرگیز كه‌سانێكی گه‌رفتاویی ده‌رنه‌چن.

ماده‌م باسه‌كه‌ گه‌یشه‌ ئیتر، با به‌سه‌ره‌اتێك بگێڕمه‌وه‌:

له‌ناو یه‌كه‌مین ده‌سته‌ی ئەندامانی په‌رله‌ماندا پیاوێك هه‌بوو به‌ ناوی تاهیر نه‌فه‌ندی. ئەم زاته‌ ئەه‌لی عیلم و فه‌زڵ بوو. وه‌ختێك ئەندام په‌رله‌مانه‌كانی تر بۆ كۆكردنه‌وه‌ی

دەنگ لە مەیدانەکاندا خەریکی وتاردان بوون، نەم ھەمیشە دەخزایە گۆشەییە ک و
 یێدەنگیی ھەلەبژارد. بەلام لە یەکیک لە جارەکاندا لایەنگرانی زۆری لی دەکەن تا
 برۆات قسە بۆ خەلکی بکات. ھەرچۆنیک ییت قایلێ دەکەن، ئەویش دیتە مەیدان
 و دەست دەکات بە قسەکردن. تاهیر ئەفەندی پیاوێک بوو کەم، بەلام پوخت دەدوا.
 لەوێشدا کورت و پوخت پێیان دەلێت: ”ئە ی خەلکینە! بزەن کە ئێو ”مُنتَخَب“ن و
 منیش ”مُنتَخَب“م. ئەو شوێنەش کە بریارە ئێمە بۆی بچین ”مُنتَخَب إِلَیو“یە. بەو
 کارەش کە ئێو ئەنجامی دەدەن دەوترێت ”إِنْتِخَاب“. ئینتخابیش لە ”مُخَبَّة“و دیت و،
 نوخەش واتە ”سەرتوێژ“. جا بیرتان نەچیت، بنی ھەر شتێک چی ییت، سەرتوێژە کەشی
 ھەر لەو دەیت. لەسەر ماست سەرتوێژی ماست و، لەسەر شیریش سەر توێژی شیر
 دروست دەیت...“

ئەگەر پێویست بکات پوونکردنەویەکی کورت سەبارەت بە دەستەواژە عەرەبیەکانی
 دەرپرینە کە ی سەرەو بەخەینە پیش چا، ئەوا دەلێن: ”مُنتَخَب“ بەواتای ”ھەلبژێر“ و،
 ”مُنتَخَب“ بە واتای ”ھەلبژێراو“ و، ”مُنتَخَب إِلَیو“ بە واتای ئەو جێیە کە ھەلبژاردنی
 بۆ دەکەیت و ”إِنْتِخَاب“یش بە واتای ”ھەلبژاردن“ دیت و لە وشەی ”مُخَبَّة“و وەرگیراوە.
 ئەمەش نموونەییەکی تر:

وہلامە کە ی ھەجاج بۆ ئەو کەسە ی کە باسی دادپەرۆری ھەزرەتی عومەری لەلا
 کرد لە سۆنگە ی پوونکردنەوی بابەتە کە مانەو ھەزرەتی عومەری ھەبە: ھەجاج لە وہلامدا
 دەلێت: ”گەر ئێو ئەو مەرفانە ی سەردەمی ھەزرەتی عومەر بوونایە، بێ شک منیش
 ھەزرەتی عومەر دەبوم.“

سێیەم: پێویستە ھەر مەرفانێک لە خۆی خۆیدا بەدوای ھەلە و خراپەکاندا بگەرێت.
 ھەتا ھەر یە کە مان پارتێری خۆی ییت و بەردەوام لە دەرەوی خۆمان بە شوێن ھەلەکاندا
 بگەرێین، ھەرگیز ناتوانین ھەنگاوی ئێجابی بەرو پیش بنیین... ھەتاوەکو مەرفەکان
 لە جیھانی ناوھە و ناخی خۆیاندا خۆیان نەگۆرن، خۆی گەورە نایانگۆرێت.^۱ ئەگەر

۱ برۆانە: سورەتی الرعد، نایەتی ۱۱.

دارمانيك له ناخدا سهره لېدات، نو ا به د لنيابييه وه به هم مو لايه كدا بلاو دېته وه. هر نه ونه ده ش نا، به لكو لوتكه كانيش ده گريته وه. نم قسيه سبارت به نيستيقامه تي ناو ناخي مروفه كانيش هر هه مان شته. له موه ده گينه نو راسييه ي كه كارگه ري بارودوخي حوكمراوان له سر حوكمپرانان، به جوړنك له جوړه كان هاوشيوې نو كارگه رييه كه "هوكار" له سر "نه نجام" هه يه تي. داخو كي ده زاني چنه د حيكمت و بنه ماي تر له روحي نم گه وه ري گوftarه دا خويان هشاردايي؟! ده يي كه ساني خو ي چ پنه و وانه گه ليكي لي هه لېگوزن..

به لي، مه حاله ريت بكوئ له گوftarنكي تري ناده مي، كه به شيويه كي وها كورت و پوخت بونيادي كو مه لگيه كي دروستي پوون كرديته وه و له هه مان كاتيشدا رپوشوړني گه شتن به و نامانجه شي خستېته به رده ست. نو ته نها حه زره تي موحه موه دي خاوه نه تانه تي نه عظمه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) كه هر په يفيكي شابازي ناسماني ده رپين و گوftarه...

به لي، پيغه مبه ري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پووي ده رپينه وه له نيو ته ووي مروفه كاندا خاوه ني به رزترين و ناياترين پلويه و نه سته مه هيج وړه وان (اديب) يك پي بگاته وه. و ته كاني نو قورنان نين، به لام سهرتاپا هه لقولاوي كانياوي نيلهامي نيلاهي. هر بويه و كه له سهرتاي باسه كه شدا ناماره مان پيدا، تيكراي وړه وان و شاره زاياني وړه و نه ده بيات، ته نها نه ونه ديان پي ده رپيت كه بيه گه داي به رده ركي نو سولتانه.

هه سساني كورې ثابت شاعيرنكي مهنې به توانايه، كه چي له گه ل نه وه شدا "خه نسا" له شاعرنكي چوار به يتييدا هه شت هه لې ليگرتوه. جا نم خاتونه كه تا نو راديه له شاعردا ليها تووي به ده ست هيتابو، پاش نه وي گوي له پيغه مبه ري خوا راده گري، موسلمان ده يت و هه مو نيش و كارنكي ده يته گويگرتن له و سولتاني ده رپينه. به گويگرتن له پيغه مبه ري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به جوړنك له هوش خو ي چووبو و كه مهنديكي كه شه نه فسوناوييه كه ي بووبو، نو نافرته ي له سهرده مي جاهيليدا به لاوانده وه بؤ مهرگي براكه ي دنياي نومي ماتم كرديو، پاش نه وي له قادسيه دا چوار كورې شهيد بوون، نه كه نه وي ته نها وشه يه كي شي له دم ده رنه چو

که بۆنى ناپەزايى لىج بىج، بەلگە ھەلۈستىكى نواند، شايستەى ئەو ەىج مېژوو لە شكوڤارتىن لاپەرەكانى خۇيدا تۆمارى بكات، ئەو كەلەنافرەتە لە بەرامبەر ئەو تابلۆ دەروون ھەژىئانەدا تەنھا ئەم چەند وشەىەى لە زار ھاتە دەر: ”خۆشەخت خۆم، بوومە داىكى چوار شەھىد. خواىە گىيان سوپاس بۆ تۆ.“^{۱۴}

خەنسا نافرەتىكى ”مُلْهَم“ بوو. واتە لەو كەسانە بوو كە بەھرەمەندى ئىلھامن. لەگەل پىنكان و كەوتنە سەر زەوى ھەر كورپىكىدا، بەجۆرىك ناگر بەردەبوو گىيانى، دەتوت تىرەكان ئەمىيان پىنكاو. بەلام وابەستەى ئەم نافرەتە مەردە بە پىغەمبەرى خواو ھىندە پتەو بوو، تەنەتە تاكە سكالایەكىش بەو زارە بە ئىلھام گوشادەيدا نەھاتوو.

۷. كار و كردەوكان بەگۆيرەى نىيەتن

ئىمامى بوخارى و موسلىم و ئەبو داوود لە ھەزرىتى عومەرەو (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) دەگىر ئەو ەىج پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموويەتى:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِغُلَامٍ مِّنْ نَّوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَرَوَّجُهَا فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ

”كار و كردەوكان تەنھا و تەنھا بەگۆيرەى نىيەتەكان ھەلەسەنگىنرەن. نىيەتى ھەركەس چى يىت، دەستكەوتىشى ئەو دەيىت. ھەر كەسك ھىجرتەى بۆ لای خوا و پىغەمبەرەكەى (بە مەبەستى پەزامەندى ئەوان) كرديىت، ئەو ھىجرتەكەى بۆ لای خوا و پىغەمبەرەكەى بۆ ھەژمار دەكرىت. ھەر كەسكيش لەبەر مالىك كە دەستى بكەويىت، يان نافرەتكە كە ماری بېرىت، ھىجرت بكات، ئەو ھىجرتەكەى بۆ لای ئەو شتەىە كە ھىجرتەى بۆ كەردوو.“^{۱۵}

لەبەر ئەو ەىج ھىجرت ھۆكارى شەرف صدورى ئەم فەرموودەىەىە، ھەريۆيە تەو ەرى

۱ پراوئە: ابن عبدالبر، الإستيعاب ۱/۲۸۹، ابن الأثير، أسود الغابة ۱/۱۰۷.

۲ بخارى، بدء الوحي ۱، إيمان ۲۳، مسلم، الإمارة ۱۵۵، أبو داود، الطلاق ۱۰.

سەرەکی فەرموودە کە هیجەرەتە. بە گۆڕەری رېوايەتە کە، سەرورەری جیهانیان بە بۆنەى ئەم ڕووداوەى خواوە ئەم فەرمايشتەى فەرمووە:

هاوەلان لە پێناری خوادا مە کەکیان بە جێ دەهێشت و بەرەو مەدینە هیجەرتیان دەکرد. بەلام یەکیەک لە هاوەلان کە ناوەکەى نازانین، لەبەر خاترى ئافرەتێک بە ناوی "نوم قەیس"نەو کە خۆشیدەوێست کۆچ دەکات.^۱ بە دڵنیاوییە ئەم زاتە باوەردار بوو، بەلام نییەت و بیرکردنەووەکەى پێش ڕەفتارەکانى نەکەوتبوو...

نەویش هەر موهاجیر بوو، بەلام موهاجیری نوم قەیس. ئەو هەموو زەحمەت و ناخۆشییانەى کە بە تەنها لە پێناری خوادا دەچێژرا، ئەم لە پێناو ئافرەتێکدا چەشتی. ئیدی ئەم ڕووداوە، بێج ئەوێ ناری کەسى تێدا بەهێرئەت، بوو بە بابەتێ ئەو فەرموودە پیرۆزەى لە سەرەو نامازەمان پێدا. جا لەبەر ئەوێ تاییەتێ بوونی هۆکار، پێگەر نییە لە گشتگیر بوونی حوکم، ئەوا حوکمی فەرموودە کە گشتگیرە و هەموو کەسیک و هەموو ڕووداوێک دەگرێتەووە.

نیهت

بەلێ، ئەک تەنها هیجەرەت، بەلکو تەواوی کار و کردەوکان بە گۆڕەری نییەتە. ئەگەر مەرۆف تەنها بە نییەتێ خوا و پێغەمبەرەکەى هیجەرەت بکات، ئەوا لە بەرامبەردا خوا و پێغەمبەرەکەى بە دەست دەهێنێت. ئەمە لە نوێژ و ڕۆژوو و زەکاتیشدا هەر وایە. هەرەک لە فەرموودەیه کى پێشوو تریشدا باسی لێوە کرا، ئەو مەرۆفەى ڕەچاوی مافەکانى پەرەردگار بکات، هەمیشە پەرەردگار لە پەنا خۆیدا دەبینێتەووە. ئەم لە پەنا بوونەش لە شێوەى ڕەحمەت و چاودێری و کەرەمى خواى گەرەدا تەجەللی دەکات. کاتێک مەرۆف ئەمانەى دەستکەوت، دەجووشت و لەخۆ دەچێ و دەچێتە سوجدەووە و هەولێدەدات کە زیاتر لە خواى خۆى نزیک ببێتەووە.. هەتا لە خواى خۆشى نزیک ببێتەووە، ئەم هەست و شعورە لە سەرچەم کار و کردەوکانیدا ڕەنگ دەداتەووە، وەختیکیش لێرە دەپەرێتەووە و هەنگاو بەرەو ئەو جیهانە دەنێت کە هەموو شتێکى تێدا گۆراوە

۱ طبرانی، المجموع الكبير ۱۰۳/۹، ابن حجر، فتح الباری ۱/۱۰.

و شکلیکی تری وەرگرتوه، واته له گۆرډا، له بهرزه خدا، له حهشردا، له سهر پردی سیراتیښدا له سایه‌ی بالادهستی نهم شعوره‌دا، هه‌میشه خوای گه‌وره له په‌نای خویدا ده‌بینیته‌وه. خو نه‌گه‌ر کرده‌وه‌کانی بتوانن بیگه‌یه‌ننه "لِوَاءُ الْحَمْد"، نه‌وا له‌وێښدا به دیداری سه‌روه‌ری هه‌ردوو جیهان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ السَّلَامِ) شاد ده‌بیت و سه‌رفرازی هاوه‌لێتییه‌ك ده‌بێ، که نه‌ندیشه له ده‌رکیدا ده‌سته‌وسان ده‌میتێ.

له کاتی‌کدا نه‌و که‌سه‌ی نییه‌تی بۆ خوا نییه، سه‌رباری هه‌موو په‌نج و کو‌ششه‌کانی، نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی له هه‌جهره‌ت ده‌ستکه‌وتنی دلی ئافره‌تێک بو‌وێت، نه‌وا ته‌واری نه‌و چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی کێشاونی، به‌ خاتری چه‌ند ئاره‌زوویه‌کی جه‌سته‌یی بوون و هه‌یچی تر.. به‌ واتایه‌کی تر، هه‌موو نه‌و ئاره‌حه‌تیانه‌ی چه‌شتوونی، ده‌بنه‌ تو‌زی به‌ربا و خه‌ساره‌تمه‌ند و په‌نجه‌رۆ خو‌یه‌تی.

نه‌و مرۆفانه‌ی هه‌رده‌م ژیا‌نکی جه‌سته‌ییانه به‌سه‌ر ده‌بن و هه‌موو هه‌لسوکه‌وتی‌کیان له چوارچێوه‌ی تێ‌کردنی ئاره‌زووه‌ جه‌سته‌ییه‌کانیاندا خو‌ی ده‌بینیته‌وه و بۆ جارێ‌کیش بیت گوی ناده‌ن به‌ ده‌نگی رۆح و وێژدانیان، نه‌وانه له پای هه‌یج دێن و ده‌هچن و ژیا‌نیان له بێ‌هه‌دییدا به‌ فیرۆده‌ده‌ن و هه‌رگیز نه‌و نه‌جابه به‌ده‌ست ناهێ‌نن که که‌سانێ ژیا‌نیان بۆ خوا ته‌رخان کردوه، به‌ده‌ستی ده‌هێ‌نن. مه‌گه‌ر پێ‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فه‌رمایشتی‌کی تردا ناهه‌رمو‌ت: نَبِيُّ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ "نییه‌تی باوه‌ر‌دار له کاره‌که‌ی خێ‌تره." چونکه له راس‌تیدا مرۆف هه‌رچه‌ندی‌کیش هه‌ول بدات، هه‌شتا هه‌ر ناتوا‌نیت ده‌ستی بگات به‌و کاره‌ی که له نییه‌تیدا‌یه. نه‌وه په‌حمه‌تی بێ سنووری خوای بالاده‌سته که له کار و کرده‌وه‌کانماندا زیاد له خودی کرده‌وه‌که، به‌گو‌ێره‌ی نییه‌تی دل‌مان مامه‌له‌مان له‌گه‌ڵدا ده‌کات.

هه‌ربۆیه نه‌و پاداشته‌ی نییه‌ت ده‌ستی مرۆفی ده‌خات، به‌دل‌نیا‌یه‌وه زۆر له‌وه زیاتره که له کرده‌وه‌کانیه‌وه ده‌ستی ده‌که‌و‌یت. جا بۆیه له‌م ر‌ووه‌شه‌وه نییه‌تی باوه‌ر‌دار، له کاره‌که‌ی خێ‌تره.

لیره‌دا سهرنجتان بۆ لای فرموده‌یه‌ک راده‌کیشم که په‌یوه‌ندی به‌بابه‌ته‌که‌مانه‌وه هه‌یه. سه‌روه‌مان له‌و فرموده‌یه‌دا ده‌فرمویت:

أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ

”ئاگادار بن! له‌جه‌ست‌ی مرۆف‌دا پارچه‌گۆشتیک هه‌یه، نه‌گهر نه‌و چاک بیټ، هه‌موو جه‌سته‌که چاک ده‌بیټ. خۆ نه‌گهر تێک‌ب‌ج‌یت و خراب ببیټ، نه‌وا هه‌موو جه‌سته‌که خراب ده‌بیټ. بزانی نه‌وه‌ دلّه!“^۱

نه‌گهر به‌نیخ‌لاسه‌وه کار بکه‌ن، نه‌وا ته‌واوی نه‌و تۆوانه‌ی ده‌ی‌چ‌ین، ب‌ی شک چاو به‌رووی ژياندا گۆشاد ده‌که‌ن. له‌وانه‌یه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وه‌ک نه‌ونه‌مام، سیس و لاواز ده‌ریکه‌ون، به‌لام به‌تێپه‌ربوونی کات، هه‌ر یه‌که‌ وه‌ک سه‌روویه‌کی سه‌رکه‌ش به‌ناسماندا ده‌چن. ئیوه‌ش له‌ دوا‌رۆ‌دا له‌ ژێر سیپه‌ره‌کانیاندا ده‌حه‌وتنه‌وه. به‌لێ، نه‌وان به‌گوێره‌ی ساغ و دروستی نییه‌ته‌کانتان چه‌که‌ره‌ ده‌که‌ن و گه‌شه‌ ده‌سی‌ن. تا دوا‌جار له‌ شیوه‌ی میوه‌ی به‌هه‌شتدا خۆیان‌تان بۆ ده‌نوێنن.

هه‌روه‌ها به‌هۆی نییه‌ته‌وه‌ عاده‌ت و خووه‌کانی مرۆف‌ حوکی عیباده‌ت وه‌رده‌گرن. نه‌و که‌سه‌ی به‌نییه‌تی عیباده‌تی شه‌وه‌وه‌ ده‌نوێت، ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌کانیشی به‌زیکر بۆ حساب ده‌کرتن. جا نه‌گهر وا نه‌بوا‌یه، چون‌ده‌کرا به‌م ته‌مه‌نه‌ کورته‌ و، به‌م تۆزه‌ کرده‌ویه به‌هه‌شت به‌ده‌ست بیټ؟ به‌لێ، نه‌گهر ب‌ریار بیټ ژيانیک‌ی هه‌میشه‌یی پێش‌که‌شی ئیماندار بکرت، نه‌وا ته‌مه‌ لوتف و به‌خششیک‌ی ئیلاهییه‌ به‌و نییه‌ته‌ی ده‌به‌خ‌ش‌رت که‌ بۆ به‌ندایه‌تی هه‌میشه‌یی ه‌یناوییه‌تی. ئیتر به‌م شیویه‌ نییه‌ته‌که‌ی به‌هه‌شتیک‌ی نه‌ب‌راوه‌ی ده‌ست ده‌خات. له‌لایه‌کی تره‌وه، هه‌مان شت کافریش ده‌گرێته‌وه. واته‌ ئه‌ویش شایانی دۆزه‌خی نه‌ب‌راوه‌یه.

به‌لێ، ئێمه‌ی خواپه‌رست به‌نییه‌تی به‌ندایه‌تییه‌ نه‌به‌دییه‌ که‌مان شایسته‌ی چوونه‌ به‌هه‌شت ده‌بین، بابای کافریش هه‌روا.. به‌نییه‌تی کوفران و سپه‌ڵیه‌یه‌ نه‌به‌دییه‌ که‌ی

۱ بخاري، الإيمان ۳۹، مسلم، المساقاة ۱۰۷.

شایانی چوونه دۆزهخ دهیّت. بەلێ، ئەو ئیکسیرە ی نرخ و بەها دەبەخشیتە کردووەکانمان، هەر لە بچووکتەرییانەوە هەتا گەورەترینیان و، وەک بلیی گیان دەکات بەبەریاندا، تەنھا و تەنھا نییە. بگرە لە کارە چاکەکاندا زۆر شت هەیە کە تەنھا بەهۆی نییەتەوە دەستگیرمان دەیّت. بۆ نموونە، گەر مەروئیک نییەت لە چاکەیکە بەیّنیت، بەلام دواتر نەتوانیّت ئەنجامی بدات، ئەوا پاداشتەکی هەر بۆ دەنوسریت. ئەگەر ئەنجامیشی بدات، ئەوا بەگوێزە ی حالەتەکی، جار هەیە دەهێندە، جار هەیە سەد هێندە و جاری واش هەیە زۆر لەو زیاتر پاداشتی دەدریتەو. ئەمە لە حالیکدا کە ئەگەر خراپە هەر لە نییەتدا بمیّنیتەو، بە گوناھ ناونوسریت. کاتیکیش خراپە کە ئەنجام دەدریت، تەنھا بە یەک گوناھ دەنوسریت.^۱ بەدلتیاییشەو گوناھ ی هەر خراپەیک، داخوای سزایە کە لە جوړی خو ی.

هیجەرەت

لەم نێوەنددا نایّت ئەوەش لەیاد بکەین کە لە فەرموودەکاندا گرنگیەکی تایبەت دراوە بە هیجەرەت. ئەگەرچی بە واتا تایبەتیەکی هیجەرەت کۆتایی پێتھاتوو، وەک چۆن پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرموێت: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ "لە دوا ی فەتحی مەککەو هیجەرەت نەماو." بەلام بە واتا گشتیەکی هیجەرەت بەردەوامە و تا پڕۆژی قیامەتیش هەر بەردەوام دەیّت. چونکە هیجەرەت دەستە خوشکی جیهادە، پێکەو لە دایک بوون و پێکەوێش دەژین. هەر پیغەمبەر گیان خو شەیتانی پێمان پادەگەییّت کە جیهاد تا قیامەت دەمیّنیت. ئەوەتا لەم بارەییەو دەفەرموێ: الْجِهَادُ مَا ضَإِلَى يَزِمُ الْقِيَامَةَ "جیهاد هەتا پڕۆژی قیامەت بەردەوام دەیّت."^۲

بەلێ، هەر مەروئیک ی باوەردار و خاوێن بانگەواز کە لە پێناوی پڕوونکردنەو و گەیانندنی حق و حەقیقەت بە دەروونە موحتاجەکان، لە دایک و باوک و یار و

۱ پڕوانە: بخاری، رقاق ۳۱؛ مسلم، ایمان ۲۰۳-۲۰۸.

۲ بخاری، جەھاد ۱، مسلم، إمارة ۸۳-۸۶.

۳ طبرانی، المعجم الأوسط ۹۶/۵. (بۆ چەند فەرموودەیک تر کە بە دەقی جیاواز نامازە بۆ هەمان واتا دەکەن پڕوانە: بخاری، جەھاد ۴۴؛ أبو داود، جەھاد ۴)

یارانی جیاده بیتهوه و، نیستمانه کی جیده هیلت و شار به شار و ولات به ولات ده گهری تا دلکان به په یامه کی پروناک بکاتهوه، بیگومان ده چیتنه ناو بازنه کی چاکه کیشی (الدائرة الصالحة) هیجرتی نه پراوهوه. به دلنیا ییشهوه پاداشتی شایانی خوی وهرده گرت. له لایه کی ترهوه پاداشتی نهو هیجرتی له پناوی خوا و پیغه مبهره کیدا نه نجام دهدرت، چوارچینویه کی دیاریکراوی بو دانه نراوه. له وانه نه مه ناماژیه کی بیت بو نهوهی که پاداشتی نهم جوړه کرده وانه لهو دنیا له شیوهی دیارییه کی چاوه پروان نه کراودا پیشکش ده گرت. به واتایه کی تر، فریشته کان کاره که وهک خوی دهنوسنهوه، پاداشته کیشی خوی میهربان خوی ته قدیری ده فرموت.

واژهی (انَّمَا) که له سهرتای فرموده که دا هاتوه، واتای حصر ده گیه نیت. بهم پییه، واتاکه بهم جوړی لی دیت: ”کاره کان تنها به نییعت دهنه شایانی نهوهی به کار له قهلم بدرین.“ نه مهش نهوه ده گیه نیت که هیچ عبادتیک به بی نییعت قبول نایت. جا نه گهر مروف به بی نییعت، هزار په کات نوژ بخوئی و چهن دین سال برسی دانیشی و چی مال و مولکی هیه سهرنی بکات و بجی بو حج و هموو پوکنه کانیشی به چی بهی، نهوا نهو کهسه، نه نوژی کردوه، نه پوژروی گرتوه، نه زه کاتی داوه و نه فدریزی حه جیشی به چی گه یاندوه. که واته نهو شتهی هموو نهم جوړله و هه لسوکه و تانه ده کات به عبادت، نییه ته.

هیجرت له گوناوه

نه گهر جارکی تر چاوک به بابته که دا بخشینینهوه، دهینین که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سهرتاوه بابته کی فراوان و هه مه لایه نهی وهک نییه تی به سی وشه پرون کردوه تهوه. دواتریش به دوو سی پرسته، ناماژهی بو بابته کی قبول و ناوه پروکداری وهک هیجرت کردوه. جا چی کردنهوهی سهرجهم هیجرت و موهاجره ته کان (الْهَجْرَةُ وَالْمُهَاجِرَةُ)، ههر لهو هیجرتیه که به واتای دوور که و تنهوه له گوناوه دیت، تا نهو هیجرتانهی که تا پوژی قیامت له ریگهی خوا دا دینه ری، له دوو سی پرسته دا و، دهر پرنیان به شیوازک که (سهلی مومته نیع) بیت، تنها و

تەنھا كارى ئەو زاتىيە كە فەرمائىشتەكانى وەك لەعل و گەوھەر وان.

يېم وايە پروونكرندنەوى ئەم بابەتەش لە جىي خۇيدا يېت: گەورەترين موھاجير ئەو كەسەيە كە لە گوناھ دوردەكەيىتەو و لە غەيرى خۇشەويستى خوا، ھەموو خۇشەويستىيەكى تر لە دلېدا دەسپېتەو و فرېي دەدات.^۱ جارېكيان ئىبراھىمى كوپرى ئەدھەم كەوتبەو پازونياز لە گەل پەروەرد گارىدا: ”پەروەرد گارا! بە عىشقى تۆو دلبەست بووم، ھەرچى شتە لە غەيرى تۆ، پشتم تېكردوو و پرووم لە قاپيت ناو. لە دوای تۆ، چاوم چۆن بىيىنغ غەيرى تۆ.“

لەو كاتەدا كە لە گەل ئەم دوعايانەدا بە قولتري زەرياكاني بووني خۇيدا دەگەرا و، لە ئاسمانى مەعنەوى ئەم دوعايەدا بالى بە يەكدا دەدا، لە كەنارى كەعبەدا كوپرەكەى دەبييت، كوپرەكەشى ئەم دەبييت. ھەسرەتى سالانېك دورى بەرەو يەكتر دەيانخاتە پى. پىك لەو كاتەدا كە باوھش بەيەكدا دەكن و شنەى ديداريان ھەسرەتى سىنەى پىرغەميان بە با دەكات، ئىبراھىمى كوپرى ئەدھەم گوئى لە ھاتفيك^۲ دەييت: ”ئىبراھىم! لە دلېكدا جىي دوو خۇشەويستى نايىتەو.“

ئيتەر لەو كاتەدا ئىبراھىم نالەى دووھى لى بەرز دەيىتەو و، دەليت: ”پەروەرد گارم، ئەو شتەم لى بىيىنە كە دەيىتە پىگر لە خۇشەويستى تۆ!“ ئەمە دەليت و ھەر لەويدا كوپرەكەى لە نۆ كۆشيدا سارد دەيىتەو و گيانى دەردەچيت...^۳

ھىجرەت بەرەو پەحمەتى ئىلاھى

ھەلھاتن لە گوناھەكان و چوونە دەرگای پەحمەتى ئىلاھى، ئىنجا جېنەھىشتىنى ئەو دەرگايە ھەتا ئەو كاتەى فەرمانى لېخۇشبوون دەردەچى... ئەمەش بۇ خۇى ھىجرەتېكە. ئەم ئاھ و نالەيە چەندە جوان گوزارشت لەمە دەكات:

إِلٰهِي عَبْدُكَ الْعَاصِي أَتَاكَ مُقِرًّا بِالذُّنُوبِ وَقَدْ دَعَاكَ

۱ ئەو فەرمودەيەى لەم بابەتە دەدوت الَمْهَاجِرُ مِّنْ هَجْرَ مَا نَهَى اللّٰهُ عَنْهُ لە دواييدا پافە دەرکرت.

۲ ”ھاتف“ دەنگىكى بەرزە كە دەبيسترت، بەلام سەرچاوەكەى نايىنرت.

۳ فريدالدين عطار، تذكرة الاولياء، بەشى ژيانى ئىبراھىمى كوپرى ئەدھەم.

وَإِنْ تَغْفِرْ قَاتَتْ أَهْلٌ لِدَاكَ وَإِنْ تَطْرُدْ فَمَنْ يَزَحْمُ سِوَاكَ

”ئىلاھى بەندەى گوناھبارت بۆ لاى تۆ ھاتوۋە

دان بە گوناھىدا دەنى و لە تۆ دەپاڤىتەوۋە

ئەگەر ئىي خۇش بىي ئەوۋە لوتف و گەۋرەبىي خۇتە

ئەگەر دەرىشى كەيت، جگە لە تۆ كىي ھەيە بەزەبىي پىدا بىتەوۋە!“^۱

ئەو مەۋقەى كە گەۋرەپانەۋەى بۆ ناو گوناھەكانى پىشۋەى - پاش ئەۋەى ۋازى
لەيھىتابوون - بە ئەندازەى چۈنە ناو دۆزەخ بەلاۋە سەخت و نازارەخشە، مەۋقەىكە بە
تەۋاۋى مانا و بە بەردەۋامى لە پىي ھىجرەتدايە.

ئەو مەۋقەى دوا بەردەكانى سنوۋرى بازەنى كارە ھەلەلەكان ۋەك كىلگەيەكى پىر
لە مەن دەبىنىي و، ھەرگىز نەزىكى ناكەۋىتەۋە و بەردەۋام ۋىيەى دەست و قاچ و چاۋ و
گۆي و زمان و دىلەيەتى، مەۋقەىكە تا كۆتايى ژيانى ھەر بە پىبۋارى پىي ھىجرەت
ھەژمار دەكرىت. جا ئەم مەۋقە چ بىتە ناو خەلك و لەگەلىاندا بۆي، ياخود بخزىتە
كونجىك و خۇي لە ھەموو شتىك دابىرەت، ئەۋا كۆچى پىرۋز ھەمىشە لە قوۋلايى
ناخىدا ھاۋسەفەرى پاستگۆ و دىلسۆزىيەتى. ئەۋەندە ھەيە كە لە دابىران (عوزلەت)دا
پەھەندىكى جىۋاۋزى ھىجرەت نومايان دەيىت. مەۋقە لەۋندا دەگاتە مەقامى ”أُنس
بِالله“ و بە نەفەحاتى ئىلاھى سەرفراز دەيىت.

لەلەيەكى ترەۋە فەرموۋدە پىرۋزەكە ”دلالة“، ھەر ھىچ نەبىي ”إيماء“ و ”إشارة“ى
تەدبايە بۆ ئەم لايەنەنە:

۱. نىيەت پەۋچى كەردەۋەيە، كارى بىي نىيەت بەمەردوۋ دادەنرىت.

۲. نىيەت ئىكسىرىنكى نوۋرىن و پىرنەيتىي ئەۋتۆيە كە كارى چاكە دەگۆرىت
بە خراپە و، خراپەش بە چاكە.

۱ بەشەيكە لە موناچاتى ئىبراھىمى كۆرى ئەدھەم (پروانە: القلوب الضاربة ۳۲۴)

۳. کردوههکان تهنهها به نییەت دەبن به کردوهه. ههجرەتی بێ نییەت بریتییه له گەشت و گوزار، جیهادیش زۆرداری و خۆسەپاندن، ههچیش سه‌فه‌رنکی خۆه‌له‌تێن، نوێژیش وهرزشیکی جه‌ستی، پۆژووش جیاوازییه‌کی نایێت له‌گه‌ڵ پارژ و ریجیم. تاکه‌ شتیکیش که هه‌ریه‌ک له‌م عیبادەتانه بکات به‌ په‌ڕ و بال و خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌و به‌هه‌شتی بێ پایان به‌خاته په‌رواز، نییه‌ته‌.

۴. به‌هه‌شتی هه‌میشه‌یی پاداشتی نییه‌تی به‌ندایه‌تی هه‌میشه‌یییه. دۆزه‌خی هه‌میشه‌یی‌ش به‌ره‌می وێست و نیازی ئینکاری ئه‌به‌دی و کوفری هه‌تاهه‌تاییه‌.

۵. مروف له‌ سایه‌ی نییه‌ته‌که‌یه‌وه ده‌توانێت به‌ کۆششیکێ زۆر به‌چووک و خه‌رجیه‌کی زۆر که‌م، شتایکی زۆر گه‌وره و به‌نرخ به‌ده‌ست بێنێت.

۶. ئه‌و که‌سانه‌ی سه‌رمایه‌ی نییه‌تیان به‌باشی به‌کار ده‌هێنن، ده‌توانن هه‌رچی مو‌لکی دنیا هه‌یه به‌ده‌ستی بێنن.

۷. دنیا و ئافه‌ت له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌ جۆرێک دروستکراون که‌ ناماده‌یی بوونه نیعمه‌تیان تێدایه، که‌چی خراپ به‌کارهێنانی ئه‌م نیعمه‌تانه، یاخود ڕێکنه‌خستنی په‌یوه‌ندی و مامه‌له‌کان به‌گۆڕه‌ی پێوه‌ره شه‌رعییه‌کان، وا ده‌کات که‌ ئه‌م نیعمه‌تانه جێی ڕه‌زامه‌ندی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بگرنه‌وه. هه‌ر بۆیه له‌وانه‌یه له‌و ده‌مه‌دا که‌ چاوی بریوه‌ته قازانج و چاوه‌ڕوانی ده‌ستکه‌وته، ئه‌م دووانه - دنیا و ئافه‌ت - هه‌موو شتیکی له‌کیس به‌دن...

جا ئه‌مانه و چه‌ندین بابیه‌تی وردی هاوشیوه‌ی ئه‌مانه، وێڕای ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ریه‌کیان بۆ خۆی سه‌رباسیکی سه‌ریه‌خۆیه، که‌چی له‌ گو‌فتاری ئه‌و سو‌لتانی گو‌فتاره‌دا (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ)، ئه‌و سو‌لتانه‌ی که‌ له‌ گه‌ردیله‌یه‌کدا خۆر ده‌رده‌خات و ده‌ریایه‌کیش ده‌خزێنێته د‌لۆپێکه‌وه، تهنه‌ها سێ چوار وشه‌ به‌سه‌ بۆ ده‌رپ‌رینی ئه‌و ناوه‌ڕۆکه‌ مه‌زن و بێ شو‌ماره‌.

۸. به لای زمان و دهست

دووباره له یه کتیک لهو فەرموودانەى ئیمامى بوخارى و ئەبو داوود له گەنجینهى "جَوَامِعُ الْكَلِمِ" ی پێغه مبهرى خواوه بۆمان دەگێژنەوه، پێغه مبهرى پێشواى امان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرموئ:

اَلْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَ يَدِهِ وَ الْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللهُ عَنْهُ

"موسولمانى راسته قینه ئەو كەسه یه كه موسولمانان له زمان و دهستی نه مین و بیج زیان بن. موهاجیری راسته قینهش ئەو كەسه یه كه پشت هه لدهكات لهو شتانهى خواى گهوره نه یی لی كردووه." ۱

ئیماندارى نموونه یی

ئێستا با به كورتى فەرمووده كه شى بكهینهوه:

له سه ره تای وشەى "اَلْمُسْلِمُ" دا لامى ناساندن (لام التعریف) به كارها توه. هه مان شت له وشەى "اَلْمُسْلِمُونَ" یشدا ده بینن. ئەو واتایەش كه ئەم دوو لامى ته عریفه ده یگه یه نن بریتیه له: ئیماندارى نموونه یی ئەو كەسه یه كه به دڵ و به گیان چووته نیو كەش و هه رێمى ناشتى و نارامى و ناسایشه وه و خۆى تیدا تواندووه ته وه.. بۆیه نه به زمانى و نه به دهستى خراپەى بۆ هیچ كەسێك نییه. لێره دا باس له موسولمانى سه ر پێناس، یان ئەو كەسه نییه كه وا ده رده كه وێت و لافى ئەوه لێده دات كه وابێ، به لكو لهو ئیمانداره راسته قینه نموونه ییه ده وێت كه وێنه ی له هه موو زیه نێكدا نه خشاوه. به لئى، به كار هێنانى لامى ته عریف به مه به ستى "عَهْدٌ" ئەم واتایانه ده چۆر پێتته بۆ ته ی هه رمانه وه. واته به گه رتیه ده ستوورى "إِنْ إِطْلَاقَ الذِّكْرِ يَصْرِفُ نَحْوَ كَمَالِ الْوَصْفِ" كاتێك ده و تری ئیماندار، به رایه ترین وێنه كه له زیهندا دروست ده بێت، وێنه ی كامه لترین ئیمانداره. جا ئەو ئیمانداره ی كه له فەرمووده كه دا ئاماژه ی بۆ كراوه، ئا ئەم جوړه ئیمانداره یه.

ده ركردنى كه سى ناسایی به م ورده كاریانه ی زمان كارێكى هه روا ئاسان نییه.

۱ بخاری، الإيمان ۴؛ أبو داود، الجهاد ۲.

چونکه ئەم كارە تەنھا بۆ ئەوانە دەلوێ كە لە حوجرە و مەدرەسەكاندا، يان لە خزمەتی مامۆستايەكدا چۆكيان داداوە و هەگبەي زانستی خۆيان لە توێشوی زانستی زمانەوانی و وردەکاریەكاني پێژمان پركردووە. بەلام خۆ پێغەمبەري خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هېچ كام لەمانەي بەخۆوە نەديوە. ئەمەش ئەوە دەگەيەنێت كە قسەكاني ئەو لە خۆيەو نين، بەلكو ئەو قسانە دەكات كە مامۆستای ئەزەلي (جَلَّ جَلَالُهُ) فێری دەكات. هەر بۆيە لە گرفتار و دەريپنەكانيدا پێغەمبەري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هەموو تايبەتكاری و وردەکاریەكاني زمانی پەچاو كراوە و بچووكترین ناتەواوی تێدا نابینرێت.

با بگەڕێنەوێ سەر فەرمايشتەكەي خۆمان: موسوڵمانی راستەقینە، مەرفی دنیایی و ئاسایشە. بە چەشنێك كە هەموو موسوڵمانان دەتوانن بچ دوودلی پە وەرەگێرن و لێی دنیایان. چونكە دەزانن كە هېچ زیاتیکیان لەوێهە بچ ناگات. بۆ نموونە، ئەگەر پێوستی كرد خێزان و خانەوادەكەيان ئەمانەتی بەكێك بكەن، ئەوا بچ هېچ چاو لەدوومانێك دەتوانن ئەمانەتی ئەوی بكەن. چونكە هەمووان لە دەست و زمانی پارێزراوان. ئەو كەسەي لە مەجلیسێكدا لەگەڵی دانیشتووە، لە پاش جێهێشتنی مەجلیسەكە، لە پشتی خۆی ئەمینە. چونكە دنیایە كە نە غەیبەتی خۆی دەكەن، نە گۆش بۆ غەیبەتی كەسانی دی رادەگرن. ئەم موسوڵمانە، چەندە لە خەمی شەرف و كەسایەتی خۆیدا، ئەوەندەش بەتەنگ شەرف و كەسایەتی كەسانی ترەوێه. تا گەدەبەكی برسی مای، خواردن چییە ئەم نایزانی. تا تینوویەك وەستای، قومێك ئاو بەخۆی رەوا نابینێ. دەژی، بەلام تەنھا لەپێناو ژيانندی كەسانی تردا. هەر ئەمەندە نا، بەلكو لەپێناو بەرامبەرەكەیدا زۆر بە ئاسانی دەستبەرداری هەست و چێژە مەعنەوێیەكانیشی دەبی!

ئێمە هەموو ئەم واتایانە لە لامی تەعریفەكەي سەرەوێ هەلدەگۆزین كاتێك وەك نامرازێك بۆ حەصر بەكاردێت.

سيلم و موسوڵمان

تايبەتەندیبەكی تری فەرموودەكە، بەكارهێنانی پەگەزدۆزی (جناس)ە. ئەوەتا وشەي "مُسْلِم" و كرداری "سَلِمَ"، هەردووکیان داتاشاروی هەمان چاوگن كە "سَلِمَ"ە. جا لەبەر

لیکچوونی هه‌ندێك له پێته‌كانیان، ڕه‌گه‌زدۆزییه‌کی ناته‌واو، واته‌ (الجناس الناقص) له‌نیوانیاندایه‌. به‌لام "باب"ی هه‌ردوو وشه‌که‌ جیاوازن. هه‌روه‌ها ئهم لیکچوون و جیاوازییه‌ نه‌وشمان وه‌بیر دینیتمه‌وه‌ که: موسولمان نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ هه‌موو کاروباریکی ژیا‌نی له‌سه‌ر خولگی ناشتی و ئارامی و بیوه‌یدا ده‌گوزهرێتی. خۆی داوه‌ته‌ ده‌ست جازبه‌یه‌کی نیلاهی نه‌وتۆ، که‌ هه‌موو جموجوولێکی به‌گورێی نه‌و چه‌قه‌هێزه‌ به‌رپه‌وه‌ ده‌چیت.

سه‌لام له‌ هه‌موو که‌سه‌یک ده‌کات، بیناسیت یا‌ن نه‌یناسیت. به‌مه‌ش نالای خۆشه‌یستی له‌ هه‌موو ده‌لکه‌کاندا بۆ هه‌لده‌دریت.

کاتیکیش له‌ نوێژ ده‌یتمه‌وه‌، سه‌لام ده‌داته‌وه‌. هه‌رچی ئینس و جین و مه‌لائیکه‌ت و بوونه‌وه‌رانی خاوه‌ن شعوریش هه‌ن، هه‌ر هه‌موویان وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی ده‌ده‌نه‌وه‌. ته‌نانه‌ت ئالوگۆری سه‌لام له‌گه‌ڵ نه‌و بوونه‌وه‌رانه‌شدا ده‌کات که‌ ئهم نایانینییت. جگه‌ له‌ موسولمانیش هیچ که‌سی تر نه‌بووه‌ نه‌وه‌نده‌ گرنگی به‌ سه‌لام کردن بدات و به‌و جو‌ره‌ بلاری به‌کاته‌وه‌ و به‌وه‌ی پێ بدات.

هاتنه‌ ناو ئیسلام به‌ هه‌تانه‌جیی روکنه‌گه‌لێکی وه‌ک که‌لیمه‌ی شه‌هاده‌ت و نوێژ و ڕۆژوو و زه‌کات و هه‌ج ده‌یت، نه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا واتای شونکه‌وتنی فه‌رمانی ﴿ادْخُلُوا فِي آلِ الْإِسْلَامِ كَافَّةً﴾ (البقرة : ۲۰۸) "هه‌موو به‌ جارێک بچنه‌ ناو سیلمه‌وه‌." ئه‌وه‌، چارۆکه‌ هه‌ل‌دانه‌ له‌ ده‌ریای سیلم و سه‌لامه‌تیدا. جا ئه‌و که‌سه‌ی خۆی داوه‌ته‌ ده‌ست شه‌پۆله‌کانی نه‌و ده‌ریایه‌، هه‌موو حالێکی بۆنی سیلم و ئیسلامی لێدیت. جگه‌ له‌ چاکه‌ش که‌س چاوه‌ڕێی شتیکی تر ناکات له‌و مرۆفه‌ی گه‌یشته‌وه‌ته‌ ئهم په‌له‌یه‌.

بۆچی ده‌ست و زمان؟

وه‌ک ته‌واوی فه‌رمووده‌کانی تری پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له‌م فه‌رمووده‌یه‌شدا هه‌موو وشه‌کان به‌وه‌رێ دیقه‌ت و وریاییه‌وه‌ هه‌لبێژراون. نه‌وه‌تا لێره‌شدا باس له‌ ده‌ست و زمان ده‌کری‌ت. یه‌نگومان باس کردنی ئهم دوو نه‌ندامه‌ به‌ ته‌نها له‌نیو هه‌موو نه‌ندامه‌کانی تردا، چه‌ندین هیکمه‌ت و خالی سه‌رنج ڕاکێشی تێدایه‌. مرۆف گه‌ر بیه‌وێت زیان به‌

که سیکی تر بگه یه نیت به دوو جوړ ده توانی، نهم کاره بکات. نهمه ش یان پرویه پروو یان له پاشه مله. لیردها دهست هیمایه بو زیانگه یاندنی پرویه پروو. هرچی زمانیشه ناماژه یه بو نو زیانه ی که له پاشه مله دا ددرت. مروږ یان راسته وخو به دهست زیان به که سی بهرامبر ده گه یه نیت و مافی ده خوات، یان له پاشه مله به زمانی غه یبه تی ده کات و له رېژ و شکوی که مده کاته وه و بهم جوړه ش مافی پښتیل ده کات. نهم دوو حالته ناشیرین و قیزه ونه ش هدرگیز له موسولمانی راسته قینه ناوه شیته وه. چونکه نو هه میسه هه قویست و جوامیرانه هه لسوکه وت له گهل که سانی تردا ده کات، پرویه پروو بن یا له پاشه مله.

لایه نیکي دیکه ی سهرنج راکیش نهویه که پیغه مبرمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زمانی پیش دهست خستوه. هوکاری نهمه ش ده گه رېته وه بو نهوی که که سی بهرامبر جاری وا هیه ده توانیت بهر په رچی نو زیانه بداته وه که له رپی دهسته وه پرویه پروو ده یته وه، به لام نو غه یبه تی یاخود نو بوختانه ی له پاشه مله ده کرت، زور جار یج بهرامبر ده میښته وه و، نو که سی بوو ته قوریانی، ناتوانیت بهرگری له خو ی بکات. بویه ره فتارنکی لهم جوړه زور به ناسانی ده توانیت تاك و کومل و تهنانت نه تموه کانیش بدات به گز یه کدا و گیانیان له یه کتر حال ل بکات. ههروه ها به دوا د اچوونی نو خراپه یی له زمانه وه دهرده چیت قورستره له به دوا د اچوونی نو خراپه یی له رپی دهسته وه نه جام ددرت. هدر بویه سهره رمان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمِ) زمانی پیش دهست خستوه. له لایه کی تریشه وه فهرمووده که جهخت له سهر رېژ و شکوی مروږی موسولمان ده کاته وه له لای خوی گه وره. مروږی موسولمان لای خوی گه وره هینده به ها و حورمه تی هیه، که پیوست ده کات هه موو موسولمانیک له بهرامبر برا موسولمانه که یدا ناگای له دهست و زمانی بیت و په چای مافی بهرامبره که ی بکات.

نه گهر یه کیک له په هنده نه خلاقیه گرنگه کانی نهم نیسلامه تییه ی که به هزی ناسایش و ناشتی جیهانییه وه هاتوه، بریتی بیت له دوور که وتنه وه ی تاکی موسولمان لهو شتانه ی زبانی مادی و مهنه وه ی پیده گه یه نن، نهوا روکن و په هندیکی گرنگی تری بریتییه له دوور که وتنه وه له زیانگه یاندن به که سانی تر، با که میش بیت. نهمه به لایه ک، پیوسته له هه موو ناست و توژنکی کومه لگه دا بیته نمونه ی ناسایش و دلنیایی.

به‌لځ، موسولمان به نه‌دازه‌ی شو هه‌ستی ناسایشه‌ی له ناخیدا هه‌لځ‌گرتوه و، به رڼه‌ی تریه‌کانی شو دل‌ی که به دل‌نیایی و متمانه‌به‌خشییه‌وه لیده‌دات، موسولمان‌نیک‌ی راسته‌قینه‌یه.. ئیدی موسولمانی راسته‌قینه‌ش له هه‌رجییه‌ک که بۆی ده‌روا، له هه‌ر شوئینک که تیایدا هه‌له‌سه‌ی و داده‌نیشی، یه‌ک پارچه به‌رجه‌سته‌کاری نهم هه‌سته‌یه که له (السلام) هه‌ه‌لقولاوه: کاتیک ده‌گات به موسولمانان سه‌لامیان لځ ده‌کات و ناسایش په‌خش ده‌کات.. که لښیان جیا‌ده‌یته‌وه، هیوای سه‌لامه‌تییان بۆ ده‌خوازیت، نه‌وجا ده‌روا.. ته‌حییاتی نوږه‌کانی به سه‌لام ده‌پازنیتته‌وه.. شو ده‌مه‌ش که له حوزووری په‌روهرد‌گاری جیا ده‌یته‌وه، هه‌ر به سه‌لام‌کردن له باوه‌رداران جیا ده‌یته‌وه. جا ئیتر وه‌ها مروفیک که ته‌واوی ژبانی بهم شیویه له‌سه‌ر خولگی ناشتی و نارامی به‌رڼ ده‌کات، مه‌حاله به‌ما فیکریه‌کانی خوی پشت‌گویی بخت و پڼیه‌کی دژ به ناسایش و متمانه و ته‌ندروستی و سه‌لامه‌تی ماددی و مه‌عنه‌وی، دنیایی و نوخرووی بگرڼته به‌ر. یاخود بیر له‌وه بکاته‌وه که زیان به خوی یان چواره‌دوره‌که‌ی بگه‌یه‌نیت...

پاش نهم ر‌وانینه گشتییه، پیمان باشه چاوک بخشینین به چه‌ند لایه‌نیک‌ی تری فهرمووده‌که‌دا که هه‌ر له ر‌و‌حی شو کانیاوه ساز‌گاره‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتوه:

ا. موسولمانی راسته‌قینه متمانه‌پڼ‌کراوترین نوڼه‌ری ناشته‌واپی جیهانییه.

ب. موسولمان له هه‌ر جییه‌ک بی بۆن و به‌رامه‌ی نهم هه‌سته به‌رزهی ناو کر‌و‌کی ناخی په‌خش ده‌کات.

ج. شو نه‌ک هه‌ر دووره له‌وه‌ی بیی به نه‌زیه‌ت و نازار، یاخود زیان بۆ که‌سانی دی، به‌ل‌کو له هه‌ر شوئینک‌دا ناوی به‌رڼت، وه‌ک هیمایه‌ک بۆ ناسایش و نارامی یاد ده‌کرڼته‌وه.

د. له دیدی شو‌دا جیا‌وازییه‌ک نییه له ن‌توان شو ده‌ستدر‌ژیییه‌ی به ده‌ست ده‌کرڼ، له‌گه‌ل شو فیتنه و ده‌ستدر‌ژییانه‌ی که له ر‌ڼی زمانه‌وه نه‌نجام ده‌درڼ، جا غه‌یبه‌ت بیج یان بوختان، به‌که‌م زانین بیت یا قسه‌هه‌لبه‌ستن. بگره هه‌ندی جار تاوانی دووه‌میان له‌وه‌ی یه‌که‌میان گه‌وره‌تره.

هه. نه‌گه‌ر موسولمان‌نیک هه‌ندیک لهم گونا‌هانه‌ش نه‌نجام بدات، هیشتا هه‌ر موسولمانه

و به لهدین دهرچو دانانریت. واته به گورهی بیروباوهری نیمه شتیک نییه ناوی "مه نزلک له نیوان کوفر و نیماندا" بیت.

و. به ورنهی سهرجهم کایه کانی تر، پیوسته له بابهی نیمان و نیسلامیشدا هیمنه تمان بهرز پابگرین و داخوای که مالاتی نیسانی بین، واته به موسولمانیتیه کی ههروا ساده پازی نه بین، به لکو نیماندارتی کامل بکهینه ثامانج... جا ههروک بینستان، نه مانه و چه ندین لایه نی وه که نه مانهش له سهر نو زاره ی که گوftarه کانی موعجیزیه، له ته نها دپړکدا جیان کراوته وه.

سهبارت بهو به شه ی فهرمووده کهش که دهرباری موهاجیره، ته نها بهو بهرکولهی سهروه واز دین و دهچینه خزمهت فهرمایشتیکی نورینی تری نو گیانی گیانانه (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

۹. وازهینان له وهی په یوهندی پیته وه نییه، له جوانی نیسلامه تییه وهیه

سهروهی ههردو جیهان (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموئ: مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَزَكُّهُ مَا لَا يَغْنِيهِ "له جوانی نیسلامه تی موسولمان وازهینانیه تی له هه شتیک که په یوهندی پیوه نییه..."^{۱۶}

بیگومان په ی بردن به کرؤکی فهرمایشته که و، دهره دانی ناسوی نه م دهرپرینه کورته، له پږی وهرگپرانیکی له م جوړه، کارنکی نه سته مه.

فهرمووده که باس لهو نه نییه دهکات که به هوپوه نیسلامه تی نیماندار شکوفه دهکات و دهگاته پله ی نیحسان و نیتقان. واته، نو نیماندارهی له پرووه دهرکی و کرداریه کهیدا گه یشتووته ناستیکی تیروته سهل و دور له که موکورتی، ههروها له پرووه ناوه کیه که شیدا نه نی نیحسانی له خویدا بهرجه سته کردوه، پیوسته به شیوه کی رها ده سته برداری مالایه عنییات بیت. گومانیش له ودا نییه که ده سته برداری ده بیت...

۱ ترمذی، الزهد ۱۱؛ ابن ماجه، الفتن ۱۲.

جدیدیەتی ناخ لە ڕۆڵەتدا ڕەنگ دەداتەوێ

ئەو مەزگەڵە ژیاڵەکانی خۆیە لە جەدیدیەت و بەردەوام خەمسارد و بێباک، لە پەرستشەکانیشیاندا هەروان. ناوێک مەزگەڵەکانی کاتێک بۆ نوێژ دەوێستێت، جەدی دەریکەوێت. بەلام ئەگەر لە جیهانی ناوێیدا، لە دڵ و وێژدانییدا، جەدیەتی پەیدا نەکردبێت، ناوا تەنها گۆڵەستێرەیکە و مەزگەڵەکانی وەک ئەستێرە دەریکەوێت. ڕوونیشە کە دەریکەوێت بەم شێوەیە زۆر ناخایەنێت. کەسایەتییەکان ناشاررێنەوێ. چار نییە زوو بێت یان درەنگ، هەر مەزگەڵە کەسایەتییەکی چۆن بخوازێت، ناوا خۆی دەنوێت. مەگەر ئەوێ جەدیدیەت بووبێت ناگەرێت دانەپراوی کەسایەتییەکی. مەزگەڵە دەتوانێت لە ڕێی مەشق و ڕاهێنان و کۆنترۆڵکردنی چڕوپی نەفسەو ئەم پلەییە بە دەست بێت. جا لە ئەگەری بوونی وەها ڕاهێنان و کۆنترۆڵکردن، "بەو شێوەیە بوون" پیش "بەو شێوەیە دەریکەوێت" دەکەوێت. مەزگەڵە جەنابیشتانە کە چۆلە کە ناتوانێت بۆ ماوێەکی زۆر وەک تاووس عەرزێ ئەندام بکات و خۆی بنوێت. واتە مەزگەڵە ڕۆڵە نەست و لاشەوێرەتی. ناتوانێت لێی هەڵبێت و لە دەستی قوتاری بێت.

دەتوانین بابەتەیکە بەم شێوەیە کۆبکەینەوێ: دەبی لە ناوێدا ئیحسان هەبێ، تاوێک لە دەروێدا ئیتقان بێ. دەروێ مەزگەڵە دەبی هەمیشە لە ناخەوێ هێز و کۆمەک وەرگیرێت. پێستە جیهانی ناوێ مەزگەڵە ڕەنگی جەدیەتی گرتبێ، تاوێک ڕووبەری دەروێ جەدیەت نوێیان بێت.

خەزەتی عومەر لەسەر پێشیارکردنی یەکیەک لە هاوێ گەورەکان بۆ مەقامی خەلافەت، دەفرموی: "ئەو زاتە لە هەموو ڕوویەکیەوە شایانە بە خەلافەت. بەلام گالێ و سوعبەتی کەمێک زیادە. لە کاتێکدا دەزانن کە خەلافەت بابەتێکە پێوستی بە جەدیەت هەبێ."^۱

خەلافەتێک کە بەرپەرێکردنی خەڵکە پێوستی بە جەدیەت، ئەوێ ئەو خەلافەتی کە نوێنەرایەتی کردنی پەرەردەگەر لەسەر زەوی، پێوستی بە جەدیەت نییە؟

۱ طبری، تاریخ الامم و الملوك ۵۸۱/۲، ابن عساکر، تاریخ دمشق ۴۳۸/۴۴، ۴۵۳/۴۵، ابن الاثیر، النهاية فی غریب الحدیث ۱۱۸/۲.

ناخر مروؤفك له حوزووری پهرووردگاردا ټو جددييه تهی لا دروست نه بوویت که بهندی ملکه چی ټو زاته مه زنده، چاوهرپی چ جددييه تیکی لی ده کی له نیش و کاره کانی تریدا؟

ههستی ئیحسان و جددييهت

"مِنْ"ی سهره تای فهرموده که، ههرفی جهه رپه و واتای ههصر ده گه یه نیټ. به مهش ناماره بو ټو رپییه ده کری که پیوسته موسولمان بیگرته بهر بو گه یشتن به رازی ئیحسان. ټو رپییهش بریتیه له وازهینان له هه مساردی و بیباکی. به لی، تاوه کو مروؤف جددييهت به دهست نه هیټ و دهستبهرداری گوئ پیته دان و بیباکی نه یټ، مه حاله بهرز بیتهوه بو پلهی ئیحسان.

له فهرموده کی جوهره نیلدا پلهی ئیحسان وه دواقوناغ باسی لټوه ده کرت. کاتی جوهره نیل هاته خزمهتی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): سهرتا پرسپاری نیمان پاشان پرسپاری ئیسلامی لی کرد. ئینجا له دواي ته صدیق کردنی ټو وه لامانهی که پیغه مبهری (عَلَيْهِ السَّلَام) دانیه وه، پرسپاری ټوهی لی کردوه که نایا ئیحسان چییه؟ پیغه مبهری خواش (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَّمَ) بهم جوړه وه لامی دایه وه:

الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ "ئیحسان ټوهیه خوی گه وه بهرستیت ههروه کو ټوهی که بیبینی، خو نه گهر توش ټو نه بیبینی، ټوا ټو ده بیټ." ۱

گه یشتن بهم پله یهش ته نها به ته قوا و زوهد و ویلایهتی هه ره مه زن مه سپهر ده یټ. سهرتا پیوسته مروؤف گه یشتن بهو خاله بکات به نامانج و خولپای سهری، دواتر یه که به یه کی ټو رپیگیانه تاقی بکاته وه که دهیگه یه ننه ټوهی.

خوی گه وه بو مروؤف له شاده ماری دلی نزیکتره. ۲ مروؤفیش به هه موو شتیکیه وه

۱ بخاری، ایمان ۳۷، مسلم، ایمان ۱۰۷. (له دواتر دا به کورتی باس له فهرموده ده کی به).

۲ پروه: سوره تی ق، نایه تی ۱۶.

له دەستی قودرەتی ئەو زاتەدايە و چۆنی بویت وا ھەلاوگێری دەکات. ھەموو شتیکیش بریتییە لە تەجەللیاتی ئەو. بێھودەیی و ماندووبوونە گەر لە دەروە بەدایدا بگەرێت. چونکە ئەو لە مەرۆف نزیکترە بۆ خۆی. شکۆفەي ئەم نەیتییەش ئیھسانە.

ئیتقان لە ھەموو کاریکدا

ئەو دەمەي شعورێکی لەم جۆرە وێژدانێ مەرۆف دادەبۆشی، ئیتر ئیتقانی بەسەر ڕەفتارەکانیدا زāl دەبێ. خۆی گەرەش (جَلَّ جَلَالُهُ) داوای کاری پوخت و دروست دەکات و ھەزە لە کاری پوخت و دروستیش. ئەواتا لە قورئانی پیرۆزدا دەفرموی:

﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فَاِىرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَزِدْهُنَّ اِلٰى عَلِيٍّ اَلْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْشِرُ بَاكُم مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (التوبة : ١٠٥)

”بێیان بڵێ کە کار و کردەو ئەنجام دەن. خوا و پێغەمبەرەکەي و ئیمانداران کارەکانتان دەبینن. سەرەنجامیش دەگەرێنەو ھوزووری ئەو خۆیەي کە زانیە بە غەیب و شەھادەت (نەینی و ئاشکرایش) ئەوسا ئەویش ئاگادارتان دەکاتەو لە دانە بە دانەي کردەوکانتان و پاداشتەکەیتان دەدانەو.“

واتە ھەموو ئەو کردەوانەي ئەنجام دەدرێن، بە پشکنین و چاودێری خۆی گەرە و، پێغەمبەرەکەي و، ئەو ئیماندارانەدا تێدەپەرن کە وێژدانیان ھۆشیارە. بۆیە پێویستە کردەوکان بە گۆڕەي ئەم پشکنینە و، بە ڕەچاوکردنی ئەم پێشچاو خستە ئەنجام بدرێت، تاوھکو خاوەنەکەي شەرمەزار نەکەن. بێگومان ئەمەش داخواری ئەوھە کە کار و کردەوکان زۆر بە تۆکمەي و پوختی ئەنجام بدرێن. ئەنجامدانی کارێکی لەو جۆرەش تەنھا بەو دەبیت کە مەرۆف لە ناخیدا گەیشتبیت بە ”ئیھسان“. جا ھەر ئەوھندەي مەرۆف توانی لە جیھانی ناوھیدا بەم چەشنە قولێ بێتەو، ئیدی ڕەفتارەکانیشی تێر و تەواو دەبن و، ناوھا مەرۆفێک ھەرگیز ناکەرێتە داوی کاری پڕووپوچەو. بەم شیوھەش جوانییەکانی ئیسلامی دەست دەکەوێت، بە دەرپڕینیکی تر، ئەو ئیسلامە لە خۆیدا

بەرجهسته دهکات که هەر خۆی جوانه و، تهختی له عهرشی کهمالاتیکیدا دادهنی که
هاوشانی جوانیهکانی نهو ئیسلامهتییه بچ که هەر له خودی خۆیدا جوانه.

"مَالَا یَغْنِ" به واتای خۆسهرقال کردنی مرۆف دیت بهو شته ناپۆیستانه‌ی که هیچ
په‌یوه‌ندییه‌کیان پێوه‌ی نییه و، نه‌ بۆ ئیستا و نه‌ بۆ داهاتووشی چ که‌لک و سوودیکی
پێناگه‌یه‌نن. به‌جۆری، نه‌و شتانه‌ی خۆی پێوه‌ سهرقال کردوه، هیچ سوودیکی نه‌ بۆ
خۆی و نه‌ بۆ خێزانه‌که‌ی و نه‌ بۆ میلله‌ته‌که‌شی نییه.

جا نه‌و که‌سه‌ی خۆی به‌ جوانیه‌کانی ئیسلام رازاندوه‌ته‌وه، له‌ هه‌مان کاتدا دووریش
که‌وتوه‌ته‌وه له‌ ییباکی. که‌واته‌ فهرمووده‌که‌ مرۆف فیری نه‌وه‌ش ده‌کات که‌ پێویسته
چی بکات. ده‌بچ مرۆف به‌رده‌وام سه‌رگه‌رمی مه‌سه‌له‌ گه‌وره‌گرانه‌کان بێت و، هه‌موو
سهرقالیه‌کانی ژیا‌نی، چ راس‌ته‌وخۆ یان ناراس‌ته‌وخۆ، سوود و قازانج به‌ خۆی و
خێزانه‌که‌ی و کۆمه‌لگه‌که‌ی بگه‌یه‌نن. پێناسه‌ی مرۆفی جد‌دیش له‌ پ‌رویه‌که‌وه‌ نه‌مه‌یه‌.
به‌ر له‌وه‌ی به‌چینه‌ سه‌ر به‌رگه‌یه‌کی نو‌ی، ورده‌کارییه‌ک هه‌یه، ج‌یی خۆیه‌تی ل‌یه‌دا
ناما‌ژی بۆ بکه‌ین:

"مَالَا یَغْنِ" چییه؟

نه‌و که‌سه‌ی سهرقالی "مَالَا یَغْنِ"یه، هه‌رگیز ده‌رفه‌تی نه‌وه‌ی بۆ نا‌ره‌خس‌یت به‌ "مَالَا
یَغْنِ"یه‌وه (واته‌ نه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ندییان پێوه‌یه‌تی) خه‌ریک ب‌یت. به‌ل‌ی، نه‌و که‌سه‌ی به‌
به‌رده‌وامی له‌ کۆمه‌له‌ کار و بی‌روبو‌چوونیکیدا رۆچووه‌ که‌ په‌یوه‌ندییان پێوه‌ی نییه، کاتی
نه‌وه‌ی بۆ نام‌پ‌یت‌ته‌وه‌ سهرقال ب‌یت به‌و شتانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندییان پێوه‌یه‌تی و پ‌یوستن...

نه‌و مرۆف‌ی ه‌یشتا ر‌پ‌چکه‌ی خۆی نه‌د‌ۆزیوه‌ته‌وه‌وه و له‌ره‌له‌ری شه‌پۆله‌که‌یی ر‌پ‌ک
نه‌خستوه‌، نه‌سته‌مه‌ له‌سه‌ر نه‌و شه‌پۆله‌ کار‌یک‌ی بن‌یاتنه‌ر و دروست نه‌نجام بدات.
که‌سه‌ی نو‌قی "مَالَا یَغْنِ" بو‌وب‌ی، چاوه‌ڕ‌پ‌ی نه‌وه‌ی ل‌ی نا‌کر‌ی به‌ رو‌ی "مَالَا یَغْنِ" دا و‌الا
ب‌یت. به‌ل‌ی، که‌سه‌ی د‌ل و م‌یش‌کی له‌ ش‌تی نا‌ر‌پ‌ک و نا‌به‌ج‌ پ‌ر بو‌وب‌ی، چ‌ۆن ده‌توان‌ی
سهرقالی مه‌سه‌له‌ گه‌وره‌ و بنه‌ر‌ه‌تییه‌کان ب‌یت؟

بەم جۆرە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەموو ئەو واتايانە لە پرستەيەکی سێ چوار وشەیدا دەردەبرێ. ئەم ڕاڤەيش ھېشتا ھەر شتيکی وا نيبە، تەنھا چەند پەيڤە پاچیکە و ئەم فەرمايشتە گرايتييم داوہ. ئەوھشی گەيشت بە ئیو، يەك دوو پارچە بوو کە لێی بووبونوہ. لەوانەيە ئەو ھیندەشم بە جۆرێک دەرئەپرييت کە لە ويژدانئاندا جيی خويان بکەنەوہ. بەلام وەرە بيینە کە وا تەنانت دەستەوسانی و کۆلەواری من و ھاوشیوکانی منیش دەبنە بەلگەي سەلمینەر لەسەر ھیزی دەرپرین و گوڤتاری ئەو نازدارە (ﷺ) ئەوھتا ئیمە لە تيگەيشتنی يەك فەرموودەشدا دەستەوسانین، لە کاتيکدا ئەو بێ ھيچ بێرکردنەويەك ئەم فەرمايشتانەي دەفەرموو. ئەم فەرمايشتە پر و اتا و ناوەرۆکانەي کە دنيای بێرکردنەوي ئیمەيان خستووئە ژيڕ فشاروہ، قسەي ناسايی ئەو بوون. جا نایا ئەم بەھرەمەندييە جگە لە فەتانەت بە چ شتيکی تر لێک دەدرتەوہ؟ وشەي بليمت لە ناست پروونکردنەوي ئەم خەسلەتەدا چەندە خامۆش و بێ گیانە!

١٠. ئارامگري

ئيمامي موسليم و بوخاري بە يەكدەنگي ئەم فەرموودەيە دەگيڕنەوہ:

إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى ”بەپراستی ئارامگرتن ئەويە کە لە يەكەم ساتي ھەژاندا ييت.“^١

سەردانی گۆڤ

کاتيک پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بيینی کەوا ھەندئ لە نەرستەکانی سەردەمی جاھيلي لە گۆرستانەکاندا بەردەوامييان پي دەدری، پيگري لە موسولمانان کرد کە سەردانی گۆرستان بکەن. بەلام دواتر ئەم ياساغەي ھەلگرت و ھانی موسولمانانی دا کە سەردانی گۆرستان بکەن و، فەرمووی: ”من سەردانی گۆرستانم لێ قەدەغە کردبوون،

١ بخاري، ج٣٢، مسلم، ج١٥، ج١٤.

بەلەم لەمەودوا سەردانی گۆرستانەکان بکەن.^۱ چونکە کاریگەرترین نامۆزگاری که مرۆف لە هیوادریزی رزگار دەکات، لە گۆرستاندا شاراوێه. ئەو مەردی جوامیرییه خۆشی زوو زوو سەردانی گۆرستانی دەکرد و هەر هیچ نەبێ هەفتەی جارێک سەری دەدا لە شەهیدانی نوحود.

لە یەکیەک لە سەردانەکانیدا ئافەرەتێکی بینی که بەسەر گۆری پۆلەکیهوه هاوار و شیونە دەکرد و سەر و قژی خۆی دەپرنی و وتە نەشیاری بە زاردا دەهات. کاتیەک پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم دیمەنە بینی، لە ئافەرەتەکی نزیك بووهوه و ویستی نامۆزگاری بکات. بەلەم دیار بوو ئافەرەتەکی سەرورمانی نەدەناسی، بۆیه وتی: ”لیم گەپێ، تۆ نازانی چیم بەسەر هاتوه.“ پیغەمبەری خواش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بێ ئەوێ هیچ بلێت، ئافەرەتەکی بەجێهێشت. پاش ئەوێ پیغەمبەری خوا پڕۆیشت، بە ئافەرەتەکیان وت که ئەو کەسە پیغەمبەری خوا بوو. ئەم قەسیدە بەجۆرێک ئافەرەتەکی هەژاند، مەرگی پۆلەکیهوه و نەبێهەژاندبوو. چونکە بێ ئەوێ بزانی بێرێزی بەرامبەر پیغەمبەری خوا نواندبوو. بەراکردن بەرەو خانەیی بەختەوێ کەوتە پێ. بێ ئەوێ لە دەرگا بدا، چووه ژوورەوه و داوای لیبوردنی لە سەرورمان کرد. پیغەمبەری سەروریشمان وەلامێکی حەکیمانەیی دایهوه، و فرموی: ”ئارامگرتن لەو کاتەدایه که یەکم گورزی موسیبت دەخۆیت.“^۲

پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەم دەربڕینە چوار وشەییە و، لە نێوەندی رەوانبێزییهکی موعجیزەناسادا بابەتێکی وەها باس دەکات، مەگەر بە چەندین بەرگ کتێب ئینجا مافی خۆی بدرتێ.

جۆرهکانی ئارامگری

ئارامگری بەرامبەر بە بەلا و موسیبت، ئارامگرتن لەسەر خۆپراگری بەرامبەر بە گوناھ، ئارامگرتن لەسەر سووربوون لە عیبادەتدا...

۱. مسلم، جەنناز ۱۱۰۶، ترمذی، جەنناز ۶۰.

۲. بخاری، جەنناز ۳۲، مسلم، جەنناز ۱۵.

رۆزى پىنچ چار نوپۇز، بەلایەنى كەمسەۋە سالى يەك مانگ رۆزۈ، بە ئەندازەيەكى ديارىكراۋ زەكات و، سەرچەم ئەرەكەكانى تىرى بەندايەتى، تەنھا لە رېڭەي ئارامگرتنەۋە بجى دەگەيەنرېن. پەرستشەكانىش تەمەنى مەرۇف رېك دەخەن و بەگۈرەي جىھانەكانى ئەۋدىۋ رەنگى دەكەن. ژيانىكى لەم جۆرەش سەرتاپا لەسەر ھىللى نوورانىتى دەگوزەرېت. تا ئەۋەي بەرەكەت دەكەۋىتە تەمەن و، بەرى بەھەشت دەگرېت. جا بۆيە مەرۇف دان بەخۇيدا دەگرې و، لەسەر عىبادەتەكان ئارامىي دەيى و، بەم جۆرەش ژيانى نوورانى دەكات.

ۋشەي "صبر" و گىاي "صبر" ھەردووكيان لە ھەمان چاۋگەۋە ۋەرگىراۋن. ۋا باس دەكرېت كە گىاي صەبىر ھەروەك ژەر تالە و لە پىشەسازى داۋودەرمانى پزىشكىدا بەكار دېت. جا ئىتر ئارامگرتن ھىندەي قوتدانى "گىاي صەبىر" تالە، بەلام ئەم تالىيە تەنھا لە سەرەتادايە، بەرھەمەكەي ھەمىشە شىرىن بوۋە.

حالت گۆرپن

ئارامگرتن، دان بەخۇداگرتن، بەرگەگرتن، تۆكەيى و پتەۋى، لەرزە پى نەكەۋتن، نەسلەمىنەۋە و ئىفلىج نەبۈنى ئىرادە، لەسىنەگرتنى رۆژانەي تالۋى پروداۋەكان، ھەلبەت ھىچ كام لەمانە كارىكى ھەروا ئاسان نىيە. بەلام پىۋىستە ھەموو ئەمانە لەۋ ساتەۋەختەدا پى كە يەكەم گورزى موسىبەت گىيانى مەرۇف دەھەژىنېت. چونكە جىگۆرپن و گواستەۋە بۇ ھالەت و دۆخىكى تر، ھەموو كات لە پوانگەي بارى دەروونىيەۋە گۆرپانكارى لە ھالەتى رۆجىي مەرۇفا دروست دەكەن و ئەۋ پروداۋانەي بىر دەبەنەۋە كە شلەژان و پشوييان بۇ ۋەپىش ھىناۋە.

با بلىن بەلایەكەمان بەسەردا ھات، لە يەكەم پروانىنىشدا ۋا ديارە كە تواناي بەرگە گرتىنمان نىيە. يەكەم كارىك كە بىكەين، گەپانە بەدۋاي رېڭەچارەي تىپەپاندنى ئەۋ شۆكەدا. ئەمەش يان بە گۆرپانكارى دەبىت لەۋ بارەي كە تىايدىن، ۋاتە ئەگەر بە پتەۋە بوۋىن دابنىشىن و ئەگەر داشنىشتىبوۋىن پال بىكەۋىن. ياخۇد بە گۆرپىنى چۆنىتى ئەۋ كارە دەبىت كە دىكەين. بۇ نمونە: دەستىۋىز بگرىن يان نوپۇز بىكەين. يان بە لايەنى

كەمەۋە دوورىكەۋىنەۋە لەۋ بابەتەي كە قسەمان لەسەر دەکرد... يان ئەو شوتنە جىيەيلىن كە لىي بووين و پەنا بۇ كەشكى تر بىەين. ھەندى جارىش تۆزىك خەو لەۋانەيە بىيىتە ھۆي تىيەپاندىنى ئەو شۆكە. بە ھەر جۆرىك يىت لە جۆرەكان، ئەو گۆرانكارىيانەي كە لە بارودۇخ و شوتندا دەرگىن، كارىگەرىي شۆكە دەشكىن و، گەر كەمىكىش يىت، بارى ئەو موسىبەتەي كە بەرگەگرتنى ۋەك ئەستەم دەھاتە پىشچاۋ، لەسەر شانى مەرۇف سووك دەكەن.

ئارامگىرى لە پوانگى بەردەۋامى عىبادەتەكانىشەۋە زۆر پىيىستە. بۇ نمونە: لەۋانەيە نويز بۇ كەسىك كە تازە دەستى پىچ كرىيىت، لە سەرەتادا زۆر قورس يىت. بەلام ھەر ئەۋەندەي تۆزىك ئارامى گرت و پۇخى لەگەل نويزدا ئاۋىتە بوو، بە لەدەست دانى نويزىك دىناي لى دىتەۋە يەك و كۆلىك خەفەت دايدەگىرى. دىتوانىن بۇ پۇژوو و زەكات و ھەج و پەرسىشەكانى ترىش ھەمان شت بلىين.

بىر لەۋ كەسانە بىكەنەۋە كە عىبادەتتىكى زەھمەتى ۋەك ھەجيان جارىك بە نىسب بوو. ئەۋەتا ئەم جۆرە كەسانە ھەلپەي ئەۋەيانە كە ھەموو سالىك بىچنەۋە. تەنانەت جارى ۋا ھەيە لەتاۋ ئەو سنووردار كوردانەي كە دادەنرىن، ھەر خەرىكە شىت بن. ئەم چەشەنە لە تاسە و پەرۇشى بۇ عىبادەت، لە پۈيەكەۋە بە واتاي تىيەپاندىنى يەكەم گورزى نارەھەتى و سەختى ئەو عىبادەتەنە دى. خەرىكە بلىين ئەم ھالەتە لە ھەموو عىبادەتەكاندا بەم شىۋەيەيە.

پىيىستە مەرۇف بە ھەمان ئارامگىرىيەۋە پۈيەپۈي ھەرامىش يىتەۋە. چۈنكە ئەو بەرگىرى و خۇپاگىرىيەي كە لە بەرامبەر يەكەم ھىرشى گوناھدا دىنۇنرىت، دىيىتە بەرىەستىك و ئەو پرىشكە زىانبەخشانە دەگىرپتەۋە كە لىۋەي دەرەچەن. بەم جۆرەش مەرۇف ئەو شۆكە تىدەپەپىننى. لەبەر ئەمەيە كە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە ھەزرىتى عدلى دەفەرموى: يَا عَلِيَّ! لَا تُتْبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ، فَإِنَّ لَكَ الْأُولَىٰ وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ "ئەي عدلى! نەزەر بەدۋاي نەزەردا مەكە. چۈنكە يەكەمىانت لەسەر نىيە و بە گوناھ بۆت نانوسرىت، بەلام دوۋەمىانت لەسەرە و بە گوناھ بۆت دىنوسرىت." ۱

۱ ترمذى، ادب ۲۸؛ أبو داود، نكاح ۴۲.

ئەمە ئەو دەگەيەننەت كە دەكرى چاوى مروۇف بەرەو گوناھ بخزىت. بەلام ئەگەر يەكسەر چاوى داخست و پرووى وەرگىز، ئەوا بە گوناھ بۆى نانوسرىت. بگرە لەوانىيە پاداشتىشى بۆ بنوسرى، چونكە سەيرى ھەرامى نەكردووە. بەلام پروانىنى دووم و ئەوانەى دواتر، ھەروەك تىرى ژەھراوى دەچەقنە دل و پرووى مروۇف و، خەيالى لىل و تەماوى دەكەن. بەم جوړە، ئىرادەى ئەو مروۇفە، ھەستىارى و بىدارىيە مەعنەويەكەى لەدەست دەدات. چونكە ھەر پروانىنىكى ھەرام لە پروويەكەو لە حوكمى داوەتنامەيەكدايە كە پىنگاكانى چوونە نىو گوناھ ئاسان دەكات. جا ئىتر ھەر نەزەرك بانگەيشتى نەزەركى تر دەكات. ئا ئەوى ئەو كەسە چارۆكە بە پرووى ھەرامدا ھەلدەدات و بەرەو گەشتىك دەكەوتتە پى كە گەرەنەوى گەلىك زەحمەتە.

جا بۆيە بەرلەوى بكەوينە ناو ئەم حالەتەو، پىويستە ھەر لە يەكەم ساتى پروويەپروويونەوى ھەرامدا ئارام بگرين و، پرووى خۆمانى لى وەرگىزپىن و، لە ئاستىدا چا و دابخەين. ھەموو ئەمانەش لەو ئامۆژگارىيە زىرپىنانەن كە پىغەمبەرى پىشەوامان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئىمەى لى ئاگادار كردووەتەو.

وتەيەكى نەپىكتىتۆس^۱ ھەيە كە دەلى: ”كاتىك خوليا و خەيالە خراپەكان لە نەندىشەتدا دەستبەسەرت دەكەن، ئەوا ھەولبەدە لە يەكەم دەرفەتدا خۆتيان لى دەرباز بكەيت و لىيان دوور بكەوتتەو. گەرنا، بۆ شوئىكت دەبەن ئەستەمە بىتوانىت بگەرپىتەو.“ ئەمە وتەيەكى بە ئىلھام بارگاوى بوو. ئەگەر بىژەرى ئەم وتەيە لەدواى پىغەمبەرى خوا ژىابوايە، ئەوا بەدلىنايەو دەمانتوانى بلىين كە ئىلھامى لە پىغەمبەرى خواو (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وەرگرتووە...

مروۇف بەم ھەلسۆكەوتە بەردەوامى لە بەرامبەر ھەرامدا، ئەم حالەتەى تىدا دەپى بە خو و ئاكارىكى سروشتى. وەك بلىي ئەو نورى ئىمانەى كە لە ئاكامى مەشق و راھىنانەو لە دلدا پەيدا بوو، دەبىتە پەردەيەك بە پرووى ئەو گوناھانەى كە لە حوكمى پزىسكى دۆزەخدان. بە چەشنىك، كە ئىدى نەروانىن بۆ ھەرام دەبىت بە يەكىك لە رەفتارە پەسەن و سروشتىيەكانى. خۆ ئەگەر حالەتەىكى پىچەوانەى ئەمەش ھات بە

۱ فەيلەسوفىكى يونانىيە كە لە سەدى يەكەم و دووئەمى زايىنىدا ژىاوە.

میشکیدا، ئەوا دەستبەجێ پەنجەى نوڤى هەنگوینی نیمانی نیو شانهى دلى دەکات. لە سایەى ئەم شعورە تۆکمەيەشدا، بەو تامە بەتامەى کە چەشتوویەتى لە هەموو ئەو شتانە هەلدی٢٢ کە لەم کەشە مەعنەوییە دوورى دەخەنەو. کەسێک گەشیشتبێتە ئەم ناستە، مەحاله بە ویستى خۆى بچیتە ناو گوناھەو.

هەموو بەلا و موسیبه تێک بە گوێزەى خۆى هەژان و پاجله کاندنى خۆى هەیه. هەرکە ئەو هەژانەش تێپەڕنرا، موسیبه ت دەبێت بە پەحمەت و، نازار بە چێژ و، دەرد و ناخۆشییەکانیش هەلده گەڕێتەو و دەبن بە کەیف و خۆشى... لە وەها سینەيە کدا خەم و خەفەت دوايیان هاتوو و شونيان بۆ شادییە کى بى کۆتا چۆلکردوو. بەلام دەبێ بزاین کە هەموو ئەمانە بەندن بە چۆنیتى تێپەڕاندنى ئەو یەكەم ساتەى کە مەرۆف تێیدا دەهەژێت. بەلى، وەك بینیتان پێغه مبهرى خوا (ﷺ) تەنها بە چوار وشە ئەو بابەتە قوول و پڕ وردەکارییەى دەربریو: ”بەراستى نارامگرتن ئەویە کە لە گەل یەكەم گورزى موسیبه تدا دان بەخۆتدا بگرت.“

١١. دەستى بالا (بەخشەر)

لە فەرمايشتیكى تردا کە هەردوو نیمامى بوخارى و موسليم رىوايەتى دەکەن، سەرورمان دەفەرموى: **أَلَيْدُ الْغُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ الشُّفْلَى** ”دەستى بالا لە دەستى نەوى باشترە.“^١

پێغه مبهرى خوا (ﷺ) هەر خۆى بۆمان پروون دەکاتەو کە ”يَدُ الْغُلْيَا“ دەستى بەخشەرە و، ئەو دەستەيە کە ئینفاق دەکات، ”يَدُ الشُّفْلَى“ ش ئەو دەستەيە کە وەرده گرت. شایانى باسە فەرموودە کە لە پال وێنا کردنى ئەو راستییەى کە دەستى بەخشەر لە سەرەوێهە و دەستى وەرگريش لە ژێرەو، لە هەمان کاتدا نامازە بۆ ئەوێش دەکات کە لە پوانگەى فەزل و پاداشتى بەخشینەو، ئەو کەسەى دهبەخشى لە سەر وە ئەو کەسەوێهە کە وەرده گرى. جا ئەگەر لە گۆشە نیگای پێژ و شکۆى مەرۆفەو

١ بخارى، زکاة ١٨، مسلم، زکاة ٩٤-٩٧؛ أحمد بن حنبل، المسند ٤/٢.

٢ بخارى، زکاة ١٨، مسلم، زکاة ٩٤.

یەکیکیان "بالایی و بلندی" بێت، ئەوا ئەوەی تریان - لە هەندێک حالتدا - "نزمی و داکووتن". ئەمەش لەو پوڤووە کە شەوق و تاسەمەندیی خاوەن سروسشتە ساغەکان بیزۆنیت بۆ بەخشین و، وایان لێبکات کە سێل بکەنەو لە وەرگرتن، شێوازێکی هێندە نایابە و، ئەو کەرەسانەش کە ئەو شێواژە نایابەیان پێک هێناوە بە جۆرێکی وا شوێنی خۆیان گرتووە، هەرگیز چینگۆرکێ قبوڵ ناکەن.

لەلایەکی ترەوە، ئێمە دەزانین کە بەخشین پڕۆسەیەکی تاک جەمسەر و یەکلایەنە نییە. بەلکو داخوای بوونی وەرگیرێکیشە تاوەکو بەخشینە کە لە هەوادا نەمییتەو و جێی خۆی بگرێ. بۆیە دەبینین تەنها بەووە نەوێستاو کە باس لە چاکەیی دەستی بەخشر بکات، یان بلیت "دەستی وەرگر بەدخوێزە..." بەلکو بە پێچەوانەو، لە پێگەی ئەو ناماژە ناراستەوخۆیەو کە واتای "دەستی وەرگر کەمتر چاکە" دەگەیەنێت، ناگادارمان دەکاتەو کە لە هەندێ هەلومەرجی تاییبەتیدا پێگیریکە نییە لە پڕۆسەی وەرگرتن.

لەگەڵ جەخت کردنەو لەسەر تەواوی ئەو واتا و مەبەستانەیی سەرەو، دەلێین: وەرگیرانی فەرموودە کە لەسەر شیوەی "دەستی بەخشر لە دەستی وەرگر بالاترە." وەرگیرانی ناتەواو. راستە وشەکانی ناو فەرموودە کە بەرامبەر بەو وشانە کە ئێمە وەرمانگیراون، بەلام دەبێ ئەو بزانی کە سەرورمان لەم دەرپێنانەیدا شێوازێکی مەجازیی بەکار هێناوە. هەر بۆیە هەردوو دەستەواژەی "دەستی بەخشر" و "دەستی وەرگر"، لەو تێنەپەرێ کە پوویە ک بن لە پووەکان، یان واتایە ک بن لە کۆی واتاکی فەرموودە کە. دەرمان هەرگیز هەمووی نییە.

پێش هەموو شتێک لێرەدا "جزء" باس کراوە و مەبەست پێی "کُل". بە واتایەکی تر، مەبەست لە دەست خۆدی مەروفە کە. جا بە گۆڕەیی ئەمە، مەبەستی فەرموودە کە ئەم واتایە دەگەیەنێت: "مەروفی بەخشر لە مەروفی وەرگر باشتەر."

هه‌ندئ جار وەرگر باشتەر

له زمانى عەرهبیدا به‌خه‌شەر به‌ وشى "المُعْطِي" و، وەرگریش به‌ وشى "الْآخِذ" گوزارشتى لى ده‌کرت. نه‌ گەر پێغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهم وشانه "المُعْطِي، الْآخِذ" وه‌ک ناوه‌لناو (صفة)ى وشى "الْيَد" به‌کاربه‌یتایه، نه‌وا نه‌وکات وا گونجاو ده‌بوو که بلیین: "ده‌ستى به‌خه‌شەر خێردارتره‌ له‌ ده‌ستى وەرگر." به‌لام هه‌روه‌ک ده‌بیین، پێغه‌مبه‌رى نازدار (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمِ) سه‌باره‌ت به‌ ده‌ستى به‌خه‌شەر و وەرگر نادووت، به‌لکو ده‌ریاره‌ى ده‌ستى "بالا" و "نه‌وى" قسه‌ ده‌کات. لهم ده‌رپرینه‌شه‌وه‌ خالیکی لهم شیویه به‌ می‌شکدا دئ: هه‌موو جارێک ده‌ستى "به‌خه‌شەر" باشتەر نییه‌ له‌ ده‌ستى "وەرگر". له‌ هه‌ندئ کاتدا ده‌ستى وەرگر، با زۆر چاک‌تریش نه‌ییت، به‌لام گەر له‌به‌ر ناچارى، یان به‌و مه‌به‌سته‌ى خێر و پاداشت ده‌ست به‌خه‌شەرى به‌خات، وەرگرنت و له‌ جێى خۆیدا خه‌رجى به‌کات، یاخود له‌ حالیکدا که به‌خه‌شەر مننه‌ت به‌سه‌ر وەرگردا به‌کات، نه‌وا لهم حاله‌تانه‌دا ده‌ستى چاک و بالا، ده‌ستى وەرگر ده‌ییت. به‌خه‌شەر با له‌ پ‌واله‌تیشدا له‌ سه‌روه‌ه‌ ییت، که‌چى له‌ راستیدا - له‌ پرویه‌که‌وه‌ - له‌ ژێره‌یه‌یه‌.

م‌رو‌ف‌انی وا هه‌ن که له‌ هه‌زارانى نارامگ‌ان. سه‌ر و ق‌ز‌یان په‌رش و پ‌ژاوه‌ و له‌ کۆر و مه‌جلیسدا به‌رده‌وام توانجیان لى ده‌درئ، گەر له‌ ده‌رگا به‌دن، که‌س ده‌رگایان به‌روودا ناکاته‌وه‌. به‌ ده‌رپرینی سه‌روه‌رى هه‌ردوو جیهان: لَوْ أَفْسَمُوا عَلَى اللَّهِ لَا يَرَهُمْ "ئ‌ا نه‌وانه‌ له‌ هه‌ر باب‌ه‌تیکدا سه‌وت‌ند به‌خوا به‌خۆن، خواى گه‌وره‌ سه‌وت‌نده‌کیان ناخات و به‌درویان ناخاته‌وه‌." "به‌پرانی ک‌وپ‌ى مالیک"یش یه‌کێکه‌ له‌مانه‌.^۱ هه‌رکات موس‌ولمانان له‌ جه‌نگدا تووشى نه‌هامه‌تى به‌هاتنایه، ده‌هاتنه‌ لای به‌رپ‌راء و داویان لى ده‌کرد سه‌وت‌ند به‌خوا که ده‌بی سه‌رکه‌ون. نه‌ویش سه‌وت‌ندى ده‌خوارد و به‌مه‌ش سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست ده‌هیتا.^۲ ده‌ی نه‌وه‌تا ده‌ستى وەرگر ده‌شى که‌سیکی لهم شیویه ییت...

"ئه‌ویان"یش یه‌کێک بوو له‌و هاوه‌لانه‌ى که زۆر نه‌دار بوو. له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا پێغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نام‌و‌زگارى کرد که داواى هه‌یج شتى، له‌ هه‌یج که‌سى نه‌کات.

۱ ترمذی، مناقب ۵۴؛ بیهقی، شعب الإيمان ۳۳۱/۷.

۲ ابن حجر، الإصابة ۲۸۱/۱.

لەو پۆژە بەدواوە داواى هیچ شتێكى لە كەس نەكرد. تەنانەت جارى وا دەبوو بەسەر و شترەكەىەو پێى دەكرد و قامچییەكەى لێدەكەوتە خوارووە. بەس بۆ ئەوێ داوا لە كەس نەكات، یەكسەر دادەبەزى و خۆى بە دەستى خۆى قامچییەكەى هەڵدەگرتهو و دووبارە سواری و شترەكەى دەبوووە.^۱ دەى دەكرێ هەندێ جار شتێكى بە كەسێكى وا دراییت. ئەمەش هەروەك بەخشینی شتێك وایە بە هەزرتى جوبرەئیل، لەو كاتانەیدا كە لە شێوێ نادەمیزادا دەرەكەوت.. هەرگیز نەبوو ئەم و كەسانى وەك ئەمیش كە لە دۆخى وەرگردان، لە خوار ئەو كەسانەو بن كە دەبەخشن. ئەوەتا لەو فەرموودەیەدا كە دایكى ئیمانداران هەزرتى عایشە و هەزرتى ئەبوهوریرە رىوايەتى دەكەن، باس لەو دەكرێت كە: "كاتێك شتێك دەبەخشریت ئەو جۆرە مرۆفانە، لەپێشدا ئەو شتە - بێ چۆنیتى و چەندیتى - دەچیتە دەستى پەروەردگارووە. جا ئێتر ئەو شتە لە لایەن پەروەردگار خۆیەو دەبەخشریت ئەو كەسە."^۲

نامۆژگارییەكان

لە لایەكى ترەو پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم نامۆژگارییانەشمان دەكات: "هەمیشە عیززەتى خۆتان بەرز ڕابگرن. بە سوالکردن خۆتان سووك و بێ نرخ مەكەن. چ وەك تاك، چ وەك دەولەت، هەرگیز دامەبەزە ناستى "دەستى وەرگر". بەلكو هەولێدن هەمیشە "دەستى بەخشر" بن. ئێتر بەم شێوێ بەردەوام لەسەرەو دەبن و عیززەتتان دەپارێزن. بێرتان نەچیت! ئەوێ لەسەرەو بێ، هەمیشە لەنیو دنیایی و ئاسایشدا دەبەخشیت و دەبەخشیتەو. ئەوەش كە لە ژێرەوێ، هەردەم بەترسەو كۆدەكاتەو و بە ترسیشەو دەژى. ئێو بێنە دەستى فەرمانڕەوا، نەك دەستى فەرمانبەر. باش بزائن، ئەو كاتە دەبن بە فەرمانڕەوا، كە لەسەرەو بن."

۱. ابو داود، زكاة ۲۷؛ ابن ماجه، زكاة ۲۵.

۲. بخارى، زكاة ۸؛ مسلم، زكاة ۶۳-۶۴؛ ابن حجر، فتح الباري ۲۷۹/۳.

پټوهری نیوده وله تی

له هه مان کاتدا فهرموده که پټوهرنکی چاوساغ و تهرازوویه کی سهرنده کهرشه بزمان له بواری پټوهره نیوده وله تیبه کاندای. نه گهر نیمه دهسته کی سهرهه بین، نهوا له هاوسه نگیبه نیوده وله تیبه کاندای پنگه یه کمان دهیت. نیدی نهوکات نوممه ته که مان، که بوو ته سفره ی پاوانکراوی تیرکردنی بهر ژوهندی زلهیزه کان، هملی راستکردنه وهی پشتی کووماوی به دهست دینج و خو ی پژگار دهکات. نه گهرنا، ههرگیز ناتوانیت بهر وکی خو ی له زړده سته یی و به سووک ته ماشا کراوییه ی نیستای پژگار بکات. حالی حازریش پریه تی له ناشکراترین به لگه ی نه م حالته ی باسما ن کرد. نهو ته زلهیزه کان نهو دوو سی فلسه ی که وهک خو نواندینک دیدن، وایستتا خهریکه به مژینی خرنی نهو گه لانه و کرژرنی نیسکه کانیا ن بهرام بهر ده کی وهرده گرنه وه. نیمه ش له بهرام بهر هه موو نه مانده ا تالای نهو سهر شو پریه ده چیرین که دهر هاویشته ی نهو یه بوینه ته "دهستی وهرگر". جا بو یه نهرکی سهرشانی هه موو لایه کمان هه م وهک تاک، هه م وهک نوممه ت، هه ولدان و به گهر خستنی هه موو هه ول و توانایه کمانه له پیناو به دیهینانی نهو ی که هه موو جیهانی نیسلا می، بگره له پرویه که وه سهرجه م مرو فایه تی لیما ن چاوه ری دهکات.

داخو کی ده زانی پتغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رپنگه ی نه م دهر پرینه کورت و پوخته یه وه ناما ژه ی به چهند لایه ن و راستی تری وهک نه مه ی کردیج که نیمه باسما ن کرد؟...

۱۲. نهو سی تاقمه ی له قیامه تدا گرنگیا ن پینادریت

له فهرموده یه کدا که نیما می موسلیم ریوا یه تی دهکات، پتغه مبهری خوا (عَلَيْهِ أَفُ صَلَّاهُ وَسَلَّمَ) ده فهرموی:

ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُرَكِّبُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: الْمُسْبِلُ إِزَارَهُ وَالْمَتَّانُ الَّذِي لَا يُعْطِي شَيْئًا إِلَّا مَتْنُهُ، وَالْمُتَفَقِّقُ سِلْعَتَهُ بِالْخَلِيفِ الْكَاذِبِ

”سج تاقم همن له پوژری قیامه تدا خوی گه وره نه قسه یان له گه لدا ده کات، نه تماشایان ده کات، نه ته زکیه شیان ده کات.. ههروهه سزایه کی به سویشیان بو ههیه: نهو کهسهی له کاتی پویشتندا پو شاکه کهی به زهیدا ده خشیتی، ههروهه نهو منه تکارهی هه رشتی ببه خشی منه تی پیوه ده کات، نهو فروشیارهش که دهیه ویت به سویندی درو برهه به شمهک و کالاکانی بدات...“^۱

پوخته واتا پوولی پروانینگا ده بینن

نهو چه ند دیږی سه رهوه، ږا فهیه کی کورتی فهرمووده که بوو. ږا فه و پوخته واتا کان پوولی پروانینگا (مَرَصَد) و ته رازوو ده بینن. له ږی نهوانه به دوی حقیقه تدا ده گه ږین. به لام بیرمان نه چیت، نهوان ته نه هۆکارنکن و هه رگیز نابنه خودی حقیقه ت. جا وهه نیستا پروانه فربوخاردوویی و هه لهی نهوانهی له دووتوئی ږا فه و وه رگیزانه کانداه دوی قورئاندا ده گه ږین! چونکه نهو قورئانهی له لایه نه خواهندی به توانای شکومه نده وه نازل بووه، سه رتاپا موعجیزیه. به لام وه ختی که هه له ده ستیت به ږا فه کردنی، وه که نهو شتهی لی ده کهی که به رگ و پیستی بهی دامالراوه. له بهر نه مه خالی سه ره کی بریتیه له پاراستنی خودی واژه (لفظ) په سه نه کانی قورئان و فهرمووده. جا بویه له م پروانگه یوه که مینک له سه ر له فزی فهرمووده که ده وه ستین، سا به لکو هزه رکان له مبه ستی ناو فهرمووده که نریک بکهینه وه. له راستیدا هه رچی کرد و کو شمانه له پیناوه بوونه په روانه ی ده وری نهو تافگهی نووریه. نه مه ش خو ی له خویدا سه یرنکی عه قلی و زیهنیه. هه موو نزا و پارانه وه شمان له په روه ردگار، به هاناوه ناردن لوتف و که ره می نه ږا وهی خو یه تی تا سه رکه وتوومان بکات له سه یری ږو خانیدا.

هه روه که ده بینن وشه ی سج (ثَلَاثَة)، به ږه های جبهیلراوه. واته ده کری پیاو بن یا ناهرت. وه که چون ده کری تاقم و کو مه لیکش بگرتته وه. دیسانه وه ده کری مبه ست لهو سج که سه یان سج گرویه، زانایان یان نه فامان بیج. هه رچو نیک بیج، له بهر نه وهی مبه ستی سه ره کی، زیاد له ناسنامه ی که سه کان، وه سف و سیفه ته کانیانه، بویه

۱ مسلم، ایمان ۱۷۱-۱۷۴؛ ترمذی، البیوع ۵؛ أبو داود، اللباس ۲۵.

فەرموده كەش بە پاشكاوی باسی نەكردوون و دەرگای پەهایی لی خستووونەتە سەرپشت.
 "ثَلَاثَةٌ" وشەیدەکی نەناسراو (تَكْرَر) یە، تەنوینەکی کۆتاییشی ئەمە دەگەیه نیت.
 کەواتە ئەم کەسانە، کەسانێکی نەناسراو و بی ناسنامەن. بەجۆرێک، هیچ پێناسێک نییە
 بیانناسی نیت. ئەوانە کەسانێکی نزم و بی نەرزشن. هێندە نزم و بی نەرزشن، تەنانەت
 شایستەیی ئەوە نین هیچ نرخ و بەهایەکیشیان بۆ دا بنرێت. وەك چۆن خوا ی گەورە
 (جَلَّ جَلَالُهُ) تەماشایان ناکات و قسەیان لەگەڵدا ناکات، بە هەمان شێوە ئێوەش
 قسەیان لەگەڵدا ناکەن و بەلاتانەوه گزنگ نییە بیانناسن. ئەوانە مەرفۆفانیکن بە دَل نەك
 بە جەستە، شکستیان هێناوه و وێژدانیان لەژێر باری گرانی جەستەیاندا پلیشاوتەوه و
 هێندەیی گەردیلەیهك نامادیی و تاسەیی گەیشتن بە پەلە بەرز و بڵندەکان لە دەروونیاندا
 نییە. نەك هەر نییە، بەلکۆ بەردەوام لە زەلکاوی نزمی و پێساوکردییدا پۆدەچن...

راستەوخۆ بەدوای ئەم وشەیدا سێ کردار باس دەکەیت، کە هەرسێکیان نامازە بۆ
 دەمی پانەبردوو دەکەن. ئەم سێ کردارەش تابلۆیەکی سەرتاپارەش بۆ ئەم سێ تاقمە
 دەکێشن. ئیدی هەر ئەوئەندەیی دەرێی "سێ"، یەكسەر خۆت لەسەر پشتی ئەم "سێ" یە
 دەبینیتەوه و، وەك بێی دەکەویتە تەماشاکردنی عاقیبەتی تاریکی ئەو سێ کۆمەڵە.

سێ بێبەشی

بێبەش بوون لە ئاخاوتن

یەكەم کردار ئەو کردارە پانەبردوو (الفعل المضارع) ی سەرەتای پستەیی "لَا يَكْلِمَهُمُ
 اللَّهُ" یە. هەرەك دەزانین کرداری پانەبردوو نامازە بۆ دەمی نیستاش و داهاووش دەکات.
 ئەمە ئەوە دەگەیه نیت کە خوا ی گەورە (عَزَّ وَجَلَّ) قسە لەگەڵ مەرفۆفا ناکات کام
 مەرفۆف؟ ئەو مەرفۆفی دەمی بە گۆلی گوشتار پشکووتوو و، نامادیی و لێهاتنی
 بوون بە دوژنراو (مُخَاطَب) ی پەرەردگاری پێ بەخشاوه. هەرچی کارەساتیشە لەم
 یەكەم پستەیهوه دەست پێدەکات. ئەگەرچی خوا ی گەورە لە سورەتی (الرَّحْمَن) دا وەك
 نیعمەت و مەنتیک باس لە بەدیھێنانی "بەیان" دەکات لە مەرفۆفا، کەچی وا نیست قسە

له گەل ئەو مەروڤەدا ناکات، بگره هەر ناشیدویتی. ئەمە له کاتی کدا که گوشتاری مەروڤ بەلگەیه لەسەر ئەوێ که خۆی گەوره "المُتَكَلِّم". جا نیتەر ئەم مەروڤە که توانای گوشتاری پێ بەخشاوه و، لەم ڕووهوه بووته بەلگە لەسەر سیفەتی "کلام"ی پەرۆردگار، بۆ ناستیکی وەها نزم شوێر دەبێتەوه که بە دوێنراو قبوول ناکرێت و قسەشی لەگەڵدا ناکرێت. جا نایا سزای ئەوه سەختتر هەیە که مەروڤ لە ڕۆژیکدا که لەوێ پێ ناتاجیدایە بە قسەکردن و دەریپێنی دەرەکانی، گوێی بۆ نه گیرێ و نه دوێنرێت؟ ئەو ڕۆژەدا پەلەقاژە دەکات و بە تەواوی بوونیهوه داوای یارمەتی دەکات، که چی ئەو زاتە که تەنها یاریدەدەر و دالەدەرە، هەر گوێشی بۆ ناگرێ. قورئانی پیرۆز بەم جۆرە وێنای ئەو دیمەنە دلتەزینەمان بۆ دەکات: ﴿قَالَ أَحْسَرُ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ﴾ (المؤمنون: ١٠٨) "دەمەتان داخەن و قسەم لەگەڵ مەکەن." چونکه شوێنی قسەکردنتان دنیا بوو. دەتانتوانی ئەوێ قسە بکەن و تامی "أَنْسُ بِاللَّهِ" بجێژن. که چی تا له دنیا دا بوون نەبونه هاوڕاز (أنیس)ی پەرۆردگار، دەی ئەم ڕۆش پەرۆردگار نابێتە "أنیس"ی ئێوه.

بێبەش بوون له نەزەری ئیلاهی

دووم تابلۆ بریتییه له: وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ "خۆی گەوره تەماشایان ناکات." ئەو ڕۆژەدا که له هەموو کات زیاتر پێوستیان بە لاکردنەوهی پێ ڕەحمەت و بەزەیییه، خۆی گەوره (جَلَّ جَلَالُهُ) بە هیچ شتێهێک بە ڕوانینی ڕەحمەتەوه بۆیان ناپوانی. ئەو ڕۆژەدا هەندێ ڕوخسار له خوشیدا گەش و دروشاوهن، هەندێکی تریش گرژ و مۆن.^١ بێگومان کۆمەڵەی دووم ئەو جۆرە کەسانەن که خۆی گەوره بە نەزەری ڕەحمەت بۆیان ناپوانی. ئەو ڕۆژەدا که هەرکەس بەناوی خۆیهوه بانگ دەکری و هەریه کهو بە هۆکارێک ڕزگاری دەبێ، حالی ئەم بەدەبەختانە که تەماشایان ناکری، چەندە جەرگبێ و دلتەزینە!

سزای دەنگدا بڕینەکی که عەبی کۆری مالیکتان بێتەوه یاد! له گەل ئەوهشدا که

١ پڕاوه: سورەتی آل عمران، نایەتی ١٠٦-١٠٧؛ سورەتی القیامە، نایەتی ٢٢-٢٥؛ سورەتی عبس، نایەتی ٣٨-٤١.

دەنگدا بېرىنەكەى پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماوېيەكى زۆر كەمى خاياند، كەچى دىنباى لىچ ھاتمە يەك و، خۆشى و ئەوانەشى پووداۋەكەيان دەبىست، پەژارە دايدە گرتن.^۱ بەلام ئەو كەسانەى ئىمە قەسيان لىدەكەين بۆ ھەتاهەتايە شايبستەى ئەم چارەنووسە دەبن. نامسان خوايە! دۆزەخىش ئەۋەندە سامناك نىيە. پەرۋەردگارى خاۋەن مېھەر و سۆزى رەھا، بۆ تەنھا ساتىكىش تەماشايان ناكات. ئاى كە سزايەكى گەۋرە و چارەنووسىكى داچلەكىنەرە!

ئىمە بلىين چى؟ ئاخىر چىت چاندېچى، ھەر ئەۋە دەۋورىتەۋە. ئەۋانەى چاكەيان چاندوۋە چاكە و، ئەۋانەشى خراپەيان چاندوۋە خراپە.

بېبەش بوون لە تەزكىيە

ھالەتى سېھمەيش بىرتىيە لە: وَلَا يُزَكِّهِمْ "خوای گەۋرە پاكيان ناكاتەۋە، ياخود بېريار لەسەر پاكتىيان نادات" پىۋىستە ئادەمىزاد لىرە پاك يىتەۋە، تا ئەۋەى بەۋيەپرى پاكوخاۋىتىيەۋە بېرواتەۋە ئەۋدىيا. واتە پىۋىستەى پاك بوۋەۋە - لە خەۋشى گوناھ و تاۋان - لە دىنيادا بەجى دىچ. گەرنە، لە ئاخىرەتدا تەنھا دۆزەخ مەۋف پاك دەكاتەۋە. جا بۆيە خوای گەۋرە - سەربارى سزاكانى دى - تەزكىيەشيان ناكات.

مەۋف تەنھا يەكجار دىتە گۆرەپانى تاقى كىرەنەۋەۋە و تەنھا يەك دەرفەتى سەركەۋتىشى پىچ دەدرى. جا ھەركەس بەباشى سوۋد لەۋ دەرفەتە ۋەربىگىرى، گەرۋ دەباتەۋە. ھەركەسش فەرامۆشى بىكات، دۆراۋ و مايەپوۋچ دەبى. لەم نىۋەندەشدا ھەلبىزاردنى سىم نىيە.

ئەم مەۋفە دامەۋى كە "پۇچ" و "وژدان" و "لەطىفەى رەببانى" و "سەر" و "خەفى" و "أخفا" و ھەموو ھەست و نەستەكانى تىرى بە ۋىئەى نەخۇشىيە ماددىيەكانى ھەزەرتى ئەيىوب (عَلَيْهِ السَّلَام)، داۋەشىۋە ھىچى بەسەر ھىچەۋە نەماۋە، لەۋ پۇژەدا چاۋ بە ھالى پەرىشانى خۇيدا دەگىرئى و بە دواى ھىۋايەك، بەشۋىن دەرفەتتىكىدا دەگەرئى: "داخۇ"

۱ پىروانە: بخارى، مغازي ۷۹؛ مسلم، توبة ۵۳-۵۵.

بتوانم له ژیر باری تاقهت پرووکتینی تاوانه کانم قوتارم بی؟! تو بلینی له عاره قی تاگه روو هاتوی شهرمزاری سه ریچییه کانم به پاکزی بیمه دهه؟!

عاقیبهت: سزایه کی به سوئ

عاقیبه تیشیان: وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ”سزایه کی به تیش و نازاریان بو هیه.“ له گهل هه ههنگاو پکیان خوین له بهرام بهر سزا و نهشکه نهجیه کی به سویدا دهیینه وه. سزایه کزه له جهرگی مرؤف دینئ و سوئ دهخاته دلییه وه. نیدی بهم جوړه، خوین له گیزاو و چالی سزایه کی وهادا دهیینه وه...

داخو دهیئ نهو سئ تاقمه کی بن کهوا دوو چاری ناوها سزایه ک دهیینه وه؟ کین نهوانه کی کهوا خوی گموره نایاندوینئ و بویان ناروانیت و پاکیان ناکاته وه؟ نهوانه کین که سزایه کی به سویتان بو ناماده کراوه؟ جا نهو کهسه ی تا نیرهی فهرموده که دهخوینته وه، خولیا و تاسه یه کی بی وینهی تیدا ده بزوت.. نیدی نیستا سه رتاپا بوو ته پارچه یه که له سه رنج و، هه موو هیزی مهراق و پشکنینی خوئی خستووته حاله تی ناماد بهاشییه وه. نینجا به داویدا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموی: الْمُسْبِلُ إِزَارَهُ ”نهو کهسه ی له پرویشتندا پو شاکه که ی له زوی دهخشینیت.“ نه مهش خوازه (کُنْیَة) یه بو لوتبه رزی و خو بهزلزانی.

ینگومان له میژووی پوما و یونانییه کاندایمه نی نهو که سانه تان دیوه که دامینی پو شاکه کانیان به دوی خویندا دهخشین. ته نانهت نه م حاله ته له فلیمه کانیاشاندا ده ده که ویت. به لام نهوی لیردا گرنه گه خشان چمکی پو شاک نییه، به لکو به هیما کردنی نه م دیارده یه وه گوزارشتیک له فیز و خو بهزل زانی مرؤفه کان. جا خو مه بهستی فهرموده کهش هه نه مه یه.

خو بهزلزانی و لوتبه رزی

چهن دین نایدت و فهرموده ی پیرو ز باس له خو بهزلزانی و لوتبه رزی ده که ن و پرونیان کردووه ته وه که چ دهردیکی سامناکن و چ نهجامه گه لیک سامناکیشیان لی

دەكەوتتەمە. ئەمەتتا پېغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) لە فەرموودەيەكدا دەفەرموی: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرَدَلٍ مِنْ كِبَرٍ "هەرکەسێ هیندەى دەنكە خەرتەلەيەك خۆبەزلزانی (كیبر) لە دلیدا هەبێ، ناچیتە بەهەشتەوه." ۱۴

هۆکاری ئەمەش دەگەرێتەوه بۆ ئەوەی کە خۆی گەوره (جَلَّ جَلَالُهُ) پێگاکانی هیدایەتی بە پەرووی ئەو کەسانەدا داخستوو کە بە ئەندازەى گەردیلەيەك خۆیان پێ گەورەيە و فیز لێ دەدەن. ئەمەتتا خۆی گەوره لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرموی:

﴿ سَاَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلاًّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴾ (الأعراف : ۱۴۶)

"ئەو کەسانەى بە ناحەق فیز لێ دەدەن لە زەویدا و خۆیان بە گەوره دەزانن، لەمەودوا پەرووی دلایان وەرەچەرخیتم لە تێگەیشتنی ئایەت و فەرمانەکانم، خۆ ئەگەر هەموو موعجیزە و بەلگەکانیش ببینن، هێشتا هەر ئیمان ناھێنن. خۆ ئەگەر پێی راستیش ببینن، هەر پەپەرەى نابن. بەلام ئەگەر پێی گومرايیان بەرچاو کەوت، دەستبەجێ دەیگرێ بەر. ئەمەش لەبەر ئەوەیە کە ئەوان بڕوایان بە ئایەتەکانمان نەکرد و لێیان بێلگا بوون."

کيبر و خۆ بەزلزانی پەردەيەكە بەسیرەت و بینایی دل کۆژ دەکات. ئەو وێژدانەى وا بووئە مۆلگەى کيبر، ئەو موعجیزە و کارە دەراسایانە نابییت کە وا لە پەرە بە پەرەى پەراوى مەزنى بوونەوهراندا، بە مەرهەبەى توانست و دانستیکی پەها نەخشێنراون، چ جاي ئەوەى پەییان پێ بەریت و لێیان تێبگات! ئاخەر کە بەصیرەت کۆژ بوو، بەصەر چى بکات لە ئیدراک!؟

گەورەيى تەنها بۆ خۆی گەورەيە. کەوابێ کەى گونجاو بە چاوی لێبوردەيیهوه بڕوانرێت ئەو کەسەى حەقیقەتییکی وەها مەزن، کە پڕۆژى پێنج جار لە سنارەکانەوه بە

۱ مسلم، ایمان ۱۴۷-۱۴۹ ترمذی، بر ۶۱؛ أبو داود، لباس ۲۶.

وئەنەى ئاۋى ژيان دەچۆرپتە وىژدانەكانەۋە، بىداتە پال كەسان و شتانى تر؟!

لە فەرماشتىكى قودسىدا خۋاى گەۋرە دەفەرمۇي:

اَلْكَبْرِياءُ رِدَائِي وَالْعَظْمَةُ اِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا قَذَفْتُهُ فِي النَّارِ

"كىبرىيائ رىدامە و عەزەمەتىش ئىزارم. ھەركەسىچ لەم بابەتەدا بىكەۋىتە مىللىنئەۋە لە گەلئەدا، (سەرشۆرى دەكەم و) فرېنى دەدەمە دۆزەخەۋە."

"كىبرىيائ" بە واتاى گەۋرەيى و شىكۆمەندى دى، كە ئەۋەش يەكىكە لە سىفاتە بەرز و بلىندەكانى خۋاى گەۋرە. پۇشاكى دەرەكى و ناۋەكى بۇ ئادەمىزاد چى بگەيەنىت، كىبرىيائ و عەزەمەتىش - بەجۆرىك كە چۆنىتىيەكەى لاي ئىمە نەزانراۋە - ھەمان شت دەگەيەنن بۇ پەرۋەردگار. ھەر كەسىش بىيەۋى ئەم سىفەتانە لە گەل خۋاى گەۋرەدا بەش بىكات، خۋاى گەۋرە بە سزاي شايستەى خۋى دەگەيەنىت و دىخاخاتە ناۋ دۆزەخەۋە.

بە خەيالىندا نەيەت كە ئىمان لە دلىكدا سەرۋەت بگرى كە خەۋشى كىبرى لى نىشتىبى. بە واتايەكى تر، ھەرگىز ئىمان بە خوا نايىتە ھاۋنىشىنى دلىك كە جگە لە خۋاى گەۋرە (عَزَّوَجَلَّ) شتىكى ترى تىدا سەرۋىتى. جا ئىتر ئەمەش ھالى ئەۋ كەسەيە كە لە ھەلسوكەۋەت و پەفتارەكانىدا خۇ بەزلزانى و لوتبەرزى پەنگى داۋەتەۋە. ھەر بۇيە لە فەرمۇدەكەشدا كەسايەتى و ئەدگارى ئەۋ جۆرە مەۋقە لەسەر شىۋەي: "ئەۋ كەسەى لە پۇشتىندا پۇشاكەكەى لە زەۋى دەخىشىنىت." وئىنا كراۋە.

مەنتكار

كەسى دوۋەم يان كۆمەلەى دوۋەم بىرىتىيە لە "مئان". ئەم مەۋقە، خۋاى گەۋرە مال و سامانىكى پىچ بەخشيۋە تاۋەكو چۆن خۋى لىي سوۋدەمەند دەيى، ئاۋاش سوۋد بە دەۋرۋىرەكەى بگەيەنىت و بىيەخىشەت بەۋانىش، تا لە بەرامبەرىشدا خۋاى گەۋرە يەك بە ھەزار پاداشتى بىداتەۋە. بەلام ئەم مەۋقە ھەر خۋشى تىنە گەياندوۋە و ھىچى نەبەخشيۋە. گەر جارىبەجارىكىش شتىكى بەخشيىبى، ئەۋەشى بە مەنتەكرەن پوۋچ كەروۋەتەۋە. لەبىرى

۱ مسلم، البر ۱۳۶؛ أبو داود، لباس ۲۶. (دەقى فەرمۇدەكە لە أبو داۋودەۋە ۋەرگىراۋە.)

چو یووهه که چ خۆی و چ سهروهه کهشی بهنده و مولکی پهروه د گارن. له کاتیکدا که هه موو نه رکینکی نهو خۆی له وهدا ده بینته وه که مولکی خوی گه وره دابهش بکات، کهچی نهو، ههروه که نهوهی خاوهن مولکی راسته قینه بیت، کهوته شهیدایی منهت کردن به سهر خه لکییه وه. نای نهوه چ غه فله تینکی گه وره و چ که وتینکی تر سناکه!

راسته خوی گه وره (جَلَّ جَلَالُهُ) سهروهت و سامانی پێبه خشیوه، به لام نهو سهروهت و سامانه مافی کهسانی تریشی پێویه. کهچی نهو مروفه دیت په زلی دهکات و دهستی دهو قین. خو نه گهر شتیکیشی له دهست بیتته وه، نهوا منهتی پێوه دهکات و دهیداته وه به چاوی بهرام به ره کهیدا. مه گهر نهیده زانی که نه گهر ههر هیچیش نه به خشیت به لام به پرویه کی خو شهوه نهو که سه له کوژ خۆی بکاته وه که داوا دهکات، لهو سه دهقه و به خشین به شتره که نازاری به دوا دا دیت؟! نهو هتا قورنانی پیروز ده فهرموی: ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى﴾ (البقرة: ۲۶۳) "قسه و گوفتاریکی جوان و شیرین و چاوپوشییه که (له هه له)، چاکتره لهو سه دهقه به خشینیه که نازاری به دوا دا دیت و منهتی له گهل بن."

"مَتَّان" له هه مان کاتدا مروفی رژد و دهست نووقاویش ده گرته وه. نه مه له کاتیکدا به که رژدی و په زلی، مروف له خوا و له به هشت و له خه لکیش دوور ده خاته وه.. دووری ده خاته وه و له دۆزه خی نزیک ده کاته وه. پێغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فهرمووده کهدا له باره ی په زلییه وه ده فهرموی:

الْبَخِيلُ بَعِيدٌ مِّنَ اللَّهِ بَعِيدٌ مِّنَ الْجَنَّةِ بَعِيدٌ مِّنَ النَّاسِ قَرِيبٌ مِّنَ النَّارِ

"مروفی چرووک و په زلی له خوا وه دووره، له به هه شته وه دووره، له خه لکیش به دووره و له دۆزه خی نزیک." ۱

۱ ترمذی، البر ۴۰، طبرانی، المجمع الكبير ۲۷/۳.

سزایهک له رهگهزی کردار

له فەرمووده کده یاسایه کی پهوانیژیمان بهرچاو ده که ویت که پتی ده لَین "الْلَف وَ التَّشَرُّ الْمُرْتَب" واته، دهسته واژه ی "وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ" پرووی له "مَثَان". نه وهتا ههردوو کیشیان له ناوهر استدا هاتوون. یه که مین و دوایه مین دهسته واژه ش دووباره دهروانه یه کتری. له موه بهرزهیموه نهیده پهوانییه خه لکی و گرنگی پی نه ده دان، نه گهر جاروباریش بیبه خشیایه، دهیدایه وه به چاویاندا و پووچه لی ده کرده وه، له ناخیره تیشدا پرویه پروی سزایهک دهیته وه که له ههمان رهگهزی کرداره که یه تی و خوی گه ورهش (جَلَّ جَلَالُهُ) به ههمان شیوه مامه لهی له گه لدا ده کات.

نهوانه شی کهوا به لووتبه رزی و خۆبه زلزانیه وه به پینگادا دهروڼ و دامینی پۆشاکه کانیان به زهیدا ده خشین و بیژیان نایهت قسه له گه ل که سدا بکه، با باش بزنان که خوی گه وره له قیامه تدا قسه یان له گه لدا ناکات. با نه مه بزنان و بهو پینگه یه دا نهروڼ که دهیانگه یه نیته نهو سزایه.

کهسی سییه میش نهو مرۆفه یه که به درۆ و به پالنه ری ههستیکی نامهردانه ی وهک دابین کردنی بهر ژوهندی دنیایی، سویند ده خوات - نه مه له حاله تیکدا که سویند خواردن ته نانهت له کاتی ناساییشدا دروست نییه - و دهیه ویت له م پینگه یه وه بهو به ماله که ی بدات و بیفرۆشیت. نه مه ش نهو سییه مین تابلۆیه یه که مرۆف پاپیچی چاره نووسیکی رهش ده کات و دهیخاته بهر هه ره شه ی وَلَا يُزَكِّيهِمْ.

"وَالْمُتَّقُونَ سِلْعَتُهُ بِالْحَلِيفِ الْكَاذِبِ" یش گوزارشت له کۆمه لهی سییه م ده کات.

ههروهک له سه ریشه وه ناماژه مان پندا، نه مانه که سانیکن وا ده زانن له کاروباری بازرگانیدا به درۆ قازانج ده که ن و باوه ریشیان وایه که به سویندی درۆ خه لکی هه لده خه له تینن. به لی، نهو سییه مین کۆمه له ش که شایسته ی سزان، نا نه مانه ن.

جا نیستا ته ماشایه کی نه م "جَوَامِعِ الْكَلِمِ" هی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه ن

و له ناخی دلتانوه بلین: فَصَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ. دووپات کردنهوی شه‌ش له‌پاش هدر
 فەرمووده‌یه‌ک. فەززی نه‌ستۆمانه. هه‌موو ده‌بر‌پینیکێ شه‌و زاته واماڼ لێ ده‌کات بلین:
 مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

۱۳. به‌لای زمان و عیقه‌ت

له‌ فەرمووده‌یه‌کی تردا که ئیمامی بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا ر‌یوایه‌تی کردوه،
 پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده‌فەرموی:

مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ

”هه‌رکێ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی له‌نیو هه‌ردوو شه‌ویلگه‌ و، له‌نیو قاچه‌کانیا‌یه‌تی په‌یمانم
 بدات و بۆم زامن بکات، منیش به‌هه‌شتی بۆ زامن ده‌که‌م.“^۱

شه‌و که‌سه‌ی شه‌م قسه‌یه‌ ده‌کات، پیغه‌مبه‌ری خوايه (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ). شه‌و له
 هه‌موو که‌س باشت‌ر ده‌زانێ که‌ مروّف توانای که‌فاله‌تی چی هه‌یه و چیشی له‌ توانادا
 نییه. جا نه‌گه‌ر فەرموویتی گه‌ره‌نتی به‌هه‌شت ده‌که‌م، شه‌وا به‌ دلتیاییه‌وه‌ ده‌یکات.
 شه‌وتا ده‌یینین کاتی که‌ سه‌ی له‌باره‌ی هاوه‌لیکی به‌ر‌پزێ وه‌ک عوسمانی کوری مظعون
 (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، که‌ به‌ برا ناوی بردوه و له‌ باوه‌شی گرتوه، ده‌لێت: ”بووی به‌ بالنده‌ی
 به‌هه‌شت و جیت هێشتین.“ پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) به‌ر‌په‌ر‌چی ده‌داته‌وه‌ و،
 ده‌فەرموی: ”من سه‌رباری شه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، که‌چی هێشتا نازانم چۆن مامه‌له‌م
 له‌ گه‌ل ده‌کرێت. تو له‌ کوێه‌و زانیت شه‌و به‌هه‌شتیه‌یه‌؟“^۲

شه‌مه‌ شه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێت که‌، کاتێک پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌لێنی به‌هه‌شت
 به‌و که‌سه‌ ده‌دات که‌ به‌لێنی پاراستنی نیوان ده‌م و داوینی داوه و به‌لێنه‌که‌شی ده‌باته
 سه‌ر، شه‌وا شه‌مه‌ هه‌روا و له‌خۆه‌ نییه. به‌لکو به‌لێنیکێ وا، به‌ دلتیاییه‌وه‌ پالی داوه به‌
 هه‌والیکه‌وه‌ که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ پێی را‌گه‌یانده‌وه‌.

۱ بخاری، ر‌قاق ۲۳.

۲ بخاری، جناز ۳؛ احمد بن حنبل، المسند ۱/۲۳۷، ۶/۴۳۶؛ طبرانی، المعجم الکبیر ۵/۱۳۹، ۹/۳۷.

جا خۆ ئەو هیچ کاتێک بە گۆڕەوی ویست و ئارەزووی خۆی بە دەم خواوە قسەى نە کردووە. کەوابێ، فەرمايشته کانی خودی حەق و حەقیقەتەن. ئەو بە ئێنانەشی کە داوێ، هەر ئەوەندەى پڕۆژیان هات، هەموویان وەك خۆیان دێنە دی.

ئەگەر تۆ توانیت پارێزگاری ئەو زمانى نێوان شەویلگەکانت بکەیت و، نێو دامیئت پپارێزیت و بە عیقفەتەو بژیت، ئەوا بێ هیچ دوودلییهك دەلێم.. ئەگەر لە پڕۆژى داویدا زەبانییهکان قۆلبەستیان کردیت و بەرەو دۆزەخ پاپێچیان کردیت، ئەوا دەتوانی تا دەنگت بپڕ دەکات هاوار بکەیت و بلییت: ”مَن رَسولَ الله کە فالەتى کردووم.“ دلنیا بە ئەم هاوارەت بپهوه نایێ، و، دەبینی کە چۆن شەفاعەت و کە فالەتى حەزەرتى محمد المصطفى (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) دەگاتە فریات.

قسەکردن نێعمەتە

لە راستیدا دەمى مرۆف کە بە هەرمەندى نێعمەتى دەبرپنە، ئەندامىکە نرخ و بەهای لە پێوانە نایەت. بەلام کاتێ ئەندامىکى وا موبارەك لە خراپەدا بەکارهات، دەبێ بە زیانبەخستىن ئامراز و، مرۆف بەرەو کارەسات و لەناوچوون دەبات. هەر دەمە کە مرۆف بە هۆیهو دەتوانێ تەسبیح و تەقدیسی خۆی گەورە بکات. فەرمان کردن بە چاکە و نەهى کردن لە خراپەش هەر لە پێى دەمەو دەکرێت. مرۆف لە پێى دەمەو پەپراوى گەردوون و پافەکارە ئەزەلییهکەى کە قورئانى پیرۆزە دەخوێنێتەو و بۆ کەسانی تریشى باس دەکات. جارى واش هەیه بە دەبرپن و گوشتارەکەى مرۆف بپاوپ دەهێنێتەو نێو بازنەى باوپهوه.. بەمش کارێک ئەنجام دەدات کە چاکتر بێ لە هەموو ئەو شتانى خۆرى بەسەردا هەلدێ و ئاوا دەبێ.. هەروەها مرۆف لە پێى دەمەو بەرز دەبێتەو بۆ ”أَعْلَى الْعَالَمِينَ“ و لە لوتکەى ”صیددیقییهت“دا تەخت دادەمەزرێت.

بەلام بیرمان نەچیت کە هەر ئەم دەمەشە مرۆف بەرەو تیاچوون دەبات. ئەوەتا هەرچى کوفر و کوفرانە، هۆکارەکەى دەمە. ئەوانەى پڕ بە دەم جێئو بە خوا و پێغەمبەرە پایەبەرزهکەى دەدەن، هەر لە پێى دەمەو ئەم تێوانە قێزەونە ئەنجام دەدەن. هەرچى درۆ

و غەببەت و بوختانیش ھەيە ھەر بە دەم دەکرێت. ئیتەر تا ئەوێ مەرۆف لە پێی دەمەوێ دەکەوێتە نێو چالێ درۆی موسەیلەمەوێ.

ئەوێتا پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەنھا یەک وشە دەفەرموێ و سەرنج بۆ لای یەک ئەندام ڕادەکێشێ. ئیدی ئەو تاکە وشەییە، بە سەدان حەقیقەت کە تا ئێستا باس نەکراون و، ئەو چەند لایەنەش کە لەسەرەوێ باسیان ڕابورد، ھەر ھەمووی لە خۆیدا کۆدەکاتەوێ. پێمان دەفەرموێ: ”دەم لە بازنە ی پێگە پێدراوی خۆیدا بە کاربێن، تا منیش بەلێتی بەھەشتان بەدەم.“ ئەمە بەو مانایە نایەت کە ”دەمستان دابخەن و بۆ خۆتان لە گۆشەیکدا دابنیشن، بەلکو مەبەستی ئەوێ کە: ”لە بازنە ی پێگە پێدراودا بە کاری بین.“

ئەدەب لە قسەکردندا

دەبینین پێغەمبەری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناوی ئەندامی مەحرەم ناھێتی. بەلکو لە شوێنیدا دەستەواژە ”لە نێوان دوو قاچ“ بەکار دەھێتی. ئەمەش خۆی لە خۆیدا یەکیکە لە دەرکەوتەکانی ئەدەبە بەرزەکە. جا خۆ تەنانت کاتی لەو شتانەش دەدوا کە باس کردنیان بە لای ئێمەو ئەوێ پێناسایی و سروشتی بوون، ئەو لەنێو ئەدەبیکی قوولێ و تایبەت بە خۆیدا قسە ی لێدەکردن، تەنانت ئەو شتانەش کە بە ڕوای ئەو بەلای ھەندیکمانەوێ ناحەز و بێزارو بوون، لەپەر لەبەر چاواندا دەبوون بە تابلۆی جوان و نەخشین. مەرۆفێک بوو ھەر بە ئەخلاق و ئاکار و خوورپەوشت و سروشتی، لەسەر جوانی و جوانخوازی بەرنامەپێژ کرابوو.

بروانە، کاتی کە باس لە ئەندامێک دەکرێت کە ناوھێنانی لەنێو مەرۆفەکاندا مایە شەرمە، ئەو لەنێو جوانیە تاییبەتەکە ی خۆیدا ناماژە ی بۆ دەکات و، دەستەواژە ”نێوان دامین“ بەکار دەھێتی. دێ من چی بێم: ”ھەلبەتە جوانە ئەوێ پەیرەوی جوانان دەکات...“

نۆۋان دامىن

نۆۋان دامىن زۆر گرنگە. ئەمە مېۋە قەدەغە كراۋەي كە بوو بە ھۆكارى ھاتنە دەرەۋەي ھەزرىتى ئادەم لە بەھەشت، لەم پەرھەندەدا پروۋىداۋە. جا لەبەر ئەۋەي شىكرەنەۋەي دور و درىزى ئەمە ئايەتەي كە باس لە ھاتنە دەرەۋەي ھەزرىتى ئادەم دەكات لە بەھەشت، لە دەرەۋەي بابەتە كە مانە، بۆيە ئىستى ناچىنە ناو ئەمە باسەۋە. بەلام لەبەر ھەستىارى و گرنگى بابەتە كە چەند لايەنلىك دەخەينە پروۋ:

ۋەك چۆن بەردەۋامى ئەۋە و ۋەچەكان لەم پىگايەۋىيە، لەناوچوون و دارمانىشيان بەھۇي زىنا و بەدپەرۋىيە ھەر لەم پىيەۋىيە. چونكە لە ئەنجامى خراب بەكارھىنانىيەۋە پەرچەلەك و نەژادەكان تىكەلى يەك دەبن و دەشىۋىن. بەم ھۆيەشەۋە گرنگىتر ئەمە تايەتمەندىيانەي كە پىۋىستە لە ھەموو سىستەمە ياسايەكاندا پارىزىرتىن، دەبنە قوربانى دەستى ئەمە لايەنە و، تياچوون و پروۋخان بەرۋىكان دەگىرت.

كى باۋكى كىيە؟ كى مىرات بۆ كى جى دەھىلى؟ كى داۋاي ماف لە كى دەكات؟ خىزان چۆن دەپارىزىرتى؟ مىللەت چۆن بە زىندۋىي دەمىيىتەۋە؟ ھەموو ئەمە پىسارانە و ھاۋشىۋەكانىيان ۋەبەستەي عىفەت و داۋىن پاكىن. لە كاتىكدا مەۋقە داۋىن پاكەكان و ئەمە كۆمەلگايانەش كە لەم مەۋقانەۋە ھاتۋنەتە مەيدان، تاۋەكو قىامەت بەردەۋامى بە بونىادى ناۋخۇيان دەدەن. كەچى ئەمە تاك و مىللەتانەي نوقمى نۆۋ لىتاۋى زىنا و بەدپەرۋىيە بوون، ناتۋان بۈۋى خۇيان لە ۋەچەيەك زىاتىر درىزە پىيەن.

لە پراستىدا بە ۋىنەي سەرچەم بابەتەكانى تر، لەم بابەتەشدا بازىنەي ھەلال بەرفراۋانە و سەرۋىزادى تىركردنى ھەز و ئارەزۋەكانى مەۋقە. بۆيە ھىچ پىۋىست بە چۈنە نۆۋ بازىنەي ھەرام ناكات. چونكە ئەمە ھەز و ئارەزۋەي لە مەۋقەدا ھەن، لە بازىنەي ھەلالىشدا دەكرى بە جوانترىن شىۋە دەستەبەر بىكرىن و تىر بىكرىن. لەبەر ئەمەيە كە پىفەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرەمۆي:

تَنَاصَحُوا تَكَفَرُوا فَإِنِّي أَبَاهِي بِكُمْ الْأَمَمَ ”ھاسەرگىرى بىكەن و زۆر بىن، چونكە لە

بهرامبهر نوممه ته کانی تر دا شانازی به زورستانه وه ده کم. “به لئی، پیغمه مبه ر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له بهرامبهر نوممه ته کانی تر دا شانازی به زوری نوممه ته که میوه ده کات، ته نانه ت نوممه ته که میوه نه وهنده زور ده بیته، نوممه ته کانی تر له چاویدا دیار نامیتن. جا زور یوونی نوممه ته که میوه دیسانه وه بنده به داوین پاکیه وه. به لئی، ته نها لهم ریگایه وه نه و نه جامه به ده ست دیت. بی پچه لکه و نه سه به کان و نه وانه ش که خاوه نی په سه نترین نه سه بن، هه ر لهم ریگایه وه چاوه دنیا هه لدینن، نیدی نه وی، زویه کی به پیتی وایه که به پرووی هه ردوو دزه که دا کراویه.

له لایه کی تره وه، سوراغی مروف لهم پرووه به دوا ریگایه کی هه لالدا، پاداشتی نه جامدانی فهرزکی ده ست ده خات. کاتیک پیغمه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه مه ی بۆ هاوه له به ریژه کان پروون ده کردوه، نه صاحب به سه رسووپرمانه وه پرسییان که چو ن شتی وا ده بیته؟ پیغمه مبه ری خواش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به دهم زه رده خه نه وه نه م وه لامه ی دانه وه: “نه ی نه گه ر به ریگای هه لال نه جامی نه دایه، هه رام نه ده بوو؟” هه مووشمان ده زانین که وازهینان له هه رام هه رزه. که واته گرته به ری پئی هه لال پاداشتی فهرزکی ده ستی مروف ده خات.

ده نیستا به روانن، بابه تیکی وا، که له پروانگی پرواله ته که میوه خه لکی به ناوهینانی شه رم دیانگریت، ریگایه که که ته نانه ت پیغمه مبه رانیش پیندا تیبه ریوون. ده ی نه گه ر هه ستیکی وا به هه زه رته ی ناده م (عَلَيْهِ الصَّلَام) نه به خشرایه، شانازی مروفایه تی، هه زه رته ی موحه مبه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) چو ن ده هاته بوونه وه. که واته نامانجی سه ره کی نه و میوه قه ده غه کراوه و مه به سه رپسته قینه که ی، بریتی بووه له وه ی که به ری سه ره رمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بگریت...

“نه گه ر هه زه رته ی ناده م (عَلَيْهِ الصَّلَام) په یوه ندی نیوان ده ستبردن بۆ نه و میوه قه ده غه کراوه و هاته دنیا ی هه زه رته ی موحه مبه دی بزانیایه، نه که هه ر ده ستی بۆ ده برد، به لکو داره که ی

۱ عبدالرزاق، المصنف ۱۷۳/۶. (بۆ بینینی نه و فهرمودانه ی واتای هاویشیه ده دهن به ده ستوره به روانه:

أبو داود، نکاح ۳؛ نسائی، نکاح ۱۱؛ ابن ماجه، نکاح ۱.

۲ مسلم، زکاة ۵۳؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۶۷/۵-۱۶۸.

بە ڤەگەو دەخوارد...“ ئەم وتەيم لە وتاریژێکی دڵگەرمی بەجۆشمانەوه گۆی
لیبوو...

ویلايەتی ستوونی

بەتایبەت لێردا دەمەوی سەرنجتان بۆ لای بابەتێکی زۆر گەرنگ ڤابکیشم:
پێغمەبەری خوا (ﷺ) بەلێنی بەهەشت دەدا بەو کەسە بەلێنی ڤاراستنی نیوان
دوو شەویڵگە و نیوان قاچەکانی دەدات. ئەو بەژن و بالای نایابانە ی مژدە بەهەشتیان ڤی
دراوه دیارن.. کەواتە بەدەر لەوانیش کەسانێکی تر هەن کە لەبەر حورمەتی ئەو ڤایەیی
ڤی گەشتون و ئەو نزیکییە دەستیان خستوه، بەهرەمەندییەکی ئەم جۆریان بەدەست
هێناوه. بەدەست هێنانی ئەم بەهرەمەندییەش دەگەرێتەوه بۆ زەحمەتی ڤاراستنی دەم و
داوێن.. ڤیشی تێدەچێ وای، چونکە لەو ساتانەدا کە شەهوەت زۆر بۆ مەرۆڤ دێنی
و، سەرتاپای جەستە ی دەتەنی و ڤۆحی دەهەژینی، تەنانت لەو کاتەدا کە ئێراده سست
و خاوەندییەوه و بەڤووی هەموو جۆرەکانی خراپەدا دەکێتەوه، خۆگرتەوه ی مەرۆڤ و،
زالبوونی بەسەر نەفسیدا لەبەر خاتری خوا ی گەوره، کارێکی هێندە گەرنگە، ئەوانە یە
هەر بە ستوونی بیگەیهێتە لوتکە ی کەمالات. بەدڵنیاییشەوه ئەو کەسە ی ئەم کارەدا
سەرکەوتوو دەبی، دەچێتە ژێر کەفالهتی پێغمەبەری خواوه و بەرەو بەهەشت دەڤرێت.

بەلێ، جەخت دەکەمەوه و دەلیم: ئەو ی بتوانی کەف و کۆل و هەلچوونەکانی نەفسی
لغاو بکات، لە دەمی نامادەیی نەفس بۆ هەموو جۆرە خراپەکارییە، بتوانی بیخاتە
ژێر ڤکیفی خۆی و، بیگرتەوه لە چوونە نیو تاوان و، بەردەوام بە نارامییەوه لە ڤوویاندا
بوەستیتەوه و، بەبی وچان کار لەسەر ئەم خالە لاوازانه و هاوشێوەکانی بکات، ئەم کەسە
دەتوانی لە ساتیکدا ئەو فەیزانە بەدەست بێنێت کە کەسانی دی بە چەندین سال سەیر
و سلوک و موحاهەدە نەفس ئینجا دەتوانن بەدەستی بێنن. هەروەها ڤاداشتیکی دەست
دەخات کە زۆر لە ڤاداشتی ئەو کەسە زیاتر بێت کە هەموو شەویڵگە هەزار ڤکات نوێژ
دەکات. هەموو ئەمانەش لەماوەی تەنها ساتیکدا... بەلێ، لە ماوەی تەنها ساتیکدا
دەستی دەخات و بە شێوەیەکی ستوونی دیگەیهێتە مەقامی ویلايەت.

تكا ده كم كەس وا گومان نەبات كە بەمانە لە قەدر و بەهای نوێژ و پۆژووی نافیلە كم دەكەمەوه.. بەلكو هەریەك لەوانە بۆ خۆی هۆكارێكى گەرنكى نەك بوونەوهی بەندەیه لە كردگاری بەدییهتەری. تا دنیاى دنیا بێ هەروا دەمینیتەوه. بەلى، تەنها وىستمان یەكێكى تر لەو هۆكارانە بێنینهوه یاد كە مەروڤ بەرهو كەمالاتى مەروڤایەتى بەرز دەكەنەوه.

دهی با لە خواى گەوره بپارێنەوه كە: لە پرووی بەشەریەتەوه هێژى پێنج شەش مەروڤمان پێیەخشیت و پەرچەك و سازمان بكات بەو بنەمایانەى كە مەروڤ بەرهو ئەوجى كەمالاتى مەروڤایەتى بەرز دەكەنەوه و، بشمانپارێژت لە هەموو جۆره خراپ بەكارهێنانێكیان!

لە راستیدا زۆر گەرنگە كە مەروڤ بە سروشتىكى لەبار بۆ خراپە و، لە زەمینەیهكى پەر مەترسیدا خۆى بپارێژت و بەردەوام بێت لە پێكردن. بەلى، هەروەك ناوەرۆكى "بِحَسَبِ الْمَغْرَمِ الْمَغْتَمِّ" ناماژەى بۆ دەكات، پاداشت و دەستكەوت هێندەى ماندوو بوونە. بەرزى و بلندیش بە ئەندازەى بەزاندنى مەترسیەكانە. ئەو زەمینەیهى كارى تێدا دەكەین چەندێك مەترسیدار بێت و، ئەو بەرپرسیارێتییهى دەیگرێنە ئەستۆ، چەندە لە رۆخى كەندەلاندای بێت، ئەوەندە پاداشت و خەلاتەكە گەورەتر دەبێت.

با پۆشنایى زیاتر بخەینە سەر بابەتەكە:

ئەواتا خواى گەوره هەندى ماددەى زیانبەخشى خستووتە ئێو ماھیهتتان، لەوانە: تووڕەیی، قین، نەفەرت، شەهوت... بەلام هیچ كام لەمانە هیچ كاتى نەیانئوانیوه كارى خۆیان لە ئێوهدا راپى بكەن و، بتانخەنە ژێر پێكى خۆیانەوه. بەلكو بە پێچەوانەوه، بەو ئیرادە سەرسووڕهێنەرەى خۆتان، جەلەوى ئەمانەتان گرتووه و خستوونانە ژێر كۆنترۆلى خۆتانەوه.. وەك مەروڤى بە ئیرادە و رۆحانى ژیاون، فەرز و سوونەتەكانیشتان بەجێهێناوه، پلەى ژیاى رۆح و دلتان گرتووتە بەر و گیرۆدەى زرق و برقى جوانییه سەرنجراكێشەكانى پێگای دۆزەخ نەبوون، بگەر شانتان داووتە بەر زەحمەتییهكانى سەر پێ بەهەشت و بەم جۆرەش هەولێ پاراستنى خواستى و رەببانییهتى خۆتان داوه...

نیت هر شهوندی ده زانیت بویتته هاو نشینی پیغمبران و راستگویان و شهیدان.

پیام وایه هر شه نهم پاره شه له پشت شه واور دانهوه پر سوز و میهری حه زرتی محمد المصطفی (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) به پرووی شه کۆمه لدا که نوته ری ژیا نه وهی دوو همن و، له ناخر زه ماندا و له نیو هندی هزار و یه ک فیتنه دا هه وللی بهرز کرد نه وهی به یداخی دینی موبینی نیسلام دده من... له کاتی کدا شه قام و بازاره کان ههروه کو دۆله کانی دۆزه خ مرۆفه کان په لکیشی نیو خویان ده کهن و دهیان تویننه وه، شه مرۆفانه ی که بوونی خویان ده پارتن و، دان به خۆدا ده گرن و، پیدا گری ده کهن، نه وانن که له معیبه تی هاوه له بهر پژه کانداه ژمار ده کرین. نه وان هاوه لی پیغمبره ی خوان و نه مانیش براکانی. شه و تا هه ر له سه رده می خۆیدا تاسه مه ندیی خۆی بو شه مرۆفانه ده رسته وه که چه ندین سه ده دوا ی خۆی دین و، وه ک بللی فره مو یه تی: "سه لام له براکهنم."

به لی، هه ر ده لی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له گه ل هه مو سه ده کان، به تابه تیش شه سه ده یی خۆمان ده دوت و، ده فره مو ی: "کی به لی نی پاراستنی ده م و دامینیم بداتی، من ده بم به که فیلی به هه شتی." شه و ته یه پرووی له که سانی که که تا بللی ناره زوومند و موشتاقی به هه شتن. تا بشلی عاشقی دیداری خوی گه وه و پیغمبره که یه. نیدی نه مانه له ژیر پۆشنایی شه فره مایشته مژده نامیزه ی پیغمبره ی خوادا (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ السَّلَامِ) هه نگاو ده نین و به پشتیوانی خوی گه وه ش سه رکه وتوو ده بن.

جا وه که له بهر چاودایه، پیغمبره ی خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به پوخته رین ده برین شه ریگیانیه ی به ره به هه شت ده پۆن، به م شیویه پروون ده کاته وه و، به م ده برینه کووت و پوخته ش وینای تاک و کۆمه لکی نمونه یی ده کیشی. نیستا ده برسین: داخو جی کرد نه وهی حه قیه تیکی هینده دوور و درژ له ده سته واژه یه کی هینده کووتدا جگه له وهی که بدرته پال فه تانه تی شه عظم، به چ شتیکی تر لیک ده درته وه؟ به لی، سولتانی گوشتار هه ر خویه تی و، "جوامع الکلم" یش هه ر به گوشتاره کانی شه ده وتری.

۱۴. ئەو كردهوانەى ھەلەكان دەسپنەوہ و پلەكان بەرز دەكەنەوہ

لە فەرمودەىدەكى تردا كە نىمامى موسلىم گىپراوتىيەوہ، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دە فەرموى:

أَلَا أَذِلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْخُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَزْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ. قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ وَ كَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَ انْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ

"ئایا ئاگادارتان بکەمەوہ لەوێ كە بە ھۆیەوہ خۆى گەورە ھەلەكانتان دەسپنەوہ و پلە بە پلە بەرزتان دەكاتەوہ؟ ھاوہلانیش فەرموویان: بەلى ئەى پىغەمبەرى خوا. ئەویش فەرموى: دەستتۆز گرتنى تەواو و تىروتەسەل لەو كاتانەدا كە (ھەلومەرەكان تا بلى زەحمەتن و) دەستتۆز گرتن ناپەختە. زۆر ھەنگاونان بەرەو مزگەوت (ھاتووچۆى زۆرى نىوان مالى و مزگەوت)، چاوپرێ كردنى نوێز لەدواى نوێز (دواى ھەر نوێزێك بکەوێتە چاوپروانى نوێزەكەى تر). ئىدى ئا ئەمەى "الرِبَاطُ"، ئەو خۆبەخوا پەيوەست كردەى كە لە پەلەى ئىشكگرتنداىە لەسەر سنوورەكان."^۱

ئىستاش با ئەوئەندەى لە توانامانداىە ھەلۆستە لەسەر ئەم زنجیرە وتە زمپوتىيە بکەین:

ھەر لە سەرەتاوہ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە وشەى "أَلَا" سەرنجى دووتراوەكانى پادەكىشى و ئاگاداریان دەكاتەوہ. ئاخىر ئەو بابەتانەى لە فەرمودەكەدا باس دەكرێن، كۆمەلە بابەتێكن كە داخوازی سەرنجدان و كۆکردنەوى بىر و ھۆشن. جا خۆ ئەنجامدانى ئەو كارانە، تەنھا بە دىقەت و بىدارىيەوہ دەكرێ. ئەوئا كۆمەلە ھەلۆكەوتێك ھەى كە مەرووف تەنانەت لە كاتى خەویشدا دەتوانێت پىيان ھەلۆست. بۆ نمونە، ئەگەر كەسێك لەبەر ئەوێ خەوتووہ زىنا نەكات، يان لەبەر ئەوێ لە

۱ مسلم، طهارة ۴۱، ترمذی، طهارة ۳۹.

خەودايە غەيبەت نەكات، ئەوا بەلایەنى كەمەو تەوشى ئەم گوناھانە نەبوو. بەلام ئەو
 ھەلسوكەوتانەى نىمە دەمانەوى ھەلۆستەيان لەسەر بکەين، کۆمەلە ھەلسوكەوتىکن کە
 ھەر لە بنەرەتدا پىتەستىيان بە بىدارى ھەيە و، تەنھا ئەوانەى بە ناگا و بىدارن، دەتوانن
 ئەنجاميان بەن. ھەربۆيە لە سەرەتاي فەرموودەکەدا نامرازی ناگادار کردنەوى "ألا"
 بەکار ھاتوو.

وشەى "ھەلە"ش يەکیکە لەو وشانەى کە جىي سەرنجە. ھەموو مرۆفیک ھەلە
 دەکات. تەنانەت ئەو کەسەى دەلج ھەلەم نىيە، وا دادەنرێت کە گەورەترین ھەلەى
 کردوو. ھەلەنەکردن تايبەتە بە پىغەمبەران کُل بَنِي آدَمَ خَطَاءٌ، وَ خَيْرُ الْخَطَائِينَ الْقَوَائِمُونَ
 "ھەموو کەسێ ھەلە دەکات. چاکترینى ئەو کەسانەش کە ھەلە دەکەن، ئەوانەن کە
 تەوێبە دەکەن." "جا لێرەدا پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دىبەوى ھەوالی پىگەچارەى
 پزگار بوونمان لەو ھەلەنە بدات، کە مرۆف بەرەو دۆلەکانى دۆزەخ پەلکێش دەکەن.

بە تەنھا پزگار بوون لە ھەلە بەس نىيە، بەلکو قۆناغپرێ و پلە بە پلە بەرز بوونەوش
 گەلێک گرنەگە. لە راستیدا سەرنەوێ ھەلەش بۆ خۆى پلەيەك بەرز بوونەويە. نىنجە
 کردووەکانى تریشى دین و بە چەندین قوولایى تری دەگەيەن.

ئیدی بەم شێوێ، مرۆف لە سایەى ئەم کردووە نەرنى و نەرنىيانەیدا، دەچیتە
 نێو ھەلەزۆنیکى نوورانى و، بەردەوام بەرەو ناكۆتایى بوون لە پەروازدا دەبێ. پىم وایە
 چارۆکە ھەلەدان لە دەریای مەعریفەتى نیلاھیدا ھەر ئەمە بێ...

یەكەمىنى ئەم کردووانە، دەستنۆز گرتنە لە سەختترین ھەلومەرجدا، مەرچە ئەو
 دەستنۆزەش بێ کەموکورتى و دوور لە ناتەواوى بێ. لە بەفر و سەرماسۆلە و زستان
 و دەستەكەوتنى ئاو بۆ دەستنۆز و ھالەتى تری ەك ئەمانەدا...

دووھەمیشیان بریتىيە لە بەسەر بردنى تەمەنیک لە پىنگای مەگەوتدا، تەمەنیکى لەو
 جۆرە، پۆژنیک دى ھەروەك تۆوى پزىو، دەبێ بە دارنك لە ناخیرەتدا کە بەرى بەھەشتى
 گرتى. بەلج، پووکردنە مەگەوتە دوورەکان و دانەپران لە مەگەوت.. ئەمەش کردووی
 دووھەمە.

ئامانچ نوپۇزە

سېئەمىنىشىيان چاۋەپىكرىنى تاسەمەندەنە نوپۇزە لەدۋاى نوپۇزە. ئەمە، ۋەك لە فەرمۇدەيەكى تىرىشدا باس كراۋە،^۱ بە ماناى دُل ھەلۋاسران بە مزگەۋتەۋە دېت.

نوپۇزە پشورۇ پۇج و سەيرانى وىژدانە. ھەموو كەسى بەرامبەر بە شىتەك خالىكى لاۋاز و شەھەتەكى ھەيە. شەھەتە پىغەمبەرى خواش (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ السَّلَامِ) كە بە ماناى تاسەمەندى و ئارەزوۋىەكى توند دېت، بەرامبەر بە نوپۇزە.^۲ ھەر بۇيە ھەموو جارى بە بىلالى دەفەرمۇ: أَرِحْنَا يَا بِلَالُ "ئادەى بىلال كەمىك بمان ھەسەنەۋە (دلمان فىنكە بكمە)."^۳ ھەرۋەھا ئامازەى بەم لايەنە دەكرد و، دەيفەرمۇ: وَجُعِلَ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ "پۇشنابى چاۋم خراۋتە نوپۇزەۋە."^۴ پىم وايە ئەو ھەز و تاسەمەندىيە كە ئىمە لە كاتى چوونە بەھەشتدا ھەستى پىدەكەين، پىغەمبەر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە گەل دەستكردن بە ھەر نوپۇزەكدا ھەستى پى دەكرد. ھەر بۇيە لە دۋاى ھەر نوپۇزەك، بە تاسەمەندىيەۋە چاۋەپى نوپۇزى دۋاترى دەكرد.

لە فەرمۇدەكەدا باس لە سى شتى جىاۋاز دەكرت. بەلام ئەگەر سەرنج بەدەت، راستەۋخۇ بۇت دەردەكەۋىت كە ھەر سىكىيان بە دەۋرى تەۋەرى نوپۇزدا دەسۋوپتەۋە. نوپۇز ھۇكارىكى ھىندە گىرنگە لە ژيانى ئادەمىزاددا كە سەرنكى لە مىعراجدايە و، بە جۋانتىر شىۋە مەۋف ناگادار دەكاتەۋە لە ھەقىقەتە مەۋفانەكان و، بە مىعراجى نىماندار ھەژمار كراۋە.

نوپۇز كۆلەكى دىنە.^۵ ھەر نوپۇزىشە كە كەشتى دىن ۋە گەپدەخات. بەبى ئەۋىش ئەستەمە دىن بۇ ماۋەيەكى دىرر خايەن بىمىنەتەۋە. ۋەك چۆن خودى نوپۇز بۇ خۇى كىردارى ناگادار كىردەۋەيە، ھەروا بەجىتەنەكەشى دەبى بە ھەمان شىۋە ۋەك ناگادار

۱ بخارى، اذان ۳۶؛ مسلم، زكاة ۹۱.

۲ الطبراني، المجمع الكبير ۸۴/۱۲.

۳ أبو داود، الأدب ۷۸؛ أحمد بن حنبل، المسند ۳۶۴/۵، ۳۷۱.

۴ نسائي، عشرة النساء ۱؛ أحمد بن حنبل، المسند ۱۹۹/۳.

۵ بيهقي، شعب الإيمان ۳۹/۳.

كەرەھىيەك بەجىيەيتىرىت. بەجىيەتتەن ئىم نەركە مەزىنە داخاۋى ئەۋەپ كە مۇڧ دىل و ھەستەكانى لە ھەموو سەرقالىيەكى تر خالى بىكەتەۋە. ھەر لەبەر ئەمەيشە كە دروست نىيە مۇڧ لە كاتى تەنگاۋىدا بۇ نوڧز بوەستىت.^۱ بەلى، كاتى مۇڧ مىشكى بە شتى ئاۋاۋە سەرقال بى، نايى بۇ نوڧز بوەستى. چۈنكە لەو كاتەدا مىشكى مۇڧ بە دوو شتەۋە خەرىكە. لەم جۇرە ھالەتەندەشدا زۆرىيى جار مەسەلە گىرگەكان فەرامۇش دەكرىن. ئەمە جگە لەۋى كە ئەم رەفتارە بىڧىڧى نواندىشى تىدايە بەرامبەر بە نوڧز. چۈنكە نوڧز كارىكى ھىندە سانا و ساكار نىيە كە ھەروا سەرىڧى بەڧى بىڧى. بۇ ئەۋەش دانەنراۋە كە لەكۇل بىڧىتەۋە، بەلكو بۇ پۇشنىڧىدەۋى ئەۋ نىۋانە دانراۋە.

ئامادەكارى بۇ نوڧز

لە لايەكى ترەۋە سەرجەم ئەۋ ئامادەكارىيە پىشۋەختانەي كە نوڧزخوڧن دىكەت بە مەبەستى بەدەستەتتەننى حوزۋورى قەلب لە نوڧزدا، بە وئەنى خودى نوڧزەكە پاداشتى دەست دەخەن. بۇيە سەرەتا ئەۋ شتانەي پىۋىستە بىيانخاتە لاۋە، دەيان خاتە لاۋە و تەنھا بە ھەستى بەندەگىيەۋە دەچىتە نىۋ خولگەي بەندايەتتەۋە و، خۇي پزگار دەكات لە ھەموو ئەۋ كارىگەرىيانەي لە نوڧزدا سەرقالى دەكەن. ئىتر بەم شىۋەيە دەچىتە نوڧزەۋە. بەم جۇرە ھەموو ئەۋ قۇناغانەي تا كاتى ۋەستان بۇ نوڧز ئەنجامى داۋە، بە چاكە بۇي دەنوسرىت. چۈنكە نىيەتى ئەۋ، نوڧزكەرنە بە ئامادەگىيى دىل. نىيەتى ئىماندارىش لە كەدەۋەكەي خىڧىرە.^۲ تۇ بىر بىكەرەۋە، ئەگەر كەسەك ئەم پىداۋىستىيەي جىيەجى بىكەت، تەنھا پىداۋىستىيەكەي جىيەجى كەدۋە و بەس. كەچى ئىماندار تەننەت لەسەر دەست بەئاۋ گەياندىش پاداشت دەڧىتەۋە.. بەلى، ئىماندار لەسەر دەست بە ئاۋ گەياندىن و تارەت گىرتىش پاداشت ۋەردەگىرت.

لە راستىدا دەست بەئاۋ گەياندىن و دەستنوڧز، لەۋ پۋۋەۋە كە مۇڧ بە پۇڧ بۇ نوڧز ئامادە دەكەن، تا بلىي گىرگەن. جا ئايا ئەمە لەبەر ئەۋە يىت كە لە كاتى

۱ ترمذى، طهارة ۱۰۸؛ ابن ماجه، طهارة ۱۱۴.

۲ الطبرانى، المجموع الكبير ۱۸۵/۶-۱۸۶؛ البيهقي، السنن الصغرى لا ۲۰.

شۆردنى ئەندامەكانى دەستىنۆزدا بارگە كارەبايەكانى جەستەى مرۇف تووشى پېرەو گۆرپىن دەبن يان بەھۇى ھەر لىكدانەوئەكى ترەوە يىت كە بۇى دەكرىت، ئەنجام ھەر يەك ئەنجامە. لە راستىدا كاتى ئيماندار دەستىنۆز دەگرىت، ئەم حىكمەتانە ھەر بە مىشكىشىدا ناھىيىت. دەستىنۆزگرتنى بۇ چى بىج، بىرىشى ھەر لاي ئەو شتەمە. يىنگومان نوئىزىش لە پەلەى يەكەمى پىزەندىى بىركردنەوەكانىدايە. ئەو نامادەكارىيەى بۇ دەستىنۆز دەكرىت يەكەمىن ئاگادار كەرەوئە، دووەمىنىشيان دەستىنۆز خۇيەتى.

ئەوجا بانگ دەفەرموى. ئەمەش بۇ سىيەمىن جار مرۇف بۇ نوئىز ئاگادار دەكاتەو. لە راستىدا بەجىيەننى سوننەتە مەسنوونەكانى ھاشىوئەى خواردنەوئەى ئەو ئاوەى كە زىادەى و، دوعاركدن، چ لە دەمى دەستىنۆزدا بىج يان لە كۆتايىيەكەيدا، خۇى لە خۇيدا جۆرنىك تادوانە بە نامادەگى پۇخى و مەعنەوى مرۇف. خۇ ھەر ئەوئەندەى نوئىزى سوننەتەكەشى بۇ زىاد كرد، ئىدى مرۇف بە تەواوى نامادە دەبىج بۇ نوئىزى فەرز.

بەلى، لەئەو خولگەى نوئىزدا ھەموو شتىك نوئىزمان بىر دەخاتەو. ھەر لە سەرەتاوە ئەو زايلە لاھوتىيەى لە منارەكانەو بەرز دەبىتەو، تا دىت ھەلكشانى مەعنەوىيمان پتر دەكات، تا واى لىدىت لە وىژدانماندا ھەست بە مەزنى خواى گەرە دەكەين. بۇ گەيشتن بەو مزگەوتەى بۇى دەپۇين، ھەنگاۋەكانمان گورجوگۇلتەر دەكەين.. ئىدى ھاودەم لەگەل بانگدا، ھەرۈك بەلىى بەدەم ئەو بانگپىشتەو دەچىن كە لە جىھانەكانى ئەودىوئە ھاتو، بۇيە خىراتر ھەنگاۋ دەئىين. كاتىك ئەو دەنگەى بانگ دەبىزى، بەرەو كۆتايى دەچىت و پروو لە توانەو دەنى، ئىمەش بە تەواوى پۇخ و وىژدانمانەو لەگەلدا دەتوئىنەو. پاشان دىئە مزگەوت و نوئىزى سوننەت دەكەين. ئەمەش لە پرووئەكەرە بە تاسەو لە دەرگا دانى قاھىى نوئىزى فەرزە. دەلىى بەم نوئىزى سوننەتە دەمانەوئە بە پەرەردگارمان بەلىين:

پەرەردگار! دەمەوئ ھەردەم پرووم لە تۆ يىت.. پرووم لە تۆ يىت و ئەوئەى لەدووى دەگەرپم لە قاھى تۆدا بەدەستى بىنم.. دەمەوئ تەنھا تۆ بىينم، تەنھا تۆ بىيستم و ساتىكىش بىج تۆ ھەناسە نەدەم. ئاخىر چونكە جگە لە تۆ، پروائىنە ھەر لايەكى تر،

بينىنى ھەر شتىكى تر، سەرقال بوون بە ھەر شتىكى ترەۋە نابەجىيە. مېنىش لە دەست شتى نابەجى ھەلدېم و پوو لە شتىكى زۆر گرنگ دەكەم.

زۆرکردىنكى لەم جۆرى دەرگاي نوژنى فەرز و، تەقەدان لە دەرگاي پەحمەتى نىلاھى و، ھەولئى بەدەستەينانى ھۆشيارى و بيدارى بۆچوونە ناو نوژنەۋە لە نوژنى سوننەتدا، ھۆكارگەلىكى گرنىگن كە دىقەت و تەركىز لە فەرزدا دەستەبەر دەكەن.

دەستنوژن ئەو كارىگەرىيەى پىۋىست بوو كەردى.. بانگىش بە ھەمان شىۋە.. بەدەم سوننەتەيشەۋە ھەنگاۋى سىيەمەن نا.. پىك لەم كاتەدا بانگىيژىك ھەلدەستى و، بە كەمالئى نىخلاسەۋە پوو لە خوا دەكات و، بە نەۋايەك كە لە قوللايى دلئى قىچاۋىيەۋە دىتە دەر، قامەت دەخوئى. ئىدى ئەمە بۆ ئىمە ئەو دوا دلۋەيە كە كاسەى جۆش و خرۆشمان سەررژ دەكات...

جا ئەگەر لەم كۆتا خالەشدا ھەر ھېشتا ويژدان نەكەوتىۋە جۆش و، مەۋف بە تەۋاۋى بوۋىيەۋە پۈۋى نەكەردىۋە پەرۋەردگارى و، ئالە و نەكەى پەرۋىشى نەيگرتىۋو و، نەيوتىۋو: "لە كۆيىت مەحرابەكەم، لە كۆيىت؟" ئەۋا ئەمە ئەۋە دەگەيەنەت كە ناتەۋاۋىيەك لە ئارادايە.

ئىدى بانگىيژ بە قامەت كەردن، دۋايەمىن گورزى خۇى لە ھەموو ئەۋ شتەنە دەۋەشىنە كە مەۋف بە غەيرى خۋاى گەۋرەۋە سەرقال دەكەن. ئىدى بەندەش "اللہ اكبر" دەكات و بەم ھەستەۋە دەچىتە ناو نوژنەۋە. ئىنجا لە كاتى چوونە ركوع و سۈجە بىردىشدا ھەر ئەم ۋەتەيە دۋابارە دەكاتەۋە. بەم شىۋەيە، لە ھەموو يەكەك لە پۈكەنەكاندا گەۋرەيى پەرۋەردگار و بچۈۋكى خۇى پادەگەيەنەت و، دلئى: "پەرۋەردگارم، تۆ گەۋرەيت و مېنىش بچۈۋك." گەۋرە بە گەۋرەيى و مەزنى خۇى و، بچۈۋكىش بە تەۋاۋى ھەستى پەرسەتەش و بەندايەتى خۇيەۋە دەستەۋنەزەر لە حوزووردا دەۋەستى. جا ئىتەر نوژنەۋە، ئاۋرەتە بەم ھەست و شەۋرەۋە دەچىتە بارەگاي پەرۋەردگارى. ئىۋە دەتۋان ئەمە بە سەرەنجامى گشتى دىقەت لە نوژنىشدا ناو بەرن.

مەۋف لە نوژندا بە خۋاى گەۋرە دەكات.. ھەم بە جۆرىك پىي دەكات، ئەۋ سەلامەى

که حەزرەتی محمد المصطفی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە کاتی گەشتنی بە پەرورەدگاری لە میعراجدا کردی، نوێژخوێنش لە تەحیياتدا راستەوخۆ ئاراستەی حەق تەعالای دەکات و هەمان ئەو سەلامە دووبارە دەکاتەوە.

سپێنەوێ هەلەکان

لە فەرموودە پێرۆزەدا لە ڕینگە "يَمْحُو اللَّهُ" بەس لە سپێنەوێ هەلەکان دەکریت. لێرەدا وشە "مَحُو" بە واتای سپێنەوێ شتێکی نووسراو دیت. کەوابێ هەلە لە شیوەی تۆدا لە سروشتی ئادەمیزاددا هەیە، مەژوێش یان گەشە بەم تۆوە دەدات، یان بواری گەشەکردن و سەردەرھێنانی نادات، جا ئیدی بە جێبەجێ کردنی نامۆژگاریبەکانی پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خۆی بەلادەست ئەم هەلەمان دەسپێتەوێ، و ڕای دەمالێ و، توانا و لێتاتوویی خراپە لە دەروونماندا دەگۆڕێت بە توانا و لێتاتوویی چاکە.

لە نایەتی ﴿يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيَبْقُوتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ (الرعد : ۳۹) ناماژە بۆ ئەم حەقیقەتە کراوە. واتای نایەتە کە ئەمەیه: "خۆی گەورە چی بیهوێت دەسپێتەوێ و لای دەبات، چیشی بوێ جیکیری دەکات و بە نەگۆری دەیهێلێتەوێ. سەرچاوەی هەموو کتێبەکانیش لای ئەوێ."

ئەمە ئەوێ دەگەیهێت کە هەلە، وەك توانا و لێتاتوویی، خەسلەتێکی دانەپراوی سروشتی ئادەمیزادە، و تاییبەتەندیبەکی گەرمی هەموو مەژوێکە... کەواتە بەدۆنیایبەوێ سپێنەوێ و پاک کردنەوێ پەيوەندی بە هەموو کەسێکەوێ هەیە.

دەشی هەموو مەژوێک هەلە بکات. تەنانەت لەوانەیه سەرلەبەری ژیايشی لەنێو لاداندا بەسەر بەریت. لە گەڵ ئەوەشدا سپێنەوێ ئەم هەلەمان و، تۆمارکردنی پلەي بەرز و بالا لە جینگەیان، لە هەموو کاتێکدا و بۆ هەموو کەسێک شایانی ڕوودانە. جا یەكێک لە ڕینگەکانی بەهرەمەند بوون بەم بەختەوێبە، دەستوێژ گرتنە سەرباری هەموو شتێک، بێ ئاوردانەوێ لە هیچ ناپەرھەتیبە. دووھەیان، بە شەوق و تاسەمەندییەکی جەدییبەوێ ڕووکردنە مەزگەوتە. پاشان وەك بلیی مانەوێ دڵە بەهەلۆسراوی بە مەزگەوتەوێ. بە

دواشیدا، به مەبەستی نوورپەخشانیی بەشەکانی تری ژیاڤی، دەرچوونە لە مزگەوت بەو نەییەتە ی کە سەرلەنوێ بگەرێتەو... سێهەمیشیان چاوەڕێکردنی نوێژە لەدوای نوێژ. جا ئەمانە، هەم هەڵەکان دەسپێنەو، هەم پلە بە پلەش عروج بە مەروڤ دەکەن بەرەو عەرشی کەمالات.

رەباط

پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەو کردەوانە ی کە لە سەرەو بەس کران، بە "رەباط" ناو دەبات، سەج جاریش ئەم وشە یە دووبارە دەکاتەو.

"رەباط" هەرەو ک چۆن بە تەوژم و لێشاوی بەرەکەتی ماددی و مەعنەوی دەوترێ، هەر بەو جۆرەش، بە واتای بێداری و هۆشیاری بەرامبەر ئەو خالانە ی کە هەموو جۆرە بەلا و موسیبەتێکیان لێو دەێ، و، خۆپەییوەست کردن بە ئێشێک یان شتێک و، خۆپە کلا کردنەوێش دەێ. ئەوەتا ئەو سەربازە ی کە خۆی تەرخان کردووە بۆ ئێشکگرتن لەو خالانەدا کە مەترسییان لێو دەیت، بە "مەرباط" ناودەبرێت. کۆی "مەرباط"یش "مەرباطون"ە. تەنانەت سەردەمانێک لەژێر ئەم ناوەدا دوولەتێکیش دامەزرا.

قورئانی پیرۆز لە نایەتێکدا فەرمانی نا ئەم "رەباط"ەمان پێ دەکات و، دەفەرموێ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

(آل عمران : ۲۰۰)

"ئە ی ئەوانە ی ئیماننان هێناو! ئارام بکەن و خۆراکری بنوێن. ساز و ئامادە و بەئاگا بن (بۆ جیهاد)، لە خوا بترسن تا سەرکەوتوو بن."

لە نایەتێکی تردا خوای گەرە لە گۆشەپەکی ترەو سەرنجمان بۆ لای "رەباط" ڕادەکێشی و، دەفەرموێ: ﴿وَأَعِذُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَبْلِ﴾ (أنفال : ۶۰) "بەرامبەر (دوژمنان) ئەوەندە ی لە تواناتاندا یە هێز و ئەسپی دابەستراو بۆ جیهاد ئامادە بکەن." جا لەو ڕووەو کە "رەباط" بە مانای خۆپە کلا یی کردنەو و خۆ

وہفقردن دیت، ئەوا مەرۆف بە پێکپیکی دەستورێز دەگری.. بە وێنەی ڕاپەڵە، وەك بلیی ڕێگای نیوان مزگەوت و مائ دەچنی.. دلی ھەر لای مزگەوتە. جا ئەگەر بەم ھەستەوہ بۆ مائ یان بۆ سەر کارەکی بگەرێتەوہ، ئەوا مانای وایە کە خۆی بۆ خوا یەکلایی کردووەتەوہ.

پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەم دەربڕینەی، دەرگایەکی ڕەگەزدۆزیش دەکاتەوہ و، دەفەرموی: لە بنەرەتدا "ریباط" بە خۆ تەرخانکردنی ئەو سەربازانە دەوترێت کە سنوورەکانی ولات لە دژی دوژمن دەپاریزن. ئینجا وەك چۆن نامادەباشی لە بەرامبەر دوژمندا و، سەنگەرگرتن لەو خالانەدا کە مەترسی ھاتنی دوژمنی لێوہ دەکری، بە "ریباط" دادەنری، ھەر بەو جۆرەش، مەرۆف لە جەنگیکدا بەرامبەر بە دوژمنانێک کە ناویان شەیتان و نەفسە.. ئەم جەنگە لە ڕوویەکەوہ لەو جیھادە گەورەترە. مەرۆفیش بەجیھتانی ھەردوو جیھادەکی لە نەستۆدا یە. یەکیک لەمانە، جیھادی بچوک (الْجِهَادِ الْأَصْغَرُ)، ئەوی تریشیان جیھادی گەورە (الْجِهَادِ الْأَكْبَرُ)ە. زۆر جار مەرۆف لە کاتی ڕوویەووبوونەوہ و دەستەوہخەبوون لەگەڵ دوژمندا، دەرەفتی ئەوێ نییە کە بێر لە خواستە فریودەرەکانی نەفس بکاتەوہ. ئەمە جگە لەوێ کە ناوہا مەرۆفێک کەمتر نەگەری ئەوێ ھەیە بکەوێتە ژێر باری تەن و جەستەییەوہ. چونکە ھەزری جیھاد سەرتاپای کیانی تەنیوہ و بەتەواوەتی سەرقالی کردوہ. بەلام ھەر ئەوێندە خۆی خزانە باوہشی ڕەحەتی و تەمبەلییەوہ، ئیدی نەگەری زۆرە کە تەمی خولیا خراپەکان گەمارۆی ڕۆحی بدەن. ھەر بۆیە ناچارە لە بەرامبەر ئەوانەدا پارێزگاری لە دنیای ڕۆحی بکات. ئەمەش بۆ خۆی جیھادی و گەنگترین چەکیشی لەم جیھادەدا نۆژە. جیھاد لە جی خۆیدا فەززی کیفایە،^۱ لە جی خۆشیدا فەززی عەین.^۲ ئەوێتا لە فەززیەتیشدا لێکچوونێک ھەیە لەنیوان جیھادی ماددی و جیھادی دەرووندا. لەبەر ئەمەییە کە پێغەمبەری خوا

۱ فەززی کیفایە: ئەوێ نەگەر کەسێک یان کۆمەڵێک لە موسوڵمانان پێی ھەڵسان ئەوا ئەو فەزە دیتە دی و لە سەر موسوڵمانانی تر لادەچێ وەك: بانگدان و نوێژی مردوو.

۲ فەززی عەین: ئەو فەززیە کە پێستە ھەموو موسوڵمانێکی موکەللەف خۆی پێی ھەڵسێت، تا خۆی جیھەجی نەکات، لەسەری لاناچی، وەك: نوێژە فەزەکان و ڕۆژووی مانگی ڕەمەزان.

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: رَجَعْنَا مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْغَرِ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ "لە جیهادی بچووکەو بەرەو جیهادی گەورە گەڕاینەووە."^۱

بەلێ، وابەستەبوونی دلی مەرووف بە مزگەوتەو، واتا، ئاوتتە بوون لە گەڵ نوێژ، یان - بە تیگەشتنە نەبەوییەکە - هۆگر بوونی نوێژ بە هەستی شەهوەتەو، و، یەکیارچە بوون بە عاشقی نوێژ، تا ئەوێ وای لێدێت نوێژ بێتتە بینایی چاوی خاوەنەکە، هاوشان و یەکسان کراوە بە کردەوێ ئەو کەسە وای لە سەنگەردا خەریکی ئێشکگرێت.

جا ئەگەر پێویست بکات پوختەیهکی کورتی تێبینییەکانمان سەبارەت بە فەرموودەکە بخەینە ڕوو، ئەوا دەلێن:

فەرموودەکە باس لە سێ شت دەکات. سێ شتی وای، کە دوانیان زیاتر تایبەتن بە هەڵسوکەوتەو و ئەوێ تریشیان پەیوەندی بە نییەتەو هەیە. ئیدی ئەم سێ خالەتە، لە ڕوانگەی هەست و هزرەو چواردەوری مەرووف پەرژینەرێ دەکەن و، بە گۆڕە خۆستی پەیامی مژدەبەخشی ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ الْسَيِّئَاتِ﴾ (هەود: ۱۱۴) "بیکۆمان چاکەکان خراپەکان ڕادەهەڵمان دەیانسڕنەووە." لە گوناھەکانی ڕابردووی پاکێ دەکەنەو، و، لە بەرامبەر ئەگەری هەڵەکانی داها تووشیدا، بە عەشقی عیبادت و پەیوەست بوون بە پەروەردگار و ھێزی نییەت، پڕچەکی دەکەن. ئینجا دەنێرنە مەیدانی جەنگ.

یەکەمیان: وەختی هەلومەرجی ناو، یان کەش و هەوا لەبار نەیت بۆ دەستنۆژ گرتنێکی ئیسراحت. واتە لەو خالەتەدا کە ئاویش و هەواش سارد بوون، یان بەهۆی نەبوونیەو، ئاوەندە بەنرخ بوو کە نەتوانی بۆ دەستنۆژ بەکار بهێنرێت - بێ گومان بەدەر لە خالەتی پێویست - گرتنی دەستنۆژێکی تەواو و تێرۆتەسەل: خۆسیکی زۆر قوول و، حیرصییکی جدی بەدەستھێنانی پاداشت و، ئیشتیاقییکی لە ڕادەبەدەری بەندایەتی دەوێت تەوێ کو بەجی بهێنرێت.

جا ئەگەر کەسیک - وەك گوزارشت لە تەواوی ئەم واتا قوولانە - بتوانێت لە نالەبارترین و سەختترین هەلومەرجدا دەستنۆژ بگرێت، ئەمە ئەو دەگەیهنێت کە دلی

۱ البیهقی، الزهد ۱/۱۶۵، خطیب البغدادی، تاریخ بغداد ۱۳/۵۲۳.

ئەو كەسە ئاۋەدانە و، وابەستەى پەروردگارەتەى. جا خۇ خالى ھاۋىيە شېش لىژەدا بىرىتتەى لە "ارتباط". لە دىنەيەكى ئاۋەدا پۇشندا، پەلە پەشەكان گەر وەك تەلەزمىش بېجەقن بە پۇخدا، بزانن مانەۋەيان كاتىبە و لادەچن. وىراى جەخت كىردنەۋەمان لەسەر كۆمەلە لايەنىكى تىرى پەيۋەندىدار بە دەستىنۆتتەۋە، ھاۋىيەى ئەۋەى كە دەستىنۆتتە دەپتە مەيەى ھاۋسەنگ كىردنى بارگە كارەبەيەكانى جەستە و، تا پادەيەكى زۆر يارىدەى زالبوون دەدات بەسەر بارگىزىيە دەروونىيەكاندا و، پۇژى پىنچ جار پۇخى مەۋف بە ھىزى مەعنەۋى نۆتەكاتەۋە، بەلام لەبەر ئەۋەى ئەم باسانە لە چوارچىۋەى بابەتەكە دەردەچن، بۇيە ئامازەيان پىچ نادەين.

دوۋەميان: بە واتايەكى تىر مەىراج.. لە پىناۋ گەيشتن بە خۋاى گەۋرەدا بەردەۋام لە ھاتوۋچۇدا بىت و، پىنگاكانى مەگەوت لەژىر ھەنگاۋەكانىدا بىسرىتتەى. زىندە پراگرتنى جەستە و، پاراستنى تواناى فەزىكى بەلەيەك، شابل گرتنى پۇخ بەدەم كۆمەلە كەيف و شادىيەكەۋە كە لە سنوۋرى ئىدىراك دەترازىن، لە نۆتتە ھەلگىشەنى دىل بەر لە چوۋنە ئاۋ نۆتتەۋە، بارگاۋى بوون بە ھۇش و دىقەتەى پىۋىست بۇ پەرسىتىكى ھىندە گىرنگ كە بە تەۋاى مانا ۋەستانە لە حوزوۋرى خالقى ئەكۋاندا. لە ھەر پەھەندىك لە پەھەندە جىۋاۋەكانى ئەم پىنگە دىرتتەدا كە بە كُفْرَةُ الْخُطَا "زۆرى ھەنگاۋەكان" گوزارشتى لىكراۋە، نەۋم بوۋنە لە بىر كىردنەۋەى جۇراۋچۇردا. بەلى، نەۋم بوون و لەخۇ گۇرپانە.. تا ئەۋەى لە نىۋەندى ئەم لەخۇ گۇرپانانەدا لىزمەى پەشمانىيەكان خەۋشى رابىردوۋە پەشەكان دەسپەنەۋە، ئەۋجا يەكپارچە سىى بوون بە سپاۋى كىرووز و ئالەين. لە ساىەى ئەمەشدا، رابىردوۋى ئەۋ كەسەى كە چاكى عەزىمەتەى گەشتى ئەم ھەرنەمەى كىردوۋە بەلادا، راسپاردەى ۋەفائە ھەلقولائى نىۋ گوفتارى ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ﴾ (الفتح : ۲) "سەرەنجام خۋاى گەۋرە لە گوناھەكانى رابىردوۋت خۇش دەبىت." دەكىت و، ئايندەشى ئەمانەتەى قەلاى مەحكەمەى ﴿وَمَا تَأَخَّرَ﴾ (الفتح : ۲) "گوناھەكانى داھاتوۋشت.." دەپت. ھەربۇيە لە ھەر ھەۋارىك لە ھەۋارەكانى ئەم گەشتەدا، چاۋەكانى بەدەم يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا ۋە دەرۋكىن و، دىلەكانىش بە مەزگىنى يَزْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ دەكەۋنە جۇش.

سپهه‌میان: هه‌روه‌ک چۆن عاشقی‌ک چاره‌پوانی ساته‌وه‌ختی و یصال ده‌کات، ناوه‌ها چاره‌پری کردنی کاته‌کانی نوێژ، به‌کاره‌یتانی نه‌و ده‌مه‌ پر پیت و به‌ره‌که‌تانه به‌وتنه‌ی "خشته‌ی کات"، رێک‌خستنی کار و چالاکیه‌کانی ژیان به‌گۆڕه‌ی نه‌م خشته‌یه، تیگه‌یشتنیک‌ی خه‌یال تپه‌رنتی نه‌وتۆیه‌ بۆ چه‌مکی کات، که‌ مرۆف له‌م سایه‌یه‌دا نه‌و بۆشایانه‌ی که‌ له‌ ناکامی په‌رته‌وازه‌ کردنی کاره‌کانی به‌سه‌ر چه‌ند کاتیک‌ی دیاریکراودا هاتووته‌ کایه‌وه، ته‌نها له‌م رێگه‌یه‌وه‌ ده‌توانیت پریان بکاته‌وه. هه‌روه‌ها له‌م رێه‌وه‌ ده‌توانیت ناسووده‌یی و دڵنیا‌یی ناو نوێژ و، نزیک‌ی له‌ په‌روه‌ردگار بگوازیت‌وه‌ بۆ ده‌روه‌ی نوێژیش و سه‌رجه‌می سه‌رقاڵیه‌ دنیا‌یه‌کانی به‌سه‌تته‌وه‌ به‌ خۆی گه‌وره‌وه. تا به‌م جوړه‌ هه‌موو کرده‌وه‌کانی ببن به‌ عیبادت. به‌م پێه، وه‌ک زۆرێک له‌ عیبادته‌کانی تر که‌ به‌هۆی نییه‌ته‌وه‌ چوارچێوه‌ی سنوورداریتی خۆیانان ته‌ی کردووه‌ و بچ سنووریان به‌ده‌ست هێناوه، نه‌و نوێژه‌ش که‌ به‌ رۆحیه‌تی چاره‌پوانیه‌وه‌ نه‌جام ده‌دریت، هاوشیوه‌ی جیهادی ماددی و مه‌عنه‌وی، به‌ ده‌سته‌واژه‌ی "ریاط"، بووته‌ ناو‌نیشانی په‌یوه‌ندی مرۆف به‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه.

شایانی باسه‌ نه‌م فه‌رمووده‌یه‌مان به‌ مه‌به‌ستی پیشاندانی بر‌گه‌یه‌ک له‌ دنیا پۆشنه‌که‌ی ئیماندار خسته‌ پیش چاو. نه‌و دنیا‌یه‌ی که‌ له‌ ناسۆی ده‌ستورێژدا به‌ده‌ر ده‌که‌وت و، له‌ گه‌ل نوێژدا ناسماناوی ده‌یت. ئیتر نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش به‌ وێنه‌ی گشت فه‌رمووده‌کانی تری، به‌ ده‌بر‌پینیک‌ی نه‌وپه‌ری کورت به‌لام قوول، به‌ وشه‌ی تا بلیی که‌م به‌لام گشتگیر، بوو به‌ کارێزی سازگاری نه‌و هه‌موو واتایه.

بچ نه‌وه‌ی درێژه‌ی زیاتری پچ‌ بده‌ین، ده‌چینه‌ سه‌ر فه‌رمووده‌یه‌کی تری نوورانیی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه‌مجاره‌یان فه‌رمووده‌یه‌کی قودسییه.^۱

۱ فه‌رمووده‌ی قودسی: نه‌و فه‌رمایشتانه‌ن که‌ واتا‌کانیان لای خوا‌یه‌ و شیوازی ده‌بر‌پینان له‌ لایه‌ن پیغه‌مبه‌روه‌یه. واته‌ پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ خوا‌ه‌ ر‌یوا‌یه‌ت‌یان ده‌کات.

۱۵. مژده گه لیکی چاوه پروانه کراو بو بهنده صالحه کان

لهو فرموده میهدا که نیمای بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوه، خوی گه وره ده فرموی:

أَعْدَدْتُ لِعِبَادِيَ الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا
خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ

”له پاشه پروژدا شتی وام بو بهنده صالحه کانم ناماده کردوه، نه چاو بینویه تی، نه گورچکه بیستویه تی و نه به خه یالی که سیشدا هاتوه.“^۱

له فرموده که دا باس له مژده کی چاوه پروانه کراو ده کرت. مرؤف لهوی خوی له بهرام بهر شتانیك، که هه رگیز چاوه پنی نه کردوو و، له ساته وه ختیکدا که هه به خه یالیشیدا نه هاتوو ده بینیتوه. راسته قورنان باسی هه ندی له نیعمه ته کانی به هه شتی کردوه، به لام نه مه، ته نه ناو و ناوونیشان و نزیک کردنه و پروانینگایه کی تیفرینه. گه ر نا، نه سته مه له دنیا دا په ی به حه قیقه ته کانیان به رین.

ابن عباس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) له ته فیسری نایه تی ﴿وَأَتُوا بِهَا مُتَسَلِّحِينَ﴾ (البقرة: ۲۵) ”شتانیکی هاوشیوه یان پن درا“ ده فرموی نهو نیعمه تانه ی که نیوه پینان ناشنان، له به هه شتدا ته نه ناوه کانیان هه یه.^۲ کاتیک تامیان ده کهن، به گوریه تامه کی ده توان بلین که: نه م تامه له فلانه شت ده چیت. به لام هه رگیز هه مان نهو شته نییه. هوکاری نه مهش ده گه پیتوه بو نهوی که نیعمه ته کانی به هه شتیش هه روه که به هه شت خوی، به جوړیک به دیه پتراون که له گه ل نه به دییه ت و نه براوی به هه شتدا بگونجین. بویه ساویلکه ییه له ویدا به دوی شو تی و کاله ک و سیو و هه رمی دنیا دا بگه پین...^۳

به هه شت خانه ی سه رسو پرمان و شته چاوه پروان نه کراوه کانه. پینشان گایه کی سه ر به دوا پروژی نه و تو یه به هه شت، هه مو جوړه نیعمه تیکی تیدا ریز کراوه، به جوړیک که تووشی سه رسو پرمانت ده کات و، نیگابردوو و مه ست و هه رانت ده کات و، له هوش خوت ده بات و وات له ده کات نه زانی چی بکهیت. جگه له مه، بینینی خوی

۱ بخاری، توحید ۳۵، مسلم، جنة ۵-۲.

۲ طبری، جامع البیان ۱/۱۷۴.

گه ورهش (عَزَّوَجَلَّ) كه هزاران سال له ژيانى بههشت ناگاتمه به تنهها ساتيكي روئيه تى نهو جه ماله، هر له چاوه پروان نه كراويه كانى بههشته. نه مه بهو واتايه ديت كه نيمانداران كاتيك ده چنه بههشته مه، له ويدا پروهرد گاريان ده بينن. دنا خواى گه وره (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) پاك و بهر ييه له زه مان و مه كان.. جا با نهو مه كانه بههشت و، نهو زه مانه زه مانى بههشتيش بيت. به لي، بهنده صالحه كان، ته نانهت نيعمه تيكي چاوه پروان نه كراوى وهك ته ماشا كردنى (جَمَالُ اللهِ) شيان بؤ ناماده كراوه.

"صالح" به واتاي نهو كه سه ديت كه بى كه موكوپى و ناته واوى كار ده كات. ههر چى "صالحات" شه، نهو كرده واننه كه بى كه موكوپى و ناته واوى نه نجام دراو. زانينى نه وهش كه تايا كرده ويه كه چوه ته باز نهى "صالحات" مه يان نا، ته نها له ريگه ي پتوره نيلاهيه كانه وهيت. واته تايا له نيوهندى پتوره كانى پروهرد گاردا نويز چوډ ده كرت؟ پوژوو چوډ ده گيرت؟ زه كات چوډ ده درت؟ جيهاد چوډ به جى ده هيرت؟ جلهوى جيهانى ناووه چوډ ده گيرت دهست؟ ويزدان چوډ پروهرد ده كرت؟ پوچ چوډ ده خرت به رواز؟ نيراده چوډ به هير ده كرت؟ گه شهى ههسته كان چوډ دهيت؟ جا پتوره نيلاهى سه بارهت بهم "چوډ" انه چوډ بيت، بهو شيويه نرخ و به هايان ده درتى و، هر بهو شيويه ش هه لده سهنگيترين. بهم پيه، ههركات مروف هه وليدا خوى به گوروى فهرمايشته كانى كردگارى ريكبخات و، ناوازي دهنگى بهو جوړه بوو كه بيهگيه نيته په زامه ندى پروهرد گارى، نهوا نه مه نامازيه كه بؤ نه وهى يه كه مه هنگاوى بهرو "صالحات" ناوه.

به لي، ههروه چوډ ژهنيارتك بهر له وهى دهست بكات به ژهنين، سه رها ناميره كه ي عهيار دهات، نيوهش گهر ده تانه ويى ناوازيك بچرن كه بيهته جى په زامه ندى نهو و خوښوود بوونى، نهوا هر چوډيك بووه ده بى خوتان به پي قورشان ساز و عهيار بدن. تا نه وهى دهنگتان له جيهانى نهو ديو بينراوه خوش په سه ند بكرى. دنا، هر سه ريشتان ناكري. خواى بالا دهست "سميع و بصير"، هه مو شتى ده بينى و هه مو دهنگيكش ده بيهستى. به لام نه گهر دهنگتان به گوروى نهو مه قاصه نهيت، نهوا گورتان لي ناگرت. نيدي نهو كات نيوهش نه تانتوانيوه دهنگى خوتان بگه يه نن.

مانایه کی تری صالحات نهویه که که مروّف هینده به بایه خ و ورده کارییه وه کاره کانی نهجام بدات، دلنیا بیت که حق تعالا چاودیره بهسریه وه و ناگای لییه تی. کهوایه، پیوسته مروّف هموو نهو کارانهی دینه پیشی، به وردی و ههستیارییه وه جیه جیان بکات. چونکه دیار نییه چ کارنک دهیته هوّی پرزگار بوونی. هر بویه پیغمبره نازدار (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) ده فمرموی: اِنَّكَ اللَّهُ وَلَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَغْزُوفِ شَيْئًا "له خوا بترسه و هیچ چاکهیه که به کم مهزانه."

له لایه کی تروه، فمرموده قودسییه که باس له لِعِبَادِي الصّٰلِحِيْنَ "بۆ بهنده صالحه کانم" دهکات، له دهسته وازه شهوه نهوه تیده گهین که صالحات نهوانی له خوی گهوره نزیک کردووه ته وه، بوونه ته نهو خۆشه وستانه ی که خوی گهوره خۆشی دهوین. فمرموده کی قودسیی تر، رهوشی خۆشه وستانی خوامان بهم جوړه بۆ باس دهکات:

فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ
الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا

"نیت هر نهوندهی که خۆشم وستم، دهبه نهو گریه ی که پیی دهیستی و، نهو چاوه ی که پیی دهبینی و، نهو دهستی که پیی دهگری و، نهو پییه ی که پیی دهروات."

واته، بهنده به هوّی "صالحات" وه هینده نزیک ی له خوی گهوره به دهست دهیئت، تا نهوه ی سهرتاپا بهو رهنگه نیلاهییه رهنگین دهبی. نیدی دوی نهمه، ههروهک مردوی ژیر دهستی مردووشوری لیدی و، نهوه ی به راست و چهپدا وهی دهگریی هر تهنها خوی گهوره یه (عَزَّوَجَلَّ). نای نهوه چ "جهر" یکی شیرینه که خواوند به بهردوومی بهنده کی ناراسته ی راسته پری بکات! لهوه بهدوا، پرو وهرچه راندنی وها مروّفنک وهک شوته وارنکی لوتفی نیلاهی، به هه حال شتیک نییه شایانی باس بیت. چونکه نهو گهیشته وهته نهو ناسته ی که به "بهنده کانم" ناو بهریت و، چووته نیو گریی موقه پرهبینه وه.. راستیه که ی، که سیکی لهو جوړه، ههردم به دم دروشمی "بیره هانام

۱ احمد بن حنبل، المسند ۶۳/۵؛ نسائی، السنن الکبری ۴۸۶/۵؛ طبرانی، المعجم الکبیر ۶۳/۷.

۲ بروانه: بخاری، رقاق ۳۸؛ احمد بن حنبل، المسند ۲۵۶/۶.

خودايدە.. بىچ، چون بىچ تۆ ھەلئاكەم!.. "ئوھ لە ئالېن و نرکەدايە.

خەرىكە بىلېن ھەرچى كارى جوان و چاكە ھەيە، ئەم دەستى خۇبى بىچ دەگەيەنەت و، لە ھەركام لەم كارانەشىدا ەودالى دۆزىنەوھى ھۆكارىكە كە رزگار بوونى خۇبى تىدا بېيىنەتەو. جا لەبەر ئەوھى نازانى كام كردارى دەيتە ھۆى رزگار بوونى، بۆيە ھىچ چاكەيەك لەو چاكەنەي دېتە بەردەستى، لە كىسى خۆى نادات. ھەموو ئەو كەردەوانەي لە دنيادا نەنجامى داوون لە شۆھى بوخچەيەكى سەرسامكەردا رەوانەي ئاخىرەت دەكرى. جا ئەو پۇژەي كە دەچىتە بەھەشتەو، ئەو بوخچانە يەك بە يەك لە بەردەميدا دەكرىنەو و ئەو پاداشتە چاوەرەوان نەكراوانەي ئىتويان بەرجەستە دەكەن كە نە چاوەرەوانى دىيەتەي و نە گۆرۈش بېستەوئەي.

بە لەبەرچاوەرەوانى ئەو پاستىيەي كە ھەندى جار ئاودانى سەگىك واى لە مەوۇف كەردووە - واشى لى دەكات - كە شاينى چوونە بەھەشت بىچ و، ھەندى جارى تىش، بىچ ئاوە ھىشتەوھى پشیلەيەك بووئە ھۆكارى چوونە دۆزەخ و دەشەيت،^۱ دەلېن، بەھەشتىش و ئەو شتانەشى كە لە بەھەشت دەبەخشرىن، سەرتاپا شتانىكى چاوەرەوان نەكراو و سەرسامكەرن.

لە لايەكى تەرەو، مەوۇف تەنھا تواناى زانىنى ئەو شتانەي ھەيە كە بە چاوى دەيانبىنەت و، بە گۆنى دەيانبىستەت و، لە ئەندىشەيدا دەتوانىت وئەيان بكات. لە كاتىكدا ئىمە دەزانىن كە ھەروەك چۆن مەوۇف سنووردارە، ئەم ھەستەوئەرانەشى ئاوەھا سنووردارن. بۆيە دەبىچ ئەو پاستىيە باش بزانىن كە ئەم ھەستانە تەنھا ئىدراكىكى سنووردارىان لىدەكەوئەتەو، زۆر لەو كۆتاترن كە كىشانە و پىوانەي نىعمەتەكانى جىھاننىكى بىسنورىان لە توانادا بىچ.

دەركى مەعالى بەم عەقۇلە گچكە ناكرى

ئەم تەرازووە بەرگەي ئەم ھەموو بارە ناگرى

ضياء پاشا

۱ پېرانە: بخارى، مسقط ۹، مسلم، ۱۵۱-۱۵۵.

ده كړې پرويه كې تری فرموده ده كه نه مه بې: خواى گه وړه پاداشتی كړدوه چاكه كان به چندان ددهاته وه. نه و تا جارى وايه به ده، جارى واشه به سده، يان به حوسده، جارى واش ده بېت به سده هزار يان مليونيك، همدې جارى تریش مه گهر هدر خوى بزاني به چمند پاداشتيان ددهاته وه.. هيچ بنديه كيش نازاني كه چون پاداشت دده رته وه. جا كاتيك له ناخيره تا پاداشتی كړدوه كاني له شپوي خه لا تيكي چاوه وړانده كراوى سهر وو خه يال كراودا ده خرته پيش، دوش داده ميئت. نيتر ته نانه ت نهو شتانه ي كه به خه يال شي دا نه هاتون، دهنه راستي.

هر وړه كه له پرگه كاني سهر ودا بينيمان، كاتيك پغه مېرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهو چمند وشيه گوزارشتي لهو هم مو حقيقه ته قو له كړدوه كه تنه گيان به ديواى تيگيشتن و نيدر اكي نيتمه هه لچنيوه. هروا به رهواني بې خو ناماده كړدنې پيشوخته فرمونوي. هدر بويه به تنه ها نهو فرموده يه به سه بو نهوي بيسه لميني كه نهو زاته (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) داراي چ فه تانه تيكي به رزتر له ئيدراك بووه. نامانه وي درې زياتر به بابته كه بدين. به لام له بهر نهوي ناتوانين ده سته رداري نهو چيزه له دوننيه بين كه له باس كړدنې نه ووه (عَلَيْهِ الْفُصْلَةُ وَالسَّلَام) په خش دې، بويه هدر هيچ نه بې ده چينه خزمهت چمند فرموده يه كي تریش.

۱۶. به هشت به ناپه حه تي ده وړه دراوه و، دؤزه خيش به شه هوه ت.

له فرموده يه كي تر دا كه نيمامي بوخاري و موسليم ريوايه تيان كړدوه، پغه مېرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرموي: حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَّارِ وَ حُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ "به هشت بهو شتانه ده وړه دراوه كه نه فس حه زيان پي ناكات، دؤزه خيش به شه هوه ت (واته نهو شتانه ي كه حه ز و ناره زووه جه سته ييه كان ده وړو زين). ..."

دؤزه خ به شه هوه ت په رده پؤش كراوه و پيچراوى ناو بوخچهي شه هوه ت و به سهر هدر نمي شه هوه تا ده وړانې. هدر چي به هه شتي شه به شتاني په رده پؤش كراوه كه له

۱ بخاري، رقاق ۲۸؛ مسلم، ج۱. ۱. (دقې فرموده ده كه له موسليمه وهر گيراهو.)

پروانگهی پروانینی پواله تبیینی ژیرییه وه ناخوش و زهحمه تن. نهو شتانهی کهوا له سه ره پینگای به رهو به ههشت درژوهه بودان، هه رگیز لهو چه شنه شتانه نین کهوا چاری نهوانهی له مادهدها به دووی هه موو شتیکدا ده گهرین، که یفیان پی بیت و به لایانه وه جوان پی.

له راستیدا چ بههشت و چ دۆزهخیش بۆ ئیمه نیعمهتن. چونکه نهوئا همدووکیان پۆلئیکی بهرچایان ههیه له دهستخستنی ئیستیقامهتدا، یهکیکیان هاندەر و تاسهبزۆن، نهوی دیکهشیان ناگادار کهروهه و ترس بزۆن. وهختی مرۆف تهماشای سیمای تاسه بزۆنی بههشت دهکات، یهکارچه دهیته ههول و، دلئ بۆ نهوی دهکهرته لیدان. ههر که پوخساری گرژ و مۆنی دۆزهخیش دهبینی، لهپیناو نهوی نهکهرته ناوی، دهداته شهقی بال. نیتربهم جۆره همدووکیان بۆمان دهبن به رهحمهت.

به لّام خوّای بالادست هم به هشت و هم دۆزه خیشی هدریه که له بوخچه یه که ناوه و، بهم شیویه پیشکشی بازاری کرده وی مرؤفه کانی فرمووه. نیت مرؤفیش بهر نیراده یی که پتی به خشراوه، سه ریشکی هه لّباردنی یه کیکه له مانه. به نندازی نیراده کی، هه رکهس بیه وی، ده بی به "سعید - به خته وهر" و داخوای به هشت ده بی، نه وه شی بیه وی، ده بی به "شقی - به ده بخت" و ری دۆزه ده گرته بهر.

بەلئى، چواردەرى دۆزەخ بە بەرگىڭ لە شەھەت دەورە دراوھ و كەشىكى لەو جۆرە تەنبىيەتتى. ئەم بەرگەش لە دەرمە زۆر سەرنجراكىش ديارە. ھەرچى ھەيە لە خواردن، خواردنەو، خەوتن، پېر پياكردىنى ھەموو ئەو شتانەى نەفس ھەزى لىيەتتى و تېر بوون لە پرووى جەستەييەو، ئەو شتانەى كە بە دەم ئارەزووكانى مەرقەمە دىن، ھەر ھەمووى بە وىتەى تانوپۇ دەورى دۆزەخيان تەنبىو. بە كورتىيەكەى، رېئى دۆزەخ مۇزايكىكى شەھەتە و ختووكەى جىسمانىيەتتى مەرقۇم دەدات.

به ههشتیش سده فیکه دهوره دراوه به ناخۆشی. دهستنۆژ گرتن، نوێژ کردن، چوون بۆ حج، زهکات دان، جیهاد و تیکۆشان، بهرگه گرتنی نارێحهتی له پیتای خوادا، جار نا جار پرویه پرویوونهوی مامه لهی کۆیله له نیۆ کۆمه لگه دا، بیبهش کردن له هه موو مافیکه مرۆفانه، رایبچی ئهم زیندان بۆ ئهو زیندان، لێدان خواردن تهنها له بهر ئه وهی

وتوتوت: "پەرورەدگارم اللہ"یە، شار بەدەرکردن و بە هیچ دانان و چەندین شتی تر کە بە گۆرەیی رۆالەتبیینی ژیری بە ناخۆش دەبینرێن. بەلێ، بەهەشتیش بەمانە دەورەدراوە و بەرگینکی لەم جۆرە چواردەوری تەنیوە. ئەوانە لە دەروە دەروان، هەمیشە دەتالێنە ئەم پەردانە و لەوێدا گیر دەخۆن. گەر بە پەردە بیت، ئەوا دۆزەخ دەروون تاسێن و بەهەشتیش ترسێن. لەبەر ئەمەیه کە زۆریەکی خەلکی تەماشای دیوی دەروەیان کردووە و هەلخەلەتاون، هەر بۆیە دۆزەخ داخوای زۆرە و، بەهەشتیش تا بێتی کەم..

زۆرێک لە مەرفەکان کەوتونەتە شوێن مامەلەیی بچوک بچوک. ئەو کەسە دەلی "نۆز شتیکی باشە بەلام رۆژی پێنج جار بەلامەو زەحمەتە." کەسیکە نەیتوانیوە باز بەدات بەسەر ئەو نەختە زەحمەتە لە نۆزدا یە. ئەوێت زەحمەتی دەستنۆز لە زستاندا، کەسانیکە لە پینگادا جێپێشتوو. کەچی هەروەک لە فەرموودەکی پێشووتردا بینیمان، ئەو کەسە بەرگەیی ئەو زەحمەتە کەمە دەگرێت کە لە دەستنۆزدا هەیە، دەستنۆز دەستی دەگرێت و هەنگاو بە هەنگاو لە بەهەشت نزیکێ دەکاتەو. دەکری هەمان شتیش سەبارەت بە رۆزوو و زەکات و حج و جیهادیش بوێ. چەندین کەس کەوا عەقڵیان پێگرە لەوێ عەقلانە پەفتار بکەن، توانایان نییە بەسەر ئەم ئاستەنگ و هەوراز و نشووبیە بچوکانەدا باز بەدن و، ئەو ناپەختی و ناخۆشیانە بە چواردەوری بەهەشتدا دەیبینن، بوونەتە پێگر لە چوونە بەهەشتیان.

دۆزەخیش جادووگەرێکە، هەوێس و ئارەزوو سادەکانی بۆ خۆی کردووە بە تەلە. ئەوێت زۆرێک لە خەلکی پێناگا لەوێ کە پاش کەمیکی تر لەسەر ژیاڵیان دەکەوێت، وەک بالەفرێکە کردنی مێش بەرەو هەنگوین، بەرەو ئەم ژەرە پادەکەن. بەلێ، شەهوەت بۆ ئەو جۆرە کەسانە هەنگوینێکی ژەراییە، یان دەتوانن ئەم مەرفانە بەو پەپولانە بچوونین کە بوونەتە پەروانەیی دەوری ئەو ناگرە کە دەیانسووتێت و لەناویان دەبات. ئەمانیش بێ عەقلانە بەرەو ئەو شەهوەتە دەپۆن کە دەوری دۆزەخیان داو، تا لە کۆتاییدا خۆیان لەنیو دۆزەخدا دەبیننەو. جا لەبەرئەوێ عەقڵیان بەتەواوی پشتی پەردە نابێت، بۆیە ئەو شتانە پەردەداری دۆزەخ، ئارەزوو جەستەییەکانیان دەوروزێن و بەرەو خۆیان پەیان دەکێشن.^۱

۱ یەئەییەرمەن (عَلَيْهِ السَّلَام) ئەم بابەتەمان بەم نمونەیه بۆ روون دەکاتەو: إِنَّمَا مَقْلِي وَ مَقْلُ أُمَّي

ئەوانەش كەوا لەسەر پېي ژيان ئەو زاتەيان ناسىوہ كە لە دووپيانى پېنگەكاندا
 ۋەستاۋە، بەگۆرەي ئەو پەيامەي لەۋەو ۋەريان گرتوۋە، پى ۋ ئاراستەي خۇيان ديارى
 كردوۋە، دۇيان بە پروي حەقىقەتدا ھۆشيار بووشتە، لە ديوي ناوۋەي ئەو ناخۇشيانە
 تېگەشتون كەوا ئەملا ۋ ئەولاي پېي بەھەشتيان گرتوۋە، بەھىچ جۆرتك پېي
 ھەلناخەلەتتەن. چونكە ئەو بەھەشتەي كە لە شىۋەي تۆۋنكدا لە وىژدانىندا چىتراۋە،
 ھەموو ئان ۋ ساتىك لە گەشەسەندىايە ۋ بەردەوام بۆن ۋ بەرامەكەشى دىيائى پۇحيان
 دەپچىت. لە كاتىكدا خەلكى لە دەرۋە بەدۋاي بەھەشتدا دەگەرپن، كەچى ئەمانە ھەر
 لە دىياشدا لە ساىەي ئەو بەھەشتەي لە ناخىندا دۇزىيانەتەۋە، ھەر دەلىي خەرىكى
 كەيف ۋ شادى گىرپان. ئەمە وپراي ئەۋەي كە ئەوانەي لە بەھەشتە ماددىيەكەي دىيادا
 دەرپن، بە درىژايى ھەموو ژيانىشان ھىشتا ھەر ناتوانن بگەنەۋە بە خولەكىكى ئەو
 بەھەشتەي كە ۋا ئەوان لە وىژدانى خۇياندا تىيدا دەرپن. ئىمان ناۋكىكە بەھەشتى لە
 خۇيدا ھەلگرتوۋە، كوفرىش تۆۋنكى ترە دۆزەخى لە خۇيدا ھەلگرتوۋە. لە دۈرۋۇژدا
 ئەمانە گەشە دەكەن ۋ لق ۋ پۇپ دەرەكەن ۋ دەگۆرپن بۆ بەھەشت ۋ دۆزەخىكى
 راستەقىنە. كەۋابى ئىماندار تەنانت لە دىياشدا لە ژيانى بەھەشتدا دەرپن، ھەرچەندە
 بە رۋالەت ژيانىشى ناخۇش بىيىرى.

ئەو پۇخانەي كە بە ئىشتياقى گەشتن بە بەھەشت بالەفركەيانە، لەم پېيەدا، كە
 ھەر مەنزىلنىكى بەختەۋەرىيەكە بۇ خۇي، زۆر جار سەربارى پۇج، شان دەدەنە بەر ئەو
 شتانەي بە لاي نەفسەۋە گرانن. بە وئەي ئەو ئەزىيەتەي كە پەرسىشە جەستەيەكانى
 ۋەك دەستۋىژ ۋ نىژ ۋ پۇژوۋ بەدۋاي خۇياندا دىيەپنن، يان ئەو ئەركە قورسانەي كە
 زەكات ۋ سەدەقە ۋ فەرىزە مالىيەكانى تر دىخەنە سەر شانى مروڤ، ئەمە جگە لەو
 بەرپرسىيارىتيە مالى ۋ گىيانىيەي كە لە شتانتكى ۋەك حەج ۋ جىھاددا بەرگەيان دەگرى.
 بەلام ۋەرە بىيىنە ۋا ئەم بەرپرسىيارىيەتيانە ئەم پېنگەيەيان بۆ ھەندىك ھىندە زەھمەت

كَمَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَجَعَلَتِ الدَّوَابُّ وَالْفَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهَا فَأَنَا أَخَذْتُ بِحُجْرَتِكَ وَأَنْتُمْ تَقَحَّمُونَ فِيهِ
 "نمونەي مەن ۋ نەتەۋەكەم ۋەك نمونەي پىارنكە كە ناگرىكى كرديتەۋە، ئاۋەلان ۋ پەروانەكانىش دەكەنە
 ناۋى. مەن دامپىنتان دەگرەم، بەلام ئىۋە خۇتان فرى دەدەنە ناۋى." (بخارى، رقاق ۲۶؛ مسلم فضائل ۱۷-
 ۱۹. دەقى فەرمۇدەكە لە مەسلىمەۋە ۋەرگىراۋە.)

کردوه که نه توان پيدا بړون.. هی وا هیه، لږم پړیډا ښادهی له نوټر و دهستوټر ده گیرئ و په کی ده کوټت، تیا به تی برسیتی و تینوټی لی دهیته هورازنک و ناتوانیت بیپریت، هی واش هیه ده کوټته داوی شهیدایی گیان و مالی، تیا شیا به تی به جاری پټی له چهند دانه یکه له مانده ده خلیسکی و، ناتوانیت بگاته نهو به هه شتهی کهوا چوار ههنگاو له ولاتره به هه موو جوانی و نارایتی خو یه وه چاوه پټی دهکات.

به لی، نه گهر به هه شت نهو مهمله که ته پهنگاو په ننگی خه ونه کان بیت که هه رچی ته سهو ورئکی خو شبه ختی هیه تیپه پراندوه و، نهو دنیا لوتکه به بیت که - هه روک له سه ریشه وه نامازه مان به هه ندیکان دا - به سه ده ها نرک و بهر پر سیارتی له سه رکه ی تریدایه و به دنیا به که بهر به ست و نشیوی دوه دروه، که هه رواشه، نهوا له بهرام به ریدا دوزه، کهنده لانیکی توټینه ری فولا که ت زادهی نهو تو یه که به بارنک لهو ویست و هز و شه هه تانه وه که نه فسی مروټ دهورو ټین و، تاو به بلنسی ناره زوه جهسته ییبه کانی ده دن، له سه ر پړنگی پر یوارانی گه شتی هه تا هه تایی وه ستاوه و پټی پی گرتون و، هه رچی هز و ناره زو و شه هه تی جیسمانی هیه، هی ناره ته به کهف و کوټ و خستونی ته هه لچون، هه ر به وه شه وه نهو ستاوه، به لکو هه موو کات، روانی سه رنجی روه لاوازه کانی له سه ر خو ی کوټ کردوه ته وه و، به وینه ی کونه په شه کان (الثقوب السوداء) هه ر شتی به لایدا پروات به چه قه هیزه کوشنده سامنا که کهی خو ی لووشی ده دات و له خو یدا دیتوټیته وه.

نای چهنده زورن نهوانی به ته ماشا کردنی په رده ی رازوه و بریق و باقی دوزه فریویان خوارد و خو یان رادهستی نهو شیوه ترسناکه کرد، به سه ر کردنی پروکه شی په رده ی به هه شتیش مانوه و، لهو خانای به خته وه ریبه هه می شه ییبه و، لهو جیهانه پر نوازه یی و پشبینی نه کراوه سله مینه وه و خو یان بی به ش کرد لی!!

به لی، حه قیقه تی مه سه له که نه میده کهوا پټی تی ناچیت که سی که به هه شتی بیستی و زانیاری له سه ر هه بی، تاسه و نیشتیاتی بوی نه جو لی. هه روک چو ن پټی تی ناچیت که سی که دوزه خی بیستی و لی دور نه که و ته وه. به لام نه و نه ده هیه که له بهر نه پټی ته کلیف و نیمان به غیب و راستی تاقی کردنه وهی دنیا، به هه شت به په چه یه که له

ناخوښی و، دۆزه خیش به فوستانيك له شه هوت داپوښراوه و بهم شپويه هاتونوته بهردهم مروښ.

نيستاش وهره بر وانه هيژ و نه فسوون و ناوهرؤكي گوښتاري پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كه چؤن دوو ريښگاي دور و دريژي مهزن و ترسناك، به هم مو بهخته وهری و مه ترسيه كيانه وه دهبات و دهبانه ستيته وه به دوو دهره نجامي بر اوهی دلخوښكهر يان توښته، هم - وهك هم مو كاركي تري - به ره چاو كردنی بنه ماي "أَعْظَمَ تَصَرَفٍ" و به كار هينانی چوار پينج وشه بو باس كردنی بابهيكي مه زنی وهك نهم بابته!

جي خويه تي ليره دا - له نيو دوو كه وانه دا - شه بلیم كه به ره چاو كردنی چوار چيوه گشتی بابته كه، ليره دا ويستان ته نها به نامازه دان بهو پروهي كه نهم فرمايشته پيرو زانه ی پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چهند گه وهره په يقيكن، دهست له بابته كه هه لېگري. گهرنا، نهم فرموده وه و فرموده كانی هاوشيوه، له پروانگه ی ره وانيژي و زمانه وانييه وه درگای چهندين واتای ناسك و نامازي ره وانی تریان بو خستو وینه ته سر پشت..! خو گهر بهاتبايه و لهم پروه شه وه فرموده كانی پيغه مبهري (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شی بکرانايه ته وه، كي ده زانی شاهیدی چهند چه پكه مانای تر ده بوين. به لام له بهر شه وهی نهم بابته بابهيكي ته و او جياواز و سهره خويه، بويه نيستا شه دهرگايه ناکه ينه وه.

۱۷. سني ماف: مافي خوا، مافي ده ولته، مافي دين

نيما می تير ميښی فرموده وه کی ترمان بو ده گير پته وه:

أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ وَإِنَّهُ مِنْ
يَعِشُ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْنَاكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ
الْمُهْدِيِّينَ عَصُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ. وَإِنَّا كُنَّا الْأُمُورَ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ
"ناموز گاريتان ده كم به ته قوا و له خوا ترسان.. وه به ملكه چي و گورپايه لي

تهنانت نه گهر کؤيله يه کي رهشيشتان به سهره وه به. ههرکي له نيوه ته مهنی درئژ به، له نایندهدا ناکؤکيه يه کي زؤر ده بنيت. نيوه رېبازی من و رېبازی خهليفه راشيديه کان بگرته بهر و، وهک نه وهی به ددانه خرنگانتان بېگرن، ناوها به توند و تؤلی دهستی پيوه بگرن. خؤشتان له بيدعه بپارژن، بېگومان هه موو بيدعه يه ک گومر ايهه.^۱

ليره دا پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باس له سې ماف دهکات. يه که ميان تهقوايه، که نه ميان مافي خوايه (عَزَّوَجَلَّ). دووه ميان گوئپرايه لی و ملکه چيه، که نه مهيان مافي کار به دهست و کارگيراني دهوله ته. سييه مهيان بريتيه له دهست گرتنی تهواوهتی به سوننه ته وه که نه مهيان مافي دينه.

تهقوا وشه يه که له چارگي "وقايه" وه هاتوه. بؤيه له پرويه که وه بريتيه له چوونه ناو شوورای پاراستنی کردگاری بالادهسته وه، نه مهش له رېنگي ره چاو کردنی بنه ماکانی شهريعه تی فیتري (رېسا سروشيه کان) وه، که واته تهقوا به مانای پارژراوی دی له بهرامبه رېساکانی شهريعه تی فیتريدا.^۲

نهو سهروکي ههلتان بژاردوه، واته نهو که سهی به ههلبژاردنی خؤتان کردووتانه به سهروکي خؤتان، نه گهر کؤيله يه کي قزلولوی رهش پيستی ش بو، مه رجه گوئپرايه لی بکه ن و گوئی بؤ بگرن. نه مه ديمو کراسيه تيکی سهروو ديمو کراسيه ته. ديمو کراسيه تيک، نيستاشی له گه لدا بيت، مرؤفايه تی نه يتوانيوه بېگانتی و، واش بپروا تا ماويه کي درئژ خايه نی تر پي ناگات. که چي نه و هتا چوارده سهدهی ره به ق بهر له وه بهو جؤره باسی ليؤه کراوه. نه مه له گه ل نه وه دا که دروست نيه ناوی ديمو کراسی به سهر نهو کؤرپسا و سيسته مه دا بېرين که له سهر دهستی پيغه مبهريک پيشکه شي مرؤفايه تی کراوه. چونکه

۱ ترمذي، علم ۱۱۶، أبو داود، سنة ۱۵، بیهقي، السنن الکبری ۱۱۴/۱۰.

۲ شهريعه تی خوی گه وه دوو شهريعه ته. يه کينکیان نهو شهريعه زانراويه که له سيفه تی "که لام"ی خوی گه ورويه هاتوه و کردار و رهفتار و بارودؤخی نه مرؤفه رېکده خات، که خوی له خؤيدا جيهانکی بچوکه. نهوی تريان نهو شهريعه ته فیتريه هره مه زنده که له سيفه تی "تيراده"ی خوی گه ورويه هاتوه و جموجوله کانی نه جيهانه رېکده خات، که خوی له خؤيدا مرؤفیکي يه کجار گه ورويه و، هه ندی جار - به هه له - ناوی "سروش"ی لی دهرنت (هروانه: به ديعوز زه مان سه عیدی نورسی، مهکتوبات ۸۸۲، وه رگيرانی فاروق رهسول يه حيا).

تا ئىستا ھېچ چەمكىكى ديموكراسى لە دنيادا نەگەشتووۋەتە نەم ئاسۆيە. تەنانت لەو ولاتانەشدا كە وەك پىشكەوتووترين و شارستانيترين ولاتى دىنا دەيىرتن، ھىشتا تىنگەشتن و ھزرىكى لەم جوړە جىگىر نەبوو. تا ئىستاش چەندىن ولات ھەيە كە پەش پىست بە مړوځ لەقەلەم نادن. نەمە لە كاتىكدا كە نىسلام بەر لە چەندىن چەرخ باس لەو دەكات كە نەگەر خەلكى بە ويستى خوځيان كەسيكى وايان كرده سەرگردىيان، ئەوا پىوستە گوږپراپەلېشى بكن. لە لايەكى ترەو، فەرموودەكە سەرنجمان پادەكېشى بۆ ئەو كە پىنگەي خەلافەت بە پرووى ھەموو كەسيكدا كراوېە. نەگەر خەلك ئارەزووى لى بوو و ويستى، ئەوا دەتوانن پەش پىستىكىش بكن بە سەرۆك. كاتىكىش ئەو كەسە بوو بە سەرۆك، ھەمووان ناچارن كە گوږپراپەلې بكن. بۆيە گرىنگ نىيە كى ھەلبىزىراو، گرىنگ ئەوھە زۆرىنە كى ھەلبىزاردوو.

بە نازلېوونى نايەتى ﴿أَلْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ مِنْكُمْ﴾ (المائدة : ۳) ”وا ئەمرو دىنەكەتەنم ئەواو كەمەل كرد.“ دىن تەواو كەمەل بوو. ئىدى شىك نەماو كە بوترىت و، ھېچ شىكى تازە ناخرىتە ناو دىنەو. چونكە ھاتنە ناوھەي ھەر بىدەيەك، كوشتن و لەناوبردى سوننەتتەكە. بۆيە پىوست دەكات تا ھىزمان تىدایە باوھش بكن سوننەتى پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خەلىفە راشىدىيەكانىدا. نەم باوھش پىاكردنەش بە دەست نا، بەلكو بە ددانەكان دەيى. سوننەتى ئەو بالندەي بەختە، نەگەر بېرىيى شتى پراوبكرى، ئەوا پىوستە ئەو پراوبكرىت و بەدەست بەيىرت. نەمە جگە لەوھى كە سوننەتەكانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە دەم باس دەكرىن بۆ كەسانى تر. ھەروھەدا دان لەو كەسانە جىر دەكرىتەو كە زەماندرىزى لە ئاست سوننەتدا دەكەن و، بواريان پى نادرىت كە ھەروا پىشەرمانە دەربارەي سوننەت قسە بكن...

ئەو لايەنانەي لىرەدا بە نىوھناچلى ھەولماندا باسيان بكن، گەر راستەوخو لەو سولتانى گوشتارە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خوېەو بەمانبىستبا و تواناى تىنگەشتنمان ھەبوو، كى دەزانى چ دەولەمەندىيەك دەپرايە دىناى خەيالمانەو. ھەر خونچەيەكى دەم پشكوتوى نىو گولستانى فەرموودەكانى ئەو، واتاگەلېكى تەواو جىاوازيان بە گوڭدا دەچىراندن. جا ئەو كات ئىمەش دوابەدواى فەرمائىشتەكەي تەصديقمان دەكرد و،

دهمانوت: فَصَدَّقَ رَسُولُ اللَّهِ "پيغمبهری خوا راستی فرموو..." وه دهشیلین.

ناخر چۆن وا نهلین، له کاتیکدا که نه گهر گوفتارهکانی ههنگاوێک زیاتر بنین، بهرهو ئاسمانی ئیعجازی قورئان بهرز دهبنهوه.

١٨. دووجار گه ستران له یهک کونهوه

له فرمودهیه کدا که نیمامی بوخاری و موسلیم پیکهوه دهگێژنهوه، پيغمبهر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دهفرموی: لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ "نیماندار دووجار له ههمان کونهوه ناگه سترئ و پتوئ نادری." ١

برپار نییه شتیکی نهوتۆ له سهر ئهم فرمودهیه بلین که په یوه ندییه کی زۆری به سیاسهت مه دارانی داهاتووه ههیه، به لکو تهنها له شیوهی ئامارهیه کدا بهم چهند دپڕهی خواره وه واز دینین.

ئهو پڕۆحه پڕوشنانهی له ئایندهدا به پڕوی کلتور و فرههنگی خۆیاندا هۆشیار دهبنهوه و، ههر له دنیاکی خۆیاندا به شوێن دنیای خۆیاندا دهگهڕین.. سوپای پرووناکی.. پتویسته جار له دواي جار ههڵبۆسته له سهر ئهم فرمودهیه بکهن و، بیرى لێ بکه نهوه و، ههموو سیاسهتیکى ناوخۆیی و دهرهکیان له سهر بناغهى ئهو پهند و وانانه بنیات بنین که لهم فرمودهیهوه فیژ بوون. ئیدی ئهو کات دهتوانین بلین که رینگهیهکی گرنگیان بهرهو سههرکهوتن دۆزیوتهوه. دهن، ههچ کات سهکزی سیاسهت ههڵخهڵهتان و ههڵخهڵهتاندنی لێ نابڕئ و، ئوممهتهکه شمان بهردهوام ههڵخهڵهتینراو و ههڵخهڵهتاو دهیئت.

١ بخاري، الادب ٨٣، مسلم، الزهد ٦٣.

۱۹. مرقۇفەكان وەك كافزان

پەرورەدەكارانى داھاتوش پىۋىستە تورژىنەۋى جەدى لەسەر ئەم فەرمودەيە بىكەن
كە نىمامى بوخارى و موسلىم گىرۋايانەتەۋە:

النَّاسُ مَعَادِنٌ كَمَعَادِنِ الْفِصَّةِ وَالذَّهَبِ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ
فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا

”مرقۇفەكان ھەرۋەك كانزاكانى زىر و زىو ۋەھان. ئەۋانەيان كە لە سەردەمى نەفامىدا
چاك بوون، كاتىك دېنە ناو نىسلامەۋە و، تېپىدا قوۋل دېنەۋە (و ھەرسى دەكەن)،
دىسانەۋە چاكترىن دەبن.“^۱

ۋەك بلىي پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەم گوفتارى سەرچەم پەرورەشيار و
دەرووناسەكان لە بەردەم خۇيدا دادەنىشىنىت و، ئەم ۋانەيەيان فىر دەكات:

ناسىنى كەسايەتى و سىروشتى كەسەكان لە پىرۋسە پەرورەدەدا زۆر گرنگە. ئەۋەتا
ھىلەكانى پوخسارى مرقۇف، پۇخى ئەم كەسە دەدەن بەدەستەۋە. كەۋابو پىۋىستە بەر
لە ھەموو شتىك لە جىھانى پۇخى مرقۇفەكان تىبگەين، دواتر ھەر مرقۇفە بەگۈرەي
ئەم بۆتەيەي كە دەتۋانرى تىايدا بتۋىنرتەۋە، بخرىتە ناۋى و بتۋىنرتەۋە. پەرورەدەش لە
پىۋىكەۋە شىكل و شىۋە بەخشىنە بەم تۋاۋەۋەيە. پىرۋسەيەكى لەم جۆرەي شىكل و شىۋە
پى بەخشىنىش تەنھا كاتىك دەيت كە ئەم مرقۇفە لە بۆتەيەكى دىارىكرادا تۋىنرايتەۋە.

ئەم پەرورەدەيەي كە بەبى زانىارى و ھەروا بە ھەرپەمەكى دەكرىت، نەك ھەر ھىچ
كەلك و سوۋدىكى نابى، بەلكو لەۋانەيە رىخۋشكەرىش پى بۇ زىجىرە زىانىكى گەۋرە.
بۆيە خۋاى تەبارەك ۋە تەعالا پىۋ دەكاتە ئەم زاتەي كە پابەرى ئەم كارەيە، دەفەرمۋى:
﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ (يوسف : ۱۰۸) ”پىيان
بلى كە: ئەمە رىبازى مەن؛ مەنىش و شوپىنكەۋتۋوانىشم لەسەر بەسىرەم بانگەشتى
خەلكى دەكەين بۇ لای خۋاى گەۋرە.“

۱ بخارى، مناقب ۱، مسلم، البر ۱۶۰.

بەلەي، بانگەوازکردن بۇ ھەر پەيام و ھزرىك دەبيى لەسەر بىنەماي بەسىرەت بىچ. بەسىرەت، واتە بزانىت چى دەكەيت، بانگەوازی كىچ و بۇ چ شتىك و بە چ ئەندازىيەك. ئەنجامدانى ھەموو ئەمانەش بە ھەست و شعورنىكى ديارىكرائوھە.

كەوايە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە بانگەوازەكەيدا رېنگاي شعورى بۇ خۆي ھەلبەزاردوھە و، نامۇزگارى ئوممەتەكەشى دەكات بۇ سەر ھەمان رېچ. جا خۆ لە راستيدا راستەوخۆ خۆي گەورە (جَلَّ جَلَالُهُ) خۆي فەرمانى پەيپەروى كردنى ئەم رېنگايە دەكات.

كىچ و بە چەند پلەبەكى گەرمى دەتوتتەوھە و خودى خۆي دەدۆزىتتەوھە.. كىچ و لە چ بۆتەيەكدا ئىشى لەسەر دەكرى.. كىچ و لە كۆيدا دەخرتتە ئاۋ كەمۆلەوھە، رايەلەي رىستەكە بۇ كامەيان چۆن دىت و چۆن دەپوات، ھەموو ئەمانە شتائىكەن كە تەنھا لە رېنگەي بەسىرەتەوھە دەتوانى ھەستيان پىچ بكرىت و بزانىن.

ئەو كەسانەي لە سەردەمى جاھىليدا و لەئىو مەزھەبىكانى ئەو پۇزگارەشدا خاۋەن شعور و، داراي بەسىرەت و ھەقىقەت پەرىست و بە وىژدان بوون، لە پاش چاۋ كرانەوھەشيان بە پروي ھەق و ھەقىقەتدا و، تىگەيشتىيان لە ئىسلام و لە تىگەيشتىنىشدا گەيشتىيان بە ھەقىقەت، دىسانەوھە لە چاكترىنەكان بوون. ئاخىر چۆنكە ئالتوون لە پاش تىپەربوونىشى بە بۆتەي تەوانەوھەدا ھەر بە ئالتوونى دەمىنىتتەوھە. زىو و مىشى ھەر بە زىو و مىسى و، ھەرگىز ناگۆرپن بۇ كانزاىەكى تر. واتە ئەوانەي لە سەردەمى جاھىليدا كانزاكەيان ئالتوون بوويچ، كاتىكىش دىنە ئاۋ ئىسلامەوھە ھەروا بە ئالتوونى دەمىنىتتەوھە. بەلام بە مەرجىك، ئەو مەرجەش دەستەواژەي إِذَا فَقَّهُوا بۆمان پروون دەكاتەوھە. بەلەي، بەو مەرجەي لە دىندا بىن بە ھەقىقەت و شارەزا و، قوول بىنەوھە تىايدا...

يىگومان بۇ ئەوھى ئەوانىش بىتوانن بگەن بەم ناستە، پىويست بە بوونى فەزكار و، مورشىدىك بگەرە لە پرويەكەوھە، پىويست بە بوونى كىمياگەرىك دەكات تاكو بىيانگرتتە دەست و لە بۆتەدا بىيانترىتتەوھە. بەلەي، فووكردنى ئىسلام بە وىژدانىاندا، تەنھا بەم شىۋەيە دەبيى و، ئەوانىش تەنھا بەم شىۋەيە دەگەن بە ھەقىقەت.

۲۰. ستمه بی سزا نامینیتیه وه

یه کیکی تر لهو فەرمووده پیرۆزانهی که ناکرێ ناماژهی پێج نه دهین، نهم فەرموودهیهی پیغه مبهری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ده فەرموئ:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِيُمْلِيَنَّ لِلظَّالِمِ فَإِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ ثُمَّ قَرَأَ: وَكَذَلِكَ أَخَذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

”خوای گه وره مؤلته ددها به ستمه کار، به لام ههر نه وهندهی گرتی، نیت پرزگاری نابج. دواتر پیغه مبهری خوا به خوئندنه وهی نهم نایه ته بهردهوامیی دا به وتهکانی: ‘جا نیت تۆله و گرتی پهروهردگار بهم جوړهیه. نا بهم جوړه تۆله له خه لکی زالم و ستمه کار ده کاته وه و دهیانگرت. بهراستی گرتی نهو زور توند و به نازاره.‘ (هود: ۱۰۲)“

خوای گه وره مؤلته له سهر مؤلته ددهات به ستمه کار. هه میسه ده رفعت ددهات بهوانه ی که له بهرامبه ریدا بینگویی ده کهن و سنگ ده رده په پرتن. به لام ههر نه وهندهی جارێک گرتی، نیت پرزگار بوونیان بۆ نییه. نه مه نه وه ده گه یه نیت که کرده وه کانیان کاری له “غیره الله” کردوه و، وه که نهو دوا دلۆپه ی لیتهاتوه که په رداخ سهر پرت ده کات.

پهروهردگاری مه زن کۆمه له پرتسایه کی کارپایی ههیه له گه ردووندا. نهم پرتسایانه هه رگیز گۆرانیان به سهردا نایهت. نایهتی: ﴿لَا بُدَّ لَكَ لِحَاقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ۳۰) نه وه مان بۆ پروو ده کاته وه. که ”هیچ گۆرانکارییه که له به ده یه نانی خوای گه وره دا نابیت و ناکریت.“ یه کیکیش لهو یاسایانه بریتییه له وهی که ستمه کار ده بیت به شمشری خوا. پیغه مبهری سهروه رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهم حاله ته مان بۆ باس ده کات و، ده فەرموئ: الظَّالِمُ عَذْلُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ يَنْتَقِمُ بِهِ ثُمَّ يَنْتَقِمُ مِنْهُ ”ستمه کار، داد په روهری خوای گه وره یه له سهر زویدا، تۆله ی پیده کاته وه، پاشان تۆله ی لیده کاته وه.“

ستمه کار شمشری خوایه و نهوانه ی پێج ته میخ ده کات که سنووری خوایان نازانن. له دوایشدا تۆله یه کی وا لهو ستمه کاره که ده سه نیتیه وه، نیوهش سه رتان سوو ده میئج.

۱ بخاری، تفسیر (۱۱) ۵؛ مسلم، البر ۶۱.

۲ عجلونی، کشف الخفاء ۳۰/۳۰.

ئەو ھەتتا سەمكاران لەمپۇدا جەلەویان گرتووھتە دەست و لە سەرەپۆییدان، بەلام نەكەن سەیری ئەم بارودۆخە بكەن و بیئومیدی بتانگری. چونكە چەند "قَریة"ی وا ھەبوو خۆی گەورە مۆلەت و دەرفەتی پێداون و، ھەك بۆلی پێی وتن: "بخۆن و بخۆنەو و راپۆرتن." كەچی ھەر ئەو ھەندە دەزانیت گرتوونی و كاری تەواو كردوون.^۱

ئەگەر بە چاویكی پەندبینەو تەماشایەكی دەورەرتان بكەن، ئەوا ئێو ھەندین نموونە ی زیندوو و ئاشكراي ئەمەتان بەرچاوەكەوێت. "سەدۆم، عامورا، پۆمپیی" تەنھا سێ نموونەي ئەمەن. كێ دەزانێ، لەوانە ھەندین نموونەي تر ھەبن كە ناومان نەبیسیتێتن، یان لەبەر ئەو ھەي ھێندەي ئەوانی دیکە پەند ئامێر نەبوون، لەبەر كراون. ھەمووشیان بە زمانی حالیان شایەتی لەسەر ئەم یاسا خۆییە دەدەن.

چ پێویست دەكات ئەو ھەندە دوور برۆین؟ ئەو ھەتتا سەردەمانێك لەم خاكەدا كە ئێستا لە سەری دەژین، دەوڵەتیكی مەزن ھەبوو. تەنھات بە خەونی كەسیشدا نەدەھات كە پۆژی لە پۆژان برۆخیت. كەچی ئەو پڕووخانەي كە بە گۆشەي مێشكی ھیچ كەسیكیشدا گۆزەری نەدەكرد، وا ئەمپۆ ھەك خەمێكی تالی جەرگبەر، نەیتوانیو پزگاری بێ لە تۆماركردنی لە یادگەي مێژوودا. ئەمپۆش مشتێك مەوۆف لەم ولاتە بچووكەدا، كە سنوورەكانی لە چوارچێوەي "میشاقی میلی"دا دیاری كراو، لە خەبات كردندان بۆ پاراستنی بوونی خۆیان. لە گەل ئەو ھەشدا، پەوتە شەپەنگێزە ناوخۆیی و دەرەكییەكان تەنھات ئەم تۆزە مافی ژبانیەشیان پێ پەوا نابینن.

ئەمەش یاسایەكی نەگۆرە.. "جا ئیتر تۆلە و گرتنی پەرەردگارت بەم جۆرە..!" مێژوونووس و كۆمەڵناسە راستەقینەكانی ئایندە سوودیكی زۆر وەرەگرن لەم یاسا نەگۆرە خۆییە و، ئەو نموونانەش كە لە گۆرستانی مێژوودا ئیتراون. لەوانەش ئەم سوود وەرگرتەیان بێتە ھۆی ئەو ھەي كە بەدرێژایی چەندین سەدە زیندوو و لە سەری بێنن. ھەك چۆن زۆریك لە مەسەلە و پوونكردنەو ھەكمان سەپاردەي گەوھەری گوفتاری ئەو سولتانە كردوو كە ئاسۆمانی رازاندووھتەو، ھەر بەو جۆرە، پافە و لیكدانەو ھەي ئەم فەرموودەیی پێ دەسپێرین و، دەچینە خزمەت فەرموودەییەكی تر.

۱ پڕوانە: سەرھتی حج، ئایەتی ۴۸.

۲۱. حەوت كۆمەل لە سەبەرى عەرشدا

پەغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفرموى:

سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللّٰهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابٌّ نَشَأَ بِعِبَادَةِ اللّٰهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّتَا فِي اللّٰهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللّٰهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ يَمِينُهُ مَا تُنْفِقُ شِمَالُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللّٰهَ خَالِيًا فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ

”خوای گەوره لەو پوژەدا (پوژى قیامت) کە هیچ پەناگەیک نییه جگە لە سەبەرى خۆی، حەوت کەس لە ژێر سەبەره کەیدا پەنا دەدات. (یەكەمیان) نێمام و پێشەوایهکی دادپەروەر. (دووهمیان) ئەو گەنجەى تەمەنى لە نێو نەشوەى پەرستشدا بەسەر دەبات. (سێهەمیان) ئەو کەسەى دلبەستەى مزگەوتەکانە. (چوارەمیان) هەریەک لەو دوو کەسەى کە لەبەر خوا یەکتریان خۆشەوێ، لەبەر خوا کۆ دەبنەو، و هەر لەبەر خواش جیادەبنەو. (پێنجەمیان) ئەو کەسەى لە بەرامبەر داوى خواستى نافەرتىكى خاوەن پلەوپایە و جوانیدا (بەپرەجى نەفسى دەداتەو) دەلێ ”من لە خوا دەترسم“. (شەشەمیان) ئەو کەسەى سەدەقە هێندە بە نەپتى دەبەخشى، ئەوێ لە لای پراستییەو هیدەتى، نازانى چى بەوى لای چەپى داو. (هەوتەمیان) ئەو کەسەى لە تەنهاییدا یادى خوای گەوره دەکاتەو و چاوى پر دەبێت لە فرمیسک.“

ئەم لایەنەى سەرەو، کە هەریەکیان بۆ خۆى دارای بایەخىكى تایبەتییە لە پوانگەى نیرادەى مەروەفەو، کۆمەلە بابەتێكى ئەوتۆن، کە بەجێهێنانى هەندێکیان کارێكى سەخت و دژواری، و هەندێكى تریشیان پاشقولى جدوى لە پوچ دەگرن. خۆ گەر مەروەف لە هەندێکیان پزگارى بێ، ئەوا هەردەم نەگەرى کەوتەناو داوى ئەوانى تری هەیه. دەربازبوونیش لەم بۆسە بکۆژانەى کە نەگەر پارێزگارى و چاودێرى خوای گەوره نەبێ، هەرگیز دەربازبوون لییان مەیسەر نابێ، هەروەها بەجێ گەیاندى ئەم بەرپرسیارییەتە

دژواره تاقەت پرووكتېن بگړه تاقەت بەزنانهش به سەرکەوتوویی، دیسانهوه له پړی
ئەو ئیرادەیهوه دەبێ که به پەسەندترین و بهیترترین هۆکاری پراکتشانی پارێزگاری و
چاودیری خۆی گەوره دادەنرێت، به‌وه‌ش که مرۆف پەيوەندییه‌کی توندوتۆلی له‌گەڵ
پەرورەدگاریدا هەبێ...

جا فەرمووده‌که به‌ باسکردنی ئەم دیمەنه له‌ سەرگۆزشتەي ئەو کۆمەڵه‌ قودسییه‌ی
که هەمیشە به‌ ئیرادەیانەوه له‌سەر پێ وەستان و توانیوانه‌ بوونیان هەبێت و هەمیشە
پته‌ویی وابەسته‌یی خۆیانیان به‌ پەرورەدگارینەوه سه‌لماندوه، له‌ راستیدا وێنای ئەو
کۆمەلگه‌ وێژدانیه‌مان بۆ ده‌کات که له‌ یوتۆپیاکاندا به‌دوایدا ده‌گه‌پاين، به‌رده‌وام
به‌دوایدا ده‌گه‌پاين به‌لام هەرچیمان ده‌کرد بۆمان نه‌ده‌دۆزرایه‌وه. جا فەرمووده‌که به‌
مه‌به‌ستی گه‌یشتنه‌وه به‌م به‌ختیارانه، ناخمان پر ده‌کات له‌ تاسه‌ و، دلمان ده‌خاته‌ پەرواز.

به‌لێ، له‌و پۆژەدا که خۆر جێی هه‌وره‌کان ده‌گرێته‌وه و به‌ تینی به‌تینی هه‌موو
لایه‌ک ده‌برژێنێ و مێشکه‌کان دینه‌ کولین و ئاره‌ق ته‌نگ به‌ گه‌رووه‌کان هه‌لده‌چنێت و
هۆکاره‌کان به‌جارێک له‌کار ده‌که‌ون و هه‌موو شته‌کان له‌ دژی مرۆف ده‌که‌ونه‌ کار، به‌لێ،
له‌و پۆژەدا، جگه‌ له‌ پارێزگاری و چاودیری پەرورەدگار، هیچ سیبه‌رنکی تر نایێت، هەر
ناشکری هەبێت. جا گرنگ نییه‌ ئەو سیبه‌ره‌ سیبه‌ری عەرش یان هی شتیکی تر،
گرنگ نه‌ویه‌ که ئەم سیستەم و پرێسایه‌ی ئیستا هه‌یه‌، ده‌گۆرێت و پێوه‌ره‌کان سه‌روژێر
ده‌بنه‌وه و ناسمان و زه‌ویش ده‌گۆرێن بۆ شتیکی تر.

ناشکرایه‌ له‌و پۆژه‌ سامناکه‌دا که‌س پشتیوانیی که‌سی بۆ ناکری و، پارێزگاری
و تکه‌ای که‌سیش که‌لکی نایێت. جا له‌و پۆژه‌دا که‌هه‌موو لایه‌ک کشومات ده‌بن و،
گیانه‌کان دینه‌ قورقوراه‌گه‌ و، سه‌ران ده‌سووپێن و، چاوان نه‌بله‌ق ده‌بن، که‌س ده‌توانی
که‌س پیاڕێزێ.

به‌لێ، له‌ وه‌ها پۆژێکدا ته‌نها یه‌ک په‌ناگه‌ هه‌یه‌، ئه‌ویش سیبه‌ری پارێزگاریی خۆی
گه‌ره‌یه‌. نه‌وانه‌ش که‌ سوود له‌م سیبه‌ره‌ وەرده‌گرن بریتیین له‌:

أ) ئەو سه‌روک و لات و پێشه‌وايه‌یه‌ که‌ له‌ دنیا‌دا له‌ ناست هه‌ستی به‌رپرسیارتيه‌یه‌که‌یدا

بووه و، له پال چاودپړی کردنی شو پاسپاردانوی که له نهستویدا بوون، نوښته رایه تی دادگه ری و پاسترپویشی کردووه.

(ب) شو گه نجه خوښنگه رمه ی له هره تی که فوکولی خواسته نه فسانیه کانیدا، سرباری ناروزوه جهسته یی و لاشه ییه کانی، خو ی تهرخان کردووه بۆ به ندایه تی خوی گه ووه.

(ج) شو مه ردی مه دانی به ندایه تییه ی که هز و ناروزوی به ندایه تییه که ی له پیش داخواییه جهسته ییه کانیه ویه و، به رده وام دلی بۆ مزگوت لی ده دات.

(د) شو گیانفیدایانه ی خو شه ویستی که له بهر خاتری خوا یه کتریان خو شه ویست، کاتیک کۆ ده بنه وه، له بهر خوا کۆ ده بنه وه، کاتیکیش لیک جیا ده بنه وه، هر له بهر خوا له یه ک جیا ده بنه وه و، په زامه ندی و خو شه ویستی خویان کردووه به میحراب.

(هـ) شو دلاره ی هه میشه له چوارچنوی په رژی نی (خَافَةُ الله) و (حَبَّةُ الله) دایانی به سر ده بات و تا بللی هه ستیاره له پاراستنی عیقه ت و عیصمه تیدا و، نه و په ری خو پراگه له ناست خواسته شه هوانیه کانیدا و، داواکاریه خراپه کانی نه فسی به هز و نه عره ته ی "من له خوا ده ترسم." و ده ر ده نی ت و له خو ی دوور ده خاته وه.

(و) شو پالوانی ښخلاس و جوامیرییه ی که وه ک هیما ی صه داقه ت و وه فا له به رامبه ر په ووه ردا گاردا، مال و سامانه که ی له ده می خو ی ده گرته وه له پشناو په زامه ندی خوا دا ده یبه خشیت. نم کاره ش به پوځیه تیکی واوه نه جام ده دات که ده گاته پله ی ښره یی و، هز ناکات جگه له خوا که سی تر پی بزانیت.. نم هز نه کردنه شی له ناستیکدایه، کاتیک شتیک به وی (لای) ده سته پراستی ده به خشیت، هه ول ده دات له وی (لای) ده سته چه پی بشارته وه.

(ز) شو قاره مانه به هه ست و دل زیندووه ی که به تی فکرین و چاودپریکردنی نه فسی ساته کانی ته نهایی قولتر ده کاته وه و، تا و ناتاو پیکش به فرمیسه کانی به سته ی هه سته کانی دهرونی ده چرپ و، هه رده م هیزی ښرا ده ی له خوا وه و رده گری و، به و ښرا ده پۆلایینه شی، ناروزوی سربپوچیه کانی نه فسی ده شکینیت و وردوخاشیان ده کات.

بەلێ، ھەروەك لە چەند فەرمايشتیکی تریشدا ھاتوو، ئەو کاریبەدەستەي کە بە دادگەری فەرمانپەرەویی دەکات، لە قیامەتدا لەسەر مینبەری نوورین دادەنری و، بەھرەمەندی خەڵاتە یەك لەدوای یەكەکانی پەرورەدگاری میھربان دەبێ.. ئەو گەنجەي کە لە تافی گەنجیتیدا بەندی چوارچۆی گەنجییەتەکی نەبوو، بە رەزامەندی خوای گەورە خەڵات دەکری.. ھەروەك چۆن ئەو پالەوانی پەرستشەي کە نەخشی ژيانی لە نۆن مزگەوت و مال و شوونی کاردا دەچنی، خوای گەورە دەیخاتە پەنا و پارێزگاری خۆیمو.. ئەوانەشی کەوا بە چاوی "لەنکەي برابەتی"یەو دەروانە گەردوون و ژيانیان لە خۆشەویستی و خۆشویستاریان لە پێناو خوادا بەسەر دەبن، لە مەحشەردا بەھرەمەندی (حَبَّةُ اللّٰه) دەبن.. ئەو خاوەن دڵە ھۆشیارەشي کە ژيانی دنیای بە دەزووی "مەھابە" و "مخافە" دەھۆیتەو، لە دواڕۆژدا دڵنیادەبێت لەو شتانەي کە لێیان دەترسی.. ھەروەھا ئەو وەفادۆستەي کە سەدەقەکی، وەك پێوەرێك بۆ صەداقەتەکی دەبەخشی، لە لایەن ئەو زاتە "ھەرە بەوفا"یەو پاداشتیکی دەدرێتەو کە بە خەیاڵیشدا نەھاتبێ.. لە کۆتاییشدا ئەو خاوەن ھەست و دڵە بیداری کە رۆالەتی پر و اتا و، ناوەرۆکی قوول و، لەو پرووانەو کە خەلکی دەیناسن کاملترین سەرەشقە بۆیان و، لە دەمی خەلوەتی لە خزمەت دۆستدا، بە فرمیسکەکانی ناخی خۆی بۆ دەپێژی، ھەموو سەختییەکان دەبەزنی و بە ئاواتەکانی دەگات. جا نیتەر لەپال باسکردنی ئەم خەڵات و پاداشتە ئوخزەویانەدا کە ئەم کەسانە لە دواڕۆژدا بەھرەمەندی دەبن، فەرموودەکە لە شێوی تابلۆیەکدا برگیەك لەو کۆمەلگا نمونەییەشمان دەخاتە پێش چار، کە ھێلە گشتییەکانی نەتەوێیەکی کامل دەکیشیت و، ئەو بناغانەش پروون دەکاتەو کە مەروفايەتی بەرەو ئەو ئامانجە دەبن.

جا نازانم پێویست دەکات دووبارە بڵێنەو کە: چی کردنەوی ئەو ھەموو ناوەرۆکە قوولەي کە مەگەر بە چەندین بەرگ کتیب نینجا باس بکری، لە چەند دێرێکدا، ھەروەك باسکردنی دەریایەکە لە دۆڵێکدا..؟

۲۲. دنیا سیبهریکه

له فەرموودیه کی تر دا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرموی:

مَا لِي وَمَا لِلدُّنْيَا مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَائِبٍ اسْتَعْظَلَتْ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا
”من چیم داوه له دنیا. من له دنیا دا وه ک رَیوارنک وام که له ژیر سیبهری دارنکدا
که مینک مایته وه و پاشان رۆشتییت و به جیی هیشتییت.“^۱

دنیا چییه؟ مرۆف دهییت له بهرام بهر شته فانی و کاتییه کاندای چون هه لۆستهیه ک
بکات؟ نهی باشه مرۆف بۆچی هاتووته ئه م دنیا به وه و، بۆ کوی ده چی؟

ئیدی ئه مه بابه ته سه ره کییه کانی فه لسه فه و، نه و باسانه ش که چه ن دین سه دهیه
قه سیان له سه ره ده کری.. که چی ده بینین که وا نه و پیغه مبه ره نازداره به ده رپرینیکی
زۆر کورتی په وان هه موو نه وانی روون کردو وه ته وه. نه م بابه ته و هاوشیوه کانی، که
که سانی تر به چه ن دین به رگ کتیب و به ره مه می بی شو مار که خۆیان ده دن له
قه باره ی کتیب خانه کان، نه یان توانیوه به شیوه یه کی روون و گو مان به ییخه نه روو، وا نه م
سو لثانی گو فتاره دیت و له نیو ده رپرینه له عل و گه وه ره ناسا کانی دا به روونترین و
گو مان به رترین شیوه روونی ده کاته وه. به لێ، سه ره مه می مرۆفایه تی هه ی رانی کورته پری و
په وانی گو فتاره کانی پیغه مبه ری سه ره ره مانن (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ).

۲۳. پینج شت که نه دراوه به وانه ی پینشووتر

أَعْطَيْتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي
الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ. وَأَحِلَّتْ لِي
الْغَنَائِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأَعْطَيْتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَ
بُعْثُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً

۱ ترمذی، زهد ۴۴؛ ابن ماجه، زهد ۳.

”پېنج شتم پېدراوه كه پېش من نه دراوه به هيچ كه سيكي تر. بهرهمه ندى سرخستنى (خوایی) بوم به ترس خستنه دلى دوزمنه وه له ماويه كى درېژى وهك مانگه رپيه كه وه. سرپرووى زهوشم بۇ كراوه به مزگوت و هوكارى پاكرى، جا بويه هر كس له نوممه ته كم كه وته كاتى نوژنوه، (له هر كوى بوو) با نوژن كهى بكات. غنيمتم بۇ هلال كراوه كه پېشتر بۇ كس هلال نه بوو. هروره ها (مافى) شه فاعه تېشم پېدراوه. (ديسانه وه پېش من) هه موو پېغمه مبرك ته نها بۇ گه له كهى خوى رهوانه ده كرا، به لام من بۇ ته واوى مروفايه تى رهوانه كراوم.“^۱

خوای گه وړه به شيويه كى گشتى بۇ هه مووان و، به شيويه كى تايبه تيش بۇ هه نوممه و پېغمه مبرك لوتفيك و چاكه يه كى جياوازی هه بووه:

نه و تا حه زه تى ناده م و مناله كانى بهرهمه ند بوون به هه لېزارده يى و ناوه پېرؤزه كانى خوای گه وړه.. حه زه تى نوح، به خبات و پېداگرى و عه زمه ت.. حه زه تى ئېسراهميش به پله ي باوكايه تى زؤرېك له پېغمه مبران و، عه شقى ته وحيد و دؤستايه تى له گه ل خوادا.. حه زه تى موساش به په روه رده و فيز كردن و زانسته كؤمه لايه تيه كان و شاه زايى له بهرپوه بردنى كؤمه لگه دا.. حه زه تى عيساش به نهرمونيانى له مامه له رؤحيه كاندا و، نارامى و خؤراگرى و لېبورده يى و شه فقه ت و خؤشه ويستى.. سهردارى زه مان و مه كان، حه زه تى موحه ممه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) و نوممه ته كه شى، وهك زيا ده يه ك بۇ سهر نه و تايبه تمه ندييانه ي كه پېغمه مبرانى پيشو پي بهرهمه ند بوون، نيراده، حيكه ت، هاوسه نكي، پنه وه گونجاندن و پيكي پنيانان پېبه خشراوه، كه هه ريه ك له مانه ش بۇ خوى تايبه تمه نديه كه له تايبه تمه نديه كانى جيهانى بوون و كاملى.

بهم پييه، له بهرامبه ر نه وده كه ئيسلام له چاو دينه كانى تر دا نهر ك و بهرپرسيارتتى زياتره، كه چى له هه مان كاتدا ده توانين بليين له هه مووان نهرمونياتر و بهرتر و بهر كه تدارتر و مرويايه تره. نه مه ش خوى له خويدا به يه كيك له خه سلته كانى جيهانى بوونه كهى داده نريت.

۱ بخاري، تيمم ۱، مسلم، مساجد ۳.

ئەو فەرمۇدەيەشى كە لەسەرەو ھىنامانەو، پىغەمبەرى ئىسلام و جىھانى بوونى پەيامەكەي بەشئەيەكى كارىگەرتر و شىۋازىكى رەنگىستر دەخاتە بەرچاۋ.

ئەو ھەتا كاتىك راگەيەنەرە بەشەرەفەكەي ئەم دىنە جىھانى و پەيامە سەرتاسەرىيە و يەكەمىن نۆتەرەكانى، ئەم سىستەمە جىھانىيەيان بە ھەموو لايەكى دىنيا دەگەياند، لە ئاست ھەستى بەرپرسيارىتى و شعورى ئەرەكەياند بوون. بۆيە دەيىنى لە پىناۋ رامکردنى سەرتاسەرى جىھاند، لەم بەرەي جەنگ بۆ ئەو بەرەي جەنگ رايان دەکرد و، لە پىناۋ خوادا تىدەكۆشان و دەكوژران و دىيانكۆشت و، بەم شىۋەش لىۋەشاۋىي و لىھاتى خۇيان بۆ چۈنە بەھەشت و بىيىنى "جَمَالُ اللَّهِ" دەسەلمانند... لەپىناۋ ئەو پەيامەي بۆي دۇيان، گالتيەيان بە ژيان دەھات. بەلای كەمەو، ھىندەي ھەز و ئارەزوۋى كەسانى دى بۆ ژيان، ئەمان بە تاسەي گەيشتن بە پەرەردگار گريان تى بەرەبوۋو و ناخيان داگىرساۋو و لە ھەولى ھىنانەدى جىشنىي سەر زەويدا بوون. ھەر بۆيە بەرەنگارىۋونەۋى ئەم كەسانەي كەۋا ژيانيان لەسەر خولگەي ئاۋەھا وابەستەيەك بە دۋارۋژرە بىيات نابو، لە تواناي كەسدا نەبوو. ئەوانەش كە بە ھەلە ياخود نەزانى، خۇيان دوۋچارى بەدبەختىيەكى لەو جۆرە دەکرد، بە ترستىك كە ھەر لە دورەو مەۋف دەتۆقىت، دەكەوتنە لەرزە و، ھەر لە يەكەم ھەنگاۋى پىدا پەكيان دەكەوت و ئىفلىج دەبوون. جا با ئەو لەۋلاۋە بوەستى كە بە گەرە گرتنى پەرەردگار لەلەين بەرەي ئىمانەو لە شىۋەي سام و ھەيەتدا لە ئىمانداراندا رەنگى دەدايەو. بۆ ئەوانەي ئىمانى راستەقىيەيان بە دەست ھىناۋ: نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ چەكىكى چ ناۋازە و قەلەيەكى چەندە پتەو...

ئەۋەش كە زەۋى بۆ شۆتىكەوتۋوانى ئەم دىنە كراۋە بە مزگەوت، واتە، بەجىھىنانى پەرستش لەلەين ھەر موسولمانىكەۋە كە بىەۋى، لە ھەر شۆتى كە ئارەزوۋى لىيى و بى ئەۋەي پىۋىست بە پەرستگا يان شۆتى نۆژىت، يەكىكە لە پەھەندەكانى جىھانى بوونى ئىسلام. ھەلال كەردنى غەنىمەتىش پەھەندىكى ترە و مەبەست لىي بەردەۋامى پىدانى فرمانبەرى جىھادە كە تا پۇژى قىامەت بەردەۋام دەيت، بى ھىچ گىرخواردن و پەككەوتنىك. پەھەندىكى تىش برىتىيە لەو شەفاعەتەي كە لەودىيا بە شەفاعەتى

ھەرمەزن "الشَّفَاعَةُ الْعُظْمَى" ناسراوھ و تا رادىيەك دەستى ھەموو كەسك دەگىرەت و دەگەنرەتتە ئاستىكى دىارىكرائى سەلامەتى. ئەوھش كە ھەر يىغەمبەرىك بەتەنھا بۇ گەلەكەى خۇى نىزدراوھ و، ئەوېش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۇ تەواۋى مەۋقايەتى، رەھەندى راشكارى بابەتەكەيە.

جگە لەمە، بى ھىچ جۆرە زۆر لە خۇكرەنىك دەتوانىن ئەم چەند خالەش لە فەرموودەكە ھەلەنچىنىن:

(أ) يىغەمبەرايەتى و ئەو پەيامەش كە پىۋەيەوھ رەوانەكرائە، بەخشش و بەھرەمەندىيەكى خوايى ئەوتۆيە كە بە ھىچ جۆرىك بە ھەول و تىكۆشان بەدەست نايەت.

(ب) ئەم پىنچ تايبەتمەندىيە، بە تەواۋى مانا "مەزھەريەتى موحەممەدى" ن و، نەدراون بە ھىچ "نەبى" و "مورسەل" يكى تر.

(ج) ترس و بىم خستەنە دلى دوژمن لە مەودايەكى دوورەو، دەرەكەوتەى حالەتىكى يىغەمبەرانەيە و، تەنھا ئەو كەسانە دەگىرەتەوھ كە لەو جەمسەرەدا دەژىن.

(د) نەبەستەنەوې پەرستشەكان بە پەرستگا و پىاوانى ئايىنىيەوھ، وەك چۆن مەودايەك لە مەوداكانى جىھانى بوونى ئىسلام پىك دەھىتتە، لە ھەمان كاتدا نامازەش بۇ ئەو ئاسانكارىيە دەكات كە مەۋف لە ھەموو كات و لە ھەموو جىيەكدا دەتوانىت لە چوارچىۋە پەيۋەندى خالق و مەخلوقدا پەيۋەندى بە خواى خۇيەوھ بەستىت. يەكىكى تر لەو لايەنەنى كە لەگەل ئىسلامدا ھاتوۋە و جىي خۇيەتى لىرەدا تۆمارى بكەين، تواناى پاكزكارى گلە ھەروەك ئاۋ. جا نازانم تۆ بلىنى پىۋىست بكات ھەلۋىستە لەسەر گىرنگى خۆشۋەردن لە ئىسلامدا و ، پاكزكارى و گىرنگى ئاۋ و، تواناى گۆرانى گل بكەين؟

(ھ) غەنىمەت خۇى لە خۇيدا ھەرام نەبوۋە، بەلكو ئەو ياساغە، تاقى كىرەنەوېكە بوۋە و وابەستەى كاتىكى دىارىكرائە بوۋە. لە سەردەمى يىغەمبەرى سەرۋەرىشماندا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەو ھۆكارانەى كە ئەم ھوكەمەيان لى كەوتبوۋەوھ، تىپەپىندرابوون، ياخود ھەر نەمابوون. ھەرۋەھە لەو رۋانگەيەوھ كە يەكەمىن سەرچارەى غەنىمەت و گىرنگىرەنيان بىرىتىيە لە جىھاد، جىھادىش ھەزۋەك لە ئاۋەرۋكى ئەم فەرموودەيەوھ تىدەگەين: الْجِهَادُ

مَا ضِلَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَرْدَمُوه كه تا رۆژى قیامت بمردهوام دهیئت، بۆیه لهو پرووهوه كه ئەم غەنیمەتە دەیتە سەرچاوهی بژێوی و هاندان و خەلاتکردنی ئەوانەى خۆیان بۆ ئەم کارە یەکلایی کردووتەوه، له هەمان کاتیشدا له پرووی ماددییهوه زیان به بهری دوژمن دهگهیهنیت و لاوازیان دهکات و دهرفتهى خۆ کۆکردنهویان بۆ ناهیلنیهوه، کارێکی لهپاردهبهدهر گرنگه. نیتەر لهبەر گرنگیهکهی، گەر واجبیش نهکرایت، ئەوا رینگه پێدراوه و کراوه به "موباح". ئەمه وێرای ئەوهی كه نایته پرێگر له بهردهم نىخلاسا، كه یهكینه له بنه ما گرنگهكانى "إِعْلَاءُ كَلِمَةِ اللَّهِ".

(و) شه فاعەت هەقە.. به ئیزنى خوا هەموو كەسێ دهتوانی شه فاعەت بکات. بهلام ئەو شه فاعەتە هەرمەزنەى كه له پروانگەى گشتگیرى و هەمهكێتى و چۆنیتیهكهیهوه تا رادهیهك پهيوهندى به هەموو كەسێكهوه هەیه، تەنها دهبەخشریتە ئەو زاتە و، یهكینه له "تایبهتمه‌ندییه‌كانى ئەحمەدى" و به دڵنیاییهوه بۆ ئیمەش مایهى شانازى و شادمانیه.

(ز) ناردنى پێغه‌مبەرانى پێشوو (عَلَيْهِمُ السَّلَام) له چوارچۆیه‌كى به‌رتەسك و تەنها بۆ گەل و ھۆزەكانى خۆیان، ناردنى سولتانى پێغه‌مبەرانیش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ تێكراى مەروفايه‌تى بگه‌ر بۆ سەرجه‌مى بوونه‌وه‌ران، دەمانگه‌یه‌نیتە ئەوه‌ى كه پێغه‌مبەرايه‌تى ئەو پێغه‌مبەرانەى كه بۆ گەل و ھۆزە جیاوازه‌كان نیراوان، بەندە به مانەوه‌ى ئەو گەل و ھۆزانەوه. له بهرامبەریشدا، نامازییه بۆ ئەوه‌ى ئەو په‌یامه‌ مەزنەى كه په‌يوەندى به هەموو گەردوونەوه هەیه، تا دنیا دنیا بێت هەر به‌ردهوام دهیئت.

فەرموون ئەمەش رشتەپەیتیك له پروناكى، كه له پروانگەى ناوەرۆك و ھێزى دەرپرپن و پتەویى و گشتگیریهوه به دەورى پرووگه‌یه‌كى كۆكەرەوى زۆر گرنگدا ھۆنراوتەوه.

۲۴. ئيماندار مروۇقى بەرپرسىيارىتتايە

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. الْإِمَامُ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا. وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

”ھەرىكە لە نىۋە شوان (سەرپەرشتىاران) و بەرپرسىيارن لەۋى لەژىر دەستاندايە. سەرۋكى ۋلات شوانە و لىپرسراۋە لەۋانەى لەژىر دەستيدان. ھەر تاكىك شۋانى مالى و مندا لە كەيەتى و لىيان بەرپرسە. ئافرەت شۋانى مالى مېردە كەيەتى و بەرپرسە لەو شتانەى لە بازەى چاۋدېرى ئەۋدان. خزمەتكار شۋانى مالى گەۋرە كەيەتى و لىپرسراۋە لەو شتانەى لەبەردەستيدان. ھەموۋتان شۋانن و، ھەموۋشتان بەرپرسن لەو شتەى لەژىر دەستاندايە.“^۱

ۋشەى ”راعى“ بە ۋاتاي ئەۋ كەسە دىت كە پاسەۋانى و پارىزگارى و چاۋدېرى شتىك دەكات. بۆيە بە شۋانىش دەۋترى ”الراعى“ چونكە ئەۋ ئاژەلانى كە خراۋنەتە نەستۋى لە سەلامەتتىن و گونجاۋترىن لەۋەرگاڭا دەلەۋەر نىت و، لە ئاژەلى دېرندە دەيانپارىزىت و، نەگەر لە ھالىكىشدا توۋشى شتىك بىن، ئەۋا دلسۆزانە لەنزيكەۋە گرنگىيان بى دەدات. لە دەمى راپەراندنى ئەم ئەركە پىرۋزەشدا، پالقتەيى فىتەتى دەپارىزىت و ھەموۋ كاتى خۋى لە دزىنى نامەردانە بەدۋور دەرگى و، لە سايەى ئەۋ ھەستى شەفەقەتە قوۋل و، بەزەيىيە فراۋانەيەۋە كە بەرامبەر بە رانەكەى لە دلەيدايە، بە ئازاربان ئازار دەچىزى و بە خۋشيشيان خۋشحال دەبى.

جا نىتر پەيۋەندى نىۋان سەرۋكى ۋلات و ھاۋلاتيانىش لە پرويەكەۋە لەم پەيۋەندىيە دەچىت. ھەر بۆيە ئەركى سەرۋكى ۋلات و نۆتەرەكانىەتى لە بازە جىاۋازەكانى كارگىرپىدا - بى گومان ھەرىكەۋە بەگۈرەى ناستى خۋى - كە ئاگايان لە ھاۋلاتيانى

۱ بخارى، جمعة ۱۱، مسلم، الإمارة ۲۰.

ژېر دەستيان بېج و له شين و شاديدا هاوبه شيان بن و دواړو ژي گه شيان بو دابين بكنه و چاره سره بو كيښه كانيان بدوژنه وه.

همان په يوه نديش له نيوان سهروكي خيزان و ننداماني خيزانه كيدا بهرچاو دهكه وئ. وه چوڼ سهروك خيزان بهرپرسي يه كه مه له دابين كړدني خه رجي و پوښاك و نيسته جي كړدني خيزانه كه له چيگه گونجاودا، هر بهو جوړهش بهرپرسياره له پوره رده و فير كړدنيان و، جوان مامه له له گه ل كړدنيان و، دهسته بهر كړدني بهخته وهری دنيا و دواړو ژو بويان.

همان حالت به سر مامه له نيوان ژن و ميرديشدا دهجه سپت. نه و تا ثا فرت له هه لسوړاندني كاروباري ناوما ل و، پاراستني سهرو و نا برو و ناموسي ميرده كيدا، هاوشيوه نه و شوانه يه كه بهرپرسي رانه كيه تي.

پاراستن و چاوديز كړدني خزمه تكار بو مال و مولكي گه وره كه و، پوله بو سهرو و ناموس و كه سايه تي باوكي، ده كړي هر له هه مان چوارچيوه "راع" و "زعيه" دا خو ښندنه وې بو بكرې. ته نانت ده كړي بوتري: له ديدني نيسلامدا هيچ مرؤقنك نيه گه شتېته ناستي بهرپرسيارتي و خوي له بازني "راع" و "مرعي" دا نه بيني ته وه. ته نانت نه گه شواننك هيچ ره عيه تيكيشي نه بيت كه ناراستي بكات، نه و هر بهرپرسياره. به لې، هه مو كهس ناچاره كه نه فس و عه قل و ته وای هه ست و نندامه كاني، هه روه كه نه نانت بپاريزت و چاوديزيان بكات.

له ناو هه مو پړيتم و نايينه كاندا نيسلام تاكه ريساي ژيانه كه و نه رك و بهرپرسيارتي هه مو تاكيكي به بچو و كترين ورده كاريه وه، هر له سهروكي ولا ته وه تا ده گاته خزمه تكار مالېك، دپاري كړدوه. نه مهش له سهرده ميكد كه ته نانت كهس خه ونې به ديمو كراسيه ته وه نه دي يو. جا بويه هيچ پړيتمك نيه له دنيا دا كه بتوانيت له م بواره دا كي بهر كي بكات.

نه و تا پيغه مبهري نيسلام ده فدرموي: "سهروكي ولات بهرپرسه." نينجا به دايدا بهرپرسيارتي و سنووري بهرپرسيارتيه كاني، هاو دم له گه ل نه رك و فرمانبه رتيه كاني دا

يەك بە يەك رېز دەكات.. ئەرك و بەرپرسىيارىتى ئافرەت و پىاوش وەبىر دىنىتەوہ و، لە كۆمەلە مەيدانىكى جيا جىادا كۆمەلە بەرپرسىيارىتىيەكى ديارىكراو دەخاتە ئەستۆى ھەر يەكەيانەوہ.. قسە لە بەرپرسىيارىتى باوك بەرامبەر بە پۆلەكەى و، پۆلەش بەرامبەر باوك دەكات و، تيشك دەخاتە سەر ئەرك و مافى ھەردوو لايان. خۆ ئەگەر پېشكەوتنەكانى جىهان بە ھەند وەرېگرېن، ئەوا دەبىنېن كە ھەر لە سەردەمانىكى زۆر زووەوہ قسە لەسەر ئەرك و مافەكانى خزمەتكار و كرێكار كراوہ. بەم پېشەش، بە ماومەيكى زۆر بەر لە شەژانە كۆمەلەلایەتییەكانى نۆ مىژووى مرقۇفایەتى، رېنگەچارەى دروست بۆ گرفتىكى كۆمەلەلایەتى پېشكەش كراوہ.

ئەمەش دەربېرىنىكى ترى پېغەمبەرەنەيە كە ھەر لە مافى دوو لایەنەى سەرۆكى ولات و ھاولایىيەكانىيەوہ بېگەر - كە زۆرىەيان لە "الأحكام السلطانية" دا باسكراون -، تاوہكو مافى پۆلە و دايك و باوك، لەوئىشەوہ تا دەگاتە مافى ژن و مىرد و، خاوەن كار و كرێكار، ھەمووى بە چەند وشەيكى كەم دەربېرېوہ. ئەمە لە كاتىكدا كە ئەم بابەتانە لە كىتەبە فىقھى و پەراوہ ئەخلاقی و پەرۋەردەییەكان و تۆمارە كۆمەلەلایەتى و ياساییەكاندا ھەرىكەيان پانتاییەكى فراوانى داگیر كەردوہ.

٢٥. چەند حەرام و مەكرووھىك

إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمِّهَاتِ وَأَذَ النَّبَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَ
قَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ

”خوای گەورە یاخى بوون لە دایكان و، زىندەبەچال كەردنى كچان و، جىبەجى نەكەردنى (ئەو ماف و قەرزەنەى لەسەرتانە) و، وەرگرتنى (شتاينىك كە ماڤتان پێوى نىيە) حەرام كەردوہ لەسەرتان. ھەروەھا قسە و قسەلۆك و، زۆر پرسىيار كەردن و، مال بەفەرۆدانى (لێرە و لەوى) مەكروھ كەردوہ بۆتان.“^١

١ بخارى، إستقراض ١٩، الأدب ٦، مسلم، أقضية ١٢، ١٤.

ياخى بوون له دايك

ياخى بوون و سهركەشى نواندن بەرامبەر بە دايك، بە "عُقُوقُ الْأُمَّهَاتِ" گوزارشتى لىكراوه. ئەم دەستەواژەش واتايەكى وا بە مېشكى مەرۇفدا دىنيت وەك بلىي ئەو مىندالەي ئە دايكى ھەلەگەر پتەو و لىي ياخى دەيت، ھەموو پەيوەندىيەكى مافدارى ئەگەل دايكىدا دەپچرېنى و دەپھاوژىتە كونجى تەنبايەو. ئەگەرچى ياخي بوون ئە باوكىش بە ھەمان شىو ھەرامە، كەچى ئە فەرموودەكەدا تەنھا باسى دايك كراو. دەتوانىن ھۆكارى ئەمەش بگەرپىننەو بۆ ئەوئى كە ئافرەتان زۆرتەر پىوستيان بە پاراستنە و، ئە سۆز و لاوازيەكانىشياندا لەپىش پىاوانەو. ئەم نۆوئەندەشدا، ناسك و نيانى و تواناي بەرگە نەگرتنى سروشتيان وا لى كەردوون كە زووتر و زۆرتەر كارىگەر بن بەم جۆرە مامەلەنە. ئىنجا لەو پووەو كە باوكانىش خاوەنى ھەمان ئەو مافانە كە دايكان ھەيانە، ئەوا فەرموودەكە پىمان دەلەت كە ھەر سەرپىچى و ھەلگەرپانەوئەك بەرامبەر بە باوكىش ھەر بە ياخى بوون دادەنرەت. بەلام ھەرگىز ناگاتەو بەو ياخى بوونەي ئە بەرامبەر دايكا دەنرەت.

زىندەبەچال كەردنى كچان

زىندەبەچال كەردنى كچان ئە سەردەمى جاھىليدا بە دەستەواژەي "وَأَذِ الْبَنَاتِ" ئامارەي بۆ كراو. لەو سەردەمەدا، ئە ھەندىك ناوچەي ديارىكراو و لەنۆ ھەندىك توژى ديارىكراي كۆمەلگەدا، زۆرىنەي ئەو كۆرپە كىژانەي دەھاتنە دىناو، ھەروا بە زىندوويى دەخرانە ژىر گەو. ھۆكار و پالەنرەكانى ئەم نەرىتە دپندانەيە جۆراوجۆر بوون ھەندىكيان بە پالەنرى غىرەتەكى سەرى نەفامىيانە، ھەندىكى تىرش بە بيانووي سەختى بۆيوى ژيان يان ئە ترسى ئەوئى نەبادا ئە پىگەي كچەكانىانەو سەرەت و سامانەكەيان بگەرپتە دەستى بىگانە، ھەندىكىش تەنھا لەبەر دەمارگىريى خەلەكى دەستيان دەچوو ئەم كارە قىزەو. ھۆكار و پالەنرى ئەو كارە ھەرچىيەك بوو، ئەمە كارىكى دزى و دپندانە بوو و دەباوئە بەرى پىنگىرايە. بەرىشى پىنگىرا.. بۆيە دەبينىن قورناني پىروژ و سوننەتى سەحىحى پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە شىوئەكى چر و پر لەسەر ئەم بابەتە دەوستان.

ناپاکی له ئەمانەتدا

فەرمووده‌که به وشەى "مَنْعاً" ناماژە بۆ نە‌گێڕانەوه‌ى ئەو قەرەز و مافانە دەکات کە دەبێ بە‌گێڕدێرتنەوه. بە وشەى "هَات"یش ناماژەى کردووه بۆ گرتنە بەرى شێواز و پێنگای جۆراوجۆر بۆ وەرگرتن و داواکردنى ئەو شتانەى کە وەرگرتن و داواکردنێان قەدەغەیه. هەردوو‌کیشیان، واتە نە‌گێڕانەوه‌ى ئەو شتەى کە پێوستە بگه‌ڕێنرتنەوه و، وەرگرتنى ئەو شتەش کە نایێت وەر‌بگێرت، حەرامن. حەرامى ئەمەش هەروەک حەرامى سەرکەشى بەرامبەر داىک و باوک و زیندەبە‌چال کردنى کچانە. لە هەمان کاتدا دە‌کرێ ئەم دوو وشەیه ناماژەیان بۆ واتا‌گە‌لێکى تریش تیدا بێت. ئەو‌تا وشەى یە‌که‌میان پ‌رووى لەو کە‌سه‌یه کە مافەکانى سەرشانى، هەر لە زە‌کات و سە‌ده‌قه‌وه، تا دە‌گاتە کۆ‌مه‌کییه ماددییه‌کانى تر، بەرامبەر بە هەزاران و ئەو کە‌سانەى وان لە ئەستۆیدا، بە‌جێ ناهێتێت. وشەى دوو‌هەمیشیان دە‌روانیته ئەو کە‌سه‌ى کە خەرىکى سۆ‌ل‌کردن و دە‌ست پان‌کردنە‌وه‌یه. لە شوێنى خۆ‌مانەوه، هەنگاوێک بە‌رهو پێشتر دە‌بین و، دە‌لێن: وشەى یە‌که‌م هەموو ئەو قازانجە ناپه‌وايانە دە‌گرتنەوه کە بە پێنگەى نایاسایى بە‌ده‌ست هاتوون، هەر لە نکو‌لى کردن و زو‌ت کردنى ئەو سامانانەى کە پ‌استه‌وخۆ خراوە‌تە ئەستۆت، تاوه‌کو نە‌گێڕانەوه‌ى بە‌هاى چە‌ک و سە‌ندە‌کان و، دە‌ستدانە چە‌واشە‌کارى لە پێنگەى ئی‌ف‌لاسى ساخته و، هەموو چە‌شنە قۆ‌ستنه‌وه‌یه‌کى جیا‌وا‌زى نرخە‌کان، ئێنجا دا‌وى هەموو ئەمانەش نە‌گێڕانەوه‌ى ئەم ناحە‌قیانە و یاخى بوون. وشەى دوو‌هەمیش هەموو چە‌شنە "وە‌رگرتن"ێکى زیان‌به‌خش دە‌گرتنەوه، هەر لە سۆ‌ل‌کردنێکى ئاساییه‌وه بێ‌گه‌ره تاوه‌کو قۆ‌ستنه‌وه‌ى هەسته ئایینى و نە‌ته‌وايه‌تییه‌کانى نە‌ته‌وه‌یه‌ک و، داوا‌کارى پ‌استه‌وخۆ یان ناپ‌استه‌وخۆى هەندێک هێ‌زى زۆ‌ردار، فەرمى بن یان نافەرمى، کە مە‌به‌ستیان تێ‌رکردنى ئارەزوو‌هە‌کانیانە و، دە‌ست‌درێژى گرو‌وپه مافیا گه‌وره و ب‌چوو‌که‌کان و، پە‌نابردنێان بۆ هەزار و یە‌ک پێنگای بۆ بە تالان بردنى سە‌روه‌ت و سامانى خە‌لکى.

ئەم فەرمایشته پێ‌رۆ‌زه بە دە‌رپ‌رینێکى کورت و پ‌ر و‌تا، ناماژە بۆ کۆ‌مه‌له مە‌سه‌له‌یه‌کى گ‌رن‌گ دە‌کات. ئەو‌تا باس لەو مندا‌لانه دە‌کات کە سیله‌ى پ‌ه‌میان لە‌گە‌ڵ داىک و باوکیاندا ب‌چ‌راندووه و کە‌وتوونە‌تە سەر‌گە‌ردانییه‌وه. ئەو داىک و باوکانه‌ش کە چا‌وى

خوځيان له ناست شو سۆز و مېهره بانييه دا دهنو قننن كه له سروشتياندا دانراوه، تنانته ده گاته نه وهى نكوولئ بكن و، دوور له به زه يى و به شيويه كى نامرؤ فانه مامه له له گه ل مندا له كانياندا بكن. شينجا دپته سهر باسى كؤمه لگا، كه خؤى له خؤيدا خيرانيكى گهوره يه. ليږه شدا ناماز ه بؤ كؤمه له خؤپرستك ده كات كه بهرزه وندى و سودى خوځيان له هه موو به هاهيك بهرترتر پراده گرن و، به پيشنلكردنئ نارامى و ناسايش و ماف و دادپهروه رى، كؤمه لگه ده خه نه مه ترسييه وه. جا له بهر بوونى خالى هاويهش له نيوانياندا، ههر هه موويان حهرام كراون. پاشان باس له سى حاله تى قه دهغه كراوى تر - با نه شگه نه ناستى نه وانئى سهره وه - ده كات كه نه وانيش برتئين له: "قِيلَ وَقَالَ" وتى وتى، "كثْرَةُ السُّؤَالِ" پرسيارى به جئ و نابه جئ، يان به هونه ركردنى سوال، سيهميشيان "إِضَاعَةُ الْمَالِ" به فيرؤدانى سهره وه و سامان ليږه و له وئ.

قسه و قسه لؤك

"قِيلَ وَقَالَ" به واتاى قسه و قسه لؤك دپت. نيمه ليږه دا قسه له سهر بنه رپه تى وشه كان ناكه ين. به لكو ده مانه وپت كه ميك هه لؤسته له سهر ناوه رؤكه كانيان بكه ين. قسه و قسه لؤك بهو قسانه ده ورتت كه هيچ كه لك و سوديكيان نييه، نه بؤ دنيا، نه بؤ ناخيره ت، به لكو ته نها قسه ي زياد و ناپويستن. قسه يه كى له م جوړه، جا چ له شيويه نه وه دربرپړانه بيت كه هيچ په يوه ندييه كيان پيپانه وه نييه، يان له چه شنى نه وه قسانه بيت كه له سنوورى قه دهغه كراوه كاندا دپن و دهچن، ههر كاميكيان بيت، به گوږه ي ناستى كؤمه لايه تى نه وانئى به م كاروه خه ريكن و، به له بهر چاوگرتنى فراوانى گوږه پانى بلاو بوونه وه كى (هاوشيوئى رپؤژنامه و بلاو كراوه و ته له فزيؤن) دهرديكى كؤمه لايه تيه له و كؤمه لگايانه دا كه تاكه كانى له كاركه وتوو و، خه لكه كه شى بي ناسؤ و دوور له نامانجن، ههرچى چلك و چه په لئ كوشنده هديه كه نيسلام به گوناھى نيوان ليوه كانى دانواه، ههر هه مووى له شه تلگه ي نه م قسه و قسه لؤكانه وه چه كره ده كهن و گه شه ده سينن. ههر بؤيه پيغه مبه رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قسه كردن يان قسه نه كردن ده خاته نيو نه وه سى شته وه كه له يه ك ناستدا ريزى كردوون و، ده فهرموئ:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَافٍ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَافٍ

“هەرکەسێ برۆی بە خوا و پڕۆزی دواى ههیه، با قسهى چاک بکات یان بێدەنگ
بێت. هەرکەسێ برۆی بە خوا و پڕۆزی دواى ههیه، با ئازارى دراوسێکەى نەدات.
هەرکەسێ برۆی بە خوا و پڕۆزی دواى ههیه، با رێژ لە میوانهکەى بگرێت.”^۱

پرسیاری زۆر

دەتوانین “كَثْرَةُ السُّؤَالِ” بە پرسیار کردنى نابەجێ و بێ مانا، یاخود سوالکردن بێ
ئەوى پێستیشى پێى بێت، بگره کردیشى بە خو، لێکبەینەوه. دیاره هەردووکیان
لۆمەکراو و زیانبەخشن. لە قورئانى پیرۆز و سوننەتى صەحیحدا هەروەك چۆن سوالکردنى
بەدەر لە حالەتى ناچارى و ناتاجى، سەرزنشت کراوه، ئاوه‌هاش لۆمەى پرسیارکردنى
بێ ئەندازە و بەردەوام کراوه. ئینجا لە هەموو دەرفەتێکدا مەرفەکانیان ئاراستە کردووه
بۆ فیزیوونى شتاتێک کە سوودی هەبێت بۆ هەست و هزریان. لە گەڵ ئەوەشدا دەبینین
کە قورئانى پیرۆز پرسیار کردن دەکات بە دوو بەشەوه: بەشیکیان پەسەند و، ئەوى
تریشیان ناپەسەند. دەتوانین ئەم نایەتە وەك نمونە بۆ پرسیارى پەسەند و دروست
بەینینەوه: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ..﴾ (البقرة : ۲۱۵) ”هاوه‌لان پرسیارى
ئەوهت لێدەکەن کە چى ببەخشن.” دەتوانین ئەم نایەتەش وەك نمونە بۆ پرسیارى
لۆمەکراو بەینینەوه: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ..﴾ (الإسراء : ۸۵) ”حەقیقەتى
رۆحت لى دەپرسن.”

پرسین یان نەپرسین، سوالکردن یان سوال نەکردن، جا ئیتر هەموو ئەمانە بە گۆڕەى
ئەوى پالیاو داوەتەوه بە پێستیشەکەوه یان نا، لە ئاتاجییەکەوه سەرچاوەیان گرتووه
یاخود پێچەوانەکەى، لەنێو “أَفْعَالِ الْمُكَلَّفِينَ” دا لە سەروو ئەو هێڵەوه یان لە ژێرەوه

۱ بخاری، الادب ۳۱، مسلم، الإيمان ۷۴-۷۷.

جی خویان ده که نه وه و، دهرده که ویت که نایا واجبن یا حرام، موباحن یا مه کروه. بویه پروامان وایه که رافه کردن و لیکدانه وهی هاوبه شی نهو دوو بابه ته، که وهك دوو مهسه لهی جیاواز دینه بهرچاو، له دوری نهو پرووگه یه که خهری که ناماژهمان پید، هوکارنك بیت بۆ نریك بوونه وهی زیاترمان له مه بهستی فرموده ده.

به فیروډانی سهروهت و سامان

ده توانین "إِصْنَاعَةَ الْمَالِ" به وه پیناسه بکهین که بریتییه له به هه دهردان و بهرش و بلاوکردنه وهی سهروهت و سامان به ملا و نهولادا، به بیج په چاو کردنی هیچ جوړه سووډنکی مادی یان معنه وهی، دنیایی یان ناخیره تی. که نه مهش خوی له خویدا دهرډنکی کومه لایه تییه. به لئج، به فیروډانی سهروهت و سامان له شتانی که هیچ که لک و بایه ختیکیان نییه، گهر له یه که م پروانینیشدا و دهریکه ویت که زیانی که و به ته نها له خاوه نه کهی ده که ویت، نهوا لهو پرووه وه که مو لکی نهو که سهش به شیکه له مو لکی گشتی، ههر بویه، نهو هه لکه خهرجیه که زیانی که هه نه کی و تاکه که سی بوو، ده بیت به پرووډا ویت که په یوه ندی به هه موو گه له وه هیه و، زبان گه یاندنه به ته وای کومه لکه.

له گه ل کۆتایی هینان به م بر گه یه، که ده ست پیوه گرتن و دروست خهرجی کردبو وه ته وهی باسه کهی و، له پروژگاری نه م پروماندا دارای گرنگیه کی زوره و واش دیاره که له داهاتوډا گرنگی و بایه خی زیاتر به ده ست دینیت، ده مانه ویت جارنکی تر نهو قوولی و فراوانی و هه م پرنگیه تان بخهینه وه پیش چاو، که نهو سولتانی گو فتاره به خشیویتی به و تهکانی له پئی هه لېژاردنی نهو وشانه ی به کاریان دهینیت و نهو جیانهش که نهو وشانه ی تیدا داده نیت.

الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ

”ئىحسان ئەوئە بە شېئىيەك خوا بېمەستىت ھەروەك ئەوئە بېيىنىت، خۇ ئەگەر تۆش ئەو ئەيىنى، ئەو تۆ دەيىنى.“^۱

ئاوتتە بوونى ”ئيمان“ لەگەل ”ئىسلام“ بە ”ئىسلام“ ھە ژيان لە جەمسەرى ”ئىحسان“، دروشى ئيماندارە كاملەكانە. گەيشتنى ئيماندار لەناو ئىسلام و ئيمانەو بە مەودايەك، لەسەروو ئيمان و ئىسلامەو، ئىنجا بەجىھتئانى ئەوئە پىوست دەكات بەرامبەر بەم كۆتا خالە، ئىحسانە. وەلامى پەروردگار، كە شايانى شكۆمەندى و مەزنى زاتى خۇيەتى، بەرامبەر بەم پەروردگار، بەگۆرە دەستورى ”چاكە، چاكە بەرھەم دىئىت.“ ئىحسانىكى ترە.. ئىحسانىك لە جۆرى خەلاتە سەرسووپھىنەرەكان: ”شتانىك، نە چاودىيەتى، نە گۆئى بېستويەتى، نە بە دلى ھېچ مەقۇلەكىشدا ھاتوۋە.“^۲ جا خۇ ﴿ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴾ (الرحمن : ۶۰) ”پاداشتى ئىحسان، شتىكى تر نىيە جگە لە ئىحسان.“ بەلام ئەوئە ھەيەكە ئىحسانى بەندە ھەر ھىندى قوولايەكەيتى. واتە لەسەر شېئى ئىخلاص و ئەدەب و پىژ و ترسدا خۇي دەنۇئىت. ئەوئە خۇي گەرەش (جَلَّ جَلَالُهُ)، بەگۆرە مەزنى و مولكەكەيتى. واتە، بە ھەزار و يەك وارىداتەو دلى بەندەكەي بە ئيمان دەپازىتتەو، بە ئىلھام دەيھىتتە جۆش و، پەردەي سەر چاودى لادەبات و، ھەقىقەتى شتانى پىشان دەدات و دەمى ئەوئە پەيۋەندى پىۋە نىيە دەپازىتتە و، زمانى بە ھىكەت دەخاتە گۆ و، ھەستەكانى بىدار دەكاتەو و بە ھەلاتگەكانى تەجەللىدا دەيگىرى. ھەر ئەوئە ئيماندار گەيشتە ئەو خالەي كە تىيادا پەردەي سەر پوخسارى بوون كەمىك لادەدەرتت، ئىدى وەك ئەوئە وايەكە ”بەيچ چەند و چوون“ ئەو زاتە بېيىتت. بەلام لەبەر ئەوئە ئەو زاتە (عَزَّوَجَلَّ) خاۋەنى ھەقىقەتى ﴿ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾ (الأنعام : ۱۰۳) ”بىنن و بىنايەكان ناتوان دەركى بکەن.“، ئەو بەندە بەو يەقىنەو كە ئەو زاتە ئاگای لىيەتى و دەيىنى،

۱ بخاري، الإيمان ۳۷، مسلم، الإيمان ۷-۱.

۲ بخاري، توحيد ۳۵، مسلم، الجنة ۵-۲.

ھەرۋەھا لەتاو چىژى بىيىنى و، سام و ھەبىبەتى بىيىرانى لە لايەن ئەۋە، لە ھۆش خۇى دەچى. تا ئەۋەى لە ساىەى پەنگداربۈۋى بە خواپەرستى و ئىخلاى و خشوع و خضوعدا، ھەر لە دووتوئى دىتىنى ناتەۋاى ئەم دىيائەدا، چىژى دىتىنى تەۋاۋى ئەم دىيا ۋەردە گرت و، بە ۋىئەى بەرۋژوۋو بۈۋى پۆژوۋەۋانىك كە چۆن بەدرژاۋى پۆژەكەى چىژى ساتەكانى بەربانگ لە پۆچىدا ھەست پىچ دەكات، ئەمىش ھەروا، لەم چەند پۆژەى سەۋمى وىصالى دىيادا، چىژە قات قاتبۈۋەكانى عاشىرەكانى ۋەصلى دۆست ھەست پىچ دەكات و، لە نىۋەندى يەك ژياندا، بە يەك جار تامى ھەزاران ژيان دەكات.

بەلى، ئەۋەندى كە بەندە ھەز دەكات ئەم سولتانى ئەزل و ئەبەدە بىيىنى و، لە ناسمانى چىژى دىتىنىدا شابال بگرى، ئەۋەندەش چىژ لە بىيىراۋى و چاودىرى كراۋى ۋەردە گرى. چۈنكە دلىيايە لەۋەى كە لەم خزمەتانەيدا كە لە پىناۋ گەۋرەكەيدا ئەنجامى دەدات، لە لايەن گەۋرەكەيۋە دەبىيىرى و چاودىرى دەكرى... لە ساىەى ئەم چىژەشدا، تەنەنەت بچوۋكتىرىن كەردەۋەشى كە لەم پىناۋەدا دىكات، پەنگى نەشۋەكى قوۋل و بىيىيانى پەرستش دەگرى.

ئەمەش دەلاقەيەكى بچوۋك بەروۋى گوشتارى پىغەمبەردا و.. سى چوار وشەى موبارەكى لەعل و گەۋھەرناساى ئەم سولتانى گوشتارە و.. ئەم ناۋەرۋكە بەرىنەى كە لە چەندىن بەرگدا جىي نايىتەۋە.

جا ئىتر ئەمە دلىۋىك لە دەريايەك و، گەردىلەيەك لە خۆر و، چەند ورشەيەك لەم جىھانانەى ئەستىرەكان دەينەخشىن. پىم وايە ھەلىۋىستە لەسەر كەردن و گوزارشت كەردىك كە شاىستەى قەدر و بەھاي ئەم گوشتارە نوۋرپەخشانانە پىچ كە ئاۋىئەى درەۋشانەۋى ھەقىقەتى ئەھمەدى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ن، كارى ئەم نەزانانە نەپى كە سەريان لە گوشتار دەرنەچى، ئەمە لە كاتىكدا كە خۇشمان كەتۋىنەتە بىرژىيەكى لەم جۆرەۋە.. لە سەرەتا و كۆتايىشدا ھەر پىشت بە خۋاى گەۋرە دەبەستىن و لىي دەپارپىنەۋە كە لەم پركىشىيەمان خۆش بىيىت.

گەر يادتان مايىت، لە سەرەتادا ەرزىم كەردن كە پافە كەردن و لىكدانەۋەى فەرمۇدە

پرسنگداره کانی ئەو سەرۆره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە تەواوی پەهەند و لایەنەکانیەوه، کارێکە لە سەرۆ و زە و توانای تێمەویە، چاوەڕوانی خوێشان بۆ دەرکەوتنی مەردانی ئەم مەیدانە دەرپرێبوو. بەلام لە گەڵ هەموو ئەمانەشدا، ئەگەر دیسانەوه پرکێشییە کمان نواندیی و هەولمان دا بێت کە چەند لایەنێکی چەند فەرموودەیە ک شێ بکەینەوه، ئەوا ئەو لایەنانە کە زاتمان کردووە شیکاریان بکەین، تەنها چەند وتەیەکی نوورانی بوون لە دنیای بەرینی ئەو فەرموودەیە. ئەویش تەنها لەو پرۆوە کە پەيوەندییان بە قوولێ ناوەرۆک و، پتەوی پەیف و هیزی دەرپرێنەوه هەبوو، هەموو ئەمانەش بە زمانی عەوام...

جا بۆیە ئومێد دەکەم کە خۆی بالادەست لیمان خوێشت و، شارەزایانیش بە چاوی لیپووردەییەوه بۆ کەموکورتییەکان بروانن...

نورینه

نهوانه‌ی چندها ساله همزارها جار شوتنیان گوری و، وئلی لقتیکن که خویانی پتوه
راکیربکمن، نهوانه‌ش که وا لعم سیستم بۆ نهو سیستم و، لعم رتیار بۆ نهو رتیار له
هه‌ناسه‌برکێدان، زوو بیت یان دره‌نگ، مایه‌پووجی و بی ناکامیی کرد و کوشه‌کانیان
ده‌بین و، به پرتاو به‌رهو مه‌کته‌به‌که‌ی هه‌زهرتی موحه‌مه‌د (ع) راده‌که‌ن، نهو مه‌کته‌به‌ی
که هه‌رگیز نشوستی به‌خۆیه‌وه نه‌دیووه.

نایا ترانیوسانه نهو سه‌روه‌ری که شاهی ته‌ختی دلانه، به شتویه‌ک شایانی قه‌در و
قیمه‌تی نهو بیت، به مرقفی نهو سه‌رده‌مه بناسینی و، بلیسمی تاسه و شه‌یدایی له
ناخیا‌ندا تاو بده‌ین؟..

نه‌خیر! نه‌گه‌ر مرقفایه‌تی نه‌وی بناسیایه، ده‌بووه مه‌جتووسی و ده‌یدایه نهو که‌ژ و
هه‌رده. هه‌ر کاتیش یادی شیرینی نهو رۆحه‌کانی پی‌نجایا، دلی ده‌که‌وته خوش و، چاره‌کانی
نه‌سرنیان بۆ ده‌رشت. نیت نهو کات بۆ چوونه نێو جیهانی پاکێ پی‌غه‌سه‌رایه‌تیه‌که‌یه‌وه،
ده‌که‌وته به‌رواز و له پیناو گیان به‌مه‌ردا کردنه‌وه‌ی خۆله‌میشی دله‌ی سووتاوی، که له‌تاو
عه‌شقی نهو گری سه‌ندبوو، خۆی ده‌دایه به‌ر شنه‌ی با تا به‌رهو هه‌وارکه‌ی نه‌وینی نهو
راپنجی بکا ...

نه‌گه‌ر عه‌قل و هه‌سته‌کانیشمان هه‌رگیز په‌یی پی نه‌به‌ن، نه‌وا ده‌روونه‌کان بوونه‌ته
په‌روانه‌ی ده‌وری نهو شه‌مه‌ه، نهو خۆره.. له داها‌توویه‌کی زۆر نزیکدا، نهو عه‌قله
ده‌ربه‌ده‌ر و په‌ریشانه‌ی که تا ئیستا نه‌یاتوانیوه به‌رهو نهو بدنه پرتاو و، به وینه‌ی
میشی زستان له‌ملاو نه‌ولادا په‌کیان که‌وتووه، بۆ نهو حاله‌یان ده‌ستی په‌شیمانی ده‌گه‌زن و
به خویان ده‌لین: ناخ و داخ! تیه‌م بۆ نه‌بوینه په‌روانه و به‌رهو نهو نه‌رۆشیتین؟ " به‌لام
نهو کات له‌وانه‌یه بۆ هه‌ندیکیان زۆر دره‌نگ بیت و هه‌موو شتیک کۆتایی پی هاتیت... "

9 649750 000130
www.irfanpublishing.com
Sonsuz Nur-2

IRFAN
PUBLISHING

نرخ ۳۰۰۰ دینار